ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —
Αύξ. άριθ. 65700
Χρονολ. Εισαγ. 30-9-2009
Ειδικότης Φιλολ. Κρήτης
Άριθ. 128 / ΣΠΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Ι. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗ
Ἰατροῦ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΝ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ

«Πᾶν ἀποτέλεσμα ἔχει μίαν αἰτίαν.
»Πᾶν ἀποτέλεσμα νοητικὸν ἔχει μίαν
»αἰτίαν νοητικήν. Ἡ δύναμις τῆς
»νοητικῆς αἰτίας εἶναι ἀνάλογος
»πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἀποτελέσμα-
»τος».

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤ. ΜΑΛΑΜΟΥ ΧΑΝΙΑ
ΑΡΙΘΜΟΣ 479
XXV-X-XX-

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΕΡΕΥΝΗΣ"
1908

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤ. ΜΑΛΜΟΥ
ΑΡΙΘΜΟΣ 479
ΧΑΝΙΑ
XXV-X-XX.

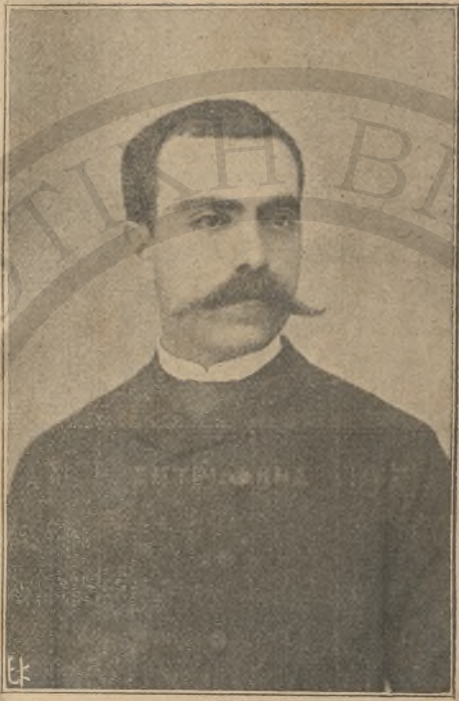

Σ. Ι. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ ('Ιατρὸς)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

Το παρόν βιβλίον αφιερόνω εἰς
τὸν φίλον μου Αντώνιον Μάλμον εἰς ἀνάμ-
νησιν καὶ εἰς ἔνδειξιν ειλικρινοῦς φιλία[ς]

Χανία 25-10-20.

ὁ ἀφιερῶν,
Δαρμαδάκης Ἐμμ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀφ' ὅτου ἀκτὶς φωτεινὴ ἤρχισε νὰ εἰσδύῃ εἰς τὴν ψυχήν μου καὶ νὰ σχηματίζω ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ κόσμου, ὁπουδήποτε καὶ ἂν στρέψω τὰ βλέμματά μου, εἴτε ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ εἴτε ἐπὶ τῆς Γῆς, διαβλέπω μίαν ἑνότητα, μίαν ἁρμονίαν. Μία δύναμις, μία Σοφία κυβερνᾷ τὸ σύμπαν. Πανταχοῦ κίνησις καὶ ζωή, πανταχοῦ μετασχηματισμὸς καὶ περιοδικότης, πανταχοῦ διάνοια καὶ σκοπός. Οὐδὲν τὸ ἄσκοπον ἐπλάσθη ἐν τῇ δημιουργίᾳ.

Τῆς ἀνωτάτης ἐκείνης Διανοίας, τῆς αἰτίας ἁπάντων τῶν δημιουργημάτων, ἓν σμικρὸν ἀπεικόνισμα εἶναι καὶ ὁ ἐπίγειος ἄνθρωπος. Γεννηθεὶς ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ ἐν καταστάσει ἐμβρυακῇ καὶ ἀποκτήσας τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν συνείδησιν, ἀφέθη εἰς τὸ μέγα τῆς Γῆς ἐργοστάσιον, πλάσμα μικτὸν ἐξ ὕλης καὶ πνεύματος, ἵνα γεννώμενος καὶ ἀναγεννώμενος καὶ πάλιν γεννώμενος, φθάσῃ εἰς ἓν τέρμα εἰς ἕνα σκοπὸν εἰς ὃν προώρισται νὰ φθάσῃ. Τουτέστιν εἰς τὴν τελειοποίησιν.

Ἀληθῶς ἡ ὁδὸς εἶναι μακρὰ καὶ δύσβατος. Ἀλλ' ἐπίσης μεγάλη καὶ ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἐντείνοντος ἁπάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ἵνα γνωρίσῃ πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει.

Μίαν ἐκ τῶν ἐμφύτων αὐτῶν τάσεων τοῦ ἀνθρώπου, ὠθουμένου ὑπὸ φλογερᾶς ἐπιθυμίας ἵνα μάθῃ τὸ πεπρωμένον αὐτοῦ, θέλομεν πραγματευθῇ ἐν τὸ παρόντι βιβλίῳ.

*
* *

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὁπότε πνεῦμα ὑλισμοῦ καὶ μηδενισμοῦ εἶχε δηλητηριάσει μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπότητος, ἤρχισαν τῇ ἐπινεύσει, φαίνεται τῆς θείας Προνοίας, αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ φανερώνωσι συχνότερον καὶ καθαρώτερον πάσης ἄλλης προ-

γενεστέρας ἐποχῆς εἰς τοὺς ἐπιγείους ἀνθρώπους, ὅτι ἡ ζωὴ ἐξακολουθεῖ πέραν τοῦ τάφου καὶ ὅτι ὁ θάνατος δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλὴ μεταβολὴ καταστάσεως καὶ μία προσωρινὴ ἀνάπαυλα τοῦ μεγάλου ταξιδείου εἰς ὅ πάντες ἐκλήθημεν.

Ἔκτοτε παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῶν διδασκάλων τοῦ ὑλισμοῦ, ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς νεωτέρας πειραματικῆς ψυχολογίας, δηλονότι μιᾶς νεωτέρας ἐπιστήμης ἀξιούσης νὰ ὑποβάλλῃ ἅπαντα αὐτῆς τὰ φαινόμενα ὑπὸ αὐστηρὸν ἐποστημονικὸν ἔλεγχον καὶ νὰ ἑρμηνεύῃ συγχρόνως αὐτὰ κατὰ τοὺς μέχρι σήμερον γνωστοὺς νόμους τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Ἐπ' αὐτῶν τῶν νόμων τῆς φύσεως βασιζόμενοι καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς νεωτέρας ἐρεύνας καὶ τὰ συμπεράσματα ἀνδρῶν σοφῶν καὶ ἐξόχων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, παραδίδομεν εἰς τὸ κοινὸν τὸ ἐν λόγῳ ἔργον, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι, τοὺς μὲν ὑλιστὰς τοὺς ἄνευ θεότητος καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργήσαντες τὸ Σύμπαν θέλομεν παρακινήσει εἰς ἐπίγνωσιν τῆς Ἀληθείας, τοὺς δὲ πάσχοντας καὶ ἀπογοητευμένους ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὅτι θέλομεν ἐνθαρρύνει εἰς ἐγκαρτέρησιν τοῦ ἐπιγείου ἀγῶνος. Πρὸς τοῦτο ἐξελέξαμεν ὑπόθεσιν ἀπασχολοῦσαν σήμερον σύμπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ πεπολιτισμένον κόσμον.

*
* *

Πολλάκις ὁ ἄνθρωπος ἐν κρισίμοις στιγμαῖς τοῦ βίου του ἐρωτᾷ ἑαυτόν, τί εἶμαι; πόθεν ἔρχομαι; ποῦ ὑπάγω;

Ἵνα λοιπὸν ἐπιχύσωμεν βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἠθικῶς ταλαιπωρουμένων ἀδελφῶν ἡμῶν, τίθεμεν ὡς βάσιν τοῦ ἡμετέρου θέματος, τὸ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς ζήτημα καὶ τὸ δυνατὸν τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ζώντων μετὰ τῶν τεθνεώτων ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, τὰς ὁποίας θέλομεν ἀναπτύξει.

Θὰ προσπαθήσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, νὰ καταστήσωμεν τὸ πρᾶγμα ἀντιληπτὸν καὶ πιστευτὸν διὰ τῆς νεωτέρας πειραματικῆς ψυχολογίας, ἡ τοῦ κοινῶς λεγομένου πνευματισμοῦ. Διότι ὁ ἄνθρωπος τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, κεκμηκὼς ἤδη ὑπὸ τῶν ἀπείρων καὶ ἐν πολλοῖς ἀντιθέτων θεωρειῶν, δὲν ἀρκεῖται διὰ

τῆς φιλοσοφίας καὶ μόνης εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προβλήματος. Ἀπέναντι πάσης ἄλλης φαντασιώδους θεωρείας ζητεῖ ἀποδείξεις ἁπτάς, ἀποδείξεις αἰσθητὰς ἵνα διασκεδάσῃ πᾶσαν αὐτοῦ ἀμφιβολίαν. Λικνισθεὶς ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐπὶ ἐσφαλμένων φιλοσοφικῶν διδασκαλιῶν ἐγένετο δύσπιστος καὶ ἀληθὴς πυρωνιστής.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐννοήσωμεν καθαρῶς καὶ σαφῶς ὅσα μέλλομεν νὰ ἐκθέσωμεν, ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ λεπτομερείᾳ, εἶναι ἀνάγκη νὰ προτάξωμεν γνώσεις τινὰς καθαρῶς ἐπιστημονικάς, πειραματικῶς ἐξηκριβωμένας καὶ ἀνεπιδέκτους ἀμφισβητήσεως. Αὗται θέλουσι τὰ μάλλα διευκολύνει ἡμᾶς εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων καὶ δι' αὐτῶν θέλομεν σχηματήσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ὑπερφυσικὰ ὅπως μέχρι τοῦδε ἐθεωροῦμεν πᾶν φαινόμενον οὗτινος τὴν ἐξήγησιν ἠγνοοῦμεν.

Τοιουτοτρόπως θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἀνθρώπου ὑπό τε ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ἔποψιν καὶ διὰ τῶν ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντων νέων νόμων τῆς φύσεως, τέως μυστηριωδῶν, θέλομεν προσεγγίσει ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς θετικὸν καὶ λογικὸν συμπέρασμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γνώσεις φυσικαί.

Ἡ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, κατὰ τὰς ἀναριθμήτους αὐτῆς βαθμίδας, παραβάλλεται πρὸς τὸν ἐν ὑψηλῷ ὄρει ἀνερχόμενον περιηγητήν. Καθ' ὅσον ἀνυψοῦται ὁ περὶ αὐτὸν ὁρίζων εὐρύνεται καὶ νέα θεάματα μεγαλοπρεπῆ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ διανοίγονται. Οὕτω καὶ ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη, ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ αὐτῆς προόδῳ ἀνακαλύπτει καθ' ἑκάστην ἡμέραν νέας κεκρυμένας ἀγνώστους δυνάμεις τῆς φύσεως τὰς ὁποίας αὕτη μετὰ μεγάλης δυσκολίας προδίδει εἰς τὸν ἀδιαλείπτως καὶ ἀκαμάτως ἀνιχνεύοντα καὶ ἐπιζητοῦντα τὴν κατάκτησιν πάντων τῶν φαινομένων αὐτῆς ἄνθρωπον. Πόσα γεγονότα περιβεβλημένα μέχρι πρὸ ὀλίγου εἰσέτι χρόνου διὰ τοῦ κύρους τοῦ ὑπερφυσικοῦ, δὲν ἐξηγοῦνται σήμερον πληρέστατα διὰ τῶν νόμων

τῆς φύσεως; Τίποτε τὸ ὑπερφυσικὸν ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ὑπάρχει· πολλῶν τέως ἀγνώστων ἡ ἐξήγησις ἤρχισε νὰ δίδεται συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης.

Γνωρίζομεν πόσον αἱ αἰσθήσεις ἡμῶν εἰσὶ περιωρισμέναι, πόσον τὸ περιβάλλον αὐτὰς πεδίον εἶνε στενόν.

Πέραν τῶν ἀκτίνων καὶ τῶν χρωμάτων τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν βλέπομεν, ὑπάρχουσι ἄλλαι ἀκτῖνες καὶ ἄλλα χρώματα τῶν ὁποίων αἱ χημικαὶ ἀντιδράσεις καὶ ἡ φωτογραφικὴ πλὰξ ἀποδεικνύουσι τὴν ὕπαρξιν. Ὡσαύτως τοὺς ἤχους ἀκούουμεν μέχρι τινός, πέραν τοῦ ὀξυτάτου καὶ τοῦ βαρυτάτου ἀκουστικοῦ ἤχου, αἱ ἠχητικαὶ δονήσεις, δὲν ἐπηρεάζουσι τὸ ἀκουστικὸν ἡμῶν νεῦρον.

Ἐὰν δὲν ὡπλίζωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας διὰ τῶν ἀνακαλύψεων τῆς ὀπτικῆς, τί θὰ ἐγνωρίζομεν σήμερον περὶ τοῦ σύμπαντος; Οὐ μόνον θὰ διετελῶμεν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν μεμακρυσμένων ἡλίων καὶ κόσμων τοῦ ἀπείρου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν γειτονικῶν ἡμῶν πλανητῶν οὐδεμίαν θὰ εἴχωμεν ἰδέαν. Ἀλλὰ αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν χάρις εἰς τὸ τηλεσκόπιον ἐπεξετάθησαν καὶ τῇ βοηθείᾳ τούτου γνωρίζομεν σήμερον νέους πλανήτας καὶ νέους ἡλίους ἀσυγκρίτως μεγαλητέρους καὶ εἰς ἀβολίστους ἀποστάσεις ὑπάρχοντας.

Ἐξ ἄλλου τὸ μικροσκόπιον μᾶς ἐδίδαξεν τὴν ὕπαρξιν τέως ἀγνώστου μικροκόσμου. Πανταχοῦ πέριξ ἡμῶν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τῷ ἀέρι ἐν τοῖς ὕδασι, διαιτῶνται καὶ ἐκκολάπτονται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος μυριάδες ὄντων ἀοράτων διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἐπηρεαζόντων πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν ὕπαρξιν ἡμῶν.

Διὰ τοῦ μικροσκοπείου ὡσαύτως ἐσπουδάσαμεν τὴν μοριακὴν σύστασιν τῶν σωμάτων καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι τὰ αἱμοσφαίρια, οἱ ἱστοὶ καὶ τὰ κύτταρα τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ κατοικοῦνται ὑπὸ ἀπείρων καὶ ποικίλων κατωτέρων ὀργανισμῶν, ζώντων καὶ ἀναγεννωμένων ἐν αὐτοῖς.

*
* *

Εἴπομεν ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀδιαλείπτως προοδεύει καὶ πλουτίζε-

ται, ἀνυψουμένη εἰς νέους ὁρίζοντας. Ἀλλὰ πόσον ὀλίγαι, πόσον ἀνεπαρκεῖς εἰσὶν αἱ γνώσεις ἡμῶν ἀπέναντι τῶν ἀγνώστων καὶ ἀνεξερευνήτων εἰσέτι δυνάμεων τῆς φύσεως; Τὸ ἀνθρώπιον πνεῦμα ἔχει τὰ ὅριά του, ἡ φύσις ὅρια δὲν ἔχει. Αἱ χονδροειδεῖς ἡμῶν αἰσθήσεις μας περιορίζουσι καὶ μᾶς συγκρατοῦσι ἐν μέσῳ Ὠκεανοῦ θαυμασίων, χωρὶς κἂν νὰ τὸ ὑποπτευώμεθα ζῶμεν ὅπως οἱ τυφλοὶ ἐν μέσῳ τοῦ φωτός.

Μέχρι σήμερον ἡ ὕλη μᾶς ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τρεῖς καὶ μόνον καταστάσεις, τὴν στερεὰν τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ἀεριώδη. Ὁ Οὐΐλλιὰμ Κροούξ, ὁ σοφὸς ἄγγλος φυσιοδίφης ζητῶν νὰ ἐπιτύχῃ τὸ κενὸν ἐντὸς ὑελίνου σωλῆνος ἀνεκάλυψεν καὶ τετάρτην τῆς ὕλης κατάστασιν τὴν ὁποίαν ὠνόμασεν ἀκτι οβόλον.

Τὰ ἄτομα καθιστάμενα ἐλεύθερα διὰ τῆς ἀραιώσεως ἐν τῷ σχετικῷ ἐκείνῳ κενῷ τίθενται εἰς δονώδεις κινήσεις ταχύτητος ἀναριθμήτου καὶ δυνάμεως ἀνυπολογίστου, ἀναφλέγονται καὶ παράγουσι φῶς, ἀκτινοβολίας ἠλεκτρικάς, καὶ ἄλλα φαινόμενα διὰ τῶν ὁποίων ἐξηγοῦνται πολλὰ ἐκ τῶν κοσμικῶν φαινομένων. Τοιαῦται εἰσὶν καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ Rentgen.

Ἡ ὕλη ἡ πεπυκνωμένη ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὰς τρεῖς πρώτας καταστάσεις, ἐν τῇ τετάρτῃ αὐτῆς καταστάσει ἐν τῇ ἀκτινοβόλῳ ἀποβάλλει πολλὰς τῶν ἰδιοτήτων αὐτῆς ἤτοι πυκνότητα, σχῆμα, χρῶμα καὶ βάρος. Ἀλλ' ἐν τῇ νέᾳ αὐτῆς ἰδιότητι φαίνεται ἡνωμένη μετὰ τῆς δυνάμεως στενότερον καὶ ἰσχυρότερον. Ἡ τετάρτη αὕτη κατάστασις εἶναι ἄραγε ἡ τελευταία μορφὴ τῆς ὕλης; ὄχι ἀναμφιβόλως φρονεῖ ὁ σοφὸς Κροούξ. Δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν καὶ ἄλλας πολλὰς ἀκόμη. Δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν κατάστασιν ὕλης ροώδη, αἰθερίαν διαφέρουσαν τόσον τῆς ἀκτινοβόλου ὅσον αὕτη διαφέρει τῆς στερεᾶς καὶ ὑγρᾶς καταστάσεως.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ μέλλοντος ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ αὐτῆς ἐξελίξει ἐρευνῶσα τὰ νέα αὐτὰ προβλήματα τείνει νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἑνιαῖον μιᾶς καὶ μόνης πρωτογόνου ὕλης, διὰ τῶν ἀπειραρρίθμων συνθέσεων τῆς ὁποίας ἐγεννήθησαν πάντα τὰ γνωστὰ σώματα. Ἀόρατος, ἀψηλάφητος, ἀβαρής, αἰθερία, μόνον διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ

φωτὸς δονουμένη ἡ ὕλη ἐν τῇ πρωτογόνῳ αὐτῆς καταστάσει ἀπέκτησεν διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων καὶ ἀπείρων αὐτῆς συνθέσεων τὰς γνωστὰς αὐτῆς ἰδιότητας. Ἀλλ' ἡ ὕλη ὑπὸ τὰς καταστάσεις τὰς γνωστὰς δὲν εἶναι παρὰ διαβατικὴ καὶ ἀνελθοῦσα τὴν κλίμακα τῶν ποικίλων αὐτῆς μεταμορφώσεων δύναται πάλιν νὰ ἀποσυντεθῇ ἐν τῇ πρωτογόνῳ αἰθερίᾳ αὐτῆς καταστάσει. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ κόσμοι εἶναι διαβατικοί, σχηματισθέντες ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ τῆς ἀνὰ τὸ σύμπαν διακεχυμένης αἰθερίου ὕλης θὰ ἀποσυντεθῶσιν μίαν ἡμέραν, ἀφοῦ πρῶτον διανύσωσιν τὸν κύκλον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἵνα πάλιν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου ἀναγεννηθῶσι καὶ ἐπαναρχίσωσιν νέαν ἱστορίαν. Τοιοῦτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀπείρου αἰωνιότητος· οὐδὲν γεννᾶται, οὐδὲν ἀπόλλυται.

Ἡ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις τῶν μεμακρυσμένων ἡλίων ἀποδεικνύει ὅτι πανταχοῦ ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ὕλη καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν διέπεται νόμων, ὅτι τὰ πάντα βαδίζουσι πρὸς μίαν ἑνότητα πρὸς μίαν ἁρμονίαν καὶ ὅτι διέπονται ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνης δυνάμεως. Οὕτως ὥστε ἡ χημεία ἡ φυσικὴ καὶ ἡ μηχανικὴ ἐν τῇ παραλλήλῳ αὐτῶν ἐξελίξει ἐπιβεβαιοῦσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν μυστηριώδη ἁρμονίαν τῶν ὄντων. Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα βαίνει βραδέως ἐνίοτε μάλιστα καὶ ἀσυναισθήτως εἰς ἐπίγνωσιν μιᾶς θεμελιώδους δυνάμεως ἐν ᾗ συνεννοῦνται ἡ ὕλη ἡ δύναμις καὶ ἡ σκέψις, μιᾶς δυνάμεως τῆς ὁποίας τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ σοφία προκαλεῖ τὸ θάμβος καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

*
* *

Εἴπομεν ὅτι ἐν τῷ σύμπαντι οὐδὲν γεννᾶται οὐδὲν ἀπολλυται. Ἡ φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου καὶ παντὸς ἄλλου ζῶντος ὀργανισμοῦ μᾶς διδάσκει ὅτι τὰ διάφορα συστατικὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὸ σ μα ἡμῶν ἀνακαινίζονται ἀδιαλείπτως. Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν δύο σταθερῶν ρευμάτων γεννᾶται ἐν ἡμῖν διηνεκὴς ἐναλλαγὴ τῶν μορίων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὡς ἄχρηστον ἀποβάλλεται ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀναπληροῦται διὰ τῶν τροφῶν. Ἀπὸ τῆς μαλακῆς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου μέχρι τοῦ

στερεωτέρου οστεώδους συστήματος άπασα ἡ φυσικὴ ἡμῶν σύστασις ὑπόκειται εἰς συνεχεῖς ἐναλλαγὰς, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν περίοδον τῆς σωματικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως ὁ ὀργανισμὸς πολλάκις φθείρεται καὶ πολλάκις ἀνανεοῦται. Γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ἐκ τῆς πειραματικῆς φυσιολογίας ὅτι ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν νόμων τῆς θρέψεως γεννῶνται διαρκῆ ρεύματα ἠλεκτρομαγνητικὰ τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξιν ἅπαντες οἱ περὶ τὰ φυσιολογικὰ σπουδάζοντες μαρτυροῦσι. Ἰδοὺ λοιπὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι καὶ μία συσκευὴ ἠλεκτρομαγνητική. (Τὴν ἐπιστημονικῶς ἐξηκριβωμένην ταύτην λειτουργίαν παρακαλοῦμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ἵνα ἐντυπώσωσιν καλῶς ἐν τῇ μνήμῃ των, διότι ἡ γνῶσις αὕτη θέλει μᾶς διευκολύνει κατόπιν ὅταν θὰ πραγματευθῶμεν τὸ κεφάλαιον περὶ τῶν νόμων οἵτινες διέπουσι τὸν μεταξὺ ψυχῆς καὶ σώματος σύνδεσμον).

Καὶ ὅμως παρὰ τὰς συνεχεῖς ταύτας μεταβολὰς τοῦ ὑλικοῦ σώματος ἡ προσωπικότης ἡμῶν, τὸ ἐγώ, μένει πάντοτε τὸ αὐτό, ἡ ἐγκεφαλικὴ οὐσία δύναται ὡς εἴπομεν να ἀνανεωθῇ καθ' ὁλοκληρίαν, ἀλλ' ἡ σκέψις ἡμῶν καὶ μετ' αὐτῆς τὸ μνημονικὸν καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ψυχικαὶ δυνάμεις μένουσιν ἀναλλοίωτοι. Τί σημαίνει τοῦτο παρ' ὅτι ἐν ἡμῖν ἐνοικεῖ μία δύναμις ἀδιαίρετος ἡ ὁποία ἐπιμένει καὶ συγκρατεῖται ὡς τοιαύτη ἐν τῷ μέσῳ ὅλων αὐτῶν τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ;

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ὕλη ἀφ' ἑαυτῆς δὲν δύναται νὰ ὀργανωθῇ καὶ νὰ γεννήσῃ τὴν ζωὴν· στερουμένη ἑνότητος διαιρεῖται καὶ ἀποσυντίθεται ἐπ' ἄπειρον, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅλαι αἱ ἠθικαὶ καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις συγκεντροῦνται εἰς μίαν κεντρικὴν ἑνότητα ἥτις περιβάλλει, συνδέει, καὶ διαφωτίζει αὐτάς. Ἡ ἑνότης αὕτη εἶναι ἡ συνείδησις, ἡ προσωπικότης, τὸ ἐγώ, ἐν μιᾷ λέξει ἡ ψυχή.

Ἡ ἀόρατος αὕτη καὶ ἀδιαίρετος δύναμις τὴν ὁποίαν ἀποκαλοῦμεν ψυχὴ εἶναι ἐκείνη ἥτις συγκρατεῖ τὴν ἁρμονίαν τοῦ ὑλικοῦ σώματος δι' ἑνὸς ζωϊκοῦ ρευστοῦ, ὅπερ τῇ χρησιμεύει ὡς διά-

μεσον. Ἐπὶ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ τοῦ ἀχωρίστου ἀπὸ τῆς ψυχῆς θὰ πραγματευθῶμεν εἰς τό ἑπόμενον κεφάλαιον.

*
* *

Ὅλοι ἔχομεν ὀρέξεις σωματικὰς καὶ πολλὰς ἄλλας ὑλικὰς ἐπιθυμίας αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς διαρκῆ σύγκρουσιν πρὸς τὴν τὴν λογικὴν καὶ τὸ καθῆκον. Λοιπὸν ἐὰν δὲν εἴμεθα παρὰ μόνον ὕλη, δὲν θὰ εἴχωμεν τὴν πάλην αὐτὴν καὶ τοὺς ἀγῶνας. Ἀχαλίνωτοι θὰ παρεδίδομεν ἑαυτοὺς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως.

Καὶ ὅμως ἡ δύναμις τῆς θελήσεως ἡμῶν συχνάκις παλαίουσα πρὸς τὰ ὁρμέμφυτα καὶ τὰ ἔνστικτα αὐτὰ δαμάζει τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὕλης καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ὄργανον ὑποταγῆς

Ἐξ ἄλλου ἡ χημεία καὶ ἡ φυσικὴ μᾶς διδάσκουσιν ὅτι οὐδὲν ἄτομον ἀπόλλυται καὶ οὐδεμία δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ μηδενίζεται, διότι τὶ σημαίνει δύναμις μηδενιζομένη; ἐν τῇ φύσει δὲν ἔχομεν οὐδὲν παράδειγμα, πολλῷ μᾶλλον δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν τοιαύτην ἰδέαν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἶναι παραλογισμὸς νὰ σκέπτηταί τις ὅτι τὸ ὂν γίνεται μὴ ὄν· πολλῷ μᾶλλον νὰ πιστεύῃ ὅτι μία δύναμις ζῶσα ἱκανὴ νὰ γινώσκῃ νὰ ἐρευνᾷ τὴν ἀλήθειαν καὶ ὄχι μέρος τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὁλόκληρον τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ μιμῆται τὸν Θεόν, ἡ μεγαλητέρα τῶν γνωστῶν ἐπὶ γῆς δυνάμεων, ἡ ὑποτάσουσα εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς ἄλλας δυνάμεις τῆς φύσεως, εἶναι λέγομεν παραλογισμὸς νὰ φρονῇ τις ὅτι ἡ δύναμις αὕτη ἡ κατ' οὐσίαν χαρακτηρίζουσα τὸν ἄνθρωπον μηδενίζεται διότι ὁ ἐγκέφαλος ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ. Ὁ Καλλιτέχνης παύει νὰ εἶναι τοιοῦτος, διότι τὸ ὄργανον ἐξέφυγε τῶν χειρῶν του; ὄχι βεβαίως.

Ὁ μέγας φιλόσοφος Σωκράτης ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου του ἐφανέρωσεν εἰς τοὺς μαθητὰς του τὸ δόγμα τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων. «Ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος δὲν ὑπάρχει ἄλλη δι' αὐτὴν σωτηρία εἰμὴ νὰ ἀποβῇ ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἐνάρετος, διότι μεταβαίνουσα εἰς ἄλλον

κόσμον δὲν συναποκομίζει ἄλλο τι παρὰ τὰ ἔργα της. Ἵνα λοιπὸν ἔχῃ τις πλήρη πεποίθησιν εἰς τὸ πεπρωμένον ἂς στολίσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' ἐγκρατείας, θελήσεως, δικαιοσύνης καὶ ἐλευθερίας. Ἐκεῖνος θὰ ἀναμένῃ ἥσυχος τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως του ὅταν τὸ πεπρωμένον καλέσῃ αὐτόν.»

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰς ὑπερνεφέλους θεωρίας καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὰ πράγματα τὰ πειραματικῶς ἐξελεγχόμενα διότι εἴπομεν ὅτι ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος κεκμηκὼς ἀπὸ τὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας ζητεῖ φαινόμενα αἰσθητὰ φαινόμενα ἁπτὰ ἵνα ἄρῃ τὴν δυσπιστίαν του.

ΚΕΦΕΛΑΙΟΝ Β'.

Τὸ περίπνευμα.

Οἱ ὑλισταὶ ἀρνούμενοι τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς φέρουσι ὡς ἐπιχείρημα, τὸ ἀδύνατον τῆς ὑπάρξεως ὄντος στερουμένου μορφῆς ἢ σχήματος. Καὶ αὐτοὶ οἱ πνευματισταὶ δὲν ἠδύναντο ἐν ἀρχῇ νὰ μᾶς ἐξηγήσωσι πῶς ἡ ψυχή, ἄϋλος οὖσα εἶνε δυνατὸν νὰ συνδεθῇ τόσον στενῶς μετὰ τοῦ ὑλικοῦ σώματος, ἀφοῦ οὐσιαστικῶς ἡ φύσις ἀμφοτέρων εἶνε τόσον διάφορος.

Αἱ δυσκολίαι αὗται εὗρον τὴν λύσιν αὐτῶν ἐν τοῖς πνευματιστικοῖς πειράμασι. Ἐν αὐτοῖς διδασκόμεθα ὅτι ἡ ψυχὴ κατὰ τὸν ἔνσαρκον αὐτῆς βίον καθὼς καὶ μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τοῦ σώματος συνοδεύεται διαρκῶς ὑπὸ ρευστοῦ τινος αἰθερίου σώματος τὸ ὁποῖον πρῶτος ὁ Ἀλλὰν Καρδὲκ ὠνόμασε περίπνευμα, καὶ ἄλλοι ἀστρικὸν σῶμα. Αὐτὸ τὸ περίπνευμα εἶνε τὸ μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς διάμεσον σῶμα. Αὐτὸ μεταβιβάζει εἰς τὴν ψυχὴν τὰς διὰ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων κομιζομένας ἐξωτερικὰς ἐντυπώσεις, καὶ μεταδίδει εἰς τὸ σῶμα τὰς θελήσεις τῆς ψυχῆς. Εἶνε μὲν σῶμα ὑλικὸν ἀλλὰ λεπτότατον αἰθέριον ἀόρατον καὶ μὴ ὑποπίπτον εἰς τὰς αἰσθήσεις, συνδεόμενον μετὰ τοῦ ὑλικοῦ σώματος διὰ τῆς ἀλληλεπιδράσεως τῶν ἐξ αὐτοῦ πηγαζόντων ζωϊκῶν ρευστῶν καὶ τῶν ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ φυσιολογικῶς ἀπορρεόντων (ἀντιθέτου φύσεως) ἠλεκτρομαγνητικῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑλικοῦ σώματος ὁπότε τὰ μαγνητικὰ ρευστὰ παύουσι πλέον ὑφιστάμενα διότι καὶ οἱ φυσιολογικοὶ νόμοι ἔπαυσαν λειτουργοῦντες, ἡ ψυχὴ μετὰ τοῦ ἀναποσπάστου αὐτῆς περιπνεύματος ἐλευθερωθεῖσα ἀπὸ τῶν ὑλικῶν τοῦ σώματος δεσμῶν ἀποχωρίζεται ἐλευθέρα καὶ ἄρχεται ὁ πνευματικὸς αὐτῆς βίος περὶ τοῦ ὁποίου θὰ εἴπωμεν ἐν τοῖς οἰκείοις κεφαλαίοις.

Εἶναι λοιπὸν τὸ περίπνευμα σῶμα ὀργανικὸν ἐσχάτης ὡς εἴπομεν λεπτότητος καὶ ρευστότητος καὶ ἀποτελεῖ τὸν τύπον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐνσάρκωσιν αὐτοῦ καὶ ἕνεκα τῆς ροώδους αὐτοῦ καταστάσεως διαπερῶν πάντα τὰ στερεὰ σώματα ὅσον πεπυκνωμένα καὶ ἂν φαίνωνται ταῦτα. (Διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Le Bon καὶ τοῦ Curie ἀπεδείχθη ἡ ὕπαρξις τοιαύτης λεπτοτάτης μορφῆς τῆς ὕλης ἐχούσης μεγάλην ἀναλογίαν πρὸς τὰς ἀκτῖνας τοῦ Retgen καὶ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ραδίου).

*
* *

Εἴπομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ ὅτι ἡ ὕλη ἀδιαλείπτως ἀνανεουμένη διὰ τῆς ζωϊκῆς κυκλοφορίας δὲν ἀποτελεῖ τὸν σταθερὸν καὶ διαρκῆ ἄνθρωπον. Τὸ περίπνευμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συγκρατεῖ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀτόμου καθ' ὅλας τὰς περιπετείας τοῦ βίου ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ θανάτου. Τὸ περίπνευμα ἐν τούτοις αὐτὸ δὲν εἶναι ἀμετάβλητον. Ὑλικότερον καὶ μᾶλλον πεπυκνομένον κατὰ τὰς πρωτογόνους τοῦ ἀνθρώπου ἐνσαρκώσεις καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διαφανὲς καὶ ἐξευγενίζεται, οὕτως εἰπεῖν, παρακολουθοῦν τὴν πρόοδον καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς ψυχῆς. Συνοδεύει αὐτὴν κατὰ τὰς πολυαρίθμους αὐτῆς ἐνσαρκώσεις καὶ ἀποτελεῖ τὸ κάτοπτρον τῆς ἠθικῆς καταστάσεως αὐτῆς ἔνθα εἰσὶν ἀποτετυπομέναι ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ παρόντος βίου.

Πᾶν ὅ,τι μετὰ προσηλώσεως σκεπτόμεθα, λαμβάνει ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν ὑπόστασιν ὑλικὴν καὶ πολλάκις δύναται νὰ ἐξωτερικευθῇ καὶ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ ἄλλου ἀτόμου μακρὰν ἡμῶν

εὑρισκομένου ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῶν αἰσθητηρίων. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν λεγομένην μεταφορὰν τῆς σκέψεως, περὶ ἧς λεπτομερέστερον θὰ εἴπωμεν, ἐν τῷ οἰκείῳ κεφαλαίῳ.

Ἀλλ' ἡ ὑλοποίησις τῶν σκέψεων ἡμῶν ἀποδεικνύεται καὶ πειραματικῶς, ἐὰν ἐντός σκοτεινοῦ θαλάμου ἐπιθέσωμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ παρεσκευασμένης φωτογραφικῆς πλακὸς καὶ προσηλώσωμεν βαθέως τὴν σκέψιν ἡμῶν ἐπί τινος ἀντικειμένου μὴ παρόντος, ἐπὶ παραδείγματι ἐπὶ νομίσματος, βλέπομεν ὅτι τοῦτο τελείως ἀπεικονίζεται εἰς τὴν φωτογραφικὴν πλάκα. Τὶ ἄλλο ἀποδεικνύει τοῦτο παρ' ὅτι ἡ εἰκὼν τοῦ ἀντικειμένου τὴν ὁποίαν συνελάβομεν ἐν τῇ φαντασίᾳ ἡμῶν, ἔλαβεν μορφὴν ὑλικὴν ἥτις διὰ τῶν ρευστῶν τῶν κινητηρίων νεύρων ἔφθασε μέχρι τῆς πλακὸς καὶ ἐπενήργησεν χημικῶς ἐπ' αὐτῆς κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρός τὰς φωτεινὰς ἀκτίνας;

Ἐν αὐτῷ τῷ περιπνεύματι εἰσὶ πρὸς τούτοις ἐγκεχαραγμέναι καὶ αἱ πράξεις τῶν παρελθουσῶν ἐνσαρκώσεων, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάμνησιν φυσιολογικῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ὡς θέλομεν ἐξηγήσει ἐν δέοντι, ἔχομεν ὅμως τὴν ἐκ τῆς πείρας αὐτῶν δεξιότητα. Ἐκ τούτου ἐξηγοῦνται τὰ θαυμαστὰ προτερήματα καὶ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα προώρως ἀναφαίνονται εἰς πολλὰ παιδία καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς παρουσιάζονται ἀπὸ πολὺ μικρᾶς ἡλικίας αὐτοδίδακτοι, λογισταί, μουσικοὶ ζωγράφοι καὶ τλπ.

Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ προωρίσθη διὰ μίαν ἐργασίαν. Λοιπὸν ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος, εἰς ὃ ἕκαστος ἐκλήθη, ὁ ἀκηλίδωτος βίος, ἡ κλίσις πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἰδεῶδες, αἱ δοκιμασίαι καὶ τὰ βάσανα, μεθ' ὑπομονῆς γενόμενα ἀνεκτά, λεπτύνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ περίπνευμα οἱονεὶ χημικῶς ἐπιδρῶντα ἐπὶ τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ ἀτόμων, Ἐνῷ ἀπεναντίας αἱ ὑλικαὶ ὀρέξεις, τὰ εὐτελῆ πάθη καὶ πάντα τὰ παραπτώματα, ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ περιπνεύματος καὶ καθιστῶσιν αὐτὸ βαρύ, πυκνόν, καὶ σκοτεινόν. Διὰ τοῦτο μετὰ θάνατον τὰ πνεύματα ἐκεῖνα τὰ φέροντα τοιοῦτο βαρὺ περίπνευμα δὲν δύνανται δυνάμει τῶν νόμων τῆς ἕλξεως νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς γηΐνης ἐπιρροῆς ἀλλὰ κρατοῦνται αἰχμάλωτα μέχρι νεωτέρας ἐν-

σαρκώσεως πρὸς ἀπότισιν τῆς ὀφειλῆς των, ὑπείκοντα εἰς τὸν ἠθικὸν νόμον ὅτι ὁ ἐν σαρκὶ ἁμαρτήσας ἐν σαρκὶ ὀφείλει νὰ ἐξιλεωθῇ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ μετενσάρκωσις τῶν κατωτέρων καὶ ἀτελῶν πνευμάτων γείνεται ταχύτερον, μέχρις ὅτου τὸ πνεῦμα τελειοποιούμενον, διότι ἀδιαλείπτως πρὸς τὴν τελειοποίησιν βαίνει καὶ ἐλευθερωθὲν τῆς γηΐνου ἐπιρροῆς, ἀνέλθῃ εἰς ὁρίζοντας ὑψηλοτέρους καὶ κόσμους ἀνωτέρους, ἔνθα τὸ βασίλειον τῆς ὕλης, ὡς ἐπιστημονικῶς ἀποδεικνύεται, εἶναι ἀσυγκρίτως ἀσθενέστερον.

*
* *

Εἴπομεν ὅτι διὰ τῶν ζωϊκῶν ρευστῶν τοῦ περιπνεύματος καὶ τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν ρευστῶν τοῦ σώματος συνδέεται ἡ ψυχὴ μετὰ τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Τὰ ρευστὰ ταῦτα ἀσκοῦσι ἰσχυρὰν ἑλκτικὴν ἀλληλεπίδρασιν, δι' ἧς ἡ ψυχὴ συνδέεται μετὰ τοῦ σώματος, ἀπὸ τῆς γενήσεως μέχρι τοῦ θανάτου, εἰς δὲ τοὺς λατρεύσαντας τὴν ὕλην πολλάκις καὶ μέχρι ἀρχομένης ἀποσυνθέσεως τοῦ σώματος. Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται ἡ κατὰ τάς τελευταίας στιγμὰς παρατεινομένη εἴς τινας ἀγωνία τῆς ψυχῆς, ζητούσης νὰ ἀπελευθερωθῇ τῶν ὑλικῶν τοῦ σώματος δεσμῶν.

*
* *

Ἡ ὕπαρξις τοῦ περιπνεύματος ἦτο γνωστὴ καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς φύσις αὐτοῦ καὶ ἡ σπουδαιότης ἐγνώσθη ἐκ τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας. Χάρις εἰς τὰς ἐρεύνας τοῦ σοφοῦ Κρούξ καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπιστημόνων, γνωρίζομεν ὅτι τὸ περίπνευμα εἶναι τὸ ὄργανον δι' οὗ τελοῦνται ὅλα τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα. Εἶναι ἀληθὲς δοχεῖον ρευστῶν τὰ ὁποῖα ἡ ψυχὴ θέτει εἰς κίνησιν καὶ τὰ ὁποῖα καλλιεργούμενα διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως τοῦ ἀτόμου, ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην ψυχικὴν δύναμιν. Δι' αὐτῆς ἐξηγοῦνται τὰ θαύματα τῶν ἐν Ἰνδίαις Φακήρων τὰ ὁποῖα ἀξιόπιστοι περιηγηταὶ μᾶς περιγράφουσι, δι' αὐτῆς τῆς ψυχικῆς δυνάμεως ὁ Χὼμ ἐνώπιον τοῦ Κρούξ ἤγειρεν ἐξ ἀποστάσεως διὰ μόνου τοῦ βλέμματός του, βαρέα ἀντικείμενα

τὰ ὁποῖα ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐκράτει μετέωρα καὶ ἔπαιζεν ὄργανα μουσικὰ κεκλεισμένα ἐντὸς σιδηροῦ κλωβίου.

Πρὸς τούτοις τὸ περίπνευμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν φυσιολογικὸν ἢ μαγνητικὸν ὕπνον ἀποχωρίζεται προσκαίρως τοῦ σώματος καὶ μεταφέρεται εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ τὸ ὁποῖον ἐν τῇ σκοτεινῇ νυκτὶ ὡς καὶ ἐν τῇ φωτεινῇ ἡμέρᾳ, βλέπει, παρατηρεῖ καὶ ἀκούει πράγματα τὰ ὁποῖα τὸ ὑλικὸν σῶμα ἀδυνατεῖ νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ ἀντιληφθῇ.

Ἑπομένως ἔχει αἰσθήσεις ὅπως καὶ τὸ ὑλικὸν σῶμα, ἀλλὰ δυνάμεως ἀσυγκρίτως ὑπερτέρας.

Δι' αὐτοῦ ἐξηγοῦνται σήμερον συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἅπαντα τὰ φαινόμενα τῶν ἐμφανίσεων καὶ ἄλλων ποικίλων, ὡς θέλωμεν ἴδει, πνευματιστικῶν ἀνακοινώσεων. Ὁσάκις τὸ πνεῦμα εὑρεθῇ ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, δηλονότι ὁσάκις δύναται νὰ δανεισθῇ ἐκ τοῦ μεσάζοντος, (Medium) ἐν ὑπνωτισμῷ διατελοῦντος, τὴν ρευστὴν μαγνητικὴν ὕλην καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν ζωϊκὴν δύναμιν, ἀφομοιεῖ αὐτὰ καὶ λαμβάνει βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν ὄψιν τῆς ἐπιγείου ὕλης. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν τὸ πνεῦμα ἐνσαρκοῦται προσωρινῶς ὁμιλεῖ, περιπατεῖ, ἔρχεται εἰς ἄμεσον συνάφειαν μετὰ τῶν παρευρισκομένων ἐν τῇ συνεδριάσει καὶ πιστοποιεῖ τὴν ταυτότητά του. Γίνεται ἡ ταξινόμησις τῶν δανεισθέντων ρευστῶν τόσον τελεία ὥστε σχηματίζεται πλήρης φυσιολογικὸς ὀργανισμός. Αἱ φωτογραφίαι τῶν ὑλοποιουμένων πνευμάτων τὰς ὁποίας πολὺ συχνὰ κατὰ τὰς πνευματιστικὰς συνεδριάσεις λαμβάνουσιν οἱ παρευρισκόμενοι δεικνύουσιν ὅτι τὰ σώματα ταῦτα εἶναι τέλεια καὶ ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τὰ τοῦ ἐνσάρκου αὐτῶν βίου μεθ' ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῆς ἐπιγείου ζωῆς ἐξ οὗ ἡ ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ ἄλλων ἀναγνώρισίς των.

Ἀλλ' ἡ ἐμφάνισις δὲν δύναται νὰ εἶναι εἰ μὴ πρόσκαιρος, διότι τὰ ξένα ρευστὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἐξαντλοῦνται ὁπότε τὸ ὑλοποιηθὲν πνεῦμα ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀόρατον κατάστασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μαρτυρία Ἐπιστημόνων.

Ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ, διακόπτομεν τὴν ἑρμηνείαν τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων, ἵνα παρεμβάλωμεν ὁμολογίας τινας συγχρόνων καὶ παγκοσμίου φήμης ἀνδρῶν. Διότι ἐξ ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, τὰ πειστικώτερα εἰσὶ τὰ φαινόμενα τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας.

Καὶ ἐνταῦθα, ὅπως συνήθως συμβαίνει ἐν ἀρχῇ ὅλων τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ φαινόμενα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ἀγυρτικὰ καὶ ἀπεδοκιμάσθησαν. Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα μετεβλήθησαν, διότι συνεπείᾳ τῶν ἐγερθεισῶν θορυβωδῶν συζητήσεων, ἐτέθησαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐστηρῶν παρατηρητῶν καὶ ἐὰν πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀρνοῦνται εἰσέτι τὴν πραγματικότητα αὐτῶν, ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι ἐὰν μετὰ προσοχῆς ἐρευνήσωσι καὶ μελετήσωσι καὶ ἀντιληφθῶσιν ἰδίαις αἰσθήσεσι τὰ φαινόμενα; θέλουσι μεταπεισθῇ καὶ ὁμολογήσει τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν.

Πρώτη ἀφορμὴ πρὸς ἔρευναν τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων ἐδόθη ἐξ Ἀμερικῆς. Κρότοι μυστηριώδεις ἠκούοντο εἰς πολλὰς οἰκίας, ἔπιπλα μετεκινοῦντο, τράπεζαι ἀνυψούμεναι αὐτομάτως ἀπὸ τοῦ ἐδάφους κατέπιπτον ἀποτόμως. Εἷς ἐκ τῶν παρισταμένων συλλαβὼν τὴν ἰδέαν νὰ συνδυάσῃ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κρότων, ἠδυνήθη νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῆς μυστηριώδους δυνάμεως, ἡ ὁποία ἀνεκοίνωσε τοιουτοτρόπως ὅτι εἶνε τὸ πνεῦμα ἀνθρώπου ζήσαντος εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἀνέφερε ἐπεισόδια τοῦ βίου του ἱκανὰ πρὸς πιστοποίησιν τῆς ταυτότητός του. Ἀκολούθως ἐγένετο πρόσκλησις καὶ ἄλλων πνευμάτων τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθησαν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη διεδόθη εἰς ὅλας τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καὶ προεκλήθη τοσοῦτος θόρυβος καὶ ταραχὴ ὥστε ἡ κυβέρνησις διαβλέπουσα δια-

σάλευσιν τῆς δημοσίας τάξεως, προσεκάλεσε τὸν ἀνώτερον δικαστὴν καὶ πρόεδρον τῆς Συγκλήτου Ἐδμόνδον καὶ τὸν καθηγητὴν τῆς Χημείας καὶ μέλος τῆς διεθνοῦς Ἀκαδημίας Mapes, μὲ ἐντολὴν νὰ ἐρευνήσωσι τὰ φαινόμενα καὶ νὰ ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Οὗτοι κατόπιν αὐστηροῦ ἐλέγχου καὶ μελέτης ὑπέβαλον εἰς τὴν κυβέρνησιν δι' ἐκθέσεως τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν, καὶ ἐγνωστοποίουν ὅτι τὰ φαινόμενα ἦσαν πραγματικὰ καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποδοθῶσιν ἀλλαχοῦ, εἰ μὴ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν πνευμάτων.

Τὸ πρᾶγμα τάχιστα ἀπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μετεδόθη ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα πολυάριθμοι σοφοὶ ἐσπούδασαν τὰ φαινόμενα μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς καὶ ἀκριβείας καὶ ἐξ αὐτῶν ἔχομεν τὰς περισσοτέρας λεπτομερείας. Πρώτη ἡ Διαλεκτικὴ Ἑταιρία τοῦ Λονδίνου, σωματεῖον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν διασημοτέρων ἐπιστημόνων τῆς χώρας, κατήρτησε ἐπιτροπὴν ἐκ τριάκοντα τριῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποτελεσθεῖσαν ὑπὸ νομικῶν, ἰατρῶν, θεολόγων, φυσικομαθηματικῶν, κληρικῶν καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Ἡ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἐντολὴ τῆς Διαλεκτικῆς Ἑταιρίας ἦτο νὰ ἐρευνήσῃ μετὰ προσοχῆς τὰ φαινόμενα καὶ ἀφοῦ πεισθῇ περὶ τοῦ ἀνυποστάτου αὐτῶν, νὰ πατάξῃ ταῦτα διὰ παντός, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην της δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ φαντασιώδη. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἀφοῦ ἐπειραματίσθη ἐπὶ 18 ὁλοκλήρους μῆνας καὶ ἐσπούδασε μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς λεπτομερείας καὶ δι' αὐστηροτάτου ἐλέγχου τὰ φαινόμενα, ὑπέβαλλεν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν Ἑταιρίαν ἔκθεσιν λεπτομερῆ δι' ἧς ἀνεγνώριζε παμψηφεὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν προέλευσιν. Τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσαντα τόμον ὀγκώδη, ἐδημοσιεύθησαν εἰς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ὁ A. Rüssel Walace μαθητὴς τοῦ Δαρβίνου καὶ ἔνθερμος ὀπαδὸς τῆς θεωρίας τοῦ διδασκάλου του γράφει ἐν τῷ βιβλίῳ του τὸ ἐπιγραφόμενον «τὰ θαύματα τοῦ νεωτέρου Πνευματισμοῦ» ὡς ἑξῆς: «Ὅταν

τὸ πρῶτον μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων μου ἤρχισα τὰς ἐρεύνας τῶν Πνευματιστικῶν φαινομένων ἤμην καθ' ὁλοκληρίαν ὑλιστής. Δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ μου θέσις κενὴ διὰ ψυχικὰ φαινόμενα. Ἡ πρόθεσις μου ἦτο νὰ ἀποδείξω τὴν ἀγυρτείαν ἢ τὴν πλάνην. Ἐν τούτοις τὰ ἐπίμονα καὶ ἀλλεπάλληλα γεγονότα μὲ ἐνίκησαν καὶ μὲ ὑπεχρέωσαν νὰ τὰ παραδεχθῶ πρὶν ἢ ἀκόμη ἀναγνωρίσω τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν. Ταῦτα βαθμηδὸν ἐν τῇ σταθερᾷ καὶ ἐπιμόνῳ αὐτῶν ἀναπαραγωγῇ μὲ κατέπεισαν ἐπὶ τέλους διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ δώσω ἄλλην ἐξήγησιν εἰς αὐτά».

Εἴπομεν ὅτι πολλοὶ ἐπιστήμονες Ἄγγλοι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν μελέτην τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων καὶ ἐδημοσίευσαν ἕκαστος κατ' ἰδίαν τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν των. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις ἀπὸ τριακονταετίας ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῶν μελέτην εἶναι ὁ πολὺς Κρούξ. Δὲν ὑπάρχει φυσικὴ ἐπιστήμη ἥτις νὰ μὴ ὀφείλῃ εἰς αὐτὸν μίαν ἀνακάλυψιν. Ἀλλ' ἐκείνη ἥτις κατέταξεν αὐτὸν εἰς τὸ Πάνθεον τῶν μεγάλων Πνευμάτων τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τῆς τετάρτης καταστάσεως τῆς ὕλης. Λοιπὸν ὁ Κρούξ ἐπὶ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐπεδόθη εἰς τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τῶν φαινομένων κατασκευάσας πρὸς τοῦτο μηχανήματα μεγάλης λεπτότητος καὶ ἀκριβείας τὰ ὁποῖα ἐτοποθέτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ του κατοικίᾳ ἔνθα ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἄλλων διακεκριμένων ἐπιστημόνων ἤρχισε τὰ πειράματα του.

Ὡς μεσάζουσα (médium) ἐχρησίμευσεν ἡ δεσποινὶς Florance Cook κόρη οἰκογενείας καλῆς καὶ ἀνατροφῆς ἐπιμεμελημένης προσενεχθεῖσα ἀφιλοκερδῶς πρὸς πειραματισμόν.

Ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «ἔρευνα ἐπὶ τῶν φαινομένων τοῦ Πνευματισμοῦ» ὁ σοφὸς Κρούξ ἀναλύει ἓν πρὸς ἓν τὰ διάφορα φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τετραετίαν παρετήρησε. Τουτέστι κινήσεις αὐτομάτους βαρέων σωμάτων, ἐκτελέσεις τεμαχίων μουσικῆς ἐπὶ ὀργάνου κεκλεισμένου ἐντὸς σιδηροῦ κλωβίου, γραφὴ αὐτόματος, ἐμφανίσεις χειρῶν ἐν πλήρει φωτί,

καὶ πολλῶν ἄλλων σχημάτων καὶ προσώπων. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖον μετὰ μεγάλης λεπτομερείας περιγράφει εἰς τὸ βιβλίον του εἶναι ἡ ὑλοποίησις καὶ ἐμφάνισις τοῦ Πνεύματος μιᾶς περικαλλοῦς γυναικὸς Ἀγγλίδος ἀποθανούσης πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ὀνομαζομένης Katie King. Τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐνεφανίζετο εἰς ἑκάστην πνευματιστικὴν συνεδρίασιν εἰς τὰ ὄμματα ὅλων τῶν ἐρευνητῶν ὑπὸ μορφὴν τελείαν ἀνθρωπίνου σώματος, περιπατοῦσα καὶ συνδιαλεγομένη μετὰ τῶν παρισταμένων καὶ ὑποβαλλομένη εἰς πάντα ἔλεγχον ἀφῆς, ἀκροάσεως τῆς καρδίας κ.λ.π. Ἀπειράκις ἐφωτογραφήθη εἴς τινας δὲ φωτογραφίας προσελήφθη καὶ τὸ médium ἔνθα διακρίνει τις τὴν διαφορὰν τοῦ ἀναστήματος τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς μιᾶς ἀπὸ τῆς ἄλλης.

Μετὰ τὰ δημοσιευθέντα πειράματα τοῦ Κρούξ συνεστήθη ἐν Λονδίνῳ μεγάλη ἑταιρία πρὸς ἔρευναν τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων. Αὕτη πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν καταγίνεται μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν ἐμβριθείας εἰς τὴν ἔρευναν τῶν φαινομένων αὐτῶν δημοσιευομένων διὰ μηνιαίου περιοδικοῦ. Δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὁ Myers καὶ Curney ἐν εἰδικῷ συγγράμματι περιγράφουσι πολλὰς ἑκατοντάδας ἐμφανίσεων. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρουσιν ὅτι πολλάκις ζῶα παρατυχόντα ὑπέστησαν τὴν ἐπήρειαν τῶν φαινομένων. Κύνες κατελήφθησαν ὑπὸ τρόμου καὶ ἐκρύβησαν ἢ ἔφυγαν, ἵπποι ἐσταμάτησαν ἀποτόμως τρέμοντες καὶ ἀρνούμενοι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν δρόμον των καὶ ἄλλα πολλά.

Μαρτυρίας περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Πνευματιστικῶν φαινομένων ἔχομεν καὶ ἐκ τῆς Γερμανίας ὑπὸ τοῦ διασήμου Ἀστρονόμου Zollner καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας Ulrichi, Weber, Fechner καὶ ἄλλων πολλῶν. Πάντες ἔνθερμοι ὀπαδοὶ τοῦ ὑλισμοῦ, ἐπεχείρησαν τὴν ἔρευναν τῶν φαινομένων ἀπὸ σκοποῦ νὰ ἀποκαλύψωσι τὴν πλάνην καὶ νὰ πατάξωσι τὴν ἀγυρτίαν. Καὶ ὅμως χά-

ριν τῆς ἀληθείας εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσωσι τὴν πνευματικὴν τῶν φαινομένων προέλευσιν.

Ὡς ἦτο ἑπόμενον ἡ πνευματιστικὴ κίνησις μετεδόθη καὶ εἰς τὰς Λατινικὰς χώρας Ἐν Ἱσπανίᾳ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις ὑπάρχει καὶ μία ψυχολογικὴ ἑταιρία, ἀλλ' ἡ μεγαλητέρα εἶνε ἡ «Centro Barcelones» ἧς ἡ φήμη κατέστη παγκόσμιος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὸ πολυάριθμον τῶν ἐμφανίσεων τῶν γενομένων ἐν αὐτῇ.

Καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἐγένοντο λαμπρὰ πνευματιστικὰ πειράματα. Μεγάλαι καὶ θορυβώδεις συζητήσεις προεκλήθησαν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Ἰταλίας διὰ τῶν περαμάτων τοῦ καθηγητοῦ Ercule Ghiaia ἐν Νεαπόλει. Μόλις ταῦτα ἐγένοντο γνωστὰ κατεκρίθησαν μετὰ μεγάλης δριμύτητος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐγκληματολογίας καὶ ἀνθρωπολογίας τοῦ γνωστοῦ Λομπρόζο, ὁπότε ὁ Ercule Ghiaia προσηνέχθη νὰ ἀναπαραγάγῃ τὰ φαινόμενα ἐνώπιον του. Ἀποδεχθεὶς ὁ Λομπρόζο προητοίμασε εἰς τὴν ἰδίαν του κατοικίαν αἴθουσαν ἐν ᾗ ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἐγένοντο τὰ πειράματα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν καθηγητῶν Tamburini, Virgilio Bianchi καὶ Vizioli Πάντες μετ' ἐκπλήξεως παρετήρησαν τὰ φαινόμενα καὶ εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσωσι τὴν πνευματικὴν αὐτῶν προέλευσιν ἐπιτρέψαντες καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν. Τοσοῦτον ἐταράχθη ὁ Λομπρόζο ὥστε ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην ἀναψυχῆς ἐν ἐξοχῇ ἔνθα διέμεινεν ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Ὁ αὐτὸς Λομπρόζο ἐν ἐπιστολῇ ἐσχάτως δημοσιευθείσῃ ποιεῖται μνείαν τῶν πειραμάτων τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Barth καὶ Defiosa κατὰ τὰ ὁποῖα, ὁ πρῶτος εἶδε ὑλοποιηθὲν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπαθανόντος πατρός του, τὸ ὁποῖον δὶς τὸν ἠσπάσθη καὶ τοῦ ὑπέμνησε ἰδικίτερον τοῦ βίου των περιστατικὸν γνωστὸν μόνον εἰς ἐκεῖνον. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν τῶν συνεδριάσεων ὁ τραπεζίτης Hirsch εἶδε τὸ πνεῦμα φίλου του ἀποθανόντος πρὸ 20 ἐτῶν καὶ τὸ ὁποῖον τοῦ ὡμίλησεν εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν τὸ medium δὲν ἐγνώριζε.

Ἡ πολιτικὴ ἐφημερὶς τοῦ Μιλάνου «Italla di Popolo» ἐν τῇ χρονολογίᾳ 10 Νοεμβρίου περιγράφει τὰ πρακτικὰ 17 συνεδριάσεων ἐν Μιλάνῳ ἐν οἷς ἀναγινώσκει τις τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς νευρολογίας ἐν Παρισίοις Ch. Richet, τοῦ Aksakof συμβούλου τῆς Ρωσσικῆς ἐπικρατείας, τοῦ Sciaparelli διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Μιλάνου καὶ πολλῶν ἄλλων ἰταλῶν τε καὶ ξένων.

Ὁ καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ρώμης Milézi ἀνὴρ μεγάλης ἐμβριθείας καὶ φήμης ἐπιστημονικῆς ἀναφέρει ὅτι παρέστη εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν γινομένην ἐν Ρώμῃ καθ' ἣν εἶδε τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφῆς του ἀποθανούσης πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς Κρεμόνε τῆς Ἰταλίας.

Ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὸν Ἀλλὰν Καρδὲκ τὸν ἱδρυτὴν τοῦ Πνευματισμοῦ πρῶτος ὁ Gibier μαθητὴς τοῦ Παστὲρ καὶ νῦν διευθυντὴς τοῦ ἀντιλυσσικοῦ ἰνστιτούτου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐσπούδασεν εἰδικῶς τὰ φαινόμενα τῆς ἀμέσου γραφῆς διὰ τοῦ médiun Slade καὶ ἀναφέρει τὰ πρακτικὰ 33 συνεδριάσεων ἔνθα βλέπει τις πολυαρίθμους πνευματιστικὰς ἀνακοινώσεις εἰς διαφόρους γλώσσας μὴ γνωστὰς εἰς τὸ médium. Τόσην δὲ πεποίθησιν εἰς τὴν πνευματιστικὴν προέλευσιν τῶν φαινομένων ἔχει ὥστε λέγει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «ἐὰν ζητήσω νὰ ἀρνηθῶ τὴν πραγματικὴν ὑπόστασιν τοῦ Πνευματισμοῦ δὲν πρέπει νὰ πιστεύω εἰς οὐδεμίαν πρᾶξιν τοῦ καθημερινοῦ μου βίου».

Αὐτὸς ὁ ἴδιος Gibier εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συνελθὸν κατὰ τὸ 1900 διέθνὲς ψυχολογικὸν συνέδριον ὑπέβαλεν ἔκθεσιν πολυαρίθμων ἐμφανίσεων γενομένων ἐν τῷ ἰδίῳ του ἐργαστηρίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων. Ἐν τῷ συνεδρίῳ αὐτῷ ἀποτελουμένῳ ὑπὸ 400 ἀτόμων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων συνεζητήθησαν πολλὰ ψυχολογικὰ προβλήματα ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ αὐτῶν λεπτομερείᾳ. Ὀγδοήκοντα ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἶχον πέμψει τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν. Τὸ συνέδριον κατόπιν πολλῶν συζητήσεων καὶ σκέ-

ψεων παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ζώντων μετὰ τῶν τεθνεώτων.

Ὁ γνωστὸς Ρενὰν ὁ συγγραφεὺς τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ ἀναχωρῶν ἐκ πνευματιστικῆς συνεδριάσεως τοσοῦτον εἶχεν ἐπηρεασθῇ ἐκ τῶν φαινομένων ὥστε εἰς τοὺς πρώτους γνωστοὺς του τοὺς ὁποίους συνήντησεν καθ' ὁδὸν εἶπεν ὅτι, εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μιᾶς μεγάλης ἀνακαλύψεως διὰ τῆς ὁποίας νέα ζύμωσις ἐπίκειται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς ἠθικοποίησιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν Revue Spirite τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ὁ Λεοπόλδος Dauvil περιγράφων τὴν τελευταίαν ἐν Παρισίοις συνεδρίασιν τοῦ Ἀμερικανοῦ médium Miller ἀναφέρει ὅτι ἦσαν παρόντες πολλοὶ ἐν οἷς καὶ ὁ νομικὸς κ. Letort μετὰ τῆς κυρίας του, Ἐγένοντο κατ' αὐτὴν ἀρκεταὶ ἐμφανίσεις τὰς ὁποίας λεπτομερῶς περιγράφει, ἀλλ' ἐκείνη ἥτις ἐξέπληξε καὶ συνεκίνησε πάντας ἦτο ἡ ἐμφάνισις μικροῦ παιδίου τό ὁποῖον αἰφνηδίως ἐπεκάθησαν ἐπὶτῶν γονάτων τοῦ κ. Letort. Ἦτο τὸ πρὸ δύο ἐτῶν ἀποθανόν μικρὸν παιδίον του ἀναγνωρισθὲν ὑπὸ τῶν γονέων του καὶ ἐξαφανισθὲν μετ' ὀλίγα λεπτά.

Εἰς ἐμὲ πρὸ τριῶν ἐτῶν συνέβη τὸ ἑξῆς :

Ὁ Γιαννακὸς Βουρλιώτης ὁ γνωστὸς ἐν Χανίοις βαφεὺς προσβληθεὶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπὸ ἀνιάτου νοσήματος ἀπέθανεν μετὰ τετράμηνον νοσηλείαν. Κατόπιν χρονικοῦ τινος διαστήματος ἑσπέραν τινα προητοίμασα σημείωσιν τῶν ἰατρικῶν ἐπισκέψεων μου, ἵνα τὴν ἑπομένην πρωίαν πέμψω αὐτὴν εἰς τὴν κληρονόμον καὶ ἀδελφὴν του πρὸς ἐξόφλησιν. Ἀκριβῶς τὴν νύκτα ἐκείνην δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως εὑρεθεὶς εἶδον τὸν Γιαννακὸν κρατοῦντα ἀπό τῆς χειρὸς τὸ παιδίον τὸ ὁποῖον εἶχον ἀπωλέσει. Μὲ ἐπλησίασαν κατακείμενον ἐν τῇ κλίνῃ καὶ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γιαννακὸς μοὶ εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Ἤλθαμε μαζὶ μὲ τὸν φίλον μου καὶ ἀγαπητόν σου Γιάννη νὰ σὲ παρακαλέσωμεν νὰ χαρίσῃς εἰς τὴν ἀδελφὴν μου ὅσας

ἐπισκέψεις σοὶ ὀφείλω». Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μὴ δυνηθεὶς νὰ τοῖς ὁμιλήσω δι' ἐνάρθρου λόγου τοῖς ὑπέδειξα διὰ νεύματος ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐξετέλουν τὴν παράκλησιν των καὶ καὶ ἀμέσως ἐξηφανίσθησαν. Τὴν ἐπομένην συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν ἀντιπρόσωπον καὶ δικηγόρον αὐτῆς κ. Νικόλαον Παπαδάκην διεμήνυσα εἰς τὴν ἀδελφήν του ὅτι ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Γιαννακοῦ δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἀπαίτησιν.

Τὰ φαινόμενα αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα ἀκόμη τὰ ὁποῖα ἐὰν θελήσῃ τις νὰ περισυλλέξῃ θὰ ἀποτελέσῃ πολυαρίθμους ὀγκώδους τόμους, τὰ φαινόμενα λέγω αὐτὰ δὲν εἶνε ὑπερφυσικά. Διότι τὰ πνεύματα εἶνε ὄντα ὅμοια πρὸς ἡμᾶς τὰ ὁποῖα ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θὰ ἐπανέλθωσι κατὰ μέγα μέρος ἵνα συνεχίσωσιν εἰς τὸ σχολεῖον αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς τελειοποιήσεως των, ὑποκείμενα ὅπως καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ περιβεβλημένα, ὡς εἴπομεν ἐν τῇ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ, δι' ἑνὸς σώματος ὑλικοῦ μὲν ἀλλὰ αἰθερίου, λεπτοτάτου καὶ μὴ ὑποπίπτοντος εἰς τὰς αἰσθήσεις μας εἰ μὴ ὑπὸ ὡρισμένας περιστάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς μετενσαρκώσεως.

Ὅταν ὁ πλανήτης τὸν ὁποῖον κατοικοῦμεν ὑπακούων εἰς τὴν διαταγὴν τῶν νόμων τῆς φύσεως, ἀπεσπάθη ἀπὸ τοῦ Ἡλίου ἐν καταστάσει νεφέλης, ἵνα ἀποτελέσῃ μὲν ἰδίαν ὀντότητα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς πρωτογόνου ἑστίας, ἡ διαταγὴ ἐκείνη ἦτον ὁμοία πρὸς τὴν θείαν ἀποστολήν, ἣν ἔλαβεν ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς, ἵνα ἀποσπασθείς, ἐν Τελειότητι ἀπ' αὐτῆς τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας τὴν ἐκτροχιασθεῖσαν ἀνθρωπότητα. Ἡ νεφελώδης ἐκείνη ὕλη ἥτις προωρίσθη νὰ ὀργανωθῇ καὶ νὰ σχηματίσῃ τὴν Γῆν, μεθ' ὅλης τῆς μέχρι τοῦδε ἱστορίας αὐτῆς, δὲν ἔφερε μεθ'έαυτῆς μόνον τὰς φυσικὰς καὶ χημικὰς δυνάμεις αὐτῆς, ἀλλὰ συναπεκόμισε καὶ τὰς δυνάμεις τὰς δημιουργικάς. Μὲ ἄλλας λέξεις ἡ ὕλη ἐνεψυχώθη.

Ἠθέλαμεν παρεκκλίνει πολὺ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τοῦ θέματος ἡμῶν, ἐὰν ἐπεχειροῦμεν ἔστω καὶ περιληπτικὴν ἀφήγησιν τῶν ποικίλλων μεταμορφώσεων τὰς ὁποίας ἡ Γῆ κατὰ τοὺς ἀναριθμήτους αἰῶνας ὑπέστη, ἕως ὅτου παρουσιασθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς. Τοῦτο μόνον εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθωμεν καὶ εἰς τοῦτο συμφωνοῦσιν ἅπαντες οἱ φυσιοδίφαι, ὅτι ἡ ζωὴ ἤρχισεν ἀπὸ τῶν κατωτάτων καὶ στοιχειωδεστάτων ὀργανισμῶν καὶ ὅτι διὰ βαθμιαίας ἐξελίξεως ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου, τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν κορωνίδα τῶν ἐπιγείων δημιουργημάτων. Ἐν τῇ βαθμιαίᾳ ζωολογικῇ κλίμακι οἱ ὀργανισμοὶ ἀναπτύσσονται καὶ τελειοποιοῦνται, ἡ αἴσθησις αὐξάνει καὶ ἐπὶ τέλους τὸ ἔνστικτον καὶ τὸ ὁρμέμφυτον ὑποχωρεῖ εἰς τὴν νοημοσύνην.

Τὴν περίοδον τῆς βαθμιαίας αὐτῆς ἐξελίξεως τῶν ὄντων, ἑκάστη ἀνθρωπίνη ψυχὴ μήπως διήνυσε; Πρὶν ἢ ἀποκτήσῃ τὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰς ἄλλας γνωστὰς δυνάμεις αὐτῆς ἡ ψυχή, μήπως ἐνεψύχωσε κατωτέρους στοιχειωδεστέρους ὀργανισμούς;

Τὸ συναίσθημα τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ μᾶς λέγει, ὅτι, καὶ τὸ ζῶον, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ὀφείλει νὰ ζῇ, νὰ βασανισθῇ καὶ εἶτα νὰ μηδενισθῇ. Μία ἅλυσσος ἀνιοῦσα καὶ συνεχὴς φαίνεται ὅτι συνδέει ὅλα τὰ δημιουργήματα, τὸ ἀνόργανον πρὸς τὸ φυτικόν, τὸ φυτικὸν πρὸς τὸ ζωϊκὸν καὶ τοῦτο πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ σύνδεσμος εἶναι διπλοῦς, ἡ ὕλη συνδέεται μετὰ τοῦ πνεύματος. Ἡ ὕλη δηλονότι καὶ τὸ πνεῦμα ἐξελίσσονται παραλλήλως καὶ διαρκῶς, ἡ δὲ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἐκδήλωσις τῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐμψυχουμένης ὕλης.

Ἡ ψυχὴ λοιπὸν μετὰ βραδεῖαν κατεργασίαν ἐν τῇ ζωολογικῇ κλίμακι, προβιβάζεται ἐν καταστάσει ἀνθρωπίνῃ. Ἐνταῦθα ἀποκτᾷ τὴν συναίσθησιν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἀπωλέσῃ οὔτε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ πλέον. Ἡ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχει ἐν τῇ διαβαθμίσει τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν πρόοδον αὐτῆς. Οὔτε πρέπει νὰ αἰτιώμεθα τὸν Θεὸν ὅτι

ἐδημιούργησεν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνισον τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ τάσεις καὶ συνηθείας διαφορετικὰς ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐδιδάχθη καὶ ἔμαθε. Μόνον ἡ βαθμιαία ἐξέλιξις τελειοποιοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰν ῥίψωμεν ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος τῆς κατοικούσης τὸν πλανήτην ἡμῶν, παρατηροῦμεν ὅτι αὕτη ἵσταται ἐπὶ μιᾶς κλίμακος τῆς ὁποίας τὴν μὲν ἀνωτάτην βαθμίδα κατέχουσι τὰ μεγάλα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου πνεύματα, τὰ φωτίζοντα καὶ καθοδηγοῦντα τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἔργων καὶ τῶν καθημερινῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, τὴν δὲ κατωτάτην ὅτι κατέχουσιν ὄντα ἀνθρώπινα μόλις διακρινόμενα διὰ τοῦ ἀνθρωποειδοῦς αὐτῶν σχήματος ἀπὸ τῶν ζώων. Οὔτε γῆν καλλιεργοῦσιν, οὔτε ἐνδύματα φοροῦσιν, οὔτε κοινωνίαν ἔχουσιν. Ἄγγλοι καὶ πολλοὶ ἄλλοι περιηγηταὶ διηγοῦνται περὶ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ὠκεανίας, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μάθωσιν οὗτοι, οὔτε τὸ ἀλφάβητον, οὔτε νὰ μετρήσωσι περισσότερα τῶν δέκα αὐτῶν δακτύλων, ὅσον χρόνον καὶ ἂν προσεπάθησαν νὰ διδάξωσιν αὐτούς. Ὅλη ἡ γλῶσσά των ἀπαρτίζεται μόλις ὑπὸ ἑκατοντάδος λέξεων μονοσυλλάβων καὶ ἡ προφορά των εἶναι, ὅπως καὶ ἡ τῶν ζώων λαρυγγώδης. Καὶ ὅμως, ἐὰν συγκριτικῶς παραβάλῃ τις τὸν ἐγκέφαλον ἑνὸς τοιούτου ἀγρίου ἀνθρώπου καὶ ἑνὸς πολυμαθοῦς καὶ πεπολιτισμένου, δὲν θὰ δυνηθῇ οὔτε μικροσκοπικῶς νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἐλαχίστην διαφορὰν μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν ἐγκεφαλικῶν γύρων, τὰ αὐτὰ νευρικὰ κύτταρα ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν καὶ εἰς τὴν ἄλλην. Δὲν εἶναι τοῦτο μία τρανὴ ἀπόδειξις, ὅτι τὰ πνεύματα ἐκεῖνα εἶναι πρωτογόνα καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐξέλθωσι τῆς κτηνώδους καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκονται, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποστῶσι καὶ ἄλλας ἐνσαρκώσεις, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων νὰ ἀποκτῶσι καὶ μίαν νοητικὴν δύναμιν;

*
* *

Οἱ ὑλισταὶ οἰκτείρουσι τὸ ἀνθρώπινον γένος καταγόμενον ἀπὸ τῶν ζώων. Μὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ ἐπ' ἐμοὶ θὰ ἐπρο-

τίμων τὸν ἄνθρωπον δημιουργηθέντα ἀπὸ τῆς κατωτάτης ζωολογικῆς κλίμακος καὶ ἀδιαλείπτως βαδίζοντα πρὸς τὴν τελειοποίησίν του, ὡς ἡ ἱστορία τοῦ πλανήτου ἡμῶν ἀποδεικνύει, παρὰ νὰ φανταζώμαι αὐτὸν καταγόμενον ἀπὸ τοῦ ἐκπτώτου ζεύγους.

Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ψυχὴ ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν συνείδησιν καὶ ἐπροβιβάσθη, οὕτως εἰπεῖν, εἰς λογικὸν ὄν δὲν ἔφθασε βεβαίως εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς τὸν τελικόν. Μακρὰν τοῦ νὰ λήξῃ τὸ ἔργον της μόλις ἤδη ἄρχεται. Οἱ ἀγῶνες τοῦ παρελθόντος εἶναι τὸ προοίμιον τῶν μεγάλων ἀγώνων τοῦ μέλλοντος. Αἱ ἀναγεννήσεις αὐτῆς αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας σφαίρας ἀναγκαιοῦσι διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς. Εἰς ἑκάστην ἐνσάρκωσιν ἡ ψυχὴ διὰ τοῦ ἀνανεουμένου σώματος ἀποβάλλει μίαν κακίαν καὶ συνεχίζει τὸ ἔργον τῆς τελειοποιήσεως τὸ διακοπὲν διὰ τοῦ θανάτου. Ἑκάστη τῶν ἐπιγείων ὑπάρξεων μας εἶναι ἓν ἐπεισόδιον τοῦ ἀθανάτου βίου μας. Οὐδεμία ψυχὴ δύναται ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἐνσαρκώσει νὰ ἀπεκδυθῇ τῶν ἐμφύτων αὐτῇ κακιῶν καὶ ἐλλαττωμάτων.

Ἀναλογιζόμενοι τὸν χρόνον ὅστις ἐχρειάσθη εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς σφαίρας μέχρι τοῦ ἐκπολιτισμοῦ εἰς ὃν ἤδη εὑρίσκεται, καταλαμβάνομεν ὁπόσας ἀναγεννήσεις ὑφίσταται ἑκάστη ψυχὴ ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο. Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται ἡ ἀνισότης τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ὅσον ἀρχαιοτέρα καὶ μᾶλλον πεπειραμένη ἡ ψυχὴ τόσῳ τελειοτέρα τῶν μεταγενεστέρων αὐτῆς εἶναι.

Ὁ νόμος τῆς μετενσαρκώσεως ἀποδεικνύεται καὶ διὰ τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας. Τὰ πειράματα τοῦ Ροκᾶ ἐν Παρισίοις καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γενεύης Φλερνουᾶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι πολλοὶ ὑπνωτισθέντες ἀνακτῶσι τὴν μνήμην τῶν παρελθουσῶν ἐνσαρκώσεων καὶ ἀφηγοῦνται τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς προηγουμένης αὐτῶν ὑπάρξεως καὶ ἄλλα

γεγονότα τῶν ὁποίων τὴν ἀλήθειαν ἐξηκρίβωσαν οἱ πειραματισταί.

Ἄνευ τοῦ νόμου τῆς μετενσαρκώσεως ἡ ἀνισότης θὰ ἐκυβέρνα τὸν κόσμον. Βλέπομεν ἐκ γενετῆς τυφλούς, χωλούς, παραλύτους, παράφρονας καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀνθρώπους ἀναξιοπαθοῦντας καὶ ἐξανιστάμεθα πολλάκις κατὰ τῆς θείας προνοίας διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν. Καὶ ὅμως ὅτι ὀνομάζομεν ἀδικίαν δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ διόρθωσις τοῦ παρελθόντος. Βλέπομεν τέκνα τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἀνατραφέντα ὑπό τῶν αὐτῶν γονέων καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συνθήκας πολλάκις ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα καὶ ἠθικῶς καὶ νοητικῶς. Γονεῖς ἀνεπτυγμένοι γεννῶσι βλάκας καὶ τἀνάπαλιν γονεῖς μικρᾶς διανοητικῆς μορφώσεως γεννῶσι μεγαλοφυεῖς ἄνδρας.

Διὰ τοῦ νόμου τῆς μετενσαρκώσεως διαλάμπει ἡ ἀπόλυτος δικαιοσύνη ἐπί τῶν κόσμων.

Ἕκαστος γείνεται δημιουργὸς τῆς τύχης του ἐνδυναμώνων ἢ θραύων τοὺς δεσμοὺς μεθ' ὧν συνδέεται πρὸς τὴν ὕλην. Ὁ βασανιστικὸς καὶ ἐπώδυνος βίος πολλῶν ἀνθρώπων διὰ μόνου τοῦ νόμου αὐτοῦ ἐξηγεῖται. Πᾶσα ἔνοχος ψυχὴ ὀφείλει νὰ ἐξιλεωθῇ. Ὅστις ἐβασάνισεν ἄλλους ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ βασανισθῇ.

Τὸ πεπρωμένον διὰ πάντας τούς ἀνθρώπους εἶναι τὸ αὐτό. Δὲν ὑπάρχουσι ψυχαὶ προνομιοῦχοι διότι τοῦτο ἀπάδει πρὸς τὴν θείαν δικαιοσύνην. Ἡ φαινομενικὴ ἀνισότης εἶναι προσωρινὴ διότι ὅλοι βαδίζομεν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ διὰ μέσου ἀπείρων ἐμποδίων θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ αὐτὸ τέρμα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ ἐπιταχύνωμεν ἢ νὰ βραδύνωμεν τὸν τελικὸν ὑμῶν σκοπὸν ἀλλὰ τάχιον ἢ βράδιον ὅλαι αἱ κακίαι καὶ τόσα ἄλλα ἐμπόδια τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας ὑποχωροῦσιν εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν μας.

Ὅλα τὰ βάσανα καὶ αἱ συμφοραὶ τοῦ βίου συντρέχουσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀτόμου, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐπιγείῳ βίῳ εἶνε τὰ βάσανα ἀσυγκρίτως πλειότερα τῶν ἀπολαύσεων. Οὐ μόνον δὲ

τὰ ἠθικά, ἀλλὰ καὶ τὰ σωματικὰ ἄλγη ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς ψυχῆς. Ὁ βραχὺς βίος καὶ ὁ πρόωρος θάνατος τῶν μικρῶν παιδίων, ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, οὖσαι ἕτοιμοι ἐκ προηγηθεισῶν ὑπάρξεων, νὰ ἀνέλθωσιν εἰς σφαίρας ὑψηλοτέρας, ἔχουσιν εἰσέτι μικράν τινα ὀφειλήν, ἣν ἐξοφλοῦσι διὰ τῆς βραχείας αὐτῶν ἐνσωματώσεως. Διότι πῶς ἄλλως θὰ ἐδικαιολογεῖτο διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐνσαρκώσεως ὁ σύντομος αὐτῶν βίος, χωρὶς νὰ προφθάσωσι νὰ δοκιμασθῶσιν εἰς τὸ μέγα τῆς Γῆς ἐργοστάσιον καὶ νὰ φανερώσωσι τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν εἴτε καλόν, εἴτε κακόν; Οἱ ἐκ παραλλήλου βαδίζοντες νόμοι τῆς φύσεως καὶ τῆς ἠθικῆς, ἤθελον παραβιασθῆ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας. Παραδεχόμενοι τὸν ἄνθρωπον μεταβαίνοντα ἀδοκίμαστον, διὰ τοῦ προώρου αὐτοῦ θανάτου, εἰς τὴν μακαριότητα εὑρισκόμεθα εἰς διάστασιν πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς ὅπως ἐπίσης διϊστάμεθα πρὸς αὐτοὺς ἐὰν παραδεχθῶμεν τὸν ἀρχηγὸν πολυμελοῦς οἰκογενείας νυχθημερὸν παλαίοντα νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀπείρους δυσχερείας τῆς σημερινῆς βιοπάλης, μεταβαίνοντα εἰς αἰώνιον τιμωρίαν διὰ παραπτώματα ἀπότοκα τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας καὶ ἐπιδεκτικὰ ἐξιλεώσεως καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης πολλάκις συγχωρούμενα. Εἶναι λοιπὸν ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη καὶ ἐπιείκεια ἀνωτέρα τῆς τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο.

*
* *

Ἀλλ' οἱ ὑλισταὶ μᾶς ἐρωτῶσι, διατὶ ἀφοῦ ἐζήσαμεν εἰς τὸ παρελθόν, καὶ ἄλλαι γεννήσεις προηγήθησαν τῆς παρούσης, δὲν ἐνθυμούμεθα τίποτε περὶ αὐτῶν;

Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ πρόβλημα λύεται πειραματικῶς. Κατὰ τὸν μαγνητικὸν ὕπνον τὸ πνεῦμα ἀποχωριζόμενον τοῦ ὑλικοῦ σώματος, ὡς θέλομεν ἐξηγήσει ἐν τῷ οἰκείῳ κεφαλαίῳ, ἐνθυμεῖται καὶ διηγεῖται πράγματα, τὰ ὁποῖα λησμονεῖ εὐθὺς ἅμα ἐξυπνήσῃ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι εἰς τὸν ἐγκέφαλον εἰσὶν ἐγκεχαραγμέναι μόνον τῆς παρούσης ζωῆς αἱ ἐντυπώσεις. Ἐξηγούμεθα σαφέστερον· ἐν τῷ φυσιολογικῷ ὀργανισμῷ, δηλονότι ἐν τῇ στενῇ συναφείᾳ τοῦ πνεύματος μετὰ τῆς ὕλης, πᾶσα σκέψις,

πᾶσα πρᾶξις τοῦ βίου ἡμῶν, ἐντυποῦται ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ζωϊκῶν ρευστῶν τοῦ περιπνεύματος. Τῆς ἐντυπώσεως αὐτῆς τὴν μνήμην διατηροῦμεν. Κατὰ τὸν μαγνητικὸν ὅμως ὕπνον, ὁπότε ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς χαλαρώσεως τοῦ μεταξὺ σώματος καὶ πνεύματος συνδέσμου, γίνεται ὂν καθαρῶς ψυχικόν, πᾶν ὅ,τι ἴδῃ, πᾶν ὅ,τι ἀνακοινώσῃ δὲν ἐντυποῦται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἑπομένως ὅταν ἐξυπνήσῃ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνθυμῆται τίποτε ἐξ αὐτῶν.

Δι' αὐτὸν λοιπὸν τὸν λόγον ὁ ἄνθρωπος ἔχει τελείαν λήθην τοῦ παρελθόντος, οὗτινος τὴν μνήμην τότε μόνον ἀποκτᾷ, ὅταν ἀπελευθερωθῇ τῶν ὑλικῶν δεσμῶν, ὅπως συμβαίνει κατὰ τὸν ὑπνωτισμὸν ἢ μετὰ θάνατον. Ἀφοῦ λοιπὸν αἱ ἐντυπώσεις τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν μαγνητικὸν ὕπνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐντυπωθῶσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῆς παρούσης ὑπάρξεως, πολλῷ μᾶλλον κατaλαμβάνει τις ὅτι ἡ ἀνάμνησις βίου παρελθόντος εἶναι ἀκόμη πολὺ δυσκολωτέρα. Ἡ ἐγκεφαλικὴ μνήμη δὲν δύναται νὰ ἀναπαραστήσῃ, εἰμὴ ὅσα ἐνετύπωσεν αὐτὴ ἡ ἰδία.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ λήθη τοῦ παρελθόντος εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἐπίγειον πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλων ἡμῶν τὸ παρελθὸν ἔχει τὰς κηλῖδας του καὶ τὰ παραπτώματά του, ἑπομένως ὁ ἐπίγειος βίος θὰ ἦτο πολὺ ὀδυνηρότερος, ἐὰν εἰς τὰ παρόντα προσετίθετο καὶ τῶν παρελθόντων ἡ ἀνάμνησις. Πόσα ἀδικηθέντα θύματα τοῦ παρελθόντος δὲν θὰ ἐζήτουν ἐκδίκησιν ;

Αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη λογικὴ λύσις τοῦ προβλήματος ἡ καὶ πειραματικῶς ἀποδεικνυομένη. Διὰ τῶν πολλαπλῶν ἐνσαρκώσεων αἱ ψυχαὶ ἡμῶν βαδίζουσι πρὸς τὸν τελικὸν αὐτὸν σκοπόν.

Δημιουργηθεὶς ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσίας αὐτοῦ, ἐν καταστάσει ἐμβρυακῇ ἀφέθη εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, ἵνα τελειοποιηθῇ, ὁπότε ἡ ἠθικὴ ἀξία αὐτοῦ εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα, παρὰ ἐὰν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐδημιουργεῖτο τέλειος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν μεσαζόντων (médiums.)

Εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια συνηντήσαμεν ἐπανειλημμένως

τὴν λέξιν médium. Περὶ αὐτῶν ἐν περιλήψει θὰ εἴπωμεν ὀλίγα ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ.

Médium λέγονται οἱ προνομιοῦχοι ἐκεῖνοι ὀργανισμοί, οἵτινες ἕνεκα τῆς ἀφθονίας τῶν μαγνητικῶν ρευστῶν, ἅτινα φέρουσι καὶ τῆς ἰδιαζούσης εὐαισθησίας τοῦ νευρικοῦ αὐτῶν συστήματος, χρησιμεύουσι ὡς διάμεσα σώματα, δι' ὧν τὰ πνεύματα δύνανται νὰ ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τῶν ζώντων. Δι' αὐτῶν μεταβιβάζονται εἰς τοὺς πνευματιστικοὺς κύκλους αἱ ποικίλλαι πνευματικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ δι' αὐτῶν γείνονται αἱ ὑλοποιήσεις καὶ ἐμφανίσεις τῶν πνευμάτων.

Τὰ médiums ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶν ἀσκοῦσι μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν τῇ σπουδῇ τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων, διότι διὰ τοῦ ἐκτάκτου πλεονεκτήματος τὸ ὁποῖον ἔχουσι νὰ συγκοινωνῶσι μετὰ τῶν ἀοράτων ὄντων, ἀποτελοῦσι τὸ ἀπαραίτητον διάμεσον σῶμα μεταξὺ τῶν δύο κόσμων. ἑπομένως ἡ σπουδὴ αὐτῶν εἶναι στενότατα συνδεδεμένη μεθ' ὅλων τῶν προβλημάτων τῆς πειραματικῆς ψυχολογίαςς, ἀποτελεῖ μάλιστα τὴν κλεῖδα αὐτῆς.

Αἱ ψυχαὶ ἀποχωρισθεῖσαι τοῦ ὑλικοῦ σώματος ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκδηλώσωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν ἀναγκαιούντων μαγνητικῶν ρευστῶν, τὰ ὁποῖα παρελαμβάνουσι παρὰ τῶν μεσαζόντων. Πᾶν λοιπὸν πρόσωπον δυνάμενον νὰ προμηθεύσῃ καὶ νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὰ ρευστὰ ταῦτα εἶναι κατάλληλον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ médium. Πρὸς τοῦτο δὲν ἀπαιτεῖται μεγάλη διανοητικὴ ἀνάπτυξις οὔτε ἠθικὴ μόρφωσις, εἶναι ἁπλῶς μία φυσιολογικὴ ἰδιότης, ἀπαντωμένη εἰς πρόσωπα ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Δύναταί τις νὰ παραβάλῃ τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς πρὸς συσκευὰς τηλεγραφικὰς ἢ τηλεφωνικάς, δι' ὧν μεταβιβάζονται αἱ σκέψεις τῶν πειραματιζομένων.

Τὰ médiums πρέπει νὰ ὑγιαίνωσι τελείως. Ἐσφαλμένως φρονοῦσι πολλοί, ὅτι ταῦτα εἶναι ἄτομα νευρικὰ ἢ νευρασθενικὰ ἢ πάσχοντα ἄλλην τινὰ ὀργανικὴν νόσον. Τὰ δι' αὐτῶν παραγόμενα φαινόμενα, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ὑγεία των κλονισθῇ, ἐξασθενοῦσι καὶ πολλάκις μηδενίζονται καθολοκληρίαν.

Ἐκ τῶν πειραμάτων διασήμων νευρολόγων διδασκόμεθα ὅτι ὁ μαγνητικὸς ὕπνος ἀποκοιμίζων τὸ σῶμα καὶ καταργῶν τὰ αἰσθητήρια ὄργανα, καθιστᾷ τὸν ὑπνωτισθέντα ὂν καθαρῶς ψυχικόν, ἑκατονταπλασιάζει τὰ μέσα τῆς ἀντιλήψεώς του καὶ καθιστᾷ αὐτὸν κοινωνὸν μετὰ κόσμου ἀοράτου. Φαινόμενον ἄξιον λόγου εἶνε, ὅτι ὁ ὑπνωτισθεὶς βλέπει εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, περιπατεῖ ἐλευθέρως κατὰ τὴν σκοτεινὴν νύκτα, ἀναγινώσκει καὶ γράφει μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐκτελεῖ λεπτοτάτας ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ἐν ἐγρηγόρσει.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ μάθωμεν, ὅτι ἐν τοῖς πνευματιστικοῖς πειράμασι τὰ τελειοπηθέντα médiums συνήθως δὲν ὑπνωτίζονται ὑπὸ ἄλλου προσώπου ἐνεργοῦντος ὡς μαγνητιστοῦ, ἀλλ' ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἄμεσον ἐπήρειαν τῶν πνευμάτων. Τὰ πνεύματα δηλονότι δύνανται διὰ τῆς θελήσεώς των νὰ διευθύνωσι ρεύματα μαγνητικὰ ἐπὶ ἀτόμων ὡρισμένης ἰδιοσυγκρασίας καὶ νὰ διαθέσωσι τὸ σῶμα αὐτῶν τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ τὸ μεταχειρισθῶσιν ὡς ἴδιον ὄργανον καὶ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ διάκρισις τοῦ τεχνητοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου ἀπὸ τοῦ πειραματικοῦ πνευματιστικοῦ.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι πάντες εἴμεθα médiums, ἀλλ' εἰς βαθμὸν λίαν διάφορον. Πολλοὶ εἰσὶ τοιοῦτοι ἐν ἀγνοίᾳ των. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ὅστις νὰ μὴν ὑφίσταται τὴν ἐπιρροὴν τῶν πνευμάτων. Ζῶμεν ἐν τῷ μέσῳ ἀναριθμήτου πλήθους ἀοράτων ὄντων, τὰ ὁποῖα σιωπηλά, ἀφανῆ, προσεκτικά, παρακολουθοῦσι τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν καὶ πολλάκις ἐπιδρῶσιν ἐφ' ἡμῶν, ἄλλοτε πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἄλλοτε πρὸς βλάβην ἡμῶν. Μεταξὺ τούτων ὑπάρχουσι τὰ πλεῖστα τῶν πνευμάτων, τὰ ὁποῖα μεθ' ἡμῶν συνέζησαν ἐπὶ τῆς γῆς. Γονεῖς, φίλοι ἐνδιαφερόμενοι, ἐχθροί, πάντες μᾶς περιβάλλουσι, προσελκυόμενοι ἐκ τοῦ μέρους καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, μεθ' ὧν συνέζησαν. Πολλοὶ μεγάλοι συγγραφεῖς ἀνεγνώρισαν καὶ ὡμολόγησαν τοιαύτας στιγμὰς ἐμπνεύσεως, καθ' ἃς ἡ φαντασία καὶ αἱ σκέψεις των ἔρρεον ὑπὸ τὴν γραφίδα ὡς ἄλλος χείμαρρος. Τὶς ἐξ ἡμῶν ἐν στιγμῇ βαθείας θλίψεως δὲν

ᾐσθάνθη ἐνίοτε ἑαυτὸν ἐμψυχούμενον καὶ ἀναγεννώμενον ὑπὸ δυνάμεως ἀοράτου καὶ μυστηριώδους; Τὰ προαισθήματα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν καὶ ἡ ἀνεξήγητος δυσθυμία, ἥτις πολλάκις μᾶς καταλαμβάνει, τί ἄλλο εἶναι παρὰ προειδοποίησις ἐνδιαφερομένων πνευμάτων, δι' ὅ,τι μέλλει νὰ μᾶς συμβῇ;

Εἰς ἄλλους ἀνθρώπους ἡ μετὰ τῶν πνευμάτων δύναμις τῆς συγκοινωνία εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένη. Τινὲς εἰσὶ τόσον πλούσιοι εἰς ζωϊκὰ ρευστά, ὥστε δύνανται ἐξ ἀποστάσεως πολλῶν βημάτων νὰ σταματήσωσι ἢ νὰ κινήσωσιν ἐκκρεμὲς ὡρολογίου καὶ νὰ προκαλέσωσιν ἰσχυρὰς τρομώδεις κινήσεις ἐπὶ τραπέζης χωρὶς νὰ ἐγγίσωσιν αὐτήν.

Ἀλλὰ τὰ σπουδαιότερα τῶν médiums εἶναι τὰ ὑπνωτιζόμενα, τὰ λεγόμενα, somnamboules, διότι δι' αὐτῶν ἐκτελοῦνται τὰ εὐκρινέστερα τῶν φαινομένων. Τῳόντι τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς μεσαζούσης καταστάσεως, ὅπως καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, παρέχει εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐπικοινωνήσῃ συνθήκας εὐνοϊκὰς τοιαύτας, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐν σωματωθῇ ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ médium καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἰδίαν φύσιν καὶ τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ.

Εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ ἐνσωμάτωσις αὕτη τῶν πνευμάτων θὰ παρουσιάζῃ εἰκόνας τὰς μᾶλλον ποικίλλας καὶ ἐνίοτε καὶ δραματικὰς ἀναλόγως τῆς ἠθικῆς καταστάσεως ἑκάστου πνεύματος. Περὶ αὐτῶν θέλομεν ὁμιλήσει ἐν τοῖς οἰκείοις Κεφαλαίοις.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ ἐξηγήσωμεν σαφέστερον πῶς εἶναι δυνατὸν τὸ πνεῦμα νὰ ἐνσωματωθῇ ἐν τοῖς ὀργάνοις τοῦ médium. Εἴπομεν ὅτι ὁ μαγνητικὸς ὕπνος χαλαρώνων τὸν μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς δεσμὸν ἐπιφέρει προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.

Ἑπομένως οὐδεμίαν δυσχέρειαν δοκιμάζει τότε τὸ μέλλον νὰ ἐπικοινωνήσῃ πνεῦμα ἵνα ἐγκατασταθῇ προσωρινῶς ἐν τῷ σώματι τοῦ médium καὶ νά τὸ μεταχειρισθῇ ὡς μετεχειρίζετο τὸ ἴδιον του σῶμα ὅταν ἔζει ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ στιγμιαῖος αὐτὸς ἀποχωρισμὸς δὲν ἔχει τι τὸ παρὰ φύσιν διότι πολλάκις γείνεται καὶ αὐτομάτως ὅπως συμβαίνει κατὰ τὰ ὄνειρα, ἔνθα ἐπωφελουμένη ἡ ψυχὴ τοῦ σωματικοῦ ὕπνου μεταφέρεται εἰς ἀποστάσεις μεγάλας καὶ βλέπει πράγματα τὰ ὁποῖα ἀδυνατεῖ νὰ ἴδῃ ἐν ἐγρηγόρσει. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα βέβαιον εἶναι ὅτι ὅταν τὸ médium ὑπνωτισθῇ εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πνευμάτων καὶ δύναται καθ' ὁλοκληρίαν νὰ καταληφθῇ ὑπ' αὐτῶν.

*
* *

Πολυάριθμοι εἰσὶν αἱ πνευματιστικαὶ ἀνακοινώσεις τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐκ τοῦ εἴδους αὐτοῦ τῆς μεσαζούσης καταστάσεως. Τοιαύτην πρόσφατον ἀνακοίνωσιν ἔχομεν ἐξ Ἀμερικῆς. Ἅπαντα τὰ ψυχολογικὰ περιοδικὰ καὶ ὅλαι αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης ἔγραψαν ἐπανειλλημένως περὶ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ φαινομένου ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἰατρὸς Χόδσων γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων ἀπέθανε κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἐν προβεβηκείᾳ ἡλικίᾳ. Πρὸ τοῦ θανάτου του ὑπεσχέθη εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολομβίας δόκτορα Χίσλοπ καὶ εἰς τὸν φίλον του Φοὺνκ ὅτι, μετὰ τὸν θάνατόν του ἤθελε κάμει τὸ πᾶν ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Τώρα οἱ δύο φίλοι τοῦ Χόδσων ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ νεκρὸς φίλος των ἦλθενπολλάκις εἰς συνέντευξιν μετ' αὐτῶν καὶ ἔγραψαν φυλλάδιον ἔνθα διηγοῦνται τὰς λεπτομερίας τῶν συνεντεύξεων αὐτῶν.

Ὁ Χόδσων εἶπεν εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ θάνατος οὐδεμίαν τοῦ ἐπροξένησεν ὀδύνην καὶ ὅτι μετὰ στιγμιαίαν ἀπώλειαν τῆς συνειδήσεως ἀνέκτησε τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀσυγκρίτως τελειότεραι τῶν ὑλικῶν αἰσθήσεων. Ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτῶν ὅπως κατανοήσωσι ὅσα λέγει καὶ νὰ τὰ ἐξηγήσωσιν εἰς τοὺς ἄλλους διὰ νὰ δώσωσι τοιουτοτρόπως νέαν ὤθησιν εἰς τὰς ψυχολογικὰς μελέτας.

Εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς νέας ζωῆς εἶναι μᾶλλον εὐχαριστημένος παρὰ ἐκ τῆς ἐπιγείου, καὶ ὑπεσχεθη ὅτι θὰ παρουσιάζεται συχνὰ εἰς

τοὺς φίλους του καὶ θὰ ἐξηγῇ εἰς αὐτοὺς ὅ,τι νομίζει καλὸν διὰ τοὺς ἐπιζῶντας.

Ὁ καθηγητὴς Χίσλοπ νομίζει ὅτι αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ Χόδσων ἀποτελοῦν τὰς ἐπιστημονικοτέρας ἀποδείξεις περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ΄.

Πῶς καταρτίζονται οἱ πνευματιστικοὶ κύκλοι

Μετὰ τὰ εἰρημένα ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ περὶ τῶν médiums ἀρχόμεθα ἐνταῦθα χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ πειραματισθῶσι, τῆς περιγραφῆς τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δέον νὰ καταρτίζωνται οἱ πνευματιστικοὶ κύκλοι.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιστήσωμεν πολὺ τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ἐὰν μετὰ σοβαρότητος θέλωμεν νὰ ἐρευνήσωμεν τὰ μυστήρια τοῦ ἀοράτου κόσμου, διότι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπαιτεῖται μεγάλη φρόνησις καὶ ὑπομονὴ καὶ ψυχραιμία καὶ γνῶσις πολλῶν λεπτομερειῶν, ἵνα μὴ ἐμπέσωμεν εἰς πλάνην καὶ ἵνα δυνηθῶμεν νὰ διακρίνωμεν τὰ καθαρῶς φυσικὰ φαινόμενα ἀπὸ τὰ καθαρῶς πνευματικά. Ἄνευ τῶν γνώσεων αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἐν πρώτοις τὰ πρόσωπα τὰ μέλλοντα νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐρεύνας καὶ νὰ ἀποτελέσωσι τὸν πυρῆνα τοῦ πνευματιστικοῦ κύκλου καὶ νὰ ὁδηγηθῶσι ποῖον θὰ εἶναι τὸ μεταξὺ των médium δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων οὔτε περισσότερα τῶν ὀκτώ. Οἱ χαρακτῆρες καὶ τὰ αἰσθήματά των νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ, καθόσον αἱ ἀντιθέσεις ἐξουδετεροῦσι καὶ παραχωλύουσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φαινομένων. Ἐὰν εἶναι δυνατὸν προτιμώτερον τὰ πρόσωπα νὰ ἀπαρτίζωνται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται ἐναλλὰξ ἐπὶ καταλλήλου τραπέζης, ὥστε νὰ ἀποτελέσωσιν εἶδος ἠλεκτρομαγνητικῆς στήλης. Ἡ τράπεζα νὰ μὴν εἶναι πολὺ βαρεῖα ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ ἐλαφρὰ καὶ ἀντὶ τριῶν προτιμώτερον νὰ φέρῃ τέσσαρας πόδας.

Λοιπὸν ἀφοῦ οἱ μέλλοντες νὰ πειραματισθῶσι, τοποθετηθῶσι κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον κύκλῳ τῆς τραπέζης, ἐκτείνουσιν ἐπὶ τῆς περιφερείας αὐτῆς τὰς χεῖράς των ψαύοντες ἐλαφρῶς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σανιδώματος χωρὶς νὰ ἀσκοῦσιν ἐπαισθητὴν πίεσιν ἐπ' αὐτοῦ. δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ ἡ λεγομένη πνευματιστικὴ ἅλυσος διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἐπαφῆς τῶν χειρῶν τῶν παρακαθημένων ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῇ ὅτι μεταξύ των δὲν ὑπάρχει πλήρης εἰλικρίνεια καὶ θέλει νὰ ἐξελέγχῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ὑπὸ τὴν ἔποψιν δολίας κινήσεως τῆς τραπέζης ἢ σκοπίμου ἐμποδίου πρὸς ἀκινησίαν αὐτῆς. Τραπεζομάνδηλον νὰ μὴν ὑπάρχῃ.

Αἱ συνεδριάσεις εἴτε ἐν ὥρᾳ ἡμέρας γίνονται εἴτε ἐν ὥρᾳ νυκτός, πρέπει νὰ συγκροτῶνται τακτικῶς καθ' ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ εἰς τὸν αὐτὸν πάντοτε τόπον, διότι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διευκολύνεται ἡ κανονικὴ παραγωγὴ τῶν φαινομένων. Ἐὰν γείνωνται κατὰ τὴν νύκτα κλείομεν καλῶς τὸ δωμάτιον, τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι πρὸς τοῦτο κατάλληλον καὶ ἀπερίττως ἐπιπλωμένον· ἀκολούθως καταβιβάζομεν τὸ φῶς τόσον ὥστε, νὰ διακρίνονται εὐκρινῶς τὰ ἐν αὐτῷ ἀντικείμενα καὶ πᾶσα κίνησις ἢ οἱονδήποτε ἄλλο φαινόμενον. Τὴν διεύθυνσιν τῆς συνεδριάσεως ἀναλαμβάνει ὁ μᾶλλον πεπειραμένος ἢ ὁ φρονιμώτερος ἐκ τῶν παρακαθημένων κύκλῳ τῆς τραπέζης, καὶ τότε ἀπευθύνει ἐπίκλησιν πρὸς τὸ ὑπέρτατον Ὂν, ἵνα ἐπιτραπῇ ἡ μετὰ ἀνωτέρων πνευματικῶν ὄντων ἐπικοινωνία τοῦ κύκλου. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων τηροῦμεν ἀπόλυτον σιγὴν καὶ προσηλοῦμεν τὴν σκέψιν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ σκοπουμένου, χωρὶς νὰ ἐντείνωμεν ὑπερβολικῶς τὰς διανοητικὰς ἡμῶν δυνάμεις. Ἀναμένομεν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐπὶ τέταρτον μέχρις ἡμισείας ὥρας, ὁπότε ἐὰν τὰ πράγματα διευθετηθῶσιν ὑφ' οὓς ὅρους ἐξεθήκαμεν, εἶναι δύσκολον νὰ μείνῃ ἄγονος ἡ συνεδρίασις. Συνήθως μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος, εἷς ἢ πλειότεροι ἐκ τῶν παρακαθημένων αἰσθάνονται ρεύματα ψυχρὰ διερχόμενα διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ μεταδίδοντα εἰς αὐτὰς κινήσεις ἐλαφράς, τρομώδεις καὶ ἐνίοτε σπασμωδικάς. Τὰ ἐξ ὑποκειμένου αὐτὰ αἰσθήματα μετὰ παρέλευσιν ὀλί-

γων λεπτῶν τῆς ὥρας διαδέχονται τριγμοὶ καὶ κινήσεις ἐλαφραὶ τῆς τραπέζης καὶ ἄλλα φαινόμενα τὰ ὁποῖα συχνάκις γείνονται αἰσθητὰ μακρὰν τοῦ κύκλου ἐπὶ τῶν ἐπίπλων ἢ τῶν τοίχων τοῦ δωματίου, δηλονότι κτύποι ἢ μετακινήσεις διαφόρων ἀντικειμένων εὑρισκομένων ἐν αὐτῷ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ διευθύνων τὴν συνεδρίασιν ὀφείλει νὰ παραγγείλῃ εἰς τοὺς πειραματιζομένους νὰ ἀνυψώσωσι ὀλίγον τὰς χεῖρας των ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς τραπέζης καὶ νὰ τηρήσωσιν αὐτὰς εἰς ἀπόστασιν ἑνός περίπου ἑκατοστομέτρου ἀκινήτους. Τότε ἐὰν οἱ τριγμοὶ μετὰ τῶν λοιπῶν φαινομένων ἐπιμένωσι καὶ ἡ τράπεζα κινῆται πρὸς διαφόρους διευθύνσεις κατὰ παραγγελίαν τοῦ διευθύνοντος πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι κατὰ μεγάλην πιθανότητα ἤλθομεν εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ δυνάμεως ἀοράτου. Λέγομεν κατὰ μεγάλην πιθανότητα διότι τὰ φαινόμενα εἶναι δυνατὸν ἀκόμη νὰ μὴν εἶναι πνευματικὰ ἀλλὰ μόνον φυσικά.

Ὅταν τὰ πράγματα φθάσωσιν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὥστε νὰ εἶναι πιθανὴ ἡ παρουσία τοῦ πνεύματος, ἀπαιτεῖται μεγάλη φρόνησις καὶ ἀπόλυτος σιγὴ τῶν παρακαθημένων ἵνα μὴ ἀπολεσθῇ ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐγένετο. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ὁμιλία μεταξὺ των καὶ πᾶσα κρίσις περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν φαινομένων καὶ μόνον εἰς τὸν διευθύνοντα τὴν συνεδρίασιν ἐπιτρέπεται μετὰ περισκέψεως μεγάλης νὰ προχωρῇ καὶ νὰ ἐρευνᾷ περὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως αὐτῶν. Συνήθως εἷς ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸν κύκλον ἀμέσως ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως φαίνεται ἐπηρεαζόμενος περισσότερον τῶν ἄλλων καὶ ἐνίοτε μάλιστα τοσοῦτον ὥστε περιπίπτει εἰς πλήρη καταληψίαν δηλονότι αὐτόματον ὑπνωτισμόν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀρχίζει νὰ ὑποδεικνύεται τὸ μέλλον médium τοῦ κύκλου τὸ ὁποῖον μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἢ τεσσάρων συνεδριάσεων θὰ εἶναι τελείως διαπεπλασμένον οὕτως ὥστε νὰ διευκολύνῃ τὰς πνευματικὰς δυνάμεις πρὸς παραγωγὴν καθαρωτέρων καὶ αἰσθητοτέρων γεγονότων.

Ἐπέστη ἤδη ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ὁ διευθύνων τὴν συνεδρίασιν ὀφείλει νὰ ἀρχίσῃ τὴν συνεννόησιν μετὰ τῆς ἀοράτου δυνάμεως συμβαλλόμενος μετ' αὐτῆς ἵνα τὸ μὲν ναὶ παρίσταται δι' ἑνὸς κτύπου τὸ ὄχι διὰ δύο καὶ ἡ ἄρνησις εἴτε ἡ ἄγνοια διὰ τριῶν. Διὰ τὰ λοιπὰ συνδυάζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κρότων μετὰ τοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἄρχεται ἡ συνδιάλεξις.

Κατὰ πρῶτον ζητοῦμεν πληροφορίας περὶ τῆς ἰδιότητος καὶ τῆς ταὐτότητος τοῦ ἐπικοινωνοῦντος πνεύματος. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ καὶ πεῖρα τοῦ διευθύνοντος ἵνα μὴ ἐμπέσῃ εἰς παγίδα κατωτέρου τινος ἢ σκωπτικοῦ πνεύματος τὰ ὁποῖα ἀθρόα συρρέουσι κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις εἰς τοὺς κύκλους τοὺς μὴ τεθέντας εἰσέτι ὑπὸ τὴν προστασίαν ἀνωτέρου πνευματικοῦ ὁδηγοῦ ζητοῦντα δι' ἄλλου ὀνόματος νὰ ἐξαπατήσωσι τοὺς παριστκμένους. Ἡ ἐξέλεγξις δὲν εἶναι καὶ πολὺ δύσκολος ὅταν ὁ διευθύνων δι' ἐπιτηδείων ἐρωτήσεων κρίνῃ ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ. Ζητοῦμεν δηλονότι παρὰ τοῦ ἀοράτου νὰ μᾶς εἴπῃ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἐργασίαν τινῶν ἐκ τῶν παρακαθημένων καὶ ὅτι ἄλλο ἤθελε κριθῇ εὔλογον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταὐτότητος του περὶ τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ μείνῃ οὐδεμία ἀμφιβολία. Πλὴν τούτων ὀφείλομεν πρὶν ἔλθωμεν εἰς στενωτέραν σχέσιν μετὰ τοῦ πνεύματος νὰ γνωρίζωμεν πῶς πρέπει νὰ κρατήσωμεν τὴν θέσιν μας καὶ ὁποίαν στάσιν νὰ τηρήσωμεν ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ φαινόμεθα ἐνδοτικοὶ καὶ εὔπιστοι εἰς πᾶσαν ἀνακοίνωσιν ἀντικειμένην πρὸς τὴν ὀρθὴν σκέψιν καὶ τὴν λογικήν. Διότι βέβαιον εἶναι καθὼς θὰ ἴδωμεν ὅταν θὰ πραγματευθῶμεν τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν τεθνεώντων διατηροῦσιν ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ ὅλας τὰς κακίας τοῦ ἐπιγείου βίου καὶ ὅτι ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ σώματος οὐδόλως μετέβαλε τὰς συνηθείας καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν.

Ἐν τούτοις κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἥτις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ πλέον τῆς μιᾶς ὥρας, δὲν πρέπει

νὰ ἔχωμεν μεγάλας ἀξιώσεις. Ὁ Λιβερμόρε πειραματιζόμενος μὲ τὸ πασίγνωστον médium Fox ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ὑλοποίησιν τῆς ἀποθανούσης συζύγου του Estelle μόλις κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην συνεδρίασιν ἐπέτυχεν, ὅλαι δὲ αἱ προηγούμεναι παρῆλθον ἄκαρποι. Ἄνευ ὑπομονῆς καὶ καρτερίας οὐδὲν ἄξιον λόγου δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν διότι αἱ δυσκολίαι κατὰ τὴν ἔναρξιν εἶναι πολλαὶ καὶ ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ τὸ ἐλάχιστον ἐμπόδιον ἀρκεῖ νὰ φέρῃ ταραχὴν καὶ σύγχυσιν εἰς τὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐὰν ἀφεθῶσιν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῶν πορείαν θέλουσι τελειοποιηθῇ μόνα των κατὰ τὰς μεταγενεστέρας συνεδριάσεις. Ἀρκεῖ μόνον νὰ προχωρῶμεν μεθοδικῶς καὶ τακτικῶς καὶ νὰ μὴ ζητήσωμεν νὰ ἐπιβάλλωμεν παράλογον θέλησιν εἰς τὴν ἀόρατον δύναμιν.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ ψυχραιμία, ἡ ἀταραξία καὶ ἡ φυσικὴ ἁρμονία τῶν πειραματιζομένων εἶναι οὐσιώδεις συνθῆκαι πρὸς ἐπιτυχίαν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θὰ σχετισθῶμεν μετὰ ὄντων πνευματικῶν τὰ ὁποῖα εἰς τὰς μετέπειτα συνεδριάσεις διὰ τοῦ ἀδιαλείπτως μορφουμένου medium θὰ μᾶς ἀποδείξωσιν εὐκρινέστερον καὶ καθαρώτερον τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἔχουσι διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἄλλως τε οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ χαρακτὴρ τῶν φαινομένων, εἴτε ἀνύψωσις τῶν ποδῶν τῆς τραπέζης, εἴτε κτύποι ἢ ἄλλα τινα, ὀφείλομεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν χωρὶς νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐκβιάσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀοράτου καὶ νὰ προσέχωμεν μόνον νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς ἀπάτην, διότι, ὡς εἴπομεν, ἐκ τῆς προσεκτικῆς παρατηρήσεως τῶν φαινομένων ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

*
* *

Ἀκολουθοῦντες τὴν συνέχειαν τοῦ καταρτισμοῦ τῶν πνευματιστικῶν κύκλων, γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ὅτι, τὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, ὡς ἐπιτευχθέντα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἀποτελοῦσι τὴν ὀνομαζομένην τυπτολογίαν. Ἀλλ' ἡ τυπτολογία δὲν

εἶναι ἡ μόνη μορφή, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦται εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡ παρουσία τοῦ πνεύματος. αὕτη ἀποτελεῖ τὸ ἀλφάβητον τοῦ πνευματισμοῦ. Συμβαίνει πολλάκις ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως ἓν ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν πνευματιστικὸν κύκλον προσώπων, νὰ καταληφθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πειράματος ὑπὸ μαγνητικοῦ ὕπνου καὶ νὰ περιπέσῃ εἰς ἔκστασιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ φαινόμενα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰσὶν ἔντονα καὶ ἐκπληκτικά, διότι ἐπέρχονται ἰσχυροὶ συγκλονισμοὶ τοῦ medium, ταραχὴ μεγάλη, θέσις καὶ στάσις ἀλλόκοτος τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν καταληψίαν καὶ ἄλλα πολλὰ ἀσυνήθη φαινόμενα δυνάμενα νὰ προξενήσωσι τρόμον καὶ φρίκην εἰς τοὺς πρωτοπείρους πειραματιστάς. Τί ποιητέον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; Ἐὰν ὁ διευθύνων τὴν συνεδρίασιν ἔχει πεῖραν τινα τοῦ εἴδους τῶν φαινομένων αὐτῶν, δύναται νὰ ἀφήσῃ τὰ πράγματα νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν δρόμον των. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὀφείλει νὰ παρακαλέσῃ τὸ πνεῦμα νὰ μεταβάλῃ τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων μέχρι νεωτέρας συνεδριάσεως, καὶ ἂν ἀκόμη καὶ τότε ἐπιμένωσι τὰ ἀνησυχητικὰ φαινόμενα νὰ λύσῃ ἀμέσως τὴν συνεδρίασιν.

Καὶ ὅμως ὅσον ἀπροσδόκητα καὶ τρομακτικὰ καὶ ἂν φαίνωνται ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ πράγματα, οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει διὰ τὸ medium. Συμβαίνουσι δὲ ἐν ἀρχῇ διότι ἡ ἀόρατος δύναμις μετὰ κόπου μεταχειρίζεται τὸ μὴ τελειοποιηθὲν εἰσέτι σῶμα τοῦ medium, ὅπερ ἔχει ἀνάγκη νὰ καταστήσῃ ὄργανον εὐάλωτον καὶ εὐπειθές.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ἐπιμείνωμεν ἀρκούντως ὅτι, περὶ οἱασδήποτε μορφῆς τῆς μεσαζούσης καταστάσεως καὶ ἂν πρόκηται, ἀπαιτεῖται ὑπομονὴ καὶ μεγάλη ψυχραιμία ἐκ μέρους τῶν πειραματιζομένων, διότι ἐπεμβαίνων τις ἀκαίρως καὶ ζητῶν νὰ ἐκβιάσῃ τὰ πράγματα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὸ εἶδος τῶν φαινομένων, θὰ ματαιώσῃ καὶ θὰ μηδενίσῃ ὅλα τὰ μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἐπιτευχθέντα. Πάντες ὅσοι ἠσχολήθησαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας ὁμολογοῦσι την ἀνάγκην τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ὑπομονῆς ἐν τῇ

βαθμιαίᾳ ἐξελίξει τῶν φαινομένων. Τὸ πνεῦμα ἀφιέμενον ἐλεύθερον γνωρίζῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν κατάλληλον στιγμὴν καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν παρισταμένων. Ἐνῷ προκαλούμενον εἰς ἀπαντήσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀστόχους, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἐξαντλεῖ ἀνωφελῶς τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ medium, χωρὶς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν. Τότε τὸ πείραμα ἀποτυγχάνει καὶ τὴν εὐθύνην ὑπέχουσιν οἱ παρεστῶτες ἕνεκα τῆς ἀδεξιότητος αὐτῶν.

*
* *

Ἄλλη αἰτία ἥτις πολλάκις ἐπιβραδύνει καὶ ἐνίοτε καθολοκληρίαν μηδενίζει τὴν ἀρχομένην μόρφωσιν τοῦ médium εἶναι ἡ αἰφνηδία καὶ πρόωρος παρουσία ἄλλων προσώπων ξένων τοῦ κύκλου κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις. Ἡ τράπεζα ἀνακινεῖται, τὸ médium ἀρχίζει νὰ ἐκδηλῇ τὴν ἰδιότητά του καὶ ἄλλα στοιχειώδη φαινόμενα παράγονται, ἐνδεικνύοντα ὅτι τό πνεῦμα ἤρχισε νὰ κυριαρχῇ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ νὰ ἀντλῇ ἐκ τοῦ νευρικοῦ του συστήματος τὰ ἀναγκαιοῦντα μαγνητικὰ ρευστὰ διὰ νὰ καταστῇ αἰσθητόν. Αἴφνης προσκαλοῦνται ἔξωθεν οἱ παρατυχόντες ἢ ἄλλοι φίλοι διὰ νὰ ἴδωσι καὶ νὰ θαυμάσωσι τὰ γεγονότα. Τί λοιπὸν συμβαίνει τότε ; Ἡ εἰσαγωγὴ νέων προσώπων ἐντὸς τοῦ δωματίου μεταβάλλει τὰς συνθήκας καὶ ἐξουδετεροῖ τὰ σχηματισθέντα ρευστὰ διὰ τῶν ἀντιθέτων μαγνητικῶν ρευστῶν τῶν εἰσελθόντων καὶ ματαιοῖ καθ' ὁλοκληρίαν πᾶσαν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθεῖσαν πρόοδον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ νευρικὴ δύναμις τοῦ medium καταναλίσκεται καὶ ἀπόλλυται ἀνωφελῶς καὶ πολλάκις ἡ ἰδιότης αὐτοῦ σταματᾷ ἐν τῇ ἐνάρξει της. Ἀδίκως τότε καταφέρονται πολλοὶ διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν φαινομένων καὶ ἀρνοῦνται τὴν πραγματικότητα αὐτῶν, μὴ γνωρίζοντες ὅτι οἱ ἴδιοι προεκάλεσαν τὴν ἀποτυχίαν.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἀναπόφευκτος εἶναι κατὰ τὰς πρώτας πνευματιστικὰς συνεδριάσεις, καθ' ἃς ζητοῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν μόρφωσιν τοῦ medium νὰ ἔχωμεν ἑρμητικῶς κεκλεισμένας τὰς θύρας πρὸς πάντα ξένον τοῦ κύκλου οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτος.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις θὰ ἦναι προσωρινή, διότι ὅταν τὸ medium τελειοποιηθῇ καὶ τὰ δι' αὐτοῦ παραγόμενα φαινόμενα εἶσὶν ἀρκετὰ καὶ καθαρά, ὅταν δηλονότι τὸ πνεῦμα ἐγένετο καθ' ὁλοκληρίαν κύριον τοῦ νέου ὀργάνου του, τότε δυνάμεθα ἀκινδύνως νὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν εἴσοδον πρὸς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ εἴδῃ καὶ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς πραγματικότητος τῶν φαινομένων.

Ἀφοῦ συμφώνως τοῖς μέχρι τοῦδε εἰρημένοις καταρτισθῇ ὁ πνευματιστικὸς κύκλος καὶ συστηματοποιήσῃ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, εἴτε τὴν ἡμέραν εἴτε τὴν νύκτα γείνονται αὗται, πρέπει ὡς εἴπομεν προηγουμένως, νὰ συγκροτῶνται αἱ συνεδριάσεις εἰς ὡρισμένην πάντοτε ὥραν καὶ εἰς ὡρισμένον τόπον, διότι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὰ πνεύματα δύνανται νὰ ἀντλῶσιν εὐκολώτερον τὰ ἀπαιτούμενα μαγνητικὰ ρευστὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν φαινομένων.

Δὲν πρέπει ὅμως οὐδὲν φαινόμενον νὰ ἀποδεχόμεθα ἄνευ αὐστηροῦ ἐλέγχου, ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι, δυνατὸν νὰ ἦναι τοῦτο καθαρῶς φυσικόν, εἴτε νὰ ὀφείλεται εἰς αὐθυποβολὴν τοῦ médium, εἴτε καὶ εἰς τὰ μαγνητικὰ ρευστὰ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν συνεδρίασιν, τῶν ὁποίων αἱ σκέψεις μεταβιβάζονται εἰς τὸ médiums καὶ ἐξωτερικεύονται. Διότι ἀποδεχόμενοι τὰ φαινόμενα ἄνευ ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθείας καὶ αὐστηροῦ ἐλέγχου, ἀποδεχόμεθα πολλάκις ἐσφαλμένα γεγονότα καὶ δίδομεν ὅπλον εἰς τοὺς ἀρνουμένους τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν,

Ἐπομένως οἱ θέλοντες νὰ πειραματισθῶσι ὀφείλουσι νὰ προπαρασκευασθῶσιν ἀρκούντως καὶ νὰ ὁπλισθῶσι δι' ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ ὑπομονῆς, ἄλλως εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀπέχωσι πάσης ἀποπείρας δυναμένης νὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς ὅλως ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

Ὀφείλομεν πρὸς τούτοις νὰ γνωρίσωμεν ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἀπαιτεῖται εἶδος πειθαρχίας, ἥτις μάλιστα δέον νὰ ἀσκῆται διπλῆ. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ ὅστις θέλει ἀναλάβει τὴν προστασίαν τοῦ κύκλου καὶ ἐπιτηρεῖ τὰ ἐπικοινωνοῦντα πνεύματα, ὅταν αὐτὰ τύχωσι ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν συνεδριάσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ πρώτην φορὰν παριστάμενα εἰς τὴν συνεδρίασιν πρόσωπα.

Συγκεφαλαιοῦντες λοιπὸν τὰ μέχρι τοῦδε εἰρημένα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν πνευματιστικῶν κύκλων, παρατηροῦμεν ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ψυχολογικῶν πειραμάτων, ἀπαιτοῦνται τρεῖς συνθῆκαι. Πρῶτον ἡ θέλησις καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ χαρακτῆρος τῶν μελλόντων νὰ ἀποτελέσωσι τὸν πυρῆνα τοῦ κύκλου, δεύτερον αἱ ἐξωτερικευόμεναι δυνάμεις τοῦ médium καὶ τρίτον ἡ μεσολάβησις τῶν πνευμάτων. Διὰ τῶν τριῶν αὐτῶν συνθηκῶν μεθοδικῶς καὶ κανονικῶς διεξαγομένων, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, οἱ κόποι ἡμῶν θὰ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ τὰ γεγονότα ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι θὰ γείνωσι καθαρὰ καὶ ἐκπληκτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἡ ἐξήγησις τῶν διαφόρων πνευματιστικῶν φαινομένων

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀκόμη μία ζῶσα δύναμις μυστηριώδης. Ἐνῷ εἰς τὰ ἄγνωστα αὐτοῦ βάθη κοιμῶνται δυνάμεις ἀνυπολόγιστοι καὶ ὁλόκληρος κόσμος ἰδεώδης, ἐκεῖνος δὲν γνωρίζει καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ εἰ μὴ μόνον τὴν ἐπιφάνειαν. Ἐν τούτοις αἱ δυνάμεις αὗται πολλάκις ἀφ' ἑαυτῶν ἀφυπνίζονται καὶ ἀπομακρυνόμεναι τοῦ ὑλικοῦ σώματος φανερώνουσιν ὅλην αὐτῶν τὴν αἴγλην καὶ τὴν ἰσχύν.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ψυχῆς, δηλονότι τῆς ὑπάρξεως ἐκείνης τῆς φυλακισμένης μετὰ τῶν θησαυρῶν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ χονδροειδοῦς σώματος μεθ' οὗ, ὡς ἄλλοτε εἴπομεν, διὰ φυσικῶν νόμων συνδέεται.

Ἡ δύναμις αὕτη ἡ πνευματική, ἡ ψυχὴ δηλονότι, ὑπερνικῶσα εἰς ὡρισμένας περιστάσεις τὰς ὁποίας θέλομεν ἐξηγήσει τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἀνακτᾷ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ μηδενίζουσα τὸν χρόνον καὶ τὸ διάστημα παρουσιάζεται ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ μαρτυρεῖ τὸ μεγαλεῖον τοῦ σύμπαντος εἰς τοὺς ἐπιγείους ἀνθρώπους.

Τὸ πᾶν εἰς τὸ σύμπαν εἶναι ῥυθμικὸν καὶ περιοδικόν. Ὅπως ἡ ἡμέρα διαδέχεται τὴν νύκτα καὶ τὸ ἔαρ διαδέχεται τὸν χει-

μῶνα, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ πνευματικὸς βίος τῆς ψυχῆς διαδέχεται τὸν σωματικόν. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ δὲν ἀπελευθεροῦται τοῦ σώματος μόνον μετὰ θάνατον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ὕπνον τὸν φυσικὸν ἢ τὸν τεχνητὸν καὶ πολλάκις καὶ ἐν ἐγρηγόρσει, ὁπότε ἀνακτῶσα τὴν μνήμην καὶ τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ παρελθόντος της, ἐξετάζει καὶ παρατηρεῖ μετ' ἐκπλήξεως πᾶσαν μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον αὐτῆς. Πᾶν ὅ,τι ὁ ὑλικὸς ἐγκέφαλος ἀδυνατεῖ νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ ἐκφράσῃ, ἔρχεται ὁ πνευματικὸς ἐγκέφαλος τελείως νὰ ἀποκαλύψῃ.

Ἐγνωρίσαμεν ἐν τοῖς προηγουμένοις ὅτι ὁ ὕπνος φέρει χαλάρωσιν τῶν μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς δεσμῶν. Καὶ κατὰ μὲν τὸν φυσιολογικὸν ὕπνον ἡ ψυχὴ ὀλίγον ἀπομακρύνεται τοῦ σώματος καὶ ἐν μέρει μόνον ἀνακτᾷ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, κατὰ τὸν μαγνητικὸν ὅμως ὕπνον, ὅσον οὗτος γίνεται βαθύτερος τοσούτῳ καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς ψυχῆς εἶναι πληρεστέρα καὶ ἡ διαύγεια καὶ ἀντίληψις αὐτῆς τελειοτέρα. Τότε ἀφυπνίζονται αἱ ἐν τῷ ὑλικῷ σώματι κοιμώμεναι μυστηριώδεις αὐτῆς δυνάμεις καὶ τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται, ὡς ἀλλαχοῦ εἴπομεν, ὃν καθαρῶς ψυχικόν.

Ὡσαύτως ὑπεδείξαμεν ἐν τοῖς προηγουμένοις κεφαλαίοις περιπτώσεις τινας, καθ' ἃς ἀποδεικνύεται ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνεξαρτησία τῆς ψυχῆς. Ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη ἡ ψυχική, δὲν παρουσιάζεται πάντοτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μορφήν, ἀλλ' ἔχει ποικίλλας ἐκδηλώσεις. Τῶν διαφόρων ψυχικῶν ἐκδηλώσεων τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν καὶ ἑρμηνείαν συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον προβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἁπλουστέρων πρὸς τὰ συνθετώτερα.

Καὶ ἐν πρώτοις κατὰ τὸν φυσικὸν ὕπνον ὅταν τὸ ὑλικὸν σῶμα ἀναπαύεται καὶ τὰ αἰσθητήρια ὄργανα ἀδρανοῦσι, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι μία ὕπαρξις ἀγρυπνεῖ καὶ ἐνεργεῖ ἐντὸς ἡμῶν, ὅτι βλέπει εἰκόνας καὶ θεάματα καὶ ἀκούει καὶ συνενοεῖται ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν ὑλικῶν αἰσθήσεων, διότι κοιμωμένου τοῦ ἀνθρώπου τὰ αἰσθητήρια ἀδρανοῦσι. Εἰς πολλὰ ὄνειρα βλέπει ἡ ψυχὴ καὶ ἀντιλαμβάνεται τα πράγματα τόσον καθαρὰ καὶ τόσον

εὐκρινῆ, ὅπως πράγματι αὐτὰ συμβαίνουσιν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως τὰ ὄνειρα παρουσιάζουσιν ὄψιν ἀλληγορικήν. Ὁ διάσημος ἀστρονόμος ἐν Παρισίοις Φλαμμαριὼν καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν Ἀγλικῶν τηλεγράφων Varley, περιγράφουσιν ἀπειρίαν ὀνείρων, τὴν πραγματικότητα τῶν ὁποίων μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος ἐξηκρίβωσαν. Ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ἐξ αὐτῶν πάμπολα, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ὅστις κατὰ τὸν βίον του δὲν εἶδεν ὄνειρα ἐπαληθεύσαντα, θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἄλλα καὶ ἀφίνομεν εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἐνθυμηθῇ τὰ ἰδικά του.

Πολλοὶ διάσημοι συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ ὡμολόγησαν ὅτι, πολλὰ δύσκολα μέρη τῶν ἔργων των ἐτελειοποίησαν διδαχθέντες καθ' ὕπνον· ὁ Βολταῖρος καὶ ὁ La Fontaine μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν ἀπομνημονεύματα.

Ἀλλ' ὄχι μόνον ἐν ὥρᾳ ὕπνου, ἀλλὰ καὶ ἐνέγρηγόρσει ἐπιδρᾷ ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ ἀποτελεῖ τὴν λεγομένην μεταφορὰν τῆς σκέψεως καὶ τὴν τηλεπάθειαν. Γνωρίζομεν ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος ἔχει μίαν ἰδιαιτέραν δύναμιν ψυχικήν, ποικίλλουσαν ἀναλόγως τῆς ἀτομικότητός του, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ ἄλλους ἀνθρώπους εὑρισκομένους μακρὰν ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τῆς δυνάμεως τῆς ἐκπεμπομένης σκέψεως καὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ ὁποῖον αὕτη ἀπευθύνεται. Τοιουτοτρόπως δύο ἄτομα δύνανται νὰ συνενοηθῶσιν εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν καὶ νὰ ἀνταλάξωσι τὰς ἰδέας των.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψυχικῆς ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου ἀναγινώσκομεν πολλὰ τοιαῦτα πειράματα μεταφορᾶς τῆς σκέψεως εἰς ἀποστάσεις διαφόρους, ἄλλοτε πολὺ βραχείας καὶ ἄλλοτε πολὺ μακράς. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν πειραμάτων στηρίζεται ἐπὶ ἀποδείξεων γενομένων μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος. Ἐκ τούτων παραθέτομεν τὸ ἑξῆς πρόσφατον γεγονός:

Ὁ ἰατρὸς Balme διαμένων ἐν Nancy τῆς Γαλλίας ἐνοσήλευε τὴν κόμησαν Σ. πάσχουσαν ὑπὸ δυσπεψίας. Αὕτη μετέβαινε καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἰατροῦ, ὅστις οὐδέποτε

εἶχεν ἐπισκεφθῇ αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ της κειμένην ἔξω τῆς πόλεως. Ἡμέραν τινὰ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐπεδεινώθη καὶ ὑπεχρεώθη νὰ κατακλιθῇ μὴ δυναμένη νὰ μεταβῇ πρὸς τὸν Ἰατρόν της. Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τῶν τακτικῶν ἐπισκέψεών του διερχόμενος ὁ Balme τὸν ἀντιθάλαμον ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς κλινικῆς ἤκουσε τοὺς ἑξῆς λόγους: «ὢ πόσον ὑποφέρω καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ μὲ βοηθήσῃ» ἀναγνωρίσας τὴν φωνὴν τῆς κομήσσης ἐστράφη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀναζητῶν τὴν πελάτιδά του, ἀλλ' οὐδαμοῦ συνήντησεν αὐτήν, οὔτε οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του εἶδεν αὐτὴν οὔτε ἤκουσεν τὴν φωνὴν αὐτῆς. Ἐννοήσας ἀμέσως ὅτι πρόκειται περὶ τηλεπαθείας μετέβη ἐσπευσμένως ἐν τῇ οἰκίᾳ της ἔνθα εὗρεν αὐτὴν κατακεκλιμένην καὶ παραπονουμένην ὅπως ἀκριβῶς τὴν ἤκουσεν ἐν τῇ κλινικῇ του.

Ὁ Φλαμμαριὼν εἰς τὸ βιβλίον του «τὸ ἄγνωστον» περιγράφει περίπτωσιν πενταετοῦς παιδὸς ὅστις τάχιστα καὶ μετὰ μεγάλης εὐχερείας ἔλυε προβλήματα μαθηματικὰ δύσκολα καὶ ἐπανελάμβανε λέξεις καὶ φράσεις ὁλοκλήρους, τὰς ὁποίας ἡ μήτηρ του διενοεῖτο ἢ ἀνεγίνωσκεν εἴς τι βιβλίον. Τὸ παιδίον δὲν ἐγνώριζεν γράμματα οὔτε εἶχε οὐδεμίαν λογιστικὴν ἱκανότητα, ἀλλ' ἁπλῶς ἀνεγίνωσκεν εἰς τὴν σκέψιν τῆς μητρός του πᾶν ὅ,τι ἐκείνη διενοεῖτο. Μόλις ἡ μήτηρ του ἀπεμακρύνετο τὸ παιδίον ἐγένετο τελείως ἀνίκανον εἰς ὅλα αὐτά.

Ἐκ τῶν πειραμάτων τοῦ Delanne διδασκόμεθα ὅτι αἱ ἐντυπώσεις τῶν μεταβιβαζομένων σκέψεων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου εἰς τὸν ἄλλον μακρὰν αὐτοῦ εὑρισκόμενον παρουσιάζουσι τρεῖς γενικοὺς τύπους. Ἄλλοτε γείνονται αἰσθηταὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὑπὸ μορφὴν ὀπτασίας ἄλλοτε διὰ τῆς ἀκοῆς, ὅπως συνέβη εἰς τὸν Ἰατρὸν Balme ἀκούσαντα τὰ παράπονα τῆς κομήσσης μακρόθεν, καὶ ἄλλοτε ὡς μηχανικὰ μέσα ἐπιδρῶντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος ἢ τῶν πλησίον αὐτοῦ ἀντικειμένων διὰ κρότων, μετακινήσεως ἐπίπλων καὶ λοιπῶν. Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται ἡ διαφορὰ τῆς ἀντιλήψεως εἰς τὰ διάφορου αἰσθητικότητος πρόσωπα, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἑκάστου ἀνθρώπου.

Διὰ νὰ συντελεσθῇ λοιπὸν φαινόμενον Τηλεπαθείας, ἀπαιτοῦνται δύο συνθῆκαι, ἡ συγκέντρωσις καὶ ἡ ἐξωτερίκευσις τῆς σκέψεως γενομένη μετὰ μεγάλης ἐντάσεως καὶ ἀκολούθως τὸ κατάλληλον αἰσθητικὸν πρόσωπον πρὸς τὸ ὁποῖον αὕτη νὰ ἀπευθύνεται. Αἱ συνθῆκαι αὗται δὲν ἀπαντῶσι τόσον συχνὰ ὅσον ὑποθέτομεν, δημιουργοῦνται ὅμως καὶ τελειοποιοῦνται διὰ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ Ἰατρὸς Balme ἵνα ἐπιτύχῃ τοιαύτην συνενόησιν μετά τινος φίλου του ἐγύμναζεν αὐτὸν ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς ὡρισμένην ὥραν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐξηκολούθει τὰς δοκιμάς. Αἱ ἀνταλασσόμεναι ἰδέαι κατ' ἀρχὰς ἦσαν ἀντιφατικαί, ἀλλ' ἐπὶ τέλους μίαν ἡμέραν ἐγένετο καθαρῶς ἀντιληπτὴ μόνον μία λέξις, ὁπότε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἀντήλλασσον φράσεις ὁλοκλήρους καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡ συνενόησις ἦτο πλήρης εἰς οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἤθελον. Ὡς σύνθημα εἶχον νὰ ἐκτελῇ ἕκαστος ἐπὶ τῆς ἰδίας χειρὸς κτυπήματα ἐλαφρά.

Συγκεφαλαιοῦντες λοιπὸν τὰ μέχρι τοῦδε εἰρημένα βλέπομεν ὅτι, οὐσιώδης ὅρος ἐπιτυχίας εἶναι ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἀτόμου. Ἀπαιτεῖται δηλονότι εἶδος πειθαρχίας τοῦ τε σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἂν ἐπιτύχωμεν αὐτὰ διὰ τῆς βαθμιαίας ἀσκήσεως, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ κατορθώσωμεν νὰ συνδιαλεγώμεθα, ὄχι μόνον πρὸς τοὺς ἐπιγείους ἡμῶν φίλους ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ διαστήματι ὑπάρχοντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς καὶ τὰ μαγνητικὰ ρευστὰ

Ἡ σπουδὴ τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων μᾶς ἐδίδαξε καταστάσεις τῆς ὕλης καὶ συνθήκας τῆς ζωῆς τὰς ὁποίας ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἐγνώριζε. Εἴδομεν ὅτι πέραν τῆς τρίτης ἀεριώδους τῶν σωμάτων καταστάσεως καὶ αὐτῆς τῆς ἀκτινοβόλου τῆς ὑπὸ τοῦ διασήμου Κρούξ ἀνακαλυφθείσης, ἡ ὕλη γενομένη ἀόρατος, ἀβαρής, ἐπανευρίσκεται ὑπὸ μορφὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον λεπτοτέραν εἰς τὴν ὁποίαν

ἐδόθη ἡ προσωνυμία ῥοώδης ἢ αἰθερία. Ἐφ' ὅσον ἡ ὕλη ἐξαεροῦται καὶ διχοτομεῖται ἀποκτᾷ νέας δυνάμεις καὶ νέας ἰδιότητας ἀκτινοβόλους. Ἐν τῇ καταστάσει λοιπὸν ταύτῃ τῇ ῥοώδει καὶ αἰθερίᾳ εὑρισκομένη ἡ ὕλη συντελεῖ καὶ διευκολύνει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τοῖς ἐφεξῆς.

Ἵνα συντελεσθῇ οἱονδήποτε φαινόμενον πνευματιστικὸν ἀπαιτεῖται μία δύναμις ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ψυχῆς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ψυχικὴ δύναμις. Αὕτη γεννᾶται διὰ μόνης τῆς θελήσεως τοῦ ἀτόμου, τὰ δὲ μέλη τοῦ σώματος χρησιμεύουν μόνον πρὸς μεταφορὰν αὐτῆς.

Ὅλοι ἔχομεν μίαν ἑστίαν τοιαύτης ἀοράτου δυνάμεως, ποικίλλουσαν ἀναλόγως τῆς διανοητικῆς καταστάσεως ἑκάστου ἀνθρώπου. Αὕτη ἀποτελεῖ τὸ μυστικὸν τῆς θεραπευτικῆς δυνάμεως τῶν μαγνητιστῶν καὶ τῆς ὁποίας ψυχικῆς δυνάμεως τὴν ἔντασιν πρῶτος ὁ Κροὺξ ἐμέτρησε δι' εὐφυεστάτων μηχανημάτων πειραματιζόμενος διὰ τοῦ médium Homme.

Τὰ médiums τὰ λεγόμενα φυσικὰ ἐξωτερικεύουσι τὴν δύναμιν αὐτὴν ἐν ἀφθονίᾳ καὶ δι' αὐτῆς ἀνυψοῦσιν εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετακινοῦσι βαρέα σώματα χωρὶς νὰ πλησιάσωσιν οὔτε νὰ ἐγγίσωσιν αὐτά. Εἰς τὴν δύναμιν αὐτὴν ὀφείλονται καὶ τὰ φαινόμενα τῆς ἀμέσου ἐπὶ τῶν πλακῶν γραφῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῷ οἰκείῳ κεφαλαίῳ. Ἐν γένει ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως αὐτῆς εἶνε σταθερὰ εἰς ὅλας τὰς ψυχολογικὰς ἐκδηλώσεις.

Τὰ δὲ médiums τὰ λεγόμενα αἰσθητικὰ βλέπουσιν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς τὰς ἐντυπώσεις τῆς ψυχικῆς αὐτῆς δυνάμεως ὑπὸ μορφὴν μαγνητικῶν ρευμάτων φωτεινῶν, ἐνίοτε μάλιστα καὶ κεχρωματισμένων. Τινὰ ἐξ αὐτῶν βλέπουσιν αὐτὰς καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ.

Αὐτὰ τὰ ζωϊκὰ ἢ μαγνητικὰ ρευστὰ τὰ ὁποῖα ἕκαστος ἄνθρωπος ἐκπέμπει διαρκῶς ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν σχηματίζουσι πέριξ αὐτοῦ στρώματα συγκεντρικὰ τὰ ὁποῖα τὸν περιβάλλουσιν ἐν εἴδει ἀτμοσφαίρας καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ὀνομαζομένην αὖραν ἢ φωτόσφαιραν τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ρεύματα αὐτὰ γί-

νονται φανερὰ διὰ κραδασμῶν ἢ παλμικῶν δονήσεων καὶ ἀπεδείχθησαν πειραματικῶς ὑπὸ τοῦ Colonel Rochas.

Ὑπὸ τοῦ διασήμου αὐτοῦ πειραματιστοῦ καὶ δεινοῦ ψυχολόγου ἀποδεικνύεται μεθ' ὅλης τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ὅτι, ὁ ζῶν ἄνθρωπος κέκτηται ἕνα πυρῆνα ζωϊκὸν ὅστις ἀποχωριζόμενος προσκαίρως ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ σώματος ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ νὰ αἰσθάνηται καὶ νὰ σκέπτηται. Ἐκ τούτου δικαιούμεθα νὰ συμπεράνωμεν κατ' ἀρχὴν ὅτι ἡ ζωϊκὴ αὕτη ἑστία, ἡ ψυχὴ δηλονότι ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ θάνατον νὰ ζῇ καὶ νὰ διατηρῇ ἁπάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς. Ἑπομένως ἐπὶ τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου πειραματιζόμενοι ἀνευρίσκομεν τὰ πρῶτα τεκμήρια περὶ τῆς ἀθανασίας ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἰατρὸς Beraduc κατεσκεύασε μηχάνημα ἀκριβέστατον καὶ εὐφυέστατον τὸ ὁποῖον ὠνόμασε ψυχόμετρον καὶ κατώρθωσε δι' αὐτοῦ νὰ μετρᾷ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ αὔρα λοιπὸν ἢ φωτόσφαιρα τοῦ ἀνθρώπου τὴν ὁποίαν λεπτομερῶς ἐξηκρίβωσεν ὁ Rochas καὶ τῆς ὁποίας τὴν δύναμιν ὁ Baraduc καταμετρεῖ διὰ τοῦ ψυχομέτρου του, εἶνε ἡ παραβλάπτουσα συχνὰ τοὺς τρυφεροὺς ὀργανισμοὺς τῶν παίδων, ὅταν τὸ ἄτομον ἐξ οὗ ἐκπορεύεται ἔχει μοχθηρὰν καὶ κακὴν τὴν ψυχήν. Τὰ πονηρὰ ἐκεῖνα βλέμματα ἐκτοξεύοντα ρεύματα μαγνητικὰ ἀνάλογα πρὸς τὰς ψυχικὰς τοῦ ἀτόμου διαθέσεις, προκαλοῦσιν εἰς τοὺς εὐαισθήτους ὀργανισμοὺς τῶν μικρῶν παιδίων σοβαρὰς διαταράξεις δυναμένας καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον πολλάκις νὰ ἐπιφέρωσι. Συμβαίνει δηλότι δηλητηρίασις εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν παίδων ἀνάλογος πρὸς τὴν δηλητηρίασιν τῶν μικροβιακῶν τοξινῶν. (Ὢ! χαρᾶς τὴν ψυχήν!)

Ἀλλὰ τῶν κακῶν ἀνθρώπων τὰ ρεύματα τὰ δηλητηριώδη δὲν ἐπιδρῶσιν ὀλεθρίως μόνον ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ὀργανισμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλείου τῶν ὀρυκτῶν καὶ ἀνοργάνων οὐσιῶν. Πάντες γνωρίζομεν περιστατικὰ ἀποξηράνσεως δένδρων καὶ ὡραίων ἀνθοφόρων φυτῶν, ἁπλῶς διότι εἶδον καὶ ἐθαύμασαν αὐτὰ βλέμματα πονηρὰ καὶ ἄπληστα.

Ἀντιθέτως πρὸς ὅσα εἴπομεν, ἐπιδρᾷ ἡ αὔρα ἢ φωτόσφαιρα τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἐκπηγάζουσα ἀπὸ καθαρᾶς καὶ ἐναρέτου καὶ γενναίας ψυχῆς. Δι' αὐτῆς ἀνακουφίζονται καὶ πολλάκις θεραπεύονται ἐντελῶς οἱ πάσχοντες. Ἡ ἐπιθυμία τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ δώσωμεν τὴν συνδρομὴν ἡμῶν εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἀποδίδει εἰς τὰ μαγνητικὰ ἡμῶν ρευστὰ μεγάλας θεραπευτικὰς ἰδιότητας. Τὸ φάρμακον ὅλοι τὸ ἔχομεν ἐντὸς ἡμῶν ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν· ἄνθρωπος ὑγιὴς καὶ εὔρωστος καὶ καλῶν ψυχικῶν διαθέσεων δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ ἀνθρώπου ἀδυνάτου καὶ καχεκτικοῦ καὶ πάσχοντος οἱανδήποτε νόσον, ἐπιθέτων τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοῦ δι' ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ ἐπικαλούμενος μετὰ πεποιθήσεως τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑπερτάτου σπινθῆρος, τοῦ ὁποίου σπινθῆρος μικρὸν τεμάχιον ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι κρύπτομεν εἰς τὰ βάθη τοῦ σώματος ἡμῶν.

Δι' αὐτῶν τῶν θείων ρευστῶν καὶ τῆς θείας δυνάμεως, ἣν ἐν τελειότητι εἶχεν ὁ Θεάνθρωπος, ἐτέλεσεν ὅλα τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν βίβλον. Καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ὡς εἴπομεν, ἐν σμικρῷ ἐκπηγάζομεν ἀπὸ τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος, δυνάμεθα καλλιεργοῦντες τὴν θείαν ἐκείνην πνοὴν νὰ χρησιμεύσωμεν πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς μας. Ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, κατὰ τὸ ρητὸν τοῦ Ναζωραίου, καὶ θέλομεν δυνηθῇ νὰ θαυματουργήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅπως καὶ Ἐκεῖνος, πρὸς δόξαν ἀΐδιον Αὐτοῦ.

*
* *

Ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς δὲν ἐπιδρᾷ μόνον ἐπὶ τοῦ πάσχοντος σώματος ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος. Γνωρίζομεν πόσον οἱ μεγάλοι ρήτορες ἐνθουσιῶσι τοὺς λαοὺς καὶ πῶς οἱ ἱκανοὶ καὶ γενναῖοι στρατηγοὶ ἐμπνέουσι τὸ θάρρος εἰς τοὺς στρατιώτας κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς μάχης διὰ καταλλήλου προσλαλιᾶς.

Τὰ μαγνητικὰ ρευστὰ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως δὲν περιορίζονται μόνον πρὸς θεραπευτικὸν σκοπόν. Ἔχουσι καὶ ἄλλας ἰδιότητας πολὺ μεγαλυτέρας. Δι' αὐτῶν λύεται ὁ κόμβος τοῦ ψυχικοῦ δε-

σμοῦ καὶ ἀνοίγεται εἰς τὸ πνεῦμα ἡ θύρα τοῦ ἀοράτου κόσμου. Δι' αὐτῆς τῆς κοιμωμένης εἰς τὰ βάθη τοῦ σώματος ἡμῶν δυνάμεως ὅταν προσηκόντως καλλιεργήσωμεν καὶ ἀναπτύξωμεν αὐτήν, μᾶς ἀποκαλύπτονται οἱ νόμοι τῆς φύσεως ἁπάσης καὶ οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὰ ἐν αὐτῇ πνευματικὰ ὄντα.

Ὁ μαγνητικὸς ὕπνος ἢ ὑπνωτισμὸς ἔχει διαφόρους βαθμούς, ἀπὸ τῆς ἐλαφροτάτης μορφῆς τῆς ἐν εἴδει ὑπνηλίας μέχρι τοῦ βαθέος ὕπνου καὶ τῆς ἐκστάσεως. Ἡ πρώτη μορφὴ εἶναι ἡ διευκολύνουσα τὰς ὑλοποιήσεις καὶ ἐμφανίσεις τῶν πνευμάτων, τῶν φωτεινῶν λάμψεων, τῶν φασμάτων καὶ ἄλλων. Ἡ δευτέρα μορφὴ εἶναι ἡ διευκολύνουσα τὴν λεγομένην διορατικότητα τῶν médiums διὰ τῆς ὁποίας αὐτὰ βλέπουσι μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούουσι δι' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος λεπτοτάτους καὶ ἀνεπαισθήτους ἤχους καὶ δι' αὐτῆς καθοδηγοῦσι τὸν μαγνητιστὴν πρὸς ἀνακάλυψιν πολλῶν μυστηριωδῶν πραγμάτων. Ἡ δὲ τρίτη μορφὴ ἡ τῆς ἐκστάσεως εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν τὸ σῶμα ἀναισθητεῖ καὶ ἀδρανεῖ τελείως ὡς νεκρόν. Κατὰ τὴν μορφὴν ταύτην τοῦ ὑπνωτισμοῦ τὸ ἀπελευθερωθὲν πνεῦμα τοῦ κοιμωμένου προσώπου, ἐκφεύγει ἐντελῶς τὰ ὅρια τοῦ μαγνητιστοῦ, δὲν διατελεῖ πλέον ὑπὸ τὰς διαταγάς του καὶ ἀνακτᾷ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν του, τὸν ἀληθῆ πνευματικὸν βίον του. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εὑρεθεῖσα ἡ ψυχὴ ἐλευθέρα καὶ πτερυγίζουσα ἐν τῷ διαστήματι μετ' ἀποστροφῆς ἀτενίζει τὸ ὑλικὸν σῶμα καὶ μετὰ μεγάλης δυσαρεσκείας καὶ κόπου της ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς φυλακήν, ἵνα συνεχίσῃ τὸν ἐπίγειον ἀγῶνα.

Τὰ μαγνητικὰ ρευστὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔχουσι καὶ ἑλκτικὴν ἐπίδρασιν. Ἐξηγούμεθα: διὰ τῆς θελήσεως ἡμῶν ἀναλόγως τῶν εὐγενῶν ἢ μοχθηρῶν ἡμῶν αἰσθημάτων, προσκαλοῦμεν δυνάμεις πνευματικὰς ὁμοίας πρὸς τὰς ψυχικὰς ἡμῶν διαθέσεις καὶ φρονήματα, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ νὰ ἐπιδράσωμεν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εὐεργετοῦντες ἢ βλάπτοντες αὐτούς. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι κακοήθεις καὶ φθονεροὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου παρα-

βλάπτουσι καὶ προξενοῦσι μεγάλας συμφορὰς εἰς τὰ ἀνδρόγυνα, προσκαλοῦντες τὴν ἐπέμβασιν πονηρῶν πνευμάτων

*
* *

Ἄλλη δύναμις τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ ὀνομαζομένη διορατικότης καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος βλέπει καὶ ἀκούει μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ὅλης τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος, χωρὶς νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου. Εἶναι μία ἀπὸ τὰς μορφὰς τῆς μεσαζούσης καταστάσεως. Ὁ καθηγητὴς Λομπρόζο ἀπέδειξε τὴν ἰδιότητα ταύτην τῆς ψυχῆς διὰ τῶν τελευταίων πειραμάτων του. Ὁ δὲ καθηγητὴς Bessi ἀναφέρει εἰς τὴν Revue Psychique τὸ φαινόμενον αὐτομάτου ὄψεως ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας. Εἰργάζετο μόνος εἰς προκεχωρημένην ὥραν τῆς νυκτὸς γράφων τὰς τελευταίας σελίδας συγγράμματος τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο μετ' ὀλίγον νὰ ἐκδώσῃ. Αἴφνης τὸ φῶς τοῦ λύχνου ἔσβυσεν ἀποτόμως, ἐν τούτοις τὸ δωμάτιον ἐφωτίζετο διὰ φωτὸς ὀλίγου, χρώματος πρασίνου. Ἀπέναντί του ὑπῆρχε καθρέπτης ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο φωτιζόμενος περισσότερον τοῦ λοιποῦ δωματίου καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ διέκρινε θάλαμον ἐπιπλωμένον καὶ ἄγνωστον εἰς αὐτόν. Γραία τις καθημένη πλησίον τραπέζης ἔγραφε βραδέως, σοβαρὰ καὶ ἀπησχολημένη. Ἀκολούθως ἔκλεισεν ἐντὸς φακέλλου τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔγραψε καὶ ἐτοποθέτησεν ἐντὸς τοῦ συρταρίου τῆς τραπέζης. Μετὰ ταῦτα ἀκουμβήσα ἐπὶ δίφρου ἐφάνη ὅτι ἐκοιμήθη. Τότε τὸ ὅραμα ἐξηφανίσθη. Τὴν πρωΐαν ὁ καθηγητὴς Bessi ἔλαβε τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληροφορεῖτο τὸν θάνατον θείας τινὸς τῆς συζύγου του, ἣν εὗρον νεκρὰν οἱ ὑπηρέται αὐτῆς λίαν πρωῒ ἐπὶ τοῦ δίφρου καὶ ἐντὸς τοῦ συρταρίου εὗρον διαθήκην δι' ἧς οὗτος καθίστατο κληρονόμος της.

Εἴπομεν ὅτι καὶ τὸ ὄργανον τῆς ἀκοῆς εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐπηρεάζεται ἐν ἐγρηγόρσει ὅπως καὶ τὸ τῆς ὁράσεως· ὁ σοφὸς Ἄγγλος Myers ἀφηγεῖτο τὸ ἀκόλουθον γεγονός:

Ἡ λαίδη Caidly καθ' ἣν στιγμὴν εἰσήρχετο εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ λουτροῦ καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ κλείσῃ τὸν σύρτην τῆς θύρας

ἤκουσε φωνὴν ἄγνωστον πρὸς αὐτὴν λέγουσαν «μὴν κλείσῃς σήμερον τὴν θύραν». Παρατηρήσασα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ μὴ ἰδοῦσα οὐδένα δὲν ὑπήκουσεν ἀλλ' ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἡτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λουτῆρα. Τότε πάλιν ἀκούει τὴν ἰδίαν φωνὴν εὐκρινεστέραν ἐπαναλαμβάνουσαν, «ἀφαίρεσον τὸν σύρτην τῆς θύρας». Ὑπακούσασα εἰς τὴν δευτέραν φωνὴν ἀφήρεσεν αὐτόν. Καθ' ἣν στιγμὴν εἰσήρχετο εἰς τὸν λουτῆρα ἀπωλέσασα τὴν συνείδησιν καὶ καταληφθεῖσα ὑπὸ σκοτοδίνης ἔπεσε μὲ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, καὶ θὰ ἐπνίγετο ἀναμφιβόλως ἐὰν εἶχε κλειστὴν τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ ἐὰν οἱ ὑπηρέται δὲν προσέτρεχον ἀκούσαντες τὸν ἐντὸς τοῦ λουτῆρος θόρυβον νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τὰ φάσματα τῶν ζώντων ἀνθρώπων

Ἐξ ὅσων μέχρι σήμερον ἐγνωρίσαμεν πειθόμεθα ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τριπλοῦς, ἀποτελεῖται δηλονότι ἐκ τῆς ψυχῆς, τοῦ περιπνεύματος καὶ ἐκ τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Καὶ ἡ μὲν ψυχὴ μετὰ τοῦ περιπνεύματος ἀπαρτίζει τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον τὸ δὲ σῶμα τὸν ὑλικόν.

Ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ θέλομεν πραγματευθεῖ τὸ φαινόμενον τῆς λεγομένης διχοτομήσεως τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου, ἤτοι τὴν περίπτωσιν ἐκείνην καθ' ἣν ἡ ψυχὴ μετὰ τοῦ περιπνεύματος αὐτῆς, ὅταν τὸ ὑλικὸν σῶμα κοιμᾶται ἢ εὑρίσκεται ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις τὰς ὁποίας θέλομεν περιγράψει, ἀπομακρύνεται προσωρινῶς ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐμφανίζεται εἰς διαφόρους ἀποστάσεις εἰς γνωστὰ ἢ καὶ ἄγνωστα αὐτῆς πρόσωπα. Ἐκ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ἔχομεν τὰ φάσματα τῶν ζώντων τὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὀνομαζόμενα ἐντύματα.

Τὸ φαινόμενον τῆς διχοτομήσεως παρετηρήθη καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἱστορία βρίθει ἀπείρων περιπτώσεων ἐξηκριβωμένων καὶ βεβαιωμένων ἐπισήμως. Ἀλλὰ τὰς αὐθεντικωτέρας καὶ ἐπιστημονικωτέρας ἀποδείξεις ἔχομεν ἐκ τῆς

ψυχολογικῆς ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἀποτελουμένη ὑπὸ ἐξόχων καὶ σοφῶν ἐπιστημόνων καὶ ἐρευνῶσα πρὸ εἰκοσαετίας ὅλα τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα, συνέλεξε πολλὰς χιλιάδας φαινομένων ἐν οἷς καὶ πλεῖστα ἐκ τοῦ εἴδους αὐτοῦ καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτὰ εἰς εἴκοσι καὶ δύο τόμους. Ἕκαστον περιστατικὸν ἀναγράφεται μεθ' ὅλης τῆς λεπτομερείας καὶ ἀκριβείας τῆς χαρακτηριζούσης τὸν Ἀγγλικὸν λαόν. Ἐκ τούτων ἀναμφιβόλως πείθεταί τις περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς διχοτομήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις.

Τὰ φάσματα τῶν ζώντων δὲν πρέπει να συγχέωμεν μετὰ τοῦ φαινομένου τῆς τηλεπαθείας, διότι ὡς εἴπωμεν, τηλεπάθεια εἶνε ἡ συγκέντρωσις τῆς σκέψεως μεταβιβαζομένη διὰ ρευμάτων ἀναλόγων πρὸς τὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου τοῦ Μαρκόνη καὶ πλήττουσα τὸν ἐγκέφαλον ὡρισμένων προσώπων. Ἐνῷ τὸ φαινόμενον τῆς διχοτομήσεως εἶναι αὐτὴ ἡ ψυχὴ τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου ταξιδεύουσα καὶ ὑποπίπτουσα εἰς τὰς αἰσθήσεις ἑνὸς ἢ πολλῶν συγχρόνως προσώπων.

Παραθετομεν ἐνταῦθα περιπτώσεις τινὰς ἵνα κάλλιον κατανοήσωμεν τὸ φαινόμενον:

Γερμανὶς παιδαγωγὸς διαμένουσα ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς κατελήφθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς νοσταλγίας. Οἱ γονεῖς αὐτῆς μείνοντες ἐν Γερμανίᾳ ἤκουον ἐπὶ πολλὰς νύκτας κατὰ συνέχειαν κτύπους εἰς τὴν ἐξώθυραν καὶ ἔβλεπον ἀκολούθως τὸ φάσμα τῆς θυγατρός των εἰσερχόμενον ἐντὸς τῆς κατοικίας των. Τὴν ἐξέλαβον ὡς ἀποθανοῦσαν, ἀλλ' αὕτη μετὰ ἕνα μῆνα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα της τελείως ὑγιαίνουσα.

Ὁ Emilie Jagée διευθυντὴς τοῦ ἰνστιτούτου τῆς Βόλμας ἦτο σύνοικος μετὰ 42 ἄλλων εἴς τι οἰκοτροφεῖον. Ἐνῷ πολλάκις ἀπουσίαζε ταξιδεύων τὸ φάσμα του παρετηρήθη ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ ἐπανειλημμένως ὑφ' ὅλων τῶν συγκατοίκων αὐτοῦ.

Τὰ φάσματα ἐπιδρῶσι καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης, ἀνοίγουσι καὶ κλείουσι θύρας, κτυποῦσι κώδωνας καὶ παίζουσι κλειδοκύμβαλον ἐνῷ εἶναι κλειστόν. Γείνονται αἰσθητὰ καὶ εἰς τὰ ζῷα, ἀφίνουσι ἴχνη

τῶν δακτύλων αὐτῶν ἐπὶ ἐσκονισμένων πραγμάτων καὶ πολλάκις γράφουσι καὶ ἀνακοινώσεις ἐνυπογράφους πρὸς ἀπόδειξιν τῆς διαβάσεώς των.

Πασίγνωστον εἶναι τὸ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ πελάγους φαινόμενον ἐγγράφου ἀνακοινώσεως γενομένης διὰ φάσματος ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας: Πολεμικὸν Ρωσσικὸν πλοῖον ἐταξίδευε τὴν βορειογερμανικὴν θάλασσαν. Εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ εἶδεν ἐν τῷ γραφείῳ του φάσμα ἀνθρώπινον τὸ ὁποῖον λαβὸν τὴν γραφίδα ἔγραψεν τὸ ἀκόλουθον. «Διευθυνθῆτε πρὸς τὸ δεῖνα βόρειον πλάτος καὶ πρὸς τὸν δεῖνα μεσημβρινὸν καὶ θέλετε σώσει πλοῖον κινδυνεῦον. Μόλις ὁ εἰρημένος ἀξιωματικὸς ἐγνωστοποίησε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν πλοίαρχον διηυθύνθησαν ἀμέσως εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος ἔνθα πράγματι εὗρον πλοῖον ἱστιοφόρον κινδυνεῦον καὶ παρέσχον τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐκεῖνος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη τὸ φαινόμενον ἰδὼν ἐκ τοῦ σωθέντος πληρώματος ἄνθρωπόν τινα ἀνεγνώρισε τὴν μορφὴν τοῦ παρουσιασθέντος φάσματος καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν τὶ ἔπραττε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαινομένου ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ ὅτι ἐκοιμᾶτο.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πειραμάτων τῶν διασήμων μαγνητιστῶν Patet. Dalaze, Rillet, Assieu καὶ ἄλλων ἀποδεικνύεται τὸ δυνατὸν τῆς διχοτομήσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄξιον παρατηρήσεως προσέτι εἶναι ὅτι τὰ φαινόμενα δὲν παράγονται μόνον ἐν ὥρᾳ ὕπνου ἀλλὰ καὶ ἐν ἐγρηγόρσει. Ἰσχυραὶ συγκινήσεις, πολλὰ νοσήματα, ἡ ἀγωνία τῶν ψυχοραγούντων καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἠθικαὶ τοῦ ἀνθρώπου καταστάσεις δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παραγωγὴν αὐτῶν. Ὁ Φλαμμαριὼν εἰς τὸ σύγγραμμά του τὸ ἐπιγραφόμενον τὸ «ἄγνωστον» ἀναγράφει 186 περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀπάτη ἢ ὡς παραισθήσεις. Εἰς ἑκάστην ἐξ αὐτῶν ὁ διάσημος ἀστρονόμος ἀναφέρει τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας συνέλεξε κατόπιν αὐστηρᾶς ἐρεύνης καὶ ἐλέγχου.

Πολλαὶ τοιαῦται ἐμφανίσεις συμπίπτουσι κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου καὶ αἱ περιπτώσεις εἶναι τόσον πολλαὶ ὥστε δὲν

εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἁπλαὶ συμπτώσεις. Ὁ γνωστὸς καὶ διακεκριμμένος ἰατρὸς κ. Γ. Παπαδάκης μοὶ ἀφηγήθη τὸ ἀκόλουθον οὗτινος ἐγένετο αὐτόπτης μάρτυς. Παρεπιδημῶν ἐν Ρεθύμνῃ ἐπεσκέφθη ἡμέραν τινὰ τὸν κ. Τριφύλλην ἐν τῷ καταστήματί του τὸν ὁποῖον εὗρε καθήμενον πλησίον τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ μετρῶντα χρήματα. Αἴφνης ἀφήσας τὰ χρήματα εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ χρηματοκιβώτιον ἀνοικτὸν, ἀνῆλθε δρομαίως καὶ ἔξαλλος τὴν κλίμακα τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν οἰκίαν του κάτωθεν τῆς ὁποίας εἶναι τό κατάστημά του. Οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοιαύτης καταστάσεως προσέτρεξαν ἔντρομοι φοβηθέντες αἰφνηδίαν προσβολὴν τῆς ὑγείας του, ἀλλ' ἐκεῖνος συνελθὼν μετ' ὀλίγον τοὺς καθησύχασεν εἰπὼν ὅτι, ἡ κατάστασίς του αὕτη ὠφείλετο εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ φάσματος τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ θείας του ἐκ τοῦ ὁποίου ὑποθέτει τὸ θάνατόν της. Πράγματι μετ' ὀλίγας ὥρας ἔμαθε τηλεγραφικῶς τὸν θάνατόν της ἐλθόντα αἰφνηδίως.

Πολλάκις τὰ φαντάσματα τῶν ζώντων ἐνσωματοῦνται εἰς τὰ médiums ὅταν αὐτὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου. Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐνσωματώσεως ἐπιφέρει μεγάλην ταραχὴν καί σύγχυσιν εἰς τὰ φαινόμενα ὁπότε ἀπαιτεῖται μεγάλη πεῖρα τοῦ διευθύνοντος τὰς πνευματιστικὰς συνεδριάσεις ἵνα διακρίνῃ αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἐλευθέρας πνευματικὰς ἐνσωματώσεις. Τοιαύτη περίπτωσις παρουσιάσθη εἰς τὸν Λεὸν Denis διευθύνοντα πρὸ τριετίας πνευματιστικὸν κύκλον εἰς τὸ Tours τῆς Γαλλίας. Εἰς πολλὰς αὐτῶν συνεδριάσεις ἐνεσωματοῦτο εἰς τὸ médium τὸ φάσμα ζῶντος ἀνθρώπου διαμένοντος τρεῖς ὥρας μακρὰν αὐτῶν. Ὅταν δὲ κατόπιν πολλῶν δυσκολιῶν κατώρθωσαν νὰ ἀνακαλύψωσι τὸ εἶδος τῆς ἐνσωματώσεως καὶ νὰ πείσωσι τὸ φάσμα νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ταυτότητά του, ἔπεμψαν πρόσωπον ἐκ τοῦ κύκλου αὐτῶν εἰς τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τῆς ὑποδειχθείσης ὑπὸ τοῦ φάσματος, τὸ ὁποῖον ἐπιστοποίησε τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν τοῦ φαινομένου, συμβαίνοντος καθ' ἣν ὥραν τὸ σῶμα τοῦ φάσματος ἐκοιμᾶτο.

Ὁ ἰατρὸς Dusar εἰς τὸ μέγα πνευματιστικὸν συνέδριον τοῦ 1900 ἐν Παρισίοις ὑπέβαλεν ἔκθεσιν δύο τοιούτων ἐνσωματώσεων τῶν ζώντων εἰς τὸ σῶμα τοῦ médium Μαρία. Πολλάκις, αὕτη ἐν καταστάσει μαγνητικοῦ ὕπνου κατελήφθη ὑπὸ τῶν φαντασμάτων τῶν ὁποίων τὴν ταυτότητα μετὰ μεγάλης ἀκριβείας ἐξήλεγξεν ὁ Dusart καὶ τῶν ὁποίων τὰς λεπτομερείας ἀναφέρει ἐν τῇ ἐκθέσει του.

Τὴν δύναμιν τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὸ φαινόμενον τῆς ἐμφανίσεώς των παραλαμβάνουσι τὰ φαντάσματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ φυσικοῦ σώματος αὐτῶν, μεθ' οὗ τὸ πνευματικόν σῶμα τότε συνδέεται διὰ λεπτοτάτου ῥοώδους δεσμοῦ. Ἡ ὕπαρξις τοῦ δεσμοῦ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ φαινομένου ὅτι, ὁσάκις τὸ κοιμώμενον σῶμα τοῦ φαντάσματος μετακινηθῇ ἢ δείξῃ τάσιν νὰ ἐξυπνήσῃ, ἐν ἀκαρεῖ τὸ πνευματικὸν σῶμα ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν του κατοικίαν.

Ἐγνωρίσαμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι τὸ πνεῦμα διευθύνει τὴν ὕλην καὶ ὅτι διαθέτει κατ' ἀρέσκειαν τὰ ἀβαρῆ στοιχεῖα τῆς φύσεως καὶ σχηματίζει κατ' ἀρχὰς λεπτότατα σώματα ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ δημιουργήσῃ τελείους ὀργανισμούς. Ἀλλ' ἵνα γείνωσι τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἀπαιτεῖται μία δύναμις δημιουργικὴ καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἰσχυρὰ θέλησις τοῦ ἀτόμου ἥτις ἀποτελεῖ τὴν λεγομένην ψυχικὴν δύναμιν περὶ τῆς ὁποίας λόγος ἐγένετο εἰς προηγούμενον φύλλον.

Συνήθως τὰ φαντάσματα τῶν ζώντων ἀνθρώπων κατὰ τὰς ἐμφανίσεις αὐτῶν συνοδεύονται καὶ προστατεύονται ὑπὸ φιλικῶν αὐτῶν πνευμάτων. Διότι τὰ πνεύματα ζῶντα ἐλεύθερα ἐν τῷ διαστήματι, ἔχουσι πεῖραν καὶ γνῶσιν περισσοτέραν τῶν πραγμάτων, συνεπῶς ἡ δύναμις τῆς θελήσεώς των εἶναι ἀνωτέρα καὶ ἀπαραίτητος ἡ παρουσία των κατὰ τὰς ἐμφανίσεις αὐτῶν.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ρωσσικῆς ἐπικρατείας Aksakof ἀπέδειξε πειραματικῶς, ὅτι ὄχι μόνον αὐτομάτως συμβαίνουσι τὰ φαινόμενα τῶν φαντασμάτων τῶν ζώντων, ἀλλὰ καὶ δι' ὑποβολῆς ἐνεργουμένης ἀπὸ μέρους τοῦ μαγνητιστοῦ εἰς τὸ ὑπνωτισθὲν

médium. Οὗτος ὑπνωτίσας κόρην τινὰ διέταξε τὸ πνεῦμα αὐτῆς νὰ ἐξωτερικευθῇ, νὰ ὑλοποιηθῇ καὶ νὰ μεταβῇ νὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα τῆς θύρας οἰκίας κειμένης χίλια μέτρα μακράν. Τὸ πείραμα ἐπέτυχε διότι δύο μάρτυρες οἱ ὁποῖοι εἶχον σταλεῖ διὰ νὰ παραμένωσι ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν τοῦ πειράματος ἐβεβαίωσαν τὸ γεγονός.

Καὶ φωτογραφίας προσέτι τῶν φαντασμάτων τῶν ζώντων ἀνθρώπων ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσι, ὁ Aksakof ἀναφέρει ὅτι τὸ φάσμα τοῦ συμβούλου τῆς Ρουμανίας Ἰσράτη ἐνεφανίζετο πολλάκις κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὸν συγκλητικὸν φίλον του Hasdey μένοντα ἑκατὸν χιλιόμετρα μακρὰν αὐτοῦ. Ὁ Hasdey θέλων νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν γείνεται θῦμα παραισθησίας ἢ αὐταπάτης, ἐπρομηθεύθη φωτογραφικὴν μηχανὴν δι' ἧς κατώρθωσε νὰ φωτογραφήσῃ δὶς τὸ φάντασμα τοῦ Ἰσράτη καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰκόνα του τελείαν καὶ πανομοιότυπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

("Οτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολλὰ ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ παρόντος βιβλίου ἐδημοσιεύοντο ἑβδομαδιαίως ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Ὑψηλὰ Λευκὰ Ὄρη», κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Σωτῆρος ἀντὶ νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων, ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ γράψωμεν ἄρθρον σχετικὸν πρὸς τὸ ἐπίσημον τῆς Μεγάλης Πέμπτης, τὸ ὁποῖον παρεμβάλλομεν καὶ ἐνταῦθα ἀκριβῶς ὅπως τότε κατεχωρίσθη.)

Ἡ Μεγάλη Πέμπτη

Τὸ ἐπίσημον τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναβάλωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τὴν σπουδὴν τῶν ἀνθρωπίνων πνευμάτων καὶ νὰ ἀφιερώσωμεν ὅσα αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις ἐπιτρέπουσι περὶ τοῦ μεγάλου Πνεύματος τοῦ καθοδηγήσαντος τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας.

Διὰ τοῦ δράματος τοῦ τελουμένου σήμερον ἐπὶ τοῦ λό-

φου τοῦ Γολγοθᾶ ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας χορηγεῖ τὴν πεποίθησιν τῆς ἀθανασίας εἰς τοὺς ἀμφιβάλλοντας, τὸ θάῤῥος εἰς τοὺς φοβουμένους τὸν θάνατον, τὴν ἀνακούφισιν εἰς τοὺς πάσχοντας, τὴν ἐλπίδα εἰς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης καὶ τὴν καρτερίαν εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ἀγῶνα εὐγενῆ, ἀγῶνα φιλάνθρωπον, ἀγῶνα ἐκπολιτιστικόν.

Τῳόντι μεγαλείτερον πνεῦμα ἡ ἐπίγειος ἀνθρωπότης δὲν εἶδε ἀλλ' οὔτε καὶ θὰ ἴδῃ παρόμοιον.

Δὲν εἶναι μόνον ὁ χριστιανικὸς κλῆρος ὁ σήμερον συνηγορῶν, ἐπίκουρος προσέρχεται ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης. Ἡ λέξις δὲ ἐπιστήμη σημαίνει καὶ εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀληθείας.

Φανερὸν εἶναι ὅτι ἡ θεία πρόνοια δὲν ἀφῆκε ποτὲ ἀπροστάτευτον τὴν ἀνθρωπότητα. Πανταχοῦ τῆς γῆς καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐνεφανίσθησαν διδάσκαλοι καὶ ἀναμορφωταὶ καθοδηγοῦντες καὶ προπαρασκευάζοντες αὐτὴν ἵνα ἀποδεχθῇ τὸ μέγα τοῦ Ναζωραίου φῶς. Καὶ ὁ Βούδας καὶ ὁ Βράχμας καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ τόσοι ἄλλοι καθὼς καὶ τὰ μεγάλα Ἑλληνικὰ πνεύματα τὰ διαλάμψαντα ὀλίγους αἰῶνας πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ὁποῖα ἔθηκαν τὰ θεμέλια τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ἦσαν πνεύματα ἀνώτερα, πνεύματα θεόπνευστα ἀποσταλέντα ὑπὸ τοῦ ὑπερτάτου Ὄντος ἵνα ἑκάστοτε ἐπιχύνωσι τόσον φῶς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅσον αὐτὴ ἐν τῇ τότε ἀγρίᾳ καὶ βαρβάρῳ καταστάσει αὐτῆς ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ.

Ἐπὶ τέλους μέρος τοῦ ἐπιγείου ἀγροῦ καλλιεργηθὲν καὶ παρασκευασθὲν δεόντως, ἠδυνήθη νὰ ἐνσαρκώσῃ ἐν ἑαυτῷ τὸν θεῖον σπόρον καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ μέγα δένδρον τῆς σωτηρίας, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ταχθῇ ἅπασα ἡ ἀνθρωπότης καὶ νὰ σχηματίσῃ μίαν μεγάλην οἰκογένειαν τὴν οἰκογένειαν τῆς ἀγάπης.

Πράγματι ὅπως ὁ θεάνθρωπος ἐν παραβολῇ εἶπεν ὁ σπόρος πεσὼν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ἀλλαχοῦ ἐφύτρωσε

καὶ ἐκαρποφόρησεν, ἀλλαχοῦ εὗρεν ἔδαφος ἀκανθῶδες καὶ κατεπνίγη καὶ ἀλλαχοῦ κατεφαγώθη ὑπὸ τῶν ἀγρίων πτηνῶν. Τί ἄλλο σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη παρ' ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ὑπῆρχεν ἀνθρωπότης εἰσέτι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ὁποίας τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἐθάμβωσε καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν αὐτοῦ; Ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκείνην τὴν μὴ εἰσέτι προετοιμασθεῖσαν ἀρκούντως, φῶς ἀμυδρότερον, φῶς μικτὸν ἐκ πνεύματος καὶ ὕλης ἵνα δι' αὐτοῦ προπαρασκευασθῇ καὶ αὕτη καὶ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς νοητικῆς ἐκείνης μορφώσεως πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ καθαροῦ πνευματικοῦ φωτὸς τοῦ ἀληθινοῦ φωτός.

Ἀληθῶς πολλὰ εἰσὶ τὰ θεῖα ῥήματα ἐν τῇ Γραφῇ τὰ ὁποῖα ἠδυνάμεθα νὰ πραγματευθῶμεν σήμερον ἀπὸ καθαρᾶς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ὁ χῶρος τοῦ παρόντος φύλλου ἐξαρκεῖ πρὸς τοῦτο, περιοριζόμεθα εἰς μίαν καὶ μόνην θείαν ἀποκάλυψιν κατὰ τὸ μυστικὸν δεῖπνον γενομένην. «Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου πολλαὶ μοναὶ εἰσί».

Ἀναμφιβόλως ὁ Ἰησοῦς δὲν κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οὔτε τὰς ἐπιστήμας, οὔτε τὰς τέχνας, οὔτε τὸ ἐμπόριον. Δὲν ἦτο αὐτὴ ἡ ἀποστολή του. Ἦλθε μόνον νὰ διδάξῃ τὴν ὑψίστην ἠθικὴν καὶ νὰ δείξῃ τὴν μεγάλην ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐν παραβολαῖς ἐλάλησε, πολλαὶ τῶν ὁποίων μόλις ἤδη ἤρχισαν νὰ ἑρμηνεύωνται διὰ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν.

Ὁμιλῶν ὁ θεάνθρωπος πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ὡμίλει πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, λέγων δὲ ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός του πολλαὶ μοναὶ εἰσὶν, ἀποκαλύπτει τὴν ἄπειρον πληθὺν τῶν κόσμων τοῦ σύμπαντος τῶν ἀσυγκρίτως ἀνωτέρων καὶ μεγαλητέρων ἀπὸ τὸν ἰδικόν μας πλανήτην.

Γνωρίζομεν σήμερον ἐκ τῆς Ἀστρονομίας, ἡ ὁποία μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἀποδεικνύει πᾶσαν πρόοδον αὐτῆς, ὅτι ἡ γῆ δὲν εἶναι πλέον τὸ κέντρον τοῦ Σύμπαντος, ὡς ἄλλοτε ἐνο-

μίζετο, καὶ οἱ ἀστέρες δὲν εἶναι ἁπλᾶ φωτεινὰ κανδήλια πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιγείου ἀνθρώπου. Αὕτη μᾶς διδάσκει ὅτι, ἕκαστος ἀστὴρ εἶναι καὶ εἷς ἥλιος, ἓν κέντρον, μία δημοκρατία τοῦ μεγάλου βασιλείου τοῦ σύμπαντος, περὶ τὸν ὁποῖον ἥλιον ρέπουσι μετὰ ἰλιγγιώδους ταχύτητος ἄλλοι πλανῆται καὶ ἀντλοῦσιν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν αὐτῶν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωήν. Μᾶς διδάσκει πρὸς τούτοις ἡ θετικὴ αὕτη ἐπιστήμη ὄχι μόνον τὴν ἄπειρον πληθὺν τῶν κόσμων, ἀλλὰ καὶ τὰς διαφόρους συνθήκας τὰς μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχούσας. Διότι ἂν καὶ οἱ νόμοι τῆς φύσεως πανταχοῦ εἶναι οἱ αὐτοί, ἐν τούτοις μεταξὺ τῶν διαφόρων κόσμων ὑπάρχουσιν μεγάλαι διαφοραὶ ὡς πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἕλξεως καὶ τῆς βαρύτητος, τῶν ἀτμοσφαιρικῶν καταστάσεων καὶ ἄλλων πολλῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκεῖ τὸ βασίλειον τῆς ὕλης εἶναι ἀσυγκρίτως ἀσθενέστερον ἀπὸ τὸ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου καὶ συνεπῶς ἡ ἐπ' αὐτῶν ζῶσα ἀνθρωπότης ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα ἡμῶν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ Σωτὴρ ἀποκαλύπτων τὴν παραμονὴν τῆς σταυρώσεώς του, εἰς την μέλλουσαν ἀνθρωπότητα ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός του εἰσὶ πολλαὶ μοναί, δηλονότι κόσμοι ἄπειροι, κόσμοι ἀνώτεροι τῆς Γῆς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ ζήσῃ ἡ ἐξελισσομένη καὶ ἀδιαλείπτως προοδεύουσα ἐπίγειος ἀνθρωπότης. Δὲν εἶ αι τοῦτο μία ἀκαταμάχητος ἀπόδειξις, ἓν τρανὸν τεκμήριον τῆς θείας αὐτοῦ προελεύσεως ; Οὐδεὶς ἄλλος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὔτε πρὸ αὐτῆς ἐγνώρισεν οὔτε ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ὕπαρξιν ἄλλων κόσμων πλὴν τῆς Γῆς. Καὶ ἰδοὺ σήμερον ἡ ἐπιστήμη τῆς Ἀστρονομίας ὅτι ἔρχεται νὰ βεβαιώσῃ καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν θείων ρημάτων.

Δὲν γνωρίζω, φίλτατέ μου ἄνθρωπε, ἐὰν ἐξ ὅσων ἀνέγνωσας ἐν τῇ παρούσῃ διατριβῇ, ἐπείσθης περὶ τῆς θείας ἀποστολῆς καὶ προελεύσεως Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ συγχωρήσῃ τοὺς δημίους του καὶ ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν μᾶς ἐδίδαξε νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθρούς μας. Ὁμολογῶ ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὰς ἀσθενεῖς

δυνάμεις μου καὶ χρήζει εὐρυτέρας ἀναπτύξεως. Ἐὰν ὅμως ἐν τῇ ψυχῇ σου εἰσεχώρησεν ἡ πρὸς τὸν θεὸν πίστις, τότε λάβε ὑπ' ὄψιν ὅτι, πᾶν τὸ ὑλικὸν εἶναι πρόσκαιρον καὶ ἐφήμερον, ὅτι αἱ γενεαὶ ἔρχονται καὶ παρέρχονται ὡς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, τὰ ἔθνη καταστρέφονται καὶ αὐτὴ ἡ γῆ τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν μίαν ἡμέραν θὰ ἀποθάνῃ καὶ ὁ ἥλιος θὰ σβύσῃ. Μόνον τρία πράγματα εἶναι καὶ θὰ μένωσιν ἀθάνατα, διότι συμβολίζουσι τὸ ἀθάνατον ὄν, ἡ Ἀλήθεια ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Ἀγάπη. Φρόντισον νὰ τὰ ἀποκτήσῃς ὅσον δυνηθῇς ταχύτερον καὶ ἔχε τὴν πεποίθησιν, ὅτι, μίαν ἡμέραν θὰ ἀκτινοβολήσῃς ἐκεῖ ὅπου τὸ πᾶν εἶναι μελῳδία, τὸ πᾶν ἁρμονία, τὸ πᾶν μεγαλεῖον, τὸ πᾶν θαυμασμός !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὄνειρα καὶ προαισθήσεις

Τὰ ὄνειρα περὶ τῶν ὁποίων σύντομος λόγος ἐγένετο ἐν τοῖς προηγουμένοις, εἰσὶν ἐκ τῶν συχνοτάτων ἐπεισοδίων τοῦ βίου ἡμῶν. Διὰ τοῦτο κρίνομεν εὔλογον νὰ δώσωμεν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ περὶ αὐτῶν πλειοτέρας καὶ σαφεστέρας ἐξηγήσεις.

Ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῶν μορφὰς καὶ ὄψεις τὰ ὄνειρα, ὡς αἰτίαν ἔχουσιν τὴν χειραφέτησιν τῆς ψυχῆς. Αὕτη ἐν ὥρᾳ ὕπνου ἀπελευθεροῦται τοῦ ὑλικοῦ σώματος καὶ μεταφέρεται εἰς ἀποστάσεις διαφόρους ἄλλοτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἄλλοτε ἐκτὸς αὐτῆς.

Τῶν ὀνείρων διακρίνομεν τρεῖς κατηγορίας. Πρῶτον τὰ συνήθη ὄνειρα τὰ καθαρῶς ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τῶν φυσικῶν ἡμῶν διαθέσεων καὶ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν καταστάσεως, εἶναι δηλονότι ἡ ἀντανάκλασις τῶν ἐντυπώσεων τὰς ὁποίας ὁ ἐγκέφαλος ἀποταμιεύει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας καὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν ὕπνον ὁπότε λείπει ἡ ἐπίβλεψις ἐκ μέρους τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία τῆς θελήσεως, ἐκτυλίσσονται αὐτομάτως καὶ παρίστανται ὑπὸ τὴν μορφὴν σκηνῶν καὶ εἰκόνων ἀσυναρτήτων, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάμνησιν ἔχομεν ἅμα ἐξυπνήσωμεν.

Δευτέρα κατηγορία ὀνείρων εἶναι τὰ ὀφειλόμενα εἰς νοσηρὰς

καταστάσεις τοῦ σώματος, καταστάσεις αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν δηλητηρίων τῶν ὑπ' αὐτῶν παραγομένων ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ γεννῶσιν εἰκόνας καὶ θεάματα συγκεχυμένα καὶ ἀόριστα, οὐδεμίαν ἔχοντα σχέσιν μετὰ τοῦ πνεύματος. Πολλάκις ἡ ψυχὴ ὅταν τὸ σῶμα νοσῇ ἀποπειρᾶται ἀπομάκρυνσιν καὶ ζητεῖ εἶδος χειραφετήσεως, ἀλλ' εἰς ἑκάστην στιγμὴν προσελκύεται ὑπὸ τοῦ πάσχοντος σώματος, ὁπότε συνάπτεται ἀγὼν δεινὸς μεταξὺ ὕλης καὶ πνεύματος καὶ ἐκ τούτου γεννᾶται εἶδος ὀνείρου μικτοῦ οὗτινος τὴν ἀνάμνησιν ἐπίσης διατηροῦμεν ἅμα ἐξυπνήσωμεν.

Τελευταῖον ἔρχονται τὰ καθαρῶς πνευματικά ἢ αἰθεριώδη λεγόμενα ὄνειρα. Ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἀπελευθεροῦται τελείως τοῦ φυσικοῦ σώματος, διατρέχει ἐλευθέρα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ τὸ διάστημα, αναζητεῖ προσφιλῆ ὄντα, γονεῖς, φίλους καὶ ἐνίοτε συναντᾷ πνεύματα ἄλλων ἀνθρώπων κοιμωμένων μεθ' ὧν ἔρχεται εἰς συνεννόησιν καὶ ἀνταλλάσσει ἰδέας καὶ σκέψεις. Τὸ εἶδος τῶν ὀνείρων αὐτῶν ἕνεκα τῆς τελείας χειραφετήσεως τῆς ψυχῆς δὲν ἐντυποῦται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἐπομένως δὲν ἔχομεν τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν, ἐπιδρῶσιν ὅμως ἐπὶ τῆς συνειδήσεως καὶ μᾶς ἐπηρεάζουσιν ἐν εἴδει ἐμπνεύσεως εἰς τὰς καθημερινὰς ἡμῶν πράξεις. Ἐκ τούτου ἔχει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἡ παροιμία «ἡ νὺξ φέρει συμβουλήν».

Ἄλλοτε ἐν ὀνείρῳ μᾶς ἀποκαλύπτονται τὰ πράγματα ὅπως ἀκριβῶς ἔχουσιν, ἄνευ ἀλληγορικότητος. Διὰ τοιούτου ὀνείρου ἀπεκαλύφθη εἰς μίαν κόρην, ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας τῆς Τήνου τεθαμμένη ἐντὸς ἀγροῦ.

Ἡ γνωστὴ Ἰταλικὴ ἐφημερὶς «Observatoro Romano», ἀνέγραψε τὸν παρελθόντα Αὔγουστον τὸ ἑξῆς πραγματοποιηθὲν ὄνειρον :

Εἰς τὸ χωρίον Fitiduano, ἀπέχον 10 χιλιόμετρα τῆς Πίζης, κόρη μικρᾶς ἡλικίας, ἔβλεπεν ἐν ὀνείρῳ πολὺ συχνὰ ἄνθρωπον ὅστις τῆς ἔλεγε ὅτι τὸ σῶμα ἑνὸς ἁγίου εἶναι τεθαμμένον εἰς τὸ μαγειρεῖον τῆς οἰκίας των. Οἱ γονεῖς καὶ ἄλλοι συγγενεῖς της πρὸς

τοὺς ὁποίους διηγεῖτο ἐπανειλημμένως τὸ ὄνειρον, δὲν ἔδωκαν οὐδεμίαν προσοχὴν θεωρήσαντες τὸ παιδίον ὡς νευροπαθές. Ἐπὶ τέλους ἐνεποίησεν εἰς αὐτοὺς ἐντύπωσιν ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κορασίου διηγουμένου ὅτι καθ' ἑκάστην νύκτα βλέπει συνεχῶς τὸ αὐτὸ ὄνειρον καὶ ἤρχισαν ἀνασκαφὴν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος. Προχωρήσαντες εἰς βάθος ὀλίγων μέτρων εὗρον σῶμα ἀνθρώπινον ἀκέραιον καὶ ἀναλλοίωτον, ὡσεὶ κοιμωμένου ἀνθρώπου. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐγέννησε γενικὴν ἔκπληξιν εἰς τὸ χωρίον καὶ γνωσθεῖσα ἐν Πίζῃ ἐστάλησαν εἰδικοὶ ἵνα ἐξετάσωσι τὸ σῶμα καὶ ἀποφανθῶσι εἰς τίνα ἀνῆκεν. Οὗτοι μετὰ ἐπισταμένην ἔρευναν ἱστορικὴν ἐβεβαίωσαν ὅτι εἶναι τὸ σῶμα τοῦσεβασμίου Bienheureuse Gherardesca, ζήσαντος εἰς τὸ μέρος αὐτὸ κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα. Τὸ σῶμα μετηνέχθη εἰς Πίζαν.

Εἴπομεν ὅτι πολλάκις ἡ ψυχὴ τοῦ κοιμωμένου ἀνθρώπου ἀναλόγως τῆς ἠθικῆς αὐτῆς καταστάσεως, διατρέχει ἐλευθέρα ἐν τῷ διαστήματι. Ἐὰν ἐξ ὅσων εἶδε καὶ ἀντελήφθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην περιωρισθῇ ἀκτίς τις φωτεινὴ μέχρι τοῦ ὑλικοῦ ἐγκεφάλου, τηρεῖται βαθμός τις ἀναμνήσεως καὶ ἔχομεν τὰ προφητικὰ λεγόμενα ὄνειρα. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως ὁ ἐγκέφαλος ἀδυνατεῖ νὰ ἐντυπώσῃ εὐκρινῶς τὰς ἐκ τοῦ διαστήματος ἐκπεμπομένας ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἀκτινοβολίας, ὁπότε αὕτη θέλουσα νὰ τηρήσῃ ἀνάμνησιν αὐτῶν σχηματίζει εἰκόνας καὶ θεάματα τὰ ὁποῖα στέλλει εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ οὕτω ἔχομεν τὰ ἀλληγορικὰ λεγόμενα ὄνειρα.

Ὁ Λεὼν Dénis ἀσθενήσας σοβαρῶς καὶ ὢν ἀπηλπισμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν του, εἶδεν ἐν ὀνείρῳ ὅτι ἐβάδιζεν ὁδὸν σκολιάν, λίαν δύσβατον καὶ ἀκανθώδη, ὅταν δὲ μετὰ κόπου πολλοῦ ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς, εὑρέθη πρὸ βαθέως ποταμοῦ καὶ ἐσταμάτησεν εἰς τὴν ὄχθην αὐτοῦ μὴ δυνάμενος νὰ προχωρήσῃ. Αἴφνης ἐκ τῆς ἀπέναντι ὄχθης παρουσιάσθη ἄνθρωπος ἄγνωστος εἰς αὐτὸν ὅστις κρατῶν σανίδα διεπέρασεν αὐτὴν ἐν εἴδει γεφύρας μέχρι τῆς θέσεως ἔνθα ἵστατο. Δι' αὐτῆς ἠδυνήθη νὰ διέλθῃ τὸν ποταμὸν καὶ νὰ φθάσῃ εἰς ὡραίαν καὶ κατάφυτον ἐξοχήν. Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἡ νόσος ὑπεχώρησε καὶ ἤρχισε νὰ ἀναρρωνύῃ καὶ νὰ ἀνακτᾷ τὴν προτέραν ὑγείαν του.

Ἄλλοτε διὰ τῶν ὀνείρων ἀποκαλύπτονται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέλλοντα. Ὁ Φλαμμαριῶν ἀναγράφει 96 ὄνειρα προειδοποιητικὰ ἐξ ὧν δύο ἀφορῶντα τὴν ἰδίαν μητέρα του. Ἐκ τούτων ἄξιον μνείας εἶναι τὸ ὄνειρον τοῦ βουλευτοῦ Berard, ὅστις εὑρεθεὶς εἰς ἐξοχικὴν ἐκδρομὴν καὶ νυκτωθεὶς ἠναγκάσθη νὰ διανυκτερεύσῃ εἴς τι μικρὸν ξενοδοχεῖον τοῦ μέρους ἐκείνου. Ἀποκοιμηθεὶς εἶδεν ἐν ὀνείρῳ ὅλας τὰς λεπτομερείας ἀγρίας δολοφονίας ἥτις ἔμελλε νὰ συμβῇ εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα ἐκοιμᾶτο μετὰ τρία ἔτη καὶ τῆς ὁποίας θῦμα θὰ ἦτο ὁ V. Arnaud δικηγόρος. Πράγματι τὸ ἔγκλημα ἐγένετο κατὰ τὸ ὁρισθὲν χρονικὸν διάστημα, ὁ δὲ Berard ἐνθυμούμενος τὸ ὄνειρον ἠδυνήθη νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς δολοφόνους.

Ὁ Henrit Horat καθηγητὴς τῆς μουσικῆς εἰς τὸ Στρασβοῦργον εἶδεν ἐν ὀνείρῳ πέντε στεφάνους ἐξερχομένους ἐκ τῆς οἰκίας του. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξερράγη πυρκαϊὰ καὶ πέντε ἄνθρωποι εὗρον ἐν αὐτῇ τὸν θάνατον ἐξ ἀσφυξίας.

Εἰς τὸ εἶδος τῶν ὀνείρων αὐτῶν δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν καὶ τὸ φαινόμενον τῆς ἐκστάσεως. Ἡ ἔκστασις ἥτις ὑπὸ πολλῶν ἐπιστημόνων θεωρεῖται ὡς νοσηρὰ κατάστασις, δὲν εἶναι τοιαύτη. Ἀπεναντίας ἀποτελεῖ τὸ μεγαλήτερον προνόμιον τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς τῆς ἐναρέτου καὶ κεκοσμημένης διὰ πίστεως καὶ ἀγάπης. Κατὰ τὴν ἔκστασιν τὸ ὑλικὸν σῶμα ἀναισθητεῖ τελείως, ἡ δὲ ψυχὴ απομακρυνθεῖσα αὐτοῦ συγκεντροῖ ἅπασαν τὴν δύναμιν αὐτῆς θεωμένη τὸ μεγαλεῖον τοῦ σύμπαντος.

*
* *

Εἶδος ἐμπνεύσεως ἀορίστου καὶ συγκεχυμένης εἶναι τὰ προαισθήματα. Εἰς τὰς ὑψηλὰς χώρας τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Γερμανίας ἀπαντᾶ συχνάκις ἡ προαίσθησις αὕτη. Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἔχουσι τὸ προαίσθημα τοῦ προσεχοῦς θανάτου των κατὰ τὴν μάχην.

Ὁ Συνταγματάρχης Collet ἀναφέρει ὅτι ὁ πενθερός του Vgneroni κυνηγὸς καὶ ἁλιεὺς ἄριστος, ἐξήρχετο τακτικῶς πότε εἰς τὸ ἓν καὶ πότε εἰς τὸ ἕτερον εἶδος τῆς διασκεδάσεώς του.

χωρὶς ποτὲ ἡ σύζυγός του νὰ ἀνησυχήσῃ. Ἐν τούτοις πρωΐαν τινὰ ἠθέλησε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἁλιείαν διότι εἶχε τὴν προαίσθησιν ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἐκινδύνευε. Ἀλλ' ὁ Vigneron μὴ δώσας πίστιν εἰς τὴν πρόληψιν, ὡς ἔλεγεν τῆς συζύγου του ἐπορεύθη εἰς τὴν ἐκδρομήν του. Ὅταν δὲ περὶ τὸ ἑσπέρας ἐπανῆλθεν ἦτο κατάβρεκτος ἐκ τῶν ὑδάτων καὶ μεμωλωπισμένος εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη διότι ἡ λέμβος ἀνετράπη καὶ θὰ ἐπνίγετο βεβαίως ἐὰν δὲν ἐπρόφθανε νὰ συλλάβῃ κλάδον παρακειμένου δένδρου καὶ νὰ σωθῇ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ξηράν.

Ὁ δόκτωρ Max Simon ἀναφέρει τὸ ἑξῆς γεγονός. Νέος τις Γερμανὸς ἰατρὸς μετέβαινε ἀπὸ πόλεως εἰς ἄλλην πρὸς ἐπίσκεψιν συγγενοῦς τινος. Ἐν τῷ σταθμῷ συνήντησε δύο ἀξιωματικοὺς μετὰ τῶν ὁποίων συνεφώνησε νὰ ἀναχωρήσωσι μαζῆ ἐφ' ἁμάξης. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπάτει τὸν πόδα του ἐπὶ τῆς ἀναβάθρας αὐτῆς ἐμποδίσθη νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῆς ἁμάξης ὑπὸ ἀγνώστου δυνάμεως καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καὶ νὰ ἀναβάλῃ τὸ ταξείδιόν του παρὰ τὰς παρακλήσεις τῶν συντρόφων του. Δὲν παρῆλθον δέκα λεπτὰ μετὰ τὴν αναχώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἡ μυστηριώδης δύναμις ἥτις τὸν ἐμπόδιζεν ἐξέλιπεν, ἐπομένως ἠκολούθησε τὴν πορείαν του μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας. Ὅταν ἐπλησίαζεν εἰς τὸν ποταμὸν Elbe παρετήρησε πλῆθος ἀνθρώπων συνηθροισμένων παρὰ τῶν ὁποίων ἔμαθε ὅτι ἅμαξα πεσοῦσα ἐκ τῆς γεφύρας ἐβυθίσθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπνίγησαν δύο ἀξιωματικοὶ ἐντὸς αὐτῆς εὑρισκόμενοι.

Τὰ φαινόμενα τῆς προαισθήσεως ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπίδρασιν πνευματικῶν ὄντων ὑπὲρ ὑμῶν ἐνδιαφερομένων. Μὴ δυνάμενα νὰ μᾶς ἀποκαλύψωσιν ἀμέσως τὰ μέλλοντα, προσπαθοῦσι διὰ μαγνητικῶν ρευμάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἐξακοντίζουσι νὰ μᾶς προειδοποιήσωσι καὶ νὰ μᾶς καταστήσωσι προσεκτικοὺς δι' ἐπικείμενον δυστύχημα, εἴτε ἡμῶν τῶν ἰδίων εἴτε ἄλλων προσφιλῶν ὑπάρξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὰ φαινόμενα τῆς ἀμέσου γραφῆς ἢ ψυχογραφίας

Ἓν ἐκ τῶν μέσων τῇ βοηθείᾳ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ συγκοινωνήσωμεν μετὰ τῶν ἐν τῷ διαστήματι ἀοράτων ὄντων και νὰ ἀκούσωμεν τὰς σκέψεις καὶ τὰς συμβουλὰς αὐτῶν, εἶναι καὶ ἡ γραφή. Αὕτη εἶναι δύο εἰδῶν, ἡ ἄμεσος γραφὴ ἢ ψυχογραφία, καὶ ἡ ἔμεσσος ἡ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ medium τελουμένη. Ἐκ τούτων ἡ ψυχογραφία εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα μέθοδος καὶ ἡ εὐκολωτέρα πρὸς ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγξιν διότι ἐκτελεῖται ἐν πλήρει φωτισμῷ. Κατ' αὐτὴν τὸ medium ἀπηλλαγμένον παντὸς θορύβου καὶ ἀνησυχίας, μένει εἰς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, δὲν διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου, ὥστε νομίζει τις ὅτι οὐδόλως μετέχει εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν φαινομαίνων. Τεμάχιον χάρτου ἀγράφου τιθέμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλεύθερον μετὰ μολυβδοκονδύλου ἢ τοποθετούμενον μεταξὺ δύο πλακῶν δεδεμένων καὶ ἐσφραγισμένων, ἀποκαλύπτεται ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας πλῆρες γραπτῶν ἀνακοινώσεων γενομένων ὑπὸ ὄντων πνευματικῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γνωστῶν εἰς ἡμᾶς.

Πρῶτος ὁ βαρῶνος Guldens εἵλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημόνων εἰς τὸ εἶδος τῶν φαινομένων αὐτῶν. Ὁ ἴδιος ὤν, medium ἐπέτυχε πολλὰς γραπτὰς ἀνακοινώσεις, χωρὶς τὴν συνδρομὴν ἄλλου προσώπου. Τὰ ἀξιολογώτερα τῶν πειραμάτων ἐξετέλεσεν ἐν Γαλλίᾳ Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ δημοσιευθέντα τότε ὑπὸ τῶν διασημοτέρων Ἐφημερίδων τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Ὁ Guldens ἐτοποθέτει φύλλα χάρτου ἐντὸς συρταρίου τραπέζης, ἄνευ μολυβδοκονδύλου οὔτε ἄλλης τινος οὐσίας καταλλήλου πρὸς γραφήν, εἶτα ἀπεσύρετο βήματά τινα ἀτενίζων διαρκῶς καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸ μέρος ἔνθα ἐτελεῖτο τὸ πείραμα. Μετά τινα λεπτὰ ἀπέσυρε τὸν χάρτην ἐπὶ τοῦ ὁποίου πάντοτε εὕρισκεν γραπτὰς ἀνακοινώσεις. Τόσον πολλὰς ἐπέτυχε τοιουτοτρόπως πειραματιζόμενος ὥστε ἀπετέλεσεν ὁλόκληρον βιβλίον ἔνθα περιγράφονται μόνον αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ψυχολογικὰ φαινόμενα.

Εἰς πολλὰ ἐκ τῶν πειραμάτων αὐτοῦ ἔθηκεν ἐπὶ τραπέζης

χάρτην καὶ μολυβοκόνδυλον ἐλεύθερα. Παρετηρήθη τότε, ὑπὸ τὰ ὄμματα ὅλων τῶν παρισταμένων ὅτι, τὸ κονδύλιον ἐγερθὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔγραφεν, ὡς ἐὰν ἐκράτει αὐτὸ χεὶρ ἀόρατος. Ἄλλοτε ἐφαίνετο μόνον ἡ χεὶρ κρατοῦσα αὐτὸ καὶ γράφουσα. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις δὲν ἐφαίνετο οὔτε χεὶρ οὔτε κονδύλιον, ἡ δὲ γραφὴ ἦτο ἀποτέλεσμα καθαρᾶς χημικῆς ἐργασίας.

Ὁ Κροὺξ εἰς τὸ βιβλίον του «ἔρευνα ἐπὶ τοῦ πνευματισμοῦ» ἀφηγεῖται πολλὰς περιπτώσεις ἀμέσου γραφῆς, ἐξ ὧν παραθέτομεν τὴν ἀκόλουθον. Ἐκαθήμην, λέγει, πλησίον τοῦ medium Fox· παρόντες ἦσαν ἡ κυρία μου καί τινες συγγενεῖς αὐτῆς, διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐκράτουν τὰς δύο χεῖρας τοῦ medium καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἐκράτουν κονδύλιον. Αἴφνης χεὶρ φωτεινὴ κατῆλθεν ἐκ τῆς ὀροφῆς τοῦ δωματίου καὶ ἀφοῦ ἐταλαντεύθη ὀλίγον πλησίον μου, ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρός μου τὸ κονδύλιον καὶ ἔγραψε μετὰ μεγάλης ταχύτητος ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸν ὁποῖον εἶχον ἀφήσει ἐλεύθερον ἐπὶ τῆς τραπέζης. Μετὰ ταῦτα ἐπέταξε τὸ κονδύλιον καὶ ἀνυψώθη ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν ἡμῶν ἐξαφανιζομένη ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ρωσικῆς ἐπικρατείας Aksakof, ἐν τῆς σελ. 112 τοῦ συγγράμματός του ἀναφέρει πολλὰς περιπτώσεις καθ' ἃς μόνον χεῖρες ἐμφανισθεῖσαι ἔγραψαν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν παρισταμένων.

Ὁ δὲ Ἰατρὸς Dusart ἀνεκοίνωσε πολλὰ φαινόμενα ψυχογραφίας εἰς τὸ ἐν Παρισίοις διεθνὲς πνευματιστικὸν συνέδριον τοῦ 1900. Ἐκ τούτων ἀναφέρομεν τὸ ἑξῆς: Τὴν 4 Μαρτίου τοῦ 1899 τὸ médiuu Maria περιβαλλόμενον ὑπὸ πέντε προσώπων παρισταμένων κατὰ τὴν συνεδρίασιν, δεικνύει κάθισμα κενὸν ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι βλέπει τὸ πνεῦμα τῆς ἐξαδέλφης αὐτῆς Agnès πρὸ διετίας ἀποθανούσης νὰ γράφη ἐπὶ τεμαχίων χάρτου ἐχόντων σχῆμα καρδίας. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας οἱ παριστάμενοι εἶδον χεῖρα νὰ ἐναποθέτη ἐπὶ τῆς τραπέζης δέμα περιέχον πέντε φύλλα ἔχοντα σχῆμα καρδίας ἀκριβῶς ὅπως τὸ médiun τὰ περιέγραψε. Εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχε καὶ μία γραπτὴ ανα-

κοίνωσις μὲ τὴν ὑπογραφὴν Agnès. Οἱ παρόντες γονεῖς αὐτῆς ἀνεγνώριταν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ὕφος τῆς ἀποθανούσης θυγατρός των εἰς τὰς γραπτὰς ἐκείνας ἀνακοινώσεις.

Εἰς ἄλλας περιπτώσεις τὰ φαινόμενα τῆς ψυχογραφίας τελοῦνται μεταξὺ δύο πλακῶν καὶ εἶναι ἐπίσης εὐκρινῆ καὶ καθαρά! διότι τὸ μεταξὺ δύο πλακῶν γενόμενον σκότος διευκολύνει, ὅπως ὁ σκοτεινὸς θάλαμος τῶν φωτογράφων, πολὺ τὴν παραγωγὴν τῶν φαινομένων. Ὁσάκις δὲ θελήσωμεν νὰ πειραματισθῶμεν δι' αὐτῶν πρέπει νὰ προμηθευόμεθα πλάκας καινουργεῖς καὶ καθαρὰς τὰς ὁποίας πρὸ τοῦ πειράματος ἐπιδένομεν καὶ σφραγίζομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. Ἀκολούθως τοποθετοῦμεν αὐτὰς ἐπὶ τραπέζης καὶ προσέχομεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπομακρύνοντες ἀπ' αὐτῶν τὰ βλέμματά μας ἕως ὅτου συντελεσθῇ ἡ ἀνακοίνωσις ἡ ὁποία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν πλακῶν.

Ἐπὶ τῶν πλακῶν ἐνίοτε ἐπιθέτομεν τὴν χεῖρα ἡμῶν, ἄλλοτε πάλιν οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὸ médium ἐγγίζομεν ἀλλ' ἀφίνομεν αὐτὰς ἐλευθέρας ἐπὶ τῆς τραπέζης. Πολλάκις μεταξὺ τῶν πλακῶν τοποθετοῦμεν τεμάχιον χάρτου καὶ ἐλάχιστον τμῆμα μολυβδοκονδύλου, ὅταν δὲ τὸ πείραμα ἀρχίσῃ ἀκούομεν τὴν συνήθη τριβὴν τοῦ κονδυλίου τὴν γενομένην ὅταν γράφομεν.

Ὁ S. Cox πρόεδρος τῆς ψυχολογικῆς ἑταιρίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀναφέρει γραπτὰς ἀνακοινώσεις γενομένας κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Τὰς χεῖρας τοῦ médium ἔθετον ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ λοιπὸν σῶμα του ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἦτο ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν μου. Μόλις ἐτοποθετοῦντο ἐλεύθεραι αἱ πλάκες τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος εἶχον προπαρασκευάσει ἤρχιζεν ὁ συνήθης τῆς γραφῆς θόρυβος. Ἐπὶ τέλους κτύποι τινες ταχεῖς ἐδείκνυον τὴν λῆξιν τῆς ἐργασίας καὶ τότε ἔλυον τὰς πλάκας καὶ ἀνεγίνωσκον τὰ ἐν αὐταῖς. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν εἶδον τὸ ἀκόλουθον: Ἀγαπητὲ Cox σπουδάζετε ἀντικείμενον ἀντάξιον τῶν κόπων καὶ τῆς ἐπιθυμίας Σας. Ἐὰν

οριστικῶς πεισθῆτε περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὅσων γράφω πρὸς ὑμᾶς θέλετε ἀποβῇ ὠφέλιμος καὶ πρὸς σεαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς ἡμῶν κατερχομένων ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα σᾶς ἀποκαλύψωμεν ὅ,τι μᾶς εἶναι δυνατὸν καὶ ἐπιτετραμένον.

Πολλάκις τὰ ἐπὶ τῶν πλακῶν γράμματα εἶναι τόσον ψιλὰ ὥστε μόνον διὰ μεγεθυντικοῦ φακοῦ ἀναγινώσκονται. Ἄλλοτε πάλιν ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πλακὸς ἔχομεν ἀνακοινώσεις διαφόρων πνευμάτων ὁπότε βλέπομεν καὶ διαφόρους χαρακτῆρας γραφῆς ἰδιαζούσης πρὸς ἕκαστον αὐτῶν. Εἰς τὰ πειράματα τοῦ Cox πολλαὶ ἀνακοινώσεις ἐγράφησαν εἰς ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἄλλαι εἰς καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν ἄλλαι εἰς Ρωσσικὴν καὶ ἄλλας διαφόρους ἀνατολικὰς γλώσσας ἐκ τῶν ὁποίων, οὐδεμίαν οὔτε ἐγνώρισεν οὔτε ἤκουσε ποτὲ τὸ médium, συνεπῶς οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὑπόνοια περὶ ἀπάτης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Ὁ Καθηγητὴς Robert Owen διὰ τοῦ médium Slade ἐτέλεσε τὰ πειράματά του ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ὡς ἑξῆς: Ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐτοποθέτησε πλάκα περιβεβλημένην διὰ λευκοῦ χάρτου ἣν ἐκράτει διὰ τῆς μιᾶς χειρός. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ εἶδε χεῖρα λεπτὴν ἔχουσαν ὄψιν μαρμάρου καὶ ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ὁ Κρούξ περιγράφει εἰς τὰ πειράματα του, ἥτις κατελθοῦσα ἐκ τῆς ὀροφῆς ἤρχισε νὰ γράφῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου. Μόλις ἔγραψεν ἐπὶ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐξηφανίσθη καὶ ἀντ' αὐτῆς ἀνεφάνη ἄλλη μικροτέρα καὶ λεπτοτέρα τῆς προηγουμένης ἡ ὁποία ἀφοῦ ἔγραψεν ἐξεφανίσθη ὅπως καὶ ἡ πρώτη. Ἐκ τῶν δύο γενομένων ἀνακοινώσεων ἡ μὲν πρώτη ἦτο εἰς γλῶσσαν Ἀγγλικὴν ἡ δὲ δευτέρα εἰς Ἑλληνικήν.

Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν πειραμάτων τῆς ἀμέσου γραφῆς τῶν αναφερομένων ὑπὸ τοῦ Robert Owen εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψυχολογικῆς ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου τὸ ἀξιολογώτερον εἶναι τὸ γενόμενον κατὰ τὴν 24 Δεκεμβρίου 1902 διὰ τοῦ médium Evans. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἐγένετο ἐπὶ 14 πλακῶν δεδεμένων καὶ

ἐσφραγισμένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου Owen. Ἡ ὅλη ἐργασία πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰρημένων πλακῶν διήρκεσε μόλις ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐνῷ ὑπὸ τὰς συνήθεις συνθήκας ἵνα γραφῶσι τόσαι χιλιάδες λέξεων ὑπὸ ἀνθρωπίνης χειρὸς δὲν ἐξαρκεῖ ὁλόκληρον ἡμερονύκτιον.

Ὁ Συντάκτης τῆς Λονδινείου ἐφημερίδος Light ἐπέτυχεν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀποθανόντος πατρός του εἰς δέκα χρώματα, ἕκαστος στίχος ἀπετελεῖτο ὑπὸ ἑνὸς χρώματος. Βεβαιοῖ δὲ ὅτι τὸ médium οὐδόλως ἤγγισε τὴν πλάκα τὴν ὁποίαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος ἐπετήρει μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

Ἐν Γαλλίᾳ παρόμοια πειράματα ψυχογραφίας ἐξετέλεσεν ὁ μαθητὴς τοῦ Παστὲρ ἰατρὸς Gibier εἰς τὸν ὁποῖον αἱ περισσότεραι ἀνακοινώσεις ἐγένοντο εἰς ξένας γλώσσας. Εἰς ἓν ἐκ τῶν πειραμάτων ἡ πλὰξ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἄλλων ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ médium καὶ ἐκεῖ ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις.

Καὶ ὁ καθηγητὴς Moutonier εἰς τὸ ἐν Παρισίοις διεθνὲς ψυχολογικὸν συνέδριον παρουσίασε πλάκας ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον γραπταὶ ἀνακοινώσεις τῆς ἀποθανούσης θυγατρός του. Αὗται ἐγένοντο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Banges πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ καθηγητὴς πρώτην φορὰν παρουσιάσθη παρεπιδημῶν ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ κ. Moutonier βεβαιοῖ ὅτι ὁ ἴδιος προητοίμασε τὰς πλάκας καὶ ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος οὐδεμία χεὶρ ἤγγισεν αὐτάς. Βεβαιοῖ πρὸς τούτοις ὅτι ὁ χαρακτὴρ τῶν γραμμάτων εἶναι ὁ ἴδιος τὸν ὁποῖον εἶχεν ἡ κόρη του ἐν τῇ ζωῇ.

Διὰ τῶν ὀλίγων περιπτώσεων τὰς ὁποίας ἐξεθήκαμεν ἀνωτέρω περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ὁποίων πολλαὶ ἐγγυήσεις ὑπάρχουσι, δὲν πρέπει νὰ μένῃ οὐδεμία δυσπιστία εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν ὅτι, αἱ γραπταὶ ἐκεῖναι ἀνακοινώσεις ὀφείλονται εἰς ὄντα πνευματικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γνωστὰ εἰς ἡμᾶς, τὰ ὁποῖα ἀόρατα ἀφανῆ καὶ σιωπηλὰ μᾶς περιβάλλουσι καὶ ζητοῦσι τὴν κατάλληλον

εὐκαιρίαν ἵνα μᾶς ἀποδείξωσι τὴν μετὰ θάνατον ὕπαρξιν αὐτῶν καὶ συγχρόνως νὰ μᾶς ἐνθαρρύνωσι εἰς ἐγκαρτέρησιν τοῦ ἐπιγείου ἀγῶνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἡ γραφὴ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ médium

Μετὰ τὴν ψυχογραφίαν ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν φαινομένων τῆς ἐμμέσου ἢ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ médium γραφῆς. Ἡ ἰδιότης αὕτη ἀποτελεῖ τὰ μηχανικὰ λεγόμενα médiums τὰ μὴ ἔχοντα συνείδησιν τῶν ὅσων γράφουσι. Καὶ ἡ μορφὴ αὕτη τῆς μεσαζούσης καταστάσεως ἐγένετο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη λίαν συχνὴ καὶ παρουσιάζει μεγάλας ποικιλίας ἀλλ' ἐνίοτε καὶ δυσκολίας ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς. Ἐν τούτοις πολλοὶ σοφοὶ ἐπιστήμονες ἐπεδόθησαν μετὰ ζήλου εἰς τὴν μελέτην τοῦ σκοτεινοῦ αὐτοῦ προβλήματος καὶ κατέληξαν εἰς θετικὰ συμπεράσματα. Αἱ ἔρευναι αὐτῶν μᾶς ἀπεκάλυψανπολυτίμους ἐνδείξεις δι' ὧν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ποῖα εἶναι τὰ ἐσφαλμένα γεγονότα, κατόπιν τῶν ὁποίων ἐναπομένει μέγας ἀριθμὸς φαινομένων καθαρᾶς πνευματικῆς προελεύσεως. Ἐπὶ παραδείγματι, ὅταν τὸ médium, γράφει εἰς ξένην γλῶσσαν καθολοκληρίαν ἄγνωστον εἰς αὐτό, ἢ ἀποκαλύπτει ἰδέας καὶ γνώμας εὑρισκομένας εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς ὅσα οἱ παριστάμενοι διενοοῦντο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν πειθόμεθα ὅτι ταῦτα εἰσὶν ἀληθεῖς πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅταν τὸ γράφον médium, ὅπως πολλάκις συμβαίνει, τύχῃ νὰ ἦναι ἀγράμματον ἢ παιδίον πολὺ μικρᾶς ἡλικίας. Ἑτέρα ἀπόδειξις εἶναι ὁ χαρακτὴρ τῆς γραφῆς, διότι τὰ πνεύματα γράφοντα ἔχουσι τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον εἶχον κατὰ τὸν ἐπίγειον αὐτῶν βίον, χαρακτὴρ ὅστις συνήθως ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ ἄλλων γνωστῶν πρὸς αὐτά.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ φαινόμενον τῆς ἐμμέσου γραφῆς ἐξεδηλώθη εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους. Δι' ὃ παραθέτομεν περιπτώσεις τινὰς ἀξίας λόγους.

Ὁ Hudson Tuttle εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν διέμενεν εἰς Cleveland

τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰργάζετο εἴς τινα ἐξοχικὴν ἔπαυλιν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἀγροτικὰς ἐργασίας. Ἦτο σχεδὸν ἀγράμματος καὶ ὅμως συνέγραψε κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μυστηριώδους δυνάμεως τὰ «Μυστήρια τῆς Φύσεως» βιβλίον ἔξοχον καὶ κατὰ πολὺ ἀνώτερον τῶν συγχρόνων του ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων. Τὸ βιβλίον ἐδημοσιεύθη μετὰ παραρτήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετίθετο ὁ τρόπος τῆς συντάξεώς του καὶ καὶ ἐξεδόθη τρὶς μέχρι σήμερον ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, καὶ Γερμανίᾳ. Τὸ δὲ περίεργον εἶναι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν ὑλιστῶν ἐν Γερμανίᾳ Buchner, μὴ δώσας οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τὰ ἐν τῷ παραρτήματι γραφόμενα ἐθεώρησε αὐτὸ ἔργον σοφοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἐκόσμησε διὰ πολῶν περικοπῶν αὐτοῦ τὸ σύγγραμμά του τὸ ἐπιγραφόμενον «Δύναμις καὶ ὕλη».

Μετὰ τινα ἔτη ὁ Buchner περιερχόμενος τὴν Ἀμερικὴν καὶ δίδων διαλέξεις ὑλιστικὰς, ἐζήτησε ὅταν διήρχετο ἀπὸ τὸ Cleveland νὰ ἴδῃ τὸν ἐπιθυμητόν του, ὡς ἔλεγε, Tuttle ὅστις τοσοῦτον τὸν ἐβοήθησεν εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον του. Μόλις τὸ médium παρουσιάσθη καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ Buchner κατελήφθη ὑπὸ ἀπογοητεύσεως νομίσας ὅτι ἐνέπαιξαν αὐτὸν παρουσιάσαντες ἄλλον ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ συγγραφέως. Ἀλλ' ὁ δόκτωρ Cyriax καὶ ὁ συντάκτης τῆς ἐκεῖ ἐκδιδομένης Γερμανικῆς ἐφημερίδος κατώρθωσαν μετὰ πολλοῦ κόπου ἐπὶ τέλους νὰ πείσωσιν αὐτὸν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ γεγονότος.

Ἕτερον φαινόμενον ἄξιον μνείας εἶναι τὸ περιλάλητον ρωμαντικὸν σύγγραμμα τοῦ Gharl Dikens τὸ διακοπὲν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συγγραφέως καὶ τὸ ὁποῖον συνετελέσθη ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τοῦ James ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πνεύματος τοῦ Dikens Ὁ James ἦτο νέος ἐργάτης μηχανουργὸς μικρᾶς μορφώσεως ἐργαζόμενος καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπὶ 10 ὥρας εἴς τι ἐργοστάσιον. Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1902 παρατυχὼν εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν ἔλαβε ἀνακοίνωσιν τοῦ Gh. Dikens δι' ἧς οὗτος ἐξέφρασε ἐπιθυμίαν ἵνα τῇ βοηθείᾳ του φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἡμιτελὲς σύγγαμμά του. Ὁ James ἀπεδέχθη καὶ ἡ ἐργασία διήρκεσεν

επτὰ μῆνας. Ἑκάστην ἑσπέραν περὶ τὴν 7ην ὥραν τὸ médium James ἔβλεπε τὴν σκιὰν τοῦ Dikens νὰ συλλαμβάνῃ τὴν χεῖρά του διὰ τῆς ἰδικῆς του καὶ ἡ ἐργασία ἤρχιζεν ἀμέσως. Ἐγράφησαν ἐν συνόλῳ 1200 σελίδες καὶ ἐπερατώθη οὕτω τὸ ἀξιόλογον ἐκεῖνο σύγγραμμα.

Ὁ Stainton Moses ἱερεὺς Ἄγγλος δεινὸς εἰς τὰ Θεολογικὰ ἐγένετο αὐτόματον médium γραφικὸν καὶ συνέγραψε βιβλίον ἡ «διδασκαλία τῶν πνευμάτων». Ἐν αὐτῷ ἐκθέτει λεπτομερῶς τὸν τρόπον τῆς μετὰ τῶν ἀοράτων ὄντων ἐπικοινωνίας αὐτοῦ καὶ ὁμολογεῖ ὅτι ὅλαι αἱ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ὑψηλαὶ θεωρίαι ὀφείλονται εἰς ὑπαγόρευσιν ἀνωτέρων πνευμάτων.

Καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐγράφησαν πολλὰ σπουδαῖα συγγράμματα δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου. «Ἡ κλεὶς τῆς ζωῆς» δύο τόμοι ὀγκώδεις ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Figauniers νέου χωρικοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ Var, ἐν ἡλικίᾳ 22 ἐτῶν.

Ἕτερον σύγγραμμα «Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ τέλη» ἐγράφη εἰς τὸ Λυὸν ὑπὸ πολλῶν συγχρόνως κυριῶν δι' ἀλλεπαλλήλου ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ἡ Hermance Defeux εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Jean d' Arc καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 11ου. Διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπεχύθη πολὺ φῶς ἐπὶ πολλῶν ἱστορικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ἕως τότε ἔμενον σκοτεινά.

Ἐπίσης ἀξιόλογον ἔργον εἶναι «ἡ μετὰ θάνατον ζωὴ» τῆς κυρίας Noeggerath, τὸ δημοσιευθὲν τὸ 1897, μετὰ προλόγου τοῦ διασήμου Ἀστρονόμου Φλαμμαριών. Ἔργον καὶ αὐτὸ καθαρᾶς πνευματικῆς ἀποκαλύψεως.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψυχολογικῆς ἑταιρίας τοῦ Nancy ἀναγινώσκομεν ἀνακοίνωσιν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29ης Μαρτίου 1901 καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Fouguet ἀρχισυντάκτου τοῦ Ἀστέρος ὡς ἑξῆς:

Μόλις ἤρχιζε τὸ médium νὰ γράφῃ, ἐὰν τὸ ἐπικοινωνοῦν μεθ' ἡμῶν πνεῦμα μᾶς ἦτο ἐν τῷ ἐπιγείῳ ζωῇ γνωστόν, ἀνεγνωρίζα-

μεν αὐτὸ πρὶν γράψῃ τὴν ὑπογραφήν του ἐκ τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ ὕφους τῶν γραφομένων. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀνακοινώσεως τὸ médium οὐδόλως εἶχε προσηλωμένα τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ χάρτου οὐδὲ ἐγνώριζεν ὅσα ἔγραφε. Ἡμέραν τινα νέα προσωπικότης ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλφάντης μᾶς ἀνακοινοῖ ὅτι ἔζησε κατὰ τὸν 7ον αἰῶνα Ἐπίσκοπος ἐν Ἀρμενίᾳ. Δυσπιστοῦντες ἐπροτείναμεν εἰς αὐτὸν νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά του εἰς γλῶσσαν Ἀρμενικήν. Ἀμέσως ἡ γραφὴ τοῦ medium ἤλλαξε καὶ εἴδαμεν νέα γράμματα ἀγνώστου χαρακτῆρος τὰ ὁποῖα κατόπιν δι' Ἀρμενίου παρεπιδημοῦντος ἐξηκριβώσαμεν ὡς καθαρὰ Ἀρμενικὰ γράμματα.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν φαινομένων τῆς διὰ τοῦ médium γραφῆς κατατάσσεται καὶ ἑτέρα μορφὴ περὶ τῆς ὁποίας περιληπτικῶς θὰ εἴπωμεν ὀλίγα. Πρόκειται περὶ ἰχνογραφίας τελουμένης συνήθως διὰ μολυβδοκονδύλου ὑπὸ προσώπων τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐδιδάχθησαν ζωγραφικὴν, οὔτε κἂν ἔχουσι στοιχειώδη γνῶσιν αὐτῆς. Καὶ ὅμως τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐν καταστάσει μαγνητικῇ ζωγραφίζουσιν ἐπὶ χάρτου ἄνθη καλλιτεχνικώτατα μετὰ χρωμάτων τῶν ὁποίων ἡ ἁρμονία διεγείρει τὴν ἔκπληξιν, ζωγραφίζουσιν ἐπίσης ἐξοχὰς θελκτικωτάτας, ζῶα καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα. Πολλάκις ἰχνογραφοῦσι τοποθεσίας ἄλλων πλανητῶν πολὺ μεμακρυσμένων.

Ὁ Βίκτωρ Σαρδοῦ ἐπέτυχε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου χαλκογραφίας θαυμασίας. Ὁ Ηonge d Alesi ἐζωγράφισεν ὁ ἴδιος εἰκόνας ἀγνώστων εἰς αὐτὸν προσώπων τεθνεώτων ὁμοιοτάτας. Ἀλλὰ καὶ ἄγγλοι πολλοὶ οἷοι ἐπὶ παραδείγματι ὁ Vallace ὁ Oliviez ἐπέτυχον τοιαύτης φύσεως εἰκόνας ἀξίας λόγου. Ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ γραφικὰ médiums εἰσὶ διατεθειμένα διὰ ποικίλλας γραφικὰς ἐργασίας· Ἓν τοιοῦτον καλὸν médium ὁμοιάζει μὲ λύραν παίζουσαν κατὰ τὴν θέλησιν τῶν πνευμάτων.

Εἰς τὸ τελευταῖον πνευματιστικὸν συνέδριον τῶν Παρισίων πολλὰ τοιαῦτα ἔργα ἐξετέθησαν εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν κινήσαντα τὴν περιέργειαν τῶν θεατῶν. Σειρὰ φωτογραφιῶν

αὐτομάτως γενομένων ὑπὸ τοῦ E. Desmoulin ἐπέσυρεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Ἔβλεπε τις ἐκεῖ εἰκόνας παριστώσας παντοῖα θεάματα προκαλοῦντα εἰς τὸν θεατὴν εἶδος μελαγχολίας, κεφαλὰς καταδίκων παριστώσας τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς αὐτῶν καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαύτης φύσεως ἔργα. Ὅλαι δὲ αὐταὶ αἱ εἰκόνες ἐγένοντο ἐν τῷ σκότει ὑπὸ ἀοράτων ὄντων κρατούντων τὴν χεῖρα τοῦ Desumoulin καὶ ἐργαζομένων δι' αὐτῆς. Βεβαιοῖ δὲ ὁ F. Desmoulin ὅτι δι' ἑκάστην ἰχνογραφίαν χρειάζονται δέκα ἕως εἴκοσι τὸ πολὺ λεπτὰ τῆς ὥρας ἐνῷ τοιαύτη ἐργασία διὰ χειρὸς ζωγράφου γενομένη ἀπαιτεῖ ὁλοκλήρους ἡμέρας ἵνα συντελεσθῇ. Ἡ χεὶρ του ἔλεγεν ὅτι ἔτρεχεν μετὰ ἰλιγγιώδους ταχύτητος χωρὶς ἐκεῖνος νὰ ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην συνείδησιν τί ἔπραττε. Ὀφθαλμοὶ ρῖνες καὶ λοιπὰ ἐξετελοῦντο ἐν ἀκαρεῖ. Ἐπιλέγει δὲ ὡς ἑξῆς:

Ὅταν τὸ πνεῦμα ἤθελε νὰ παραγάγῃ ἔργα ζωγραφικῆς τὸ κονδύλιον τὸ ὁποῖον ἐκράτουν εἰς τὴν χεῖρα μου ἐχάρασσεν ἀσυνειδήτως κύκλον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐζωγράφιζεν εἰκόνας προσώπων τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐγνώρισα εἰς τὸν βίον μου καὶ τῶν ὁποίων αἱ εἰκόνες ἀνεγνωρίζοντο κατόπιν διὰ ἄλλων γνωστῶν εἰς αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι μετὰ ἐκπλήξεως ἔβλεπον αὐτὰς καὶ παραβάλλοντες πρὸς διατηρουμένας φωτογραφίας τῶν προσώπων ἐκείνων τὰς εὕρισκον ὁμοιοτάτας.

Τοιουτοτρόπως ἐπιβεβαιοῦται καὶ διὰ τῶν μηχανικῶν λεγομένων médiums δι' ἀπείρων μορφῶν παραδόξων καὶ ποικίλων καὶ ἀπροσδοκήτων πολλάκις ἡ ἐπικοινωνία τῶν πνευμάτων καὶ ἡ συνεργασία αὐτῶν μετὰ τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων. Καὶ ἔχομεν δι' αὐτῶν μίαν ἀπόδειξιν εἰσέτι ὅτι θάνατος δὲν ὑπάρχει. Ὅλαι αἱ ψυχαὶ δρῶσι καὶ ἐργάζονται καὶ εἰς τὸν πνευματικὸν βίον ὅπως καὶ εἰς τὸν ἐπίγειον. Ἡ ζωὴ ἔχει διαφόρους καταστάσεις ἀλλὰ τέλος δὲν ἔχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἡ ἐνσωμάτωσις τῶν πνευμάτων ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ médium

Ἵνα συντελεσθῇ τὸ φαινόμενον τῆς ἐνσωματώσεως πνεύματος οἱουδήποτε ἔν τινι ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ ἀπαιτεῖται ἡ κατάστασις ἐκείνη τοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου, ἥτις ἐπιτρέπει τὴν ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ σώματος προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ψυχῆς, ζώσης ἐπί τινα χρόνον τὸν ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον βίον. Βεβαίως ὁ χωρισμὸς δὲν εἶναι τέλειος διότι τοῦτο θὰ ἐσήμαινε τὸν θάνατον. Δεσμὸς ἀόρατος, αἰθεριώδης ἐξακολουθεῖ νὰ συνδέῃ τὴν ψυχὴν μετὰ τῆς ἐπιγείου αὐτῆς κατοικίας, δεσμὸς ὅμοιος πρὸς τηλεφωνικὸν σύρμα ὅπερ συνδέει δύο κεντρικὰ σημεῖα καὶ ὅστις ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἐξωτερικευθὲν πνεῦμα νὰ μεταφέρῃ ἀμυδρῶς τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ εἰς τὸ κοιμώμενον σῶμα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ médium ὁμιλεῖ, κινεῖται καὶ γράφει αὐτομάτως, οὐδὲν ὅμως ἐξ ὅλων αὐτῶν ἐνθυμεῖται ἅμα ἐξυπνίσῃ.

Ἡ κατάστασις αὕτη προκαλεῖται εἴτε τῇ ἐπεμβάσει μαγνητιστοῦ τινος ἢ συνηθέστερον τῇ ἐπιδράσει τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπικοινωνήσῃ πνεύματος. Εὐνόητον λοιπὸν εἶναι ὅτι, ὅταν τὸ médium διατελῇ ἐν τοιαύτῃ μαγνητικῇ καταστάσει καὶ τὸ σῶμα του ἐγκατελείφθη, τίποτε δὲν ἐμποδίζει οἱονδήποτε ἄλλο πνεῦμα νὰ ἐνσωματωθῇ προσωρινῶς ἐν τοῖς ὀργάνοις αὐτοῦ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτό, ὡς μετεχειρίζετο τὸ ἴδιον του σῶμα κατὰ τὸν ἐπίγειον. Ἡ περίπτωσις αὕτη ἀποτελεῖ τὸ φαινόμενον τῆς ἐνσωματώσεως. Ἡ ψυχὴ δηλονότι τοῦ τεθνεῶτος καὶ ἐνίοτε καὶ ἄλλου ζῶντος ἀνθρώπου κοιμωμένου, δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τῆς ψυχῆς τοῦ médium καὶ νὰ ἐπικοινωνήσῃ διὰ λόγων καὶ χειρονομιῶν μετὰ τῶν παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν προσώπων.

Ἔξοχοι ἐπιστήμονες μαρτυροῦσι τὸ ἀληθὲς τοῦ φαινομένου τῆς ἐνσωματώσεως. Ὁ Lodge, ἐν τῇ διαλέξει αὐτοῦ εἰς τὴν Βασιλικὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου τῇ 31 Μαρτίου 1902 ἐκφράζεται ὡς ἀκολούθως :

Μηχανή, όποία είναι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, δύναται, ὅταν ὁ κατασκευάσας καὶ διευθύνων αὐτὴν ἀπουσιάζῃ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπ' ἄλλου μηχανικοῦ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τὸν χειρισμὸν αὐτῆς.»

Ὁ δὲ καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κανταβρυγίας Myers ὑπῆρξεν ἀκόμη θετικώτερος ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις διεθνὲς ψυχολογικὸν συνέδριον τοῦ 1900. Ἀφοῦ ἠρίθμησε τὰ φαινόμενα τῆς ἐνσωματώσεως τὰ γενόμενα διὰ τῆς Mem Piper καὶ τοῦ Thompson, φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐσπούδασεν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν, συνεπέρανε τὰ ἑξῆς:

«Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν φαινομένων ἀπέδειξαν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ταὐτότητα πολλῶν γνωστῶν ἀνθρώπων τεθνεώτων. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου δι' ἄλλου πνεύματος εἶναι πραγματικὴ καὶ δὲν ἀφίνει εἰς τὴν διάνοιάν μου οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν κατόπιν τῶν πολυετῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐρευνῶν μου.»

Συμβαίνει πολλάκις κατὰ τὸ φαινόμενον τῆς ἐνσωματώσεως τὸ πνεῦμα τοῦ medium νὰ μὴ ἀπομακρύνεται πολύ, ἀλλὰ νὰ παραμένῃ ἀναμεμιγμένον μετὰ τοῦ κύκλου τῶν παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν, καὶ νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ σώματος, πρὸς τὸ ὁποῖον τότε συνδέεται στενότερον, παρακωλύον τὴν καθαρὰν ἐκδήλωσιν τῶν φαινομένων, διότι ἡ μορφὴ αὕτη τοῦ ὑπνωτισμοῦ διευκολύνει τὴν ὑποβολήν, καὶ ἐνῷ εἰς τὰ φαινόμενα τῆς γραφῆς καὶ τῶν κινουμένων τραπεζῶν τὸ mélinm διατηρεῖ τὴν συνείδησιν καὶ τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ δύναται νὰ ἀπορρίψῃ πᾶσαν ἔξωθεν ἐρχομένην ἐπιρροήν, ἐν τῷ ὑπνωτισμῷ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό, διότι κατ' αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀποσύρεται καὶ ὁ ἐγκέφαλος μένει ἐλεύθερος πρὸς οἱανδήποτε ἐπίδρασιν. Ἐπομένως εἶναι δυνατὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅταν τὸ médium δὲν προστατεύεται ὑπὸ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ ἀνωτέρου, νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ μαγνητιστοῦ ἢ τῶν παρισταμένων προσώπων ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου του πνεύματος. Ἡ περίπτωσις αὕτη δυσχεραίνει πολὺ καὶ φέρει σύγχυσιν εἰς τὰ φαινόμενα, διὸ καὶ χρήζει μεγάλης συνέσεως ἐκ μέρους τοῦ διευθύνοντος τὸν κύκλον. Ὁ Tuttle λέγει ὅτι

σοβαρό

πολλάκις οἱ πνευματιστικοὶ κύκλοι γίνονται θῦμα ἀπάτης, ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν μαγνητικῶν ρευστῶν ἐπιδρώντων ἐπὶ τῶν médiums καὶ ἀποκρουόντων τὰς καθαρὰς πνευματικὰς ἀνακοινώσεις. Ἐσφαλμένως τότε ἀποδίδουσιν τὰ συγκεχυμένα φαινόμενα εἰς κατώτερα πνεύματα.

Διὰ τοῦτο προτιμώτερον εἶναι νὰ ἀφίνωμεν τὸ medium ὑπνωτιζόμενον ὑπ' αὐτῶν τῶν πνευμάτων παρὰ νὰ ὑπνωτίζωμεν ἡμεῖς αὐτό. Διότι μαγνητιστὴς τοῦ ὁποίου τὰ ρευστὰ δὲν εἶναι καθαρά, οὔτε ὁ χαρακτὴρ εὐθύς, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς του παρακωλύει καί παραμορφώνει τὰ φαινόμενα.

Πολλὰ πνεύματα ἀνώτερα, ἰσχυρὰ καὶ μεγάλης μορφώσεως ἠθικῆς καὶ νοητικῆς ὁμολογοῦσιν ὅτι πολλάκις ἀπαντῶσιν μεγάλας δυσκολίας εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῶν, διότι ὁ ἐγκέφαλος καὶ τὰ ὄργανα τοῦ médium δὲν δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσωσιν αὐτὰ δεόντως. Ἐλλείπει ἡ μεταξὺ πνεύματος καὶ ξένου ὀργάνου ἀπαιτουμένη ἁρμονία. Τὸ πνεῦμα τοῦ Robert Hyslop ἐπαναλαμβάνει συχνάκις εἷς τὸν υἱὸν Hhslop καθηγητὴν ἐν Ἀμερικῇ, ὅτι ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γῆς καὶ ἐνσωματωθῇ εἰς τὸ médium, ἐπισκοτίζονται πολὺ τὰ πράγματα καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ ὅσα διενοεῖτο μόνος ἐν τῷ ἐλευθέρῳ διαστήματι ὅπου ζεῖ.

Ἐν τούτοις ὅταν τὸ médium τύχῃ νὰ ἔχῃ πραγματικὴν ἀξίαν τουτέστιν δύναμιν ἀρκοῦσαν ὥστε νὰ ἀποκρούῃ πᾶσαν ἀντίθετον ἐπιρροήν, τότε εὑρισκόμεθα ἀπέναντι φαινομένων ἀρκετὰ ἐπιβλητικῶν. Τὸ πνεῦμα τότε ἐκδηλοῦται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἰσχύει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τὰ γεγονότα τῆς ἐνσωματώσεως εἶναι ἀνώτερα πάσης ἄλλης πνευματικῆς ἐκδηλώσεως.

Πολλοὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσιν ἐὰν τῷόντι τὸ πνεῦμα ἐνσωματοῦται ἐν τοῖς ὀργάνοις τοῦ medium ἢ ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἐξ ἀποστάσεως κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὴν μεταφορὰν τῆς σκέψεως τῶν παριστamένων προσώπων, διὰ ὑποβολῆς δηλονότι. Ἐὰν ἐπισταμένως ἐρευνήσωμεν τὸ ζήτημα ἀγόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀμφοτέρας τὰς θεωρίας ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐκ πολλῶν γεγονότων τῶν ὁποίων ἐμνήσθημεν προηγουμένως πειθόμεθα ὅτι ἡ

ἐνσωμάτωσις εἶναι πραγματικὴ καὶ ἀναμφίβολος. πολλάκις μάλιστα συμβαίνει καὶ ἄνευ ἐπιγνώσεως τῆς συνειδήσεως, ὅταν ἐπὶ παραδείγματι πνεύματα μικρᾶς ἀναπτύξεως, ὠθοῦνται ὑπό ἀνωτέρας θελήσεως ἐν τῷ σώματι τοῦ médium, ἵνα ἐπικοινωνήσωσι μεθ' ἡμῶν καὶ φωτισθῶσι περὶ τῆς πραγματικῆς αὐτῶν θέσεως. Διότι, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ. ὅπως ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα καὶ διδασκόμεθα ἐκ τῶν συμβουλῶν καὶ ἀποκαλύψεων τῶν ἀνωτέρων πνευμάτων, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπίγειοι δυνάμεθα νὰ νουθετήσωμεν καὶ νὰ φανῶμεν χρήσιμοι πρός τὰ κατώτερα καὶ ὑποφέροντα πνεύματα, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων τεθορυβημένα εἰσέτι ἐκ τοῦ θανάτου ἐξακολουθοῦσι νὰ πιστεύωσι ὅτι ζῶσιν εἰσέτι τὸν ἐπείγιον βίον. Ἡ θέσις αὐτῶν δὲν τοῖς ἐπιτρέπει νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ ἀνωτέρων πνευματικῶν ὄντων, ἀλλὰ τάσσονται εἰς τὰς τάξεις, εἰς τοὺς ὁμίλλους των διδασκομένων πνευμάτων, διότι τὸ αὐτὸ ἐπίγειον σχολεῖον ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ πέραν τοῦ τάφου ζωῇ. Πολλάκις δυσκολευόμεθα νὰ πείσωμεν αὐτὰ ὅτι ἐγκατέλειψαν τὸν ἐπείγιον βίον καὶ ἡ ἔκπληξίς των φθάνει ἐνίοτε μέχρι τοῦ κωμικοῦ, ὅταν προτείνωμεν εἰς αὐτὰ νὰ συγκρίνωσι τὸν ὀργανισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον στιγμιαίως εἶναι ἐνσεσαρκωμένα μὲ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον εἶχον ὅταν ἔζων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁπότε ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν πλάνην αὐτῶν. Ἐπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς πραγματικῆς ἐνσωματώσεως τῶν πνευμάτων.

Ἄλλοτε ὅμως ἡ ἐξ ἀποστάσεως ἐπιρροὴ τοῦ πνεύματος ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ médium φαίνεται κάλλιον ἐξηγοῦσα τὰ πράγματα.

Φαινόμενον ἐνσωματώσεως κατωτέρου πνεύματος πρόσφατον ἔχομεν ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας. δημοσιευθὲν εἰς τὴν Revue Spirite ὑπὸ τοῦ νομικοῦ Jirgaropoli ὡς ἀκολούθως :

«Τὴν νύκτα τῆς 14ης παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν τακτικῶν ἡμῶν συνεδριάσεων, τὸ νέον medium αὐτομάτως ὑπνωτισθὲν κατελήφθη ὑπό ταραχῆς μεγάλης καὶ ἀσυνήθους ἀνησυχίας. Τοῦτο μᾶς ἔδωκεν εὔλογον ἀφορμὴν νὰ ὑποθέσωμεν τὴν

ἐνσωμάτωσιν κατωτέρου τινὸς πνεύματος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ἡμῶν πῶς ὀνομάζεται καὶ τί ζητεῖ, ἠρνήθη νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ εὐκρινῶς προφασιζόμενον ὅτι, ἐὰν ἤθελε μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπάγγελμά του, ἠθέλαμεν καταληφθῇ ὑπὸ ἀηδίας καὶ ἀποστροφῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιμόνῳ ἡμῶν παρακλήσει καὶ διαβεβαιώσει ὅτι θὰ προσπαθήσωμεν ὅσον μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακουφίσωμεν τὴν δυσχερῆ θέσιν του, συνήνεσεν ἐπὶ τέλους καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ἔζει εἰς τὸ Λιβόρνον, ἔνθα πρὸ εἴκοσιν ἀκριβῶς ἐτῶν ἀπέθανεν, ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἐκεῖ νεκροταφεῖον. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νυχθημερὸν, λέγει, ὅτι βασανίζει καὶ καταθλίβει αὐτὸν καὶ δὲν εὑρίσκει ἡσυχίαν εἶνε ὅτι ἀπεγύμνωνεν τοὺς νεκροὺς καὶ ἐπώλει τὰ ἐνδύματά των διαπράττων τὸ ἔγκλημα τοῦ τυμβορύχου. Ἕνεκα τούτου αἰσχυνόμενος δὲν ἤθελε νὰ ἀποκαλυψῃ τὸ ὄνομά του, γνωστὸν τότε ἐν Λιαβόρνῳ ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν il Fedeli.

Διεβεβαιώσαμεν τὸ ὑποφέρον πνεῦμα ὅτι θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀφυπνίσαμεν τὸ medium· Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακριβώσωμεν κατὰ πόσον ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἦτο ἀληθὴς, ἐτηλεγραφήσαμεν εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ Λιβόρνου παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν τῷόντι πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν ὑπῆρξε τις ὑπὸ τὸ ὄνομα il Fedeli ὑπηρετῶν ἐν τῷ νεκροταφείῳ καὶ πότε ἀπέθανε. Ὁ κ. δήμαρχος ἔσχεν τὴν εὐγενῆ καλλοσύνην νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ τὴν μεθεπομένην ἐπιβεβαιῶν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ il Fedeli.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Συνέχεια τῶν φαινομένων τῆς ἐνσωματώσεως

Ἐκ τῶν φαινομένων τῆς ἐνσωματώσεως θέλομεν ἀναφέρει σήμερον ὅσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξηκριβώθησαν ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων ἐπιστημονικῶν ἐξοχοτήτων καὶ ἐπομένως φέρουσι τὸ κῦρος καὶ τὴν σφραγῖδα αὐτῶν, τιθέμενα ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

Καὶ ἐν πρώτοις παραθέτομεν τὰ τελευταία πειράματα τῆς ψυχολογικῆς ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου τῆς ὁποίας μέγα τμῆμα ἐδρεύει ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς. Διὰ τοῦ medium Meme Piper ἐπει-

ραματίσθησαν οἱ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς, Lodge, Myers Hodgson, James, Hyslop καὶ ἄλλοι πολλοί. Οἱ καθηγηταὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι ἐξ ὅλων τῶν ἀσχοληθέντων εἰς τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα καθ' ὅσον ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον ἐργάζονται ἵνα ἐξακριβώσωσι καὶ ἑρμηνεύσωσι τὰ μυστήρια τοῦ ἀοράτου κόσμου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐν ἀρχῇ δὲν ἔδιδον οὐδεμίαν πίστιν οὐδὲ προσοχὴν θεωροῦντες αὐτὰ ὡς φαινόμενα παραισθήσεων καὶ πεπλανημένης φαντασίας.

Διὰ τοῦτο ἡ σπουδὴ τῶν φαινομένων αὐτῶν ὀφείλεται εἰς πολυαρίθμους συνεδριάσεις ἐχούσας καθαρὸν ἐπιστημονικὸν χαρακτῆρα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐλέγχου. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν ἀπαρτίζουσι τὸν ἐξ 650 σελίδων 17ον τόμον τῶν πρακτικῶν τῆς ψυχολογικῆς Ἑταιρίας. Τούτων περίληψις ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Γαλλικήν.

Οἱ καθηγηταὶ βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ medium δι' οὗ ἐπειραματίσθησαν, ἡ Meme PiPer ἀπολαύει ἐξαιρέτου ὑγείας. Ἐν τῇ οἰκογενείᾳ της δὲν ὑπάρχει οὐδεμία κληρονομικὴ νευρικὴ προδιάθεσις. Δὶς μόνον καθ' ὅλον τὸν βίον της ἠσθένησε καὶ ὁσάκις ἦτο ἄρρωστος τὰ δι' αὐτῆς παραγόμενα φαινόμενα ἠλαττοῦντο προσωρινῶς. Ὅταν οἱ καθηγηταὶ ἤρχησαν νὰ πειραματίζωνται δι' αὐτῆς, ἐτέθη ὑπὸ αὐστηρότατον ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον, ἐπιτηρουμένη διαρκῶς καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας πράξεις τοῦ καθημερινοῦ της βίου καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην σχέσιν μετὰ προσώπων μεθ' ὧν ἤρχετο εἰς συνάφειαν. Διαμένουσα ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξενίζετο παρὰ τοῖς καθηγηταῖς Myers καὶ Lodge, ἔνθα ἀπεμονοῦτο τελείως καὶ ἐστερεῖτο πάσης ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας. Αἱ ἀποσκευαί της λεπτομερῶς ἐξηρευνήθησαν καὶ αἱ ἐπιστολαί της ἀπεσφραγίζοντο τῇ ἰδίᾳ της συναινέσει. Οὐδέποτε ἀνεκάλυψαν τι τὸ ὕποπτον, δι' οὗ αὕτη ἠδύνατο νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ. Καὶ ὅμως ὅσον ἡ ἐπιτήρησις ἦτο αὐστηροτέρα, τόσον τὰ φαινόμενα παρουσιάζοντο καθαρώτερα καὶ εὐκρινέστερα.

Ὅταν εὑρίσκετο ἐν καταστάσει μαγνητικῇ ἡ Mime Peper, ἦτο ἀναίσθητος πρὸς πάντα ἐξωτερικὸν ἐρεθισμόν. Οὐδόλως ᾐσθάνετο

πόνον ὅσον καὶ ἂν ἔπληττέ τις αὐτὴν ἢ ἐκέντα διὰ βελόνης. Οἱ ὀφθαλμοί της ἦσαν ἀνεστραμμένοι εἰς τὰς κόγχας καὶ μόνον ἡ λευκὴ ἐπιφάνεια τῶν βολβῶν ἐφαίνετο εἰς τὰ ὄμματα τῶν παρατηρητῶν. Ὅταν ὡμίλει μετεβάλλετο ὁ χαρακτὴρ τῆς φωνῆς της καὶ ἡ φυσιογνωμία της ἐλάμβανεν ὄψιν διάφορον κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἐπικοινωνοῦντα μετ' αὐτῆς πνεύματα. Ὅταν ἔγραφεν ἐπίσης ὁ χαρακτὴρ τῶν γραμμάτων μετεβάλλετο, διότι ἕκαστον τῶν πνευμάτων ἔγραφε μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐπιγείου βίου του. Ὅλα τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἔθηκαν εἰς αὐτὴν ἦσαν σύντομα καὶ οὐδέποτε τὸ médium ἐγνώριζε τὸν προτείνοντα διότι οἱ περισσότεροι ἐπισκέπται ἤρχοντο κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου καὶ ὅλοι ἐγνωστοποιοῦντο εἰς αὐτὴν ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα Σμὶθ. Πολλοὶ ἐκ τῶν πειραματιστῶν ἦλθον ἐφ' ἁμάξης φέροντες προσωπίδα κατὰ σύστασιν τῶν καθηγητῶν.

Ἡ πρώτη ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ μαρτυρία ἥτις ὀφείλει νὰ ἑλκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἶναι ἡ τοῦ καθηγητοῦ Χόδσωνος. Οὗτος προηγουμένως εἶχεν ἀποκαλύψει τὴν ἀγυρτείαν πολλῶν πεφημισμένων médiums καὶ εἶχε γράψει πολλὰ ἐναντίον τῆς μεσαζούσης καταστάσεως. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν προκατειλημμένος, ὤφειλε νὰ εὑρεθῇ πρὸ ἀκριβεστάτων καὶ καταφανεστάτων γεγονότων, ἵνα δώσῃ πίστιν εἰς αὐτά.

Πρώτη ἀπόδειξις ἐδόθη εἰς τὸν Χόδσωνα ὑπὸ τοῦ φίλου τοῦ Γεωργίου Πέλεβ, ἀνθρώπου λογίου ἀποθανόντος πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ τὸν ὁποῖον τὸ médium ἐν τῇ ζωῇ δὲν εἶχε ποτὲ γνωρίσει. Τὰ σημεῖα καὶ αἱ ἀποδείξεις περὶ τῆς ταὐτότητος τοῦ πνεύματος Πέλεβ, ἐδόθησαν εἰς τὸν καθηγητὴν μετὰ μεγάλης ἀκριβείας καὶ ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν παρετάθη ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις. Ὁ Χόδσων ὡδήγησεν ἐνώπιον τοῦ médium ὅλους τοὺς ἀρχαίους φίλους τοῦ Πέλεβ περὶ τοὺς τριάκοντα, τοὺς ὁποίους ἀνεγνώρισεν ἕνα πρὸς ἕνα ἅμα τῇ ἀφίξει του, καὶ ἐκάλει αὐτὸν ὄχι μόνον διὰ τοῦ ὀνόματός του, ἀλλὰ καὶ ὑπενθύμιζεν εἰς ἕνα ἕκαστον ἰδιαίτερα τοῦ βίου των ἐπεισόδια γνωστὰ μόνον εἰς ἐκεῖνον καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Πέλεβ. Ἐπίσης εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν

φίλων του ὡμίλει μὲ τὸ ἰδιαίτερον ὕφος μὲ τὸ ὁποῖον τοῦ ὡμίλει ὅταν ἔζη ἐπὶ τῆς γῆς, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ μεθ' οὗ συνεδέετο πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Εἰς ὅλους τοὺς φίλους του ἔδωκε τὸ πνεῦμα τοῦ Πέλεβ σημεῖα ἀποδείξεως περὶ τῆς ταὐτότητός του λεπτομερέστατα καὶ εἰς οὐδένα ἐξ αὐτῶν ἀφῆκεν ἀμφιβολίαν τινά. Εἷς ἐκ τῶν φίλων καὶ συναδέλφων του ὁ καθηγητὴς Newpold προέτεινεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Πέλεβ νὰ γράψῃ εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῆς ὁποίας γλώσσης τὸ médium οὔτε λέξιν ἤκουσε ποτέ. Ἀμέσως τὸ πνεῦμα ἔγραψεν ἑλληνιστὶ διὰ τῆς αὐτομάτου γραφῆς, ὅπως τὸ ἐζήτησεν ὁ εἰρημένος καθηγητὴς καὶ ἔγραψε φράσεις τὰς ὁποίας ὁ καθηγητὴς NewPold οὐδέποτε εἶχε διανοηθῇ, ὥστε νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ médium ἀνέγνωσε τὴν σκέψιν αὐτοῦ.

Ἀκολούθως προσεκάλεσε τὸ πνεῦμα τοῦ Stainton Moses συγγραφέως τῆς «διδασκαλίας τῶν πνευμάτων», πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀποβιώσαντος καὶ ἤρχισε μετ' αὐτοῦ συζήτησιν περὶ θέματος σχετικοῦ πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου του. Ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς Stainton Moses ἐβεβαίου εἰς τὸ σύγγραμμά του ὅτι τὰ κατώτερα πνεύματα διατηροῦσι πέραν τοῦ τάφου ὅλα αὐτῶν τὰ ἐπίγεια πάθη καὶ τὰς σωματικὰς ὀρέξεις καὶ ὅτι ἐπιζητοῦσιν ἀκόμη διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἱκανοποιήσωσιν αὐτά.

Ἡ θεωρία αὕτη δὲν ἤρεσεν εἰς τὸν καθηγητὴν Χόδσωνα ὅστις προέτεινεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ St. Moses νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτήν. Ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη ἐπιμένει ὑποστηρίζων τὴν ἰδέαν του καὶ φέρει εἰς τὸν καθηγητὴν ὡς παράδειγμα τὰς ὑπὸ τῶν κατωτέρων πνευμάτων συχναζομένας οἰκίας, ἔνθα τὰ πνεύματα ταῦτα προσελκυόμενα ὑπὸ τῶν ἐπιγείων αὐτῶν ὀρέξεων ταράττουσι καὶ ἀνησυχοῦσι τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰς οἰκίας ἐκείνας.

Μετὰ τὸν Stainton Moses ἐκλήθησαν τὰ πνεύματα τοῦ Rector Imperator καὶ Prudens, τὰ ὁποῖα προσῆλθον μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν καὶ τότε ἡ ὄψις τῆς συνεδριάσεως μετεβλήθη καθ' ὁλοκληρίαν. Εὐθὺς ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι εἰς τὴν συνεδρί-

ασιν ἠσθάνθησαν ὅτι νέα καὶ μεγάλη νοημοσύνη κατέλαβε τὸ σῶμα τοῦ medium. Αἱ ἐκδηλώσεις ἦσαν εὐκρινέσταται καὶ ἄφθονοι αἱ ἀποδείξεις περὶ τῆς ταὐτότητος αὐτῶν. Τὸ πνεῦμα τοῦ Rector ἀνέλαβε τὴν προστασίαν τοῦ medium καὶ ἀπεμάκρυνε τὰ πανταχόθεν συρρεύσαντα ἐλαφρὰ πνεύματα, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν προξενήσωσι σύγχυσιν εἰς τὴν κ. Piper. Ἡ συνεδρίασις ἐκείνη διὰ τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ Prudens καὶ Imperator, ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων καὶ διδακτικωτέρων εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ πνευματισμοῦ. Ἐκεῖ θαυμάζει τις τὸν ἐν τῷ διαστήματι ἐλεύθερον βίον, ἐξιστορούμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων πνευμάτων καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ σύμπαντος. Ἀλλ' εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα θέλομεν ἐπανέλθει ὅταν θὰ πραγματευθῶμεν τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωήν.

*
* *

Ἕτερος ἄξιος λόγου ἐξερευνητὴς τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων ἐπίσης σοφὸς καὶ σφόδρα λεπτολόγος εἶναι ὁ καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κολομβίας Χίσλοπ. Καὶ οὗτος ἐπειραματίσθη διὰ τῆς κ. Piper καὶ τὰ συμπεράσματά του εἶναι ἀπαράλλακτα πρὸς τὰ τοῦ Χόδσωνος, βεβαιῶν ὅτι τὰ φαινόμενα δὲν δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν οὔτε διὰ τῆς τηλεπαθείας οὔτε διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς σκέψεως.

Ὁ καθηγητὴς Χίσλοπ ὑπέβαλε διὰ τοῦ Χόδσωνος διακόσια ζητήματα ἐντὸς φακέλλων ἐσφραγισμένων, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποθανόντος πατρός του. Καὶ ἐνῷ ὁ Χόδσων ὡμίλει πρὸς αὐτὸ ἐκεῖνος ἔφερε προσωπίδα καὶ ἐκάθητο ὄπισθεν τοῦ medium σιωπηλός. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κ. Piper δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Χόδσωνος τὰ ζητήματα διότι δὲν τὰ ἐγνώριζεν αὐτός, ὁ δὲ Χίσλοπ ἐφρόντιζε νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις στενοτάτας γνωστὰς μόνον εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πατρός του.

Μετὰ μακρὰς καὶ κοπιώδεις ἐρεύνας πρὸς ἐξέλεγξιν ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ζητημάτων, ἠδυνήθη ὁ καθηγητὴς Χίσλοπ νὰ ἐξακριβώσῃ πάντα ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τοῦ medium.

Ὑπεχρεώθη μάλιστα διά τινας ἐκ τῶν ἀπαντήσεων ἵνα ἐπιχειρίσῃ ταξείδιον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ διευκρινίσῃ σκοτεινά τινα σημεῖα αὐτῶν. Κατόπιν τῶν αὐστηρῶν αὐτῶν προφυλάξεων καὶ ἐρευνῶν, ἀποβαλὼν ὁ καθηγητὴς Χίσλοπ πᾶσαν δυσπιστίαν πρὸς τὴν κ. Piper, ἐπειραματίσθη εἰς τὸ ἑξῆς δι' αὐτῆς ἐλευθέρως καὶ ἀνυπόπτως συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ πατρός του, μεθ' ὅσας εὐκολίας συνδιελέγετο κατὰ τὸν ἐπίγειον αὐτοῦ βιον.

Κατόπιν ὁ καθηγητὴς Χίσλοπ διὰ τοῦ αὐτοῦ medium συνεκοινώνησε καὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων τεθνεώτων συγγενῶν καὶ φίλων του. Συνδιελέχθη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου ἀποβιώσαντος πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἄννης καὶ Ἐλίζας καὶ ἐξ ὅλων ἐκείνων τῶν συνεδριάσεων κατήρτισε ἑκατονταεσέλιδον ἔκθεσιν κατατεθεῖσαν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψυχολογικῆς ἑταιρείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκείνῃ ἀναφέρονται πολλὰ γεγονότα καὶ ἰδιαίτερα οἰκογενειακὰ ἐπεισόδια τοῦ καθηγητοῦ τὰ ὁποῖα εἶχον λησμονηθῆ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ χρόνου καὶ τὰ ὁποῖα κατόπιν ἀνεπόλησε εἰς τὸ μνημονικὸν αὐτοῦ. Ἐπιλέγει δὲ ὁ καθηγητὴς Χίσλοπ, ἔχων ὑπ' ὄψει του τὸ ἐξαγόμενον τῶν πειραμάτων του, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται πλέον εἰς αὐτόν, λαβόντα τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἁπτὰς καὶ καθαρὰς ἀποδείξεις, νὰ ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς ἀθανασίας τοῦ ἀνθρώπου.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διὰ τῆς Μ. Piper γενομένων πειραμάτων, ἐξεδόθη ἕτερος τόμος ἐκ 244 σελίδων, ὀφειλόμενος εἰς τὰ διὰ τῆς Μ. Thompson ἐπιτευχθέντα φαινόμενα.

Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ προσέλευσις τοῦ καθηγητοῦ Myers εἰς τὸν πνευματισμόν. Δι' αὐτῆς ὁ διάσημος φυσιοδίφης καὶ πρώην σφόδρα ὑλιστής, ἐπειραματίσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς καὶ ἀκριβείας. Τὸ ἐξαγόμενον τῶν πειραμάτων αὐτοῦ παρουσίασεν εἰς τὸ διεθνὲς ἐν Παρισίοις ψυχολογικὸν συνέδριον, οὗτινος ἐγένετο τότε ἐπίτιμος πρόεδρος. Συνέγραψε καὶ ἀξιόλογον βιβλίον τὸ ὁποῖον ὠνόμασεν ἡ «προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου».

Ὁ Καθηγητὴς τῆς νευρολογίας ἐν Παρισίοις Ch. Richet ἔγραψε τότε περὶ τοῦ σοφοῦ Myers τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ μέλλον καὶ ἡ ἱστορία θὰ ἀποδείξωσι τὸ ὄνομα τοῦ Myers ἐνδοξότερον. Τὸ λαμπρὸν καὶ περισπούδαστον αὐτοῦ σύγγραμμα εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος θὰ μεγαλύνῃ. Ψυχολόγος δεινός, πειραματιστὴς αὐστηρός, φιλόσοφος βαθύς, ἰδοὺ τὰ χαρακτηρίζοντα τὸν ἄνδρα προσόντα».

Αὐτὸς δὲ ὁ Myers ἐν τῇ πρὸς τὸ διεθνὲς συνέδριον ἐκθέσει του ἐξεφράσθη ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὰ πειράματα τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσα διὰ τοῦ medium Thompon, πᾶσα ὑπόνοια περὶ ἀπάτης ἢ ἄλλης τινος συμπτώσεως εὐνοϊκῆς πρέπει καθ' ὁλοκληρίαν νὰ ἀποκλεισθῇ. Εἴς τινας περιπτώσεις διαβλέπει τι; φαινόμενά τινα τηλεπαθείας ἢ τηλεσθησίας, ἀλλὰ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰ ὑποβληθέντα ζητήματα φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς μνήμης ὡρισμένων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ μόνον ὀφείλομεν νὰ ἀποδώσωμεν τὰς ἀνακοινώσεις ἐκείνας· Ἡ κυρία Thomposn εἶναι θυγάτηρ ἀρχιτέκτονος ἐν Βιρμιγχάμῃ καὶ ὁ σύζυγός της διευθύνει μέγαν ἐμπορικὸν οἶκον· ὡς medium οὐδέποτε ἐδέχθη ἀμοιβήν. Ἔχει διαφόρους ἰδιότητας τῆς μεσαζούσης καταστάσεως, ἀλλ' ἐξ ὅλων ἡ ἀξιολογωτέρα εἶναι ἡ τῆς ἐνσωματώσεως. Ὑπνωτιζομένη νομίζει τις ὅτι κοιμᾶται ὕπνον φυσικόν. Ἀφ' ὅτου ὑπεβλήθη εἰς τὰ ψυχολογικὰ πειράματα ἡ ὑγεία της ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὁμολογίαν· Κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἐδεχόμην πρόσωπα ἄγνωστα εἰς αὐτὴν καὶ ἐφρόντιζον νὰ διατελῶσιν εἰς πλήρη ἄγνοιαν τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ὑπέβαλον εἰς τὸ medium, ἵνα μὴ ἐπηρεάζωσιν αὐτὸ διὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν σκέψεών των. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας αἱ ἀπαντήσεις ἦσαν εὐκρινέσταται, ἐνῷ ὁσάκις ἦσαν παρόντα πρόσωπα γνωστὰ εἰς αὐτήν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι οἱ Κρούξ, Χόδσων καὶ ἄλλοι, τὰ φαινόμενα ἦσαν ὀλίγον συγκεχυμένα.

Τὰ πειράματα τοῦ Myers ἔχουσι μεγάλην ἀναλογίαν καὶ συμφωνίαν πρὸς τὰ γενόμενα ὑπὸ τοῦ Χόδσων διὰ τῆς Μ. Piper.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Λεὸν Denis διαμένων εἰς τὸ Tours τῆς Γαλλίας, ἀναφέρει τρία mediums, ἔχοντα τὴν ἰδιότητα τῆς ἐνσωματώσεως τῶν πνευμάτων, ἀφιλοκερδῶς προσενεχθέντα πρὸς πειραματισμὸν εἰς τὴν ἐκεῖ ψυχολογικὴν ἑταιρίαν. Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν δι' αὐτῶν γενομένων συνεδριάσεων ἀπετελέσθη μέγας τόμος, ἔνθα ἀναγινώσκομεν τὸν τρόπον καὶ τὰς λεπτομερίας, μιᾶς ἑκάστης ἐξ αὐτῶν. Μόλις τὸ φῶς κατεβιβάζετο λέγει ὁ Λεὸν Denis τὰ mediums ᾐσθάνοντο τὰ μαγνητικὰ ρεύματα τῶν πνευμάτων. Κατὰ τὸν πρῶτον βαθμὸν τοῦ ὑπνωτισμοῦ πρὶν ἢ ἀποκοιμηθῶσιν, ἔβλεπον πέριξ τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνεδρίασιν προσώπων, πλῆθος πνευμάτων συνηθροισμένων τῶν ὁποίων τὰ χαρακτηριστικὰ περιέγραφον μετὰ τοσαύτης λεπτομερείας, ὥστε πολλοὶ ἐκ τῶν παρισταμένων ἀνεγνώριζον συγγενικὰ ἢ ἄλλα γνωστά των πνεύματα, πρὶν ἢ ἔλθωσιν εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Καθ' ὅσον ὁ μαγνητικὸς ὕπνος ἐγίνετο βαθύτερος καὶ τὰ mediums ἐκοιμῶντο, ἐτελεῖτο στενώτερον τὸ φαινόμενον τῆς ἐνσωματώσεως τῶν πνευμάτων· ὁ πνευματικὸς ὁδηγὸς τοῦ κύκλου ἐκείνου εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀποκρούῃ πᾶσαν ἐξωτερικὴν ἐπίδρασιν ἢ αὐθυποβολὴν καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ συρρέοντα ἐλαφρὰ πνεύματα.

Αἱ ἐνσωματώσεις εἰς τὸν κύκλον ἐκεῖνον ἐγένοντο ἀλλεπάλληλοι. Ὁσάκις μία ἐξ αὐτῶν συνετελεῖτο ηὔξανον τὸ φῶς καὶ ὅταν τὸ πνεῦμα ἀπεσύρετο πάλιν τὸ φῶς ἠλαττοῦτο, ἵνα διευκολύνωσι τὴν ἐνσωμάτωσιν ἄλλου πνεύματος καὶ οὕτω καθεξῆς.

Συνήθως ὅταν τὸ ἓν ἐκ τῶν mediums διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐνσωματώσεως τὰ ἄλλα δύο ἀνεπαύοντο. Ἐνίοτε ὅμως αἱ ἐνσωματώσεις ἐγίνοντο συγχρόνως καὶ εἰς τὰ τρία. Κατὰ πρῶτον ἐνεσωματοῦντο οἱ πνευματικοὶ αὐτῶν ὁδηγοὶ ὁμιλοῦντες καὶ διδάσκοντες πολλὰ προβλήματα τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς καὶ συνιστῶντες τὴν ἐγκαρτέρισιν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τοὺς ἐπιγείους ἀνθρώπους. Εἶτα εἴρχετο ἡ σειρὰ τῶν πνευμάτων τὰ ὁποῖα συνήθως ἔζησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ συνεμερίσθησαν τὰς πράξεις καὶ τὰς ἕξεις τοῦ παρόντος βίου. Ἔβλεπέ τις ἐκεῖ ἐκτυλισσομένας σκηνὰς ποικίλλας, ἤκουον γονεῖς συμβουλεύοντας εἰ

τὰ παρόντα τέκνα των τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, φίλους ὑπενθυμίζοντας γεγονότα τῆς παιδικῆς ἡλικίας των καὶ ἄλλα πολλὰ σχετικὰ πρός τὰ ἀνθρώπινα πράγματα. Ἤκουον ἐπίσης ἄλλα πνεύματα ὁμιλοῦντα περὶ τῆς χαρᾶς ἢ τῆς θλίψεως ἣν ᾐσθάνθησαν μετὰ τὸν θάνατον, συνεπείας ἀναποδράστους τοῦ τρόπου τοῦ ἐπιγείου αὐτῶν βίου.

Πολλάκις ὅταν δύο ἐκ τῶν medium κατελαμβάνοντο συγχρόνως ὑπὸ τῶν πνευμάτων, ἠγείροντο ζωηραὶ φιλονικεῖαι μεταξὺ αὐτῶν. Δύο μεγάλοι πολιτικοὶ γνωστοὶ ἐν Γαλλίᾳ, ἀποβιώσαντες πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὄντες ἀντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων κατὰ τὸν ἐπίγειον αὐτῶν βίον, ἐφιλονίκησαν διὰ στόματος τοῦ medium μετὰ τοσαύτης ρητορικῆς δεινότητος καὶ εὐφραδίας, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι ἤκουεν αὐτοὺς ἀγορεύοντας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

Ἄλλοτε πρόσωπα κατὰ πρῶτον παρουσιαζόμενα εἰς τὰς συνεδριάσεις ἐκείνας καὶ παντελῶς ἄγνωστα εἰς τὸ médium, ἐλάμβανον συμβουλάς, θάρρος καὶ πολλάκις καὶ ἐπιπλήξεις, ἀναλόγως τῆς ἠθικῆς καταστάσεως ἑκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ τῶν ἐνδομύχων αὐτοῦ σκέψεων.

*
* *

Πολλοῦ λόγου ἄξια εἶναι καὶ τὰ πειράματα τοῦ καθηγητοῦ τῆς νευρολογίας ἐν Γενεύῃ Φλουρνουᾶ. Δι' ἑνὸς médium ὀνομαζομένου Ἑλένη Σμὶθ ἐπειραματίσθη ἐπὶ τέσσαρα συνεχῆ ἔτη καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῶν μελετῶν αὐτοῦ, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς ψυχολογικῆς ἑταιρείας τῆς Γενεύης εἰς βιβλίον φέρον τὸν τίτλον «ἀπὸ τὰς Ἰνδίας εἰς τὸν πλανήτην Ἄρην».

Εἰς πολλὰς συνεδριάσεις ἡ Ἑλένη Σμὶθ διηγήθη εἰς τὸν καθηγητὴν μίαν ἐκ τῶν προηγουμένων αὐτῆς ὑπάρξεων εἰς τὰς Ἰνδίας κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα. Καθ' ἣν ὥραν ἐν καταστάσει μαγνητικῇ διατελοῦσα, διηγεῖτο τὰ ἐπεισόδια τοῦ βίου ἐκείνου, μετεχειρίζετο λέξεις τῆς Ἰνδικῆς γλώσσης, τὰς ὁποίας καθολοκληρίαν δὲν ἐγνώριζεν ἅμα ἤθελεν ἐξυπνήσει. Ἔδιδεν ἐπὶ ἱστορικῶν προσώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν Ἰνδίαις ἀποδείξεις ἀκριβεῖς μὴ ἀναγραφομένας εἰς οὐδὲν γνωστὸν ἱστορικὸν σύγ-

γραμμα καὶ τὰς ὁποίας ὁ καθηγητὴς κατόπιν πολλῶν ἐρευνῶν ἐξηκρίβωσεν εἰς ἓν βιβλίον τοῦ Μαρλέ, ἱστορικοῦ ὀλίγον γνωστοῦ καὶ παντελῶς ἀγνώστου εἰς τὸ médium.

Βλέπει τις, λέγει ὁ καθηγητὴς Φλουρνουᾶ, εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς φυσιογνωμίας της, εἰς τὰς κινήσεις τοῦ σώματός της, εἰς τὸν ἦχον τῆς φωνῆς της ὅταν ὁμιλῇ ἢ ᾄδῃ εἰς τὴν Ἰνδικὴν γλῶσσαν, μίαν τελείαν ἀποτύπωσιν τῆς ἀνατολικῆς φυλῆς καὶ μίαν μελαγχολικὴν γλυκύτητα, κάτι τι τὸ θελκτικὸν τὸ ἐπαγωγὸν καὶ ἄλλα πολλὰ τα ὁποῖα χαρακτηρίζουσι τοὺς ἀνατολικοὺς λαούς. Ἐν γένει τὸ σύνολον τῶν τρόπων της καὶ τὸ μιμικὸν αὐτῆς γενῶσιν ἔκπληξιν εἰς τὸν παρατηρητήν, πῶς ἡ κόρη αὕτη ὑποκρίνεται μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας ἤθη καὶ ἔθιμα ἀγνώστων εἰς αὐτὴν λαῶν, τὰ ὁποῖα ἵνα μάθῃ καὶ συνειθίσῃ τις πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ὁ καθηγητὴς Φλουρνουᾶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν διαβλέπει ἐπέμβασιν ἄλλου πνεύματος ἀλλὰ μόνον τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παρελθόντος ἣν τὸ médium ἀνακτᾶ διατελοῦν ἐν καταστάσει ὑπνωτιστικῇ.

Παντελῶς ἀλλοῖα ἦτο ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων ὅταν ἡ Σμὶθ ἔβλεπε πρὸ αὐτῆς τὸν πνευματικὸν ὁδηγόν της Λεοπόλδον ἢ ἤκουε τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀμέσως ἡ φυσιογνωμία της μετεμορφοῦτο τελείως καὶ ἡ φωνή της ἐλάμβανε χαρακτῆρα φωνῆς ἀνδρικῆς καὶ ἡ ἔκφρασίς της ἐγίνετο μεγαλοπρεπής. Εἰς μίαν ἐκ τῶν συνεδριάσεων τὸ πνεῦμα τοῦ Λεοπόλδου ἀνήγειρεν αὐτὴν καθημένην ἐπὶ προσκεφαλαίου καὶ τὴν ἐκράτησεν εἰς ὕψος δύο μέτρων ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας.

Εἰς ἄλλας ἐκ τῶν συνεδριάσεων ἡ Ἑλένη Σμὶθ ἐν βαθυτάτῃ μαγνητικῇ καταστάσει εὑρισκομένη ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν καθηγητὴν Φλουρνουᾶ ἄλλην περίοδον τοῦ βίου αὐτῆς εἰς τὸν πλανήτην Ἄρην.

Ὁμιλοῦσα τὴν γλῶσσαν τῶν κατοίκων τοῦ Ἄρεως μεταχειρίζετο ἴδιον χαρακτῆρα λεκτικὸν καὶ λαρυγγισμοὺς καὶ φθόγγους ἰδιορρύθμους μὴ ἀπαντωμένους εἰς οὐδεμίαν γλῶσσαν τῆς Γῆς.

Ἠδυνήθη δὲ δι' αὐτῶν ὁ καθηγητὴς κατόπιν πολλῶν μελετῶν καὶ ἀγώνων νὰ συναρμολογήσῃ τοὺς ἀγνώστους ἐκείνους φθόγγους καὶ νὰ σχηματίσῃ κανόνας γραμματικοὺς δι' ὧν ἠδυνήθη νὰ ἀποτελέσῃ γλῶσσαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκεν τὸ ὄνομα «γλῶσσα τῶν κατοίκων τοῦ Ἄρεως».

Καὶ ὁ Formander Colavida πρόεδρος τοῦ πνευματιστικοῦ συλλόγου τῆς Βαρκελώνης ἐπέτυχε γεγονότα ἄξια λόγου δημοσιευθέντα εἰς τὴν Renue Spirite τόν Παρισίων.

Τὸ médium λέγει ὁ Colavida ὑπνωτισθὲν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τοῦ μαγνητικοῦ ὕπνου, ἠρώτησα τί ἔπραξε πρὸ τριῶν ἡμερῶν, πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος, πρὸ ἑνὸς μηνός, πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ οὕτω διαδοχικῶς ἀνεβίβασα αὐτὸ μέχρι τῆς μικρᾶς παιδικῆς του ἡλικίας τῆς ὁποίας τὰς λεπτομερείας ὅλας μοὶ διηγήθη. Ἀκολουθῶν τὴν αὐτὴν ὤθησιν διὰ τῆς αὐτῆς θελήσεως μοὶ διηγήθη τὸ médiums τὴν ἐν τῷ διαστήματι ζωήν του καὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τῆς προτελευταίας ὑπάρξεώς του. Τοιουτοτρόπως διαρκῶς διεγειρόμενον διηγήθη ὅλας τὰς ἐπιγείου αὐτοῦ ὑπάρξεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη του ἐνσάρκωσις παρίστα ὕπαρξιν ἀγρίας καταστάσεως. Δι' ἑκάστην ὕπαρξιν οἱ χαρακτῆρες τοῦ médium μετέβαλον ἔκφρασιν. Μετὰ ταῦτα Colavida ἐπανέφερεν αὐτὸ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν κατερχόμενος βαθμηδὸν τὴν κλίμακα μέχρι τῆς παρούσης ὑπάρξεώς του, ὁπότε ἀφύπνισεν αὐτό.

Ἵνα ἐξελέγξῃ τὸ πείραμα ὁ Colavida ὑπνώτισε τὸ médium δι' ἄλλου προσώπου καὶ τοῦ ἀπηύθυνε ἐν εἴδει ὑποβολῆς τὴν πρότασιν ὅτι ὅσα ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει ἀφηγήθη περὶ τῶν προηγηθεισῶν ὑπάρξεών του ἦσαν ὅλα ψευδῆ. Τὸ médium ὅμως καὶ πάλιν μετὰ τῆς αὐτῆς σειρᾶς διηγήθη ὅσα ἀκριβῶς εἶπε εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν χωρὶς νὰ παραλείψῃ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.

Ὁ Esteva Marata πρόεδρος τῆς ψυχολογικῆς ἑνώσεως τῆς Καταλώνης ἐδημοσίευσεν ἀνάλογα φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐπέτυχε διὰ τῆς συζύγου του βαθέως ὑπνωτιζομένης.

Τὰ πειράματα ταῦτα ἠδύναντο νὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ θὰ εἴχομεν τότε πολλὰ στοιχεῖα βεβαιότητος πρὸς ἀπόδειξιν τῶν

προγενεστέρων ἡμῶν ὑπάρξεων. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ ἐκλέξωμεν πρόσωπα λίαν εὐαίσθητα καὶ μεγάλης νοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ συγχρόνως νὰ ἔχωμεν τὴν προστασίαν ἀνωτέρου πνευματικοῦ ὁδηγοῦ ἀποκρούοντος πᾶσαν ἐξωτερικὴν ἐπίδρασιν καὶ πᾶσαν ἄλλην αἰτίαν δυναμένην νὰ ταράξῃ τὸ médium καὶ νὰ προφυλάξῃ αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου.

*
* *

Πολλοὶ ἐπιστήμονες ἐν οἷς καὶ ὁ καθηγητὴς Φλουρνουὰ ἰσχυρίζονται ὅτι εἰς τὰ βάθη τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει κεκρυμένη καὶ κοιμωμένη δύναμις τις τὴν ὁποίαν ὀνομάζουσι ὑποσυνειδῶς καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ὀφείλονται τὰ προειρημένα φαινόμενα. Ἡ γνώμη αὐτῶν εἶναι ἐσφαλμένη, ἐὰν θεωρῶσιν αὐτὴν ὡς δευτέραν δύναμιν αὐτόνομον ἤτοι ἐὰν νομίζωσι τὸν ἄνθρωπον ὡς διπλὴν προσωπικότητα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρχωσι ἐντὸς ἡμῶν δύο ὄντα ἀγνοοῦντα ἄλληλα. Ἡ προσωπικότης εἶναι μία, ἀλλὰ παρουσιάζεται ὑπὸ δύο διαφόρους ὄψεις, κατὰ μὲν τὸν ὑλικὸν βίον, ἕνεκεν τοῦ ἐκ τοῦ ὑλικοῦ σώματος φυσικοῦ περιορισμοῦ, μετὰ μνημονικοῦ καὶ ψυχικῶν δυνάμεων περιωρισμένων, κατὰ δὲ τὸν πνευματικὸν βίον μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς μνήμης καὶ τῆς ἀποκτηθείσης ἕως τότε νοημοσύνης, ὁπότε ἐνθυμεῖται ὅλας τὰς φάσεις τοῦ παρελθόντος αὐτῆς καὶ δύναται νὰ ἐκθέσῃ αὐτὰς ἐν ὅλῃ των τῇ λεπτομερείᾳ.

Τοιαύτης ὑψηλῆς περιωπῆς εἶναι τὰ φαινόμενα τὰ ἐπιτευχθέντα διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Χίσλοπ Χόδσων καὶ ἄλλων. Δι' αὐτῶν πειθόμεθα ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν τῇ ἀδιαιρέτῳ αὐτῆς προσωπικότητι ἀποκαλύπτεται ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος τοῦ ὑλικοῦ σώματος καὶ ὅτι βραδέως ἀναπτυσσομένη διὰ μέσου τῶν αἰώνων προχωρεῖ ἀδιαλείπτως εἰς τὸν τελικὸν αὐτῆς προορισμόν!

Μίαν μικρὰν εἰσέτι παρατήρησιν ἵνα τελειώσωμεν τὸ παρὸν κεφάλαιον. Ἡ μαγνητικὴ ἐπιρροὴ τῶν κατωτέρων πνευμάτων ἀνησυχεῖ πολὺ τὰ mediums καὶ ἐπιφέρει εἰς αὐτὰ κακοδιαθεσίαν καὶ καρηβαρίαν διαρκοῦσαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἐν ᾧ ἀπεναντίας ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἀνωτέρων πνευμάτων εἰς μὲν τὸ σῶμα φέρει εὐεξίαν εἰς δὲ τὸ πνεῦμα γαλήνην καὶ εὐχαρίστησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙϚ΄.

Ὑλοποιήσεις καὶ ἐμφανίσεις τῶν πνευμάτων

Ἐξ ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ψυχῆς τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποιήσεως καὶ ἐμφανίσεως ἐπιδρᾷ ζωηρότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ἐφ' ἡμῶν, διότι εἰς ὅσα γεγονότα μέχρι σήμερον ἠσχολήθημεν, τὸ πνεῦμα ἐνεργεῖ διὰ μέσου ὀργάνων ὑλικῶν καὶ ὀργανισμῶν ξένων. Ἐνῷ ἐνταῦθα βλέπομεν αὐτὸ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν δρᾶσιν.

Τὰ πνεύματα γνωρίζοντα ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἀποδείξεων περὶ τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς ἡ καλλιτέρα εἶναι ἡ ἀναπαράστασις τοῦ σώματος τὸ ὁποῖον εἶχον κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον, προσπαθοῦσι διὰ τῶν μαγνητικῶν ρευστῶν τοῦ médium καὶ τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνεδρίασιν προσώπων νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ὑλοποίησιν αὐτῶν καὶ νὰ γείνωσιν αἰσθητὰ εἰς πάντας.

Εἴς τινας συνεδριασεις ἐπὶ παρουσία μεσαζόντων πεπροικισμένων δι' ἰσχυρᾶς ψυχικῆς δυνάμεως, βλέπομεν νὰ σχηματίζωνται χεῖρες πρόσωπα προτομαὶ καὶ πολλάκις σώματα ὁλόκληρα παριστάνοντα ὅλας τὰς φάσεις τῆς ὑλικῆς ζωῆς. Βλέπομεν αὐτὰ κινούμενα, τὰ συλλαμβάνομεν διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ αἰσθανόμεθα τὴν φυσικὴν αὐτῶν θερμοκρασίαν. Πολλάκις χεῖρες μόναι ἐμφανιζόμεναι μᾶς ἐγγίζουσι μᾶς θωπεύουσι καὶ μᾶς πλήττουσιν ἐλαφρῶς εἰς τοὺς ὤμους. Μετακινοῦσι τὰ ἔπιπλα τοῦ δωματίου καὶ παίζουσιν ὄργανα μουσικὰ ὑπάρχοντα ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνδριάσεων. Τὰ πρόσωπα ἐμψυχοῦνται καὶ μᾶς ὁμιλοῦσι καὶ τὰ σώματα μετακινοῦνται, ὁσάκις ἐμφανισθῶσιν ὁλόκληρα, καὶ συναναστρέφονται καὶ συνδιαλέγονται μεθ' ἡμῶν. Ἐπιτρέπουσι νὰ πλησιάσωμεν νὰ ψηλαφήσωμεν καὶ νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερῶς τὸ ὑλοποιηθὲν αὐτῶν σῶμα ἵνα πεισθῶμεν δι' ὅλων ἡμῶν τῶν αἰσθήσεων περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ φαινομένου. Μετὰ ταῦτα ἀφοῦ παραμείνωσιν ὀλίγον χρόνον μεθ' ἡμῶν ἐνώπιον

ἡμῶν ἐξαφανίζονται μεταβαίνοντα ἀπὸ τῆς στερεᾶς καὶ ὁρατῆς καταστάσεως εἰς τὴν αἰθερίαν καὶ ἀόρατον τὴν μὴ ὑποπίπτουσαν πλέον εἰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν. Μάρτυρα ἀλάνθαστον καὶ ἀληθέστατον πλὴν τῶν αἰσθητηρίων ἡμῶν ὀργάνων ἔχομεν τὴν φωτογραφικὴν πλάκα τεθεῖσαν ἀπὸ πολλοῦ ἐν ἐνεργείᾳ εἰς ὅλους τοὺς καλῶς κατηρτισμένους πνευματιστικοὺς κύκλους καὶ ἐπικυροῦσα διὰ τῶν ἀναλλοιώτων νόμων τῆς φύσεως ὅσα διὰ τῶν αἰσθήσεων ἡμῶν βλέπομεν καὶ ἀντιλαμβανόμεθα.

Ὅπως τὰ φαινόμενα τῆς ἐνσωματώσεως μᾶς ἐδίδαξαν πολλοὺς μυστηριώδεις νόμους τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας οὕτω καὶ τὰ τῆς ὑλοποιήσεως μᾶς ἐξοικειοῦσι μετὰ τῶν νεωστὶ ἀνακαλυφθεισῶν καταστάσεων τῆς ὕλης καὶ μᾶς ἀποδεικνύουσι πόσον ἡ δύναμις τῆς θελήσεως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἀοράτων καὶ ἀβαρῶν στοιχείων αὐτῆς. Μᾶς δίδουσι πρὸς τούτοις νὰ ἐνοήσωμεν τὸν τρόπον τῆς δημιουργίας τῶν κόσμων ἐκ τῆς αἰθερίου ὕλης τῆς ἐν τῷ σύμπαντι διακεχυμένης καθὼς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ ἀναπαραγωγῆς αὐτῶν.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ παγκόσμιος αἰθήρ, ἢ ὅπως ὀνομάζουσιν αὐτὸν οἱ περὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενοι τὸ κοσμογόνον ρευστὸν, παριστᾷ τὴν τελευταίαν αἰθεριώδη κατάστασιν τῆς ὕλης, τῆς ὁποίας ἡ λεπτότης εἶναι τοιαύτη ὥστε διαφεύγει ὅλα τὰ γνωστὰ ἐπιστημονικὰ μέσα τῆς ἀναλύσεως. Ἐκ τοῦ κοσμογόνου τούτου ρευστοῦ τοῦ διακεχυμένου εἰς τὸ ἄπειρον διὰ βαθμιαίων συμπυκνώσεων αὐτοῦ παράγονται ὅλα τὰ στερεὰ καὶ βαρέα σώματα τὰ ὁποῖα σχηματίζουσιν ὅλους τοὺς ὑλικοὺς κόσμους τοῦ σύμπαντος. Ἀλλὰ τὰ στερεὰ σώματα ὅσῳ πεπυκνωμένα καὶ ἂν φαίνωνται ὅσῳ συμπαγῆ καὶ ἂν εἶναι, εἰσὶ διαχωρητὰ καὶ διαπερῶνται μετὰ μεγάλης εὐκολίας ὑπὸ τῶν ρευστῶν σωμάτων, τοῦ μαγνητικοῦ, τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐπὶ παραδείγματι καὶ ἄλλων ἀκόμη. Ἐπομένως ἡ ὕλη διανύουσα τὰς ἀλληλοδιαδόχους αὐτὰς φάσεις ἀπὸ

τῆς αἰθερίου καταστάσεως εἰς τὴν στερεὰν καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπανερχομένη εἰς τὴν προτέραν αἰθερίαν κατάστασιν, μᾶς φανερώνει τὴν αἰωνίαν αὐτῆς ἐναλλαγὴν διὰ τῆς ὁποίας διαρκῶς γεννῶνται καὶ διαρκῶς ἀποσυντίθενται οἱ ὑλικοὶ τοῦ σύμπαντος κόσμοι.

Τὸ πνεῦμα ὡς ἐν τοῖς ἐφεξῆς θέλομεν ἴδει τοῦ τε ζῶντος ἀνθρώπου ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὸ πνεῦμα τὸ ἐλεύθερον τοῦ τεθνεῶτος ἀνθρώπου, διὰ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως αὐτοῦ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ νὰ μεταβάλλῃ κατάστασιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς στερεᾶς εἰς τὴν αἰθερίαν καὶ τἀνάπαλιν.

Ἐγνωρίσαμεν ἐπίσης ὅτι, ἡ ὕλη ὅσον ἐξαεροῦται, ὅσον ἀποσυντίθεται ἀποκτᾷ καὶ νέας ἰδιότητας καὶ νέας αὐξανομένας δυνάμεις. Τὸ φαινόμενον τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἡ ἀκτινοβολία πολλῶν σωμάτων, ἡ δύναμις τῆς ἐντὸς τῶν ἱστῶν εἰσχωρήσεως τῶν ἀκτίνων τοῦ Ρέγκεν, ἡ ἐξ ἀποστάσεως ἐνέργεια τῶν κυμάτων τοῦ συστήματος Μαρκόνη, μᾶς παρέχουσι τοιαῦτα παραδείγματα.

Διὰ τῶν φαινομένων αὐτῶν καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ θεωρήσωμεν τὸ κοσμογόνον ρευστὸν, ὡς τὸ διάμεσον σημεῖον, ἔνθα ἡ ὕλη καὶ ἡ δύναμις συναντῶνται καὶ σχηματίζουσι μίαν μεγάλην ἑστίαν τῆς δυναμικῆς ἐνεργείας, τῆς πηγῆς δηλονότι τῶν ἀνεξαντλήτων δυνάμεων τὰς ὁποίας διευθύνει ἡ θεία θέλησις καὶ ἐκ τῆς ὁποίας πηγῆς διαχύνονται ἐν τῷ σύμπαντι ὑπὸ μορφὴν διαρκῶν κυμάνσεων ἡ ἁρμονία τῆς ζωῆς καὶ τῆς αἰωνίας σκέψεως.

Ἀκριβῶς λοιπὸν τὴν δύναμιν αὐτὴν καὶ τὴν ὕλην διὰ τοῦ συνδιασμοῦ τῶν ὁποίων δημιουργοῦνται τὰ συστήματα τῶν κόσμων ἐν τῷ σύμπαντι, ἀπαντῶμεν ἐν σμικρῷ καὶ ἐν συντόμῳ εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποιήσεως τῶν πνευμάτων, φαινόμενον τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους τῆς δημιουργίας ἑνὸς σώματος ἐπίσης ὑλικοῦ καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως πάλιν αὐτοῦ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐπίσης νόμους τῆς φύσεως.

Τὰ νεφελώματα τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου παρατηροῦμεν εἰς τὰ ἀμέτρητα βάθη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς διδάσκει ἡ ἀστρονομία ὅτι εἶναι ἀθροίσματα τοῦ κοσμογόνου ρευστοῦ βαδίζοντα τὴν ὁδὸν τῆς συμπυκνώσεως πρὸς σχηματισμὸν νέων κόσμων, ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ νεφελώματα προηγοῦνται καὶ εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποιήσεως τῶν πνευμάτων. Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ πειραματικὴ ψυχολογία καταλήγει εἰς τὴν θετικωτέραν τῶν ἀποδείξεων καὶ μᾶς διδάσκει τὸν τρόπον τῆς θείας θελήσεως ἐπὶ τῆς ὕλης πρὸς δημιουργίαν τῶν κόσμων καὶ ἐξέλιξιν τοῦ γιγαντείου ἔργου τοῦ σύμπαντος.

Ὅταν κατά τινα πνευματιστικὴν συνεδρίασιν πρόκηται νὰ συντελεσθῇ τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποιήσεως, διακρίνομεν κατ᾽ ἀρχὰς ἀθροίσματα νεφελώδη, σχήματος στρογγύλου ἢ ὠοειδοῦς καὶ συγχρόνως βλέπομεν ρεύματα φωτεινὰ ἐξερχόμενα ἄλλοτε ἐκ τῶν τοίχων τοῦ δωματίου, ἄλλοτε ἐκ τοῦ πατώματος καὶ ἄλλοτε ἐκ τῶν προσώπων τῶν παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν. Τὰ νεφελώδη ἐκεῖνα ἀθροίσματα ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον γενόμενα ὀγκωδέστερα, λαμβάνουσι σχῆμα ἐπίμηκες κυλινδρικὸν καὶ οὕτω βαθμηδὸν προσεγγίζουσιν εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποιήσεως τῶν πνευμάτων παρουσιάζει πολλοὺς βαθμούς. Κατὰ πρῶτον ὅταν τὰ πνεύματα παραλαμβάνοντα τὴν ἀναγκαιοῦσαν ὕλην, ἀρχίζουσι τὴν συμπύκνωσιν τοῦ περιπνεύματος αὐτῶν, γείνονται αἰσθητὰ μόνον εἰς τὰ médiums, τὰ ὁποῖα περιγράφουσι τὰ διάφορα αὐτῶν χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ὁποῖα πνεύματα οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν συνεδρίασιν δὲν ἀντιλαμβάνονται διὰ τῶν αἰσθήσεων αὐτῶν, ἡ φωτογραφικὴ ὅμως πλὰξ ἀντιλαμβάνεται ταῦτα καὶ τὰ παρουσιάζει ὅπως ἀκριβῶς τὰ περιγράφουσι τὰ médiums. Ὀλίγον ἀκόμη ἐὰν προχωρήσῃ τὸ φαινόμενον τῆς συμπυκνώσεως, τότε τὸ πνεῦμα γείνεται ὁρατὸν εἰς πάντας καὶ παρουσιάζεται τέλειος ὑλικὸς ὀργανισμὸς μετὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς ἄμεσον συνάφειαν καὶ νὰ πεισθῶμεν δι᾽ ὅλων ἡμῶν τῶν αἰσθήσεων περὶ τῆς πραγματικότητος αὐτοῦ.

Εὐνόητον εἶναι ὅτι ὁσάκις εὑρεθῶμεν ἀπέναντι τοιούτου φαινομένου, ὀφείλομεν νὰ θέσωμεν αὐτὸ ὑπὸ αὐστηρότατον ἔλεγχον καί, ὡς ἄλλος Θωμᾶς, νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐπιθέσωμεν τὴν χεῖρα ἡμῶν ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ τότε μόνον νὰ πεισθῶμεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην βοηθὸν ἀκριβέστατον ἔχομεν τὴν φωτογραφικὴν πλάκα, ἡ ὁποία οὔτε παραισθήσεις ἔχει, οὔτε προκατειλημμένη εἶναι.

Καὶ κατὰ πρῶτον ἂς ἐξετάσωμεν τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἠδυνήθησαν νὰ φωτογραφήσωσι πνεύματα ἀόρατα εἰσέτι εἰς τοὺς παρευρισκομένους εἰς τὴν συνεδρίασιν. Ἂν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐγένοντο πολλαὶ ἀγυρτικαὶ ἀπόπειραι δόλου καὶ καταχρήσεις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἁπλοϊκῶν, ἐν τούτοις τὰ ἐπιστημονικὰ πειράματα καὶ αἱ ἀποδείξεις ἀφθονοῦσι.

Ὁ Ἄγγλος Ἀκαδημαϊκὸς Russel- Wallace πειραματιζόμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ του μετὰ προσώπων οἰκογενειακῶν του, ἐπέτυχε φωτογραφίαν τοῦ πνεύματος τῆς μητρός του, ἔνθα παραμόρφωσις τοῦ ἀνωτέρου χείλους τοῦ στόματος, ἣν εἶχεν ἐν τῇ ζωῇ, ἀπετέλει πειστικωτάτην ἀπόδειξιν περὶ τῆς ταὐτότητός της. Τὸ méd um προηγουμένως εἶχε περιγράψει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀοράτου εἰσέτι πνεύματος, ὅπως ἀκριβῶς τὰ παρέστησεν ἡ φωτογραφικὴ πλάξ.

Ὁ Διάσημος ζωγράφος Tissot, ὁ γνωστὸς διὰ τὰς λαμπρὰς εἰκονογραφίας τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ, ἐπέτυχεν ἐπίσης πειραματιζόμενος τὸ ἑξῆς ἄξιον λόγου φαινόμενον: Εἰς τὴν φωτογραφικὴν πλάκα παρουσιάσθησαν δύο εἰκόνες τοῦ medium, διότι τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὑρέθη αὐτὸ ἐν καταστάσει διχοτομήσεως, ἡ εἰκὼν τοῦ ἰδίου πειραματιστοῦ Tissot, καὶ μία ἄλλη πνεύματός τινος ἀναγνωρισθέντος κατόπιν ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ.

Ἀνάλογα πειράματα ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Thompson, Maroni καὶ Beattie. Καὶ οἱ τρεῖς ἐπειραματίσθησαν μετὰ μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας λαβόντες προφυλάξεις ἀσφαλεστάτας. Ὁ Aksakof ἐν τῇ 27ῃ σελίδι τοῦ βιβλίου του, περιγράφει λεπτομερῶς τὰ πειράματα τοῦ Beattie ὅστις κατόπιν συνειργάσθη μετὰ τοῦ Thompson, καὶ ἐπέτυχεν σειρὰν πολλῶν

ἀνθρωπίνων μελῶν καὶ ὁλοκλήρων σχημάτων ἀοράτων εἰσέτι εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ ὁποῖα προηγουμένως εἶχε περιγράψει τὸ ὑπνωτισθὲν medium. Τὰ περισσότερα τῶν πειραμάτων αὐτῶν ἐξετέλεσαν ἐν τῷ σκότει. Ἰδοὺ τί λέγει περὶ αὐτῶν ὁ Aksakof:

«Εἰς τὰ πειράματα ταῦτα εὑρέθημεν ἐνώπιον οὐ μόνον ἁπλῶν φωτεινῶν ἐντυπώσεων ἀλλὰ συμπυκνώσεων ὑλικῶν ἀοράτων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, ἐπαισθητῶν ὅμως εἰς τὴν φωτογραφικὴν πλάκα. Ἄλλοτε ἡ συμπύκνωσις ἦτο μὲν αἰσθητὴ εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ τόσον ἀραιὰ ὥστε διὰ μέσου αὐτῆς διεκρίνοντο τὰ πρόσωπα τῶν ἀπέναντι ἡμῶν καθημένων καὶ ἄλλοτε ἐγένετο πυκνοτέρα ὥστε ὡς ὁμίχλη πυκνοτάτη μόλις ἐπέτρεπε νὰ βλεπωμεν ἀμυδρῶς τοὺς κατέναντι μας καθημένους.»

Αἱ ἐμφανίσεις αὗται ἀποδίδουσιν εἰς τὰ φαινόμενα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Aksakof διπλοῦν χαρακτῆρα, ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν ὑλικὸν κατὰ τὴν κυριολεκτικὴν τῆς λέξεως σημασίαν καὶ ἀφ᾽ ἑτέρου πνευματικόν, δι᾽ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς θελήσεως αὐτῶν τὰ πνεύματα ἐξυφαίνουσι τεχνητῶς την ἀόρατον ὕλην πρὸς ὡρισμενον σκοπὸν καὶ ὅτι ἐν τῇ δράσει ταύτῃ τῶν πνευμάτων γείνεται πλήρης καὶ τελεία ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων τῆς κοσμογονίας, τοὺς ὁποίους ἡ νεωτέρα Ἀστρονομία βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φυσικῶν ἐπιστημῶν μᾶς διδάσκει.

Καὶ ὁ Mumler ἐν Ἀμερικῇ ἐπέτυχε πολλὰς φωτογραφίας ἀοράτων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πνευμάτων. διὰ τὰς ὁποίας ἐπιστήμονές τινες ἠθέλησαν νὰ ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀγυρτείαν. Δι᾽ ὃ ἐσχηματίσθη πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ἥτις ἐξηκρίβωσε τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος, ἐν οἷς ὁ μέγας δικαστὴς Ἐδμόνδος κατέθηκε ὅτι, μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχον φωτογραφίαι προσώπων τὰ ὁποῖα οὐδέποτε εἰς τὸν βίον των εἶχον φωτογραφηθῇ καὶ αἱ εἰκόνες αὗται ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ πολλῶν ἄλλων μαρτύρων.

Ἠδυνήθησαν πρὸς τούτοις νὰ φωτογραφήσωσι τὰς διαδοχικὰς φάσεις τῆς ὑλοποιήσεως. Ὁ Λεὸν Dénis ἔχει σειρὰν τοιούτων εἰκόνων τὰς ὁποίας ἐπέτυχεν ὁ ἐν Ρώμῃ διευθυντὴς τοῦ Vassilo M.

Volpi, οὗτινος τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος εἶναι ἀνώτερον πάσης ὑπονοίας. Αἱ εἰκόνες αὗται παριστῶσι τὴν βαθμιαίαν ἐμφάνισιν ἑνὸς πνεύματος ἀπὸ λεπτοτάτης καὶ ἀοράτου σκιᾶς μέχρι τῆς τελείας καὶ ἁπτῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Συνέχεια τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως

Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐμφάνισις τοῦ πνεύματος εἶναι ὁρατὴ ὑφ' ὅλων τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνεδρίασιν, οἱ ὁποῖοι ταυτοχρόνως βλέπουσι καὶ τὸ ὑλοποιηθὲν πνεῦμα καὶ τὸ médium ὥστε νὰ μὴ ὑπολείπεται εἰς αὐτοὺς οὐδεμία ἀμφιβολία, οὐδεὶς δισταγμὸς περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ φαινομένου.

Τὸ ὑλοποιηθὲν πνεῦμα παρουσιάζεται τέλειος ἀνθρώπινος ὀργανισμός. Κινεῖται, περιπατεῖ, συνδιαλέγεται μετὰ τῶν παρισταμένων προσώπων καὶ ἀφοῦ ἐπὶ τινας στιγμὰς ζήσῃ τὸν ὑλικὸν βίον, διαλύεται βαθμηδὸν καὶ βραδέως, ἐξαερούμενον ὑπὸ τὰ ὄμματα ὅλων τῶν παρόντων προσώπων.

Τοιαύτη ἀξία λόγου καὶ βεβαιοτάτη ὑλοποίησις ἦτο ἡ τῆς Katie King ἡ ὁποία ἐνεφανίζετο εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κρούξ ἐπὶ πολλοὺς συνεχῶς μῆνας. Ἔκτοτε ὁ Κρούξ ἐπανειλημμένως ἐπεβεβαίωσε τὸ γεγονός. Εἰς τὸ συνέδριον τὸ ὁποῖον ἐγένετο διὰ τὴν πρόοδον τῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Βριστὸλ τῆς Ἀγγλίας τὸ 1898 τοῦ ὁποίου ἦτο ἐπίτιμος πρόεδρος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τριάκοντα ἔτη παρῆλθον ἀφ' ὅτου ἐδημοσίευσα τὴν στατιστικὴν τῶν πρώτων πειραμάτων μου. Ἐβεβαίου τότε τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ὅτι ὑπάρχει μία ἄγνωστος εἰσέτι δύναμις ἐνεργοῦσα διὰ νοημοσύνης ἥτις πολὺ διαφέρει τῆς κοινῆς νοημοσύνης τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων. Ἐπιβεβαιῶ σήμερον ὅλα ὅσα τότε ἐδημοσίευσα καὶ δύναμαι νὰ προσθέσω καὶ ἄλλα πολλὰ μεταγενέστερα γεγονότα τῆς αὐτῆς φύσεως.»

Ἡ διάσημος Ἀγγλὶς συγγραφεὺς Florance Marryat εἰς ἓν τῶν συγγραμμάτων αὐτῆς ἐπιγραφόμενον «ὁ κόσμος τῶν πνευ-

μάτων ἀναφέρει λεπτομερείας τῶν πνευματιστικῶν συνεδριάσεων τοῦ Κρούξ τῶν ὁποίων ὑπῆρξε τακτικὸς θαμών. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν ἑξῆς ἀξίαν μνείας περικοπὴν αὐτῆς:

«Παρευρέθην εἰς τὰ πειράματα καὶ τὰς ἐρεύνας τοῦ Κρούξ ἵνα ἰδίοις ὄμμασι πεισθῶ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ φαινομένου. Ἐνῷ ἡ ὑλοποιηθεῖσα Katie King περιεπάτει καὶ συνωμίλει μεθ' ἡμῶν ἔβλεπον μεθ' ὅλων τῶν παριστaμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν προσώπων τοὺς πλοκάμους τοῦ médium ἐγγίζοντας τὸ ἔδαφος τοῦ θαλαμίσκου τῶν ὑλοποιήσεων, ἐνῷ ἐκεῖνο κατέκειτο ἐξηπλωμένον ἐπὶ ἐπιμήκους καθίσματος. Εἶδον πολλάκις ταὐτοχρόνως τὴν Katie καὶ τὸ médium εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἔχω τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δύο προσώπων κεχωρισμένων καὶ διακρινομένων ἀπ' ἀλλήλων, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀπετέλει ἰδίαν προσωπικότητα διαφέρουσαν καθ' ὅλα τὰ φυσικὰ γνωρίσματα. Εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐμφανίσεων τῆς Katie ἐπροτείναμεν εἰς αὐτὴν ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ διαλυθῇ ἐνώπιον ἡμῶν ἐν πλήρει φωτισμῷ. Συνήνεσεν εἰς τὴν παράκλησιν ἡμῶν ἂν καὶ κατόπιν μᾶς εἶπε τὸ μέγα κακὸν τὸ ὁποῖον τῆς ἐπροξενήσαμεν.

Ἔστη ὀρθία, ἀκουμβήσασα εἰς τὸν ἀπέναντι μας τοῖχον τοῦ δωματίου καὶ ἐξέτεινε τοὺς βραχίονας της σταυροειδῶς. Ἀμέσως ἤναψαν τρεῖς λυχνίαι τοῦ φωταερίου καὶ ὁ θάλαμος ἐφωτίσθη ἀφθόνως. Μόλις εἴδομεν αὐτὴν ἐν τῇ στάσει ἐκείνῃ ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα καὶ ἀμέσως διελύθη ὁ προσωρινὸς ἐκεῖνος ὀργανισμὸς ὡς πλαγγὼν (κοῦκλα) κήρινος ριφθεῖσα ἐντὸς μεγάλης πυρᾶς. Διεκρίναμεν τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της καὶ τὸ ὅλον σῶμα της καταρρέοντα ὡς οἰκία ἐν ὥρᾳ ἰσχυροῦ σεισμοῦ κρημνιζομένη. Τοιαύτη ἦτο ἡ ἐντύπωσις ὅλων, ὥστε κατελήφθημεν ὑπὸ φρικιάσεων καὶ τρόμου ἐνώπιον τοιούτου φαινομένου λαβόντος χώραν ἐν πλήρει φωτισμῷ.»

Ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν τὴν περικοπὴν ταύτην τῆς M. Marryat διὰ νὰ καταδείξωμεν ὁπόσην ἐπίδρασιν ἔχει

ἡ δύναμις τοῦ φωτὸς εἰς τὰ ὑλοποιηθέντα πνεύματα καὶ νὰ παραστήσωμεν τὴν ἀνάγκην τοῦ ὀλίγου καὶ ἀμυδροῦ φωτὸς κατὰ τὰς πνευματιστικὰς συνεδριάσεις, διότι τότε διευκολύνεται ἡ παραγωγὴ τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως καὶ παντὸς ἄλλου φαινομένου τῆς ψυχικῆς ἐκδηλώσεως.

Ἕτερον περιστατικὸν ἄξιον λόγου φέρον τὸ κῦρος τῆς βεβαιότητος καὶ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Aksdakof εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀποθανούσης συζύγου τοῦ Λιβερμόρε ἐν Νέα Ὑόρκη. Ταύτης τὸ φάσμα περιβαλλόμενον ὑπὸ μυστηριώδους αἴγλης ἐν εἴδει φωτοσφαίρας παρουσίαζεν ὅλα τὰ γνωστὰ εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς χαρακτηριστικὰ καὶ πλέον ἢ εἰκοσάκις παρουσιάσθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον αὐτοῦ.

*
* *

Αἱ δύο περιπτώσεις τῆς ὑλοποιήσεως περὶ τῶν ὁποίων ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος εἰσὶν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἐκ τῶν πρώτων φαινομένων τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας.

Ἄς ἴδωμεν ἤδη καὶ πρόσφατα γεγονότα ἀφθονοῦντα κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα κέντρα τοῦ τε παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου. Εἴς τινας ἐκ τῶν σημερινῶν συνεδριάσεων δὲν βλέπομεν μίαν καὶ μόνην ἐμφάνισιν ἀλλὰ πολλὰς ταυτοχρόνως καὶ διακρίνομεν τὴν μίαν ἀπὸ τῆς ἄλλης διὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἀναστήματος, τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου, τῆς φωνῆς καὶ πολλάκις καὶ τοῦ φύλλου, διαφορᾶς ἐξ ἧς πειθόμεθα ἀκραδάντως ὅτι πρόκειται περὶ πολλῶν προσωπικοτήτων οὐδεμίαν ὁμοιότητα οὐδὲ σχέσιν ἐχουσῶν οὔτε μεταξὺ αὐτῶν οὔτε πρὸς τὸ médium. Καὶ εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἐμφανίσεις βλέπομεν ἐφαρμοζομένους τοὺς νόμους τῆς ὑλοποιήσεως ἀκριβῶς ὅπως προηγουμένως ἐξεθήκαμεν αὐτούς.

Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διευθυντὴς τοῦ ἰνστιτούτου Ἰατρὸς Gibier παρουσίασεν εἰς τὸ ψυχολογικὸν συνέδριον τῶν Παρισίων ἔκθεσιν ἐκτεταμένην ἐπὶ τῆς ὑλοποιήσεως τῶν πνευμάτων. Τὰς ἐρεύνας του ἐξετέλεσεν ἐν τῷ ἰδίῳ του ἐργαστηρίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν

βοηθῶν αὐτοῦ καί τινων ἄλλων ἐπιστημόνων. Δύο ἐκ τῶν βοηθῶν του εἶχον ἐντολὴν νὰ ἐπαγρυπνῶσι τὸ médium Mam Salmon, οὕτινος ἡ ἐνδυμασία ἦτο πάντοτε μελανή, ἐνῷ ὅλα τὰ πνεύματα ὅσα ἐνεφανίσθησαν καθ' ὅλας τὰς συνεδριάσεις ἔφερον λευκὰ ἐνδύματα. Πρὸς ἀσφάλειαν περισσοτέραν κατεσκεύασε κλωβίον μεταλλικὸν κλειόμενον διὰ σιδηρᾶς θυρίδος. Ἐντὸς αὐτοῦ ἐτοποθέτει ἐπὶ καταλλήλου καθίσματος τὸ medium καὶ ἤρχιζε τὰς συνεδριάσεις, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν μόνον μίαν συγκεφαλαιοῦσαν ὅλας τὰς ἄλλας.

Τὴν 10ην Ἰουλίου 1897 ἡ Mam Salmon ἐκλείσθη ἐντὸς τοῦ κλωβίου καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἐντὸς αὐτοῦ ἐπιμήκους καθίσματος. Ἐπὶ πλέον ὁ λαιμός της περιεβλήθη διὰ ταινίας ἐπιδεθείσης διὰ χειρουργικοῦ κόμβου τῆς ὁποίας τὰ ἄκρα ἐκαρφώθησαν ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐκολλήθη ὑπὸ τοῦ Gibier γραμματόσημον Γαλλικόν. Τὸ φῶς ἠλαττώθη, ἀλλ' ἐν τούτοις διεκρίνοντο καθαρῶς τὰ ἐν τῷ δωματίῳ ἀντικείμενα καὶ πᾶσα ἄλλη τυχὸν γενησομένη ἐν αὐτῷ κίνησις. Κατ' ἀρχὰς ἐνεφανίσθησαν, βραχίονες, προτομαὶ καὶ πρόσωπα ἀτελῆ τὰ ὁποῖα μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας διεδέχθησαν τέλειοι ἀνθρώπινοι ὀργανισμοί, φέροντες ὅλοι λευκὴν ἐνδυμασίαν. Τὰ ἀναστήματα αὐτῶν ἦσαν διάφορα, ἀπὸ παιδικοῦ ἀναστήματος, ὁποῖον ἦτο τὸ τῆς ἐμφανισθείσης μικρᾶς Mandes, μέχρις ὑψηλοτάτων ἀναστημάτων. Ἀκολούθως παρουσιάσθησαν μορφαὶ γυναικεῖαι λεπταὶ καὶ χαρίεσσαι, ἐνῷ τὸ medium ἦτο πρόσωπον εὔρωστον καὶ ἡλικίας πεντήκοντα ἐτῶν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἐμφανίσεων παρουσιάσθη σχῆμα ἀνδρικόν, γενειοφόρον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ellan, μετὰ φωνῆς ἠχηρᾶς βροντώδους, ὅστις διὰ τοῦ γρόνθου του ἔπληξεν ἐλαφρῶς τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν παριστα μένων εἰς τὴν συνεδρίασιν. Ἡ χεὶρ αὐτοῦ συλληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Gibier καὶ κρατηθεῖσα μεταξὺ τῶν δύο αὐτοῦ χειρῶν, ἐξητμίσθη μετ' ὀλίγον ἐντὸς αὐτῶν.

Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐμφανίσεις ἐγένοντο ὑπὸ τὰ ὄμματα ὅλων τῶν παρόντων προσώπων. Καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ μορφὴν νεφέλης φω-

σφοριζούσης διεμορφώθησαν βαθμηδὸν ἅπαντες οἱ ὑλοποιηθέντες ἐκεῖνοι ὀργανισμοί, ἐξ ὧν ὁ τῆς θελκτικῆς καὶ λεπτοφυοῦς νεάνιδος ἥτις περιπατεῖ ἐντὸς τῆς αἰθούσης, χαιρετᾷ καὶ σφίγγει τὰς προτεινομένας εἰς αὐτὴν χεῖρας τῶν παρισταμένων. Μίαν στιγμὴν εἰσέτι διακρίνεται κεφαλὴ χαρίεσσα πρὸς τὴν ὀροφὴν τοῦ δωματίου καὶ μετὰ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας τὰ πάντα κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον ἐξηφανίσθησαν. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Gibier δι' ἀπλέτου φωτὸς ἐξήλεγξε τὸ medium καθήμενον ἐντὸς τοῦ κλωβίου καὶ φέρον ἐπὶ τοῦ τραχήλου του περιβεβλημένην τὴν ταινίαν τῆς ὁποίας τὰ ἄκρα ἦσαν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ τοίχου προσηλωμένα καὶ ἐσφραγισμένα, ὅπως τὰ εἶχεν ἐκεῖνος διευθετήσει.

Εἴπομεν ὅτι τὰ ὑλοποιούμενα πνεύματα κινοῦνται, ὁμιλοῦσιν καὶ ἀποκαλύπτουσι τὸ ὄνομα αὐτῶν. Συνδιαλέγονται μετὰ τῶν παρισταμένων προσώπων καὶ ἡ φωνή των ἀκούεται εἰς ὅλην τὴν αἴθουσαν, φέρουσιν ἐνδύματα καὶ τὴν ὕλην τῶν φορεμάτων αὐτῶν δανείζονται ἐκ τῶν φορεμάτων τοῦ medium, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἀποδείξει. Εἰς μίαν ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ κ. Gibier τὸ πνεῦμα τῆς Λελίας, ἐσχημάτισε διὰ φυσήματος ἐνώπιον ὅλων τῶν παρισταμένων ὕφασμα λευκότατον, ἐν εἴδει γάζης, τὸ ὁποῖον ἐπεξετάθη καὶ ἐκάλυψεν ὅλους τοὺς παρεστῶτας. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἀποδεικνύει τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τῆς θελήσεως ἐπιβεβαιοῦν ὅσα εἴπομεν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ὁ κ. Gibier λέγει ὅτι τὰ ὑλοποιούμενα πνεύματα ἀνεξαρτήτως τῶν χαρακτήρων μεθ' ὧν γεινονται αἰσθητὰ ἀπαντῶσιν ἐρωτώμενα ὅτι εἰσὶν ἴδιαι ὑπάρξεις καὶ χωρισταὶ προσωπικότητες, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσαι μετὰ τοῦ medium παρὰ μόνον ὅτι δανείζονται παρ' αὐτοῦ τὰ στοιχεῖα τῆς ὑλοποιήσεως. Μαρτυροῦσι πρὸς τούτοις ὅτι εἰσὶν αἱ ψυχαὶ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν ταυτότητα των διὰ πολυαρίθμων πειστικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἀποκαλύψεων τοῦ ἐπιγείου αὐτῶν βίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Συνέχεια τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως

Ἀκολουθοῦντες τὴν συνέχειαν τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως παρατηροῦμεν ὅτι, εἰς τὰ πειράματα τοῦ Cibier μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων πνευματικῶν ἐμφανίσεων, ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς Blanche πειστικώταται ἀποδείξεις περὶ τῆς ταὐτότητός της εἰς δύο συγγενεῖς αὐτῆς παρούσας κατὰ τὴν συνεδρίασιν. Ἀμφότεραι ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἐναγκαλισθῶσιν ἐπανειλημμένως καὶ νὰ συνδιαλεχθῶσιν μετ' αὐτῆς εἰς γλῶσσαν Γαλλικήν, ἣν δὲν ἐγνώριζε τὸ médium. Ὁ κ. Cibier πρὸς τούτοις παρετήρησεν εἰς τὸ συνέδριον ὅτι αἱ ὑλοποιήσεις εἶχον διάφορον ἔντασιν ἀναλόγως τῶν χορηγουμένων εἰς τὰ πνεύματα ὑλικῶν δυνάμεων.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ κ. Cibier τὸ medium ἐνῷ εἶχεν ἐγκλεισθῇ ἐντὸς τοῦ κλωβίου μετὰ τῶν συνήθων ἀσφαλιστικῶν μέτρων καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιτηρήσεως, μετὰ τὴν συνεδρίασιν εὑρέθη ἔξω τοῦ κλωβίου χωρὶς τὰ σήματα νὰ δεικνύουσι σημεῖα βιασμοῦ. Ἐξηγήσεις δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ πνεύματος Ellan ἔπεισαν τοὺς παρισταμένους ὅτι ἡ θύρα τοῦ κλωβίου χωρὶς ποσῶς νὰ παραβιασθῇ, κατὰ τοὺς γνωστοὺς νόμους τῆς ἐξαρεώσεως τῶν σωμάτων ἀφῆκε δίοδον εἰς τὸ medium καὶ εἶτα πάλιν ἀπεκατέστη ἡ πρώτη τῆς ὕλης κατάστασις. Τοῦτο εἶναι γεγονὸς ἀξιοπαρατήρητον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐπιρροῆς τῶν πνευμάτων ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ ἐξηγεῖ τὸ γεγονὸς τὸ ἀναγραφόμενον εἰς τὴν Γραφὴν πῶς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κρατούμενος εἰς τὰς φυλακὰς ἵνα θανατωθῇ τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ἐξῆλθεν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς χωρὶς νὰ παραβιασθῶσιν οὔτε αἱ θύραι οὔτε τὰ παράθυρα οὔτε ἄλλο μέρος τῆς φυλακῆς.

***

Φαινόμενα ἐπίσης ἄξια μνείας ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Bayol διοικητοῦ τῆς Δαχομέης. Τὰ πειράματά του ἐτέλεσεν ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν διακεκριμμένων προσώπων, Νομικῶν Ἰατρῶν

καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Κατὰ πρῶτον βαρεῖα σκευωθήκη ὑπάρχουσα ἐντὸς τοῦ δωματίου ἤρχισε κυλιομένη μετὰ μεγάλου πατάγου, μετὰ ταῦτα παρουσιάσθησαν σφαῖραι φωτειναὶ περιφερόμεναι καὶ αὗται εἰς διάφορα ὕψη ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Ὁ ἰατρὸς Bayol συνέλαβε τότε τὴν ἰδέαν νὰ καλέσῃ τὸ πνεῦμα τῆς Ρωμαίας Acella. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν ἀνεφάνη φλὸξ ἥτις πλησιάσασα πρὸς αὐτὸν ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Συνδιελέχθη μετ' αὐτῆς ὅπως ἤθελε συνομιλήσει μετὰ ζῶντος προσώπου καὶ ἡ φλὸξ μετεκινεῖτο ὡς δύναμις νοητική. Ἐνίοτε παρετήρησαν ταὐτοχρόνως δέκα ἕως δώδεκα τοιαύτας φλόγας, ἐνῷ ἡ αἴθουσα ἦτο ἀπλέτως φωτισμένη. Εἰς τὰς ἀκολούθους συνεδριάσεις ἡ Acella ἐγένετο ὁρατὴ καὶ προσιτὴ εἰς πάντας καὶ εἰς μίαν τῶν ἐμφανίσεων αὐτῆς ἐπηκολούθησε βροχὴ ῥόδων καὶ ἄλλων ἀνθέων ἐξ ὧν ἐπληρώθησαν τὰ θυλάκια πολλῶν ἐκ τῶν παρισταμένων.

Τὰ mediums ἐνῷ ἦσαν ἀγράμματα ἔγραψαν εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικήν. Ἄλλοτε παρήχθησαν φαινόμενα μηχανικὰ μεγάλης δυνάμεως. Ἓν ἐκ τῶν mediums ἀνυψώθη ἀποτόμως εἰς ὕψος 4 μέτρων καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τραπέζης χωρὶς νὰ ὑποστῇ οὐδένα μωλωπισμόν. Ἐπιλέγει δὲ ὁ ἰατρὸς Bayol ὅτι τὰ πειράματά του ἐξετέλεσεν μετὰ μεγίστης προφυλάξεως καὶ προσοχῆς, ὅτι περὶ παραισθήσεων οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γείνηται, διότι εἴκοσι πρόσωπα ἀξίας ἐπιστημονικῆς παρόντα κατὰ τὰς συνεδριάσεις, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποπέσωσιν ὅλα συγχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ φαινόμενον τῆς αὐταπάτης καὶ ὅτι μετὰ πεποιθήσεως χάριν τῆς ἀληθείας καθιστᾷ τὰ πειράματά του γνωστὰ εἰς πάντας.

*
* *

Κατὰ τὸ ἔτος 1902 ὅλος ὁ ἰταλικὸς τύπος ἠσχολήθη περὶ περιγράφων σειρὰν συνεδριάσεων τοῦ Medium Eysapia Paladino γενομένων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συλλόγου «Ἀθηνᾶ» ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ καθηγητοῦ Λομπρόζο, Morselli, Porro καὶ τοῦ διασήμου συγγραφέως A. Vassalo τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλον τὸν φιλολο-

γικὸν κόσμον καὶ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος Sécolo καὶ λίαν ἐπιφυλακτικοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ψυχολογικὰ ζητήματα.

Δέκα συνεδριάσεις ἐγένοντο συνεχῶς. Κατόπιν πολλῶν φυσικῶν καὶ ἄλλων φαινομένων ἀνυψώσεως, ἐγένοντο ἐμφανίσεις, ἐξ ὧν ὁ A. Vassalo περιέγραψεν ἐν τῇ ἐφημερίδι του τὰς ἑξῆς:

«Ἡ διάρκεια τῶν φαινομένων λέγει ὁ διάσημος συγγραφεὺς ἦτο παρατεταμένη, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε ἐγὼ οὔτε οἱ ἄλλοι οἱ παριστάμενοι κατὰ τὰς συνεδριάσεις νὰ γείνωμεν θύματα παραισθήσιων ἢ ἄλλου τινὸς δόλου. Κατὰ πρῶτον ἀνεφάνη χεὶρ λευκὴ ὡς μάρμαρον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του medium χαιρετίζουσα ὅλους τοὺς παρισταμένους. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἵνα ὑποβοηθήσωμεν καλλίτερον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φαινομένου, ἠλαττώσαμεν πολὺ τὸ φῶς, τό ὁποῖον ἐκώλυε τὴν ὑλοποίησιν καὶ ἀμέσως ᾐσθάνθην ὄπισθέν μου τὴν ἐπαφὴν δύο βραχιόνων οἱ ὁποῖοι μὲ περιέβαλον περιπαθῶς καὶ μετὰ μεγάλης τρυφερότητος. Δύο μικραὶ χεῖρες πολὺ μαλακαὶ καὶ ὅμοιοι πρὸς τὴν χεῖρα τὴν ὁποίαν προηγουμένως εἴδαμεν, θωπεύουσι τὴν κεφαλήν μου. Φῶς μυστηριῶδες ταὐτοχρόνως μὲ ἐθάμβωσε καὶ τότε ἐδέχθην ἄφθονα καὶ ἠχηρὰ φιλήματα ἀκουσθέντα ὑφ' ὅλων τῶν παρισταμένων προσώπων. Κατὰ πρότασίν μου τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπερισσεύσαμεν τὸ φῶς καὶ ἡ αἴθουσα ἐφωτίσθη ἀρκετὰ ἐντόνως. Ὅλοι διεκρίναμεν μίαν σκιαγραφίαν, ἓν φάσμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἀνεγνώρισα τὴν μορφὴν τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ μου Naldino, ἱσταμένην παραπλεύρως μου, ὁρατὴν ὑφ' ὅλων καὶ παριστάνουσαν ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐπιγείου βίου του. Ἔμεινεν ἀκίνητον ἐπὶ 15-20 δευτερόλεπτα καὶ εἶτα ἐξηφανίσθη.

«Εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν τὸ φαινόμενον παρουσιάσθη ἐν ὅλῃ του τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ λίαν ἐκπληκτικόν. Ὁ Naldino ἐνεφανίσθη ἐκ νέου. Πάλιν μὲ ἠναγκαλίσθη καὶ μὲ περιέσφιγξε μετὰ μεγάλης δυνάμεως ἐν μέσῳ τῶν βραχιόνων του, πάλιν φιλήματα ἠχηρότατα ἀντανακλώμενα εἰς ὅλην τὴν αἴθουσαν ἐδέχθην ἐπὶ τῶν παρειῶν μου καὶ ἀκολούθως μοὶ ὡμίλησεν εἰς τὴν διάλεκτον τῆς γενήσεώς του Γενεύης, ἐνῷ ἡ Εὐσαπία ὁμιλεῖ τὴν τῆς

Νεαπόλεως. Μὲ ἀπεκάλει, Πάτερ μου, Πάτερ μου, καὶ ἡ χαρά του ἦτο μεγάλη καὶ φανερά. Αἴφνης ἐφάνη ὅτι ἤθελε νὰ ἀπομακρυνθῇ καὶ πρὸς στιγμὴν ἐπί τινα λεπτὰ ἦτο εἰς ὅλους μας ἀόρατος, ὁπότε πάλιν νέος ἐναγκαλισμὸς καὶ νέα φιλήματα παρατεταμένα διεδέχθησαν τὰ πρῶτα. Συγχρόνως μοὶ λέγει πάλιν, τὰ φιλήματα αὐτὰ εἶναι διὰ τὴν ἀγαπητήν μου μητέρα. Ἠνάψαμεν ἐκ νέου τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ ὡς ἐὰν ὁ Naldino ἤθελε νὰ δείξῃ τελευταῖον σημεῖον τῆς παρουσίας του, μᾶς παρουσίασε φαινόμενον παρατηρηθὲν εἰς μίαν ἐκ τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Λαμπρόζο. Εἴδομεν πάντες μορφὴν ἀνθρωπίνην ἔχουσαν μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὴν προηγουμένην μορφὴν νὰ προχωρήσῃ πρὸς ἐμὲ νὰ ἐκτείνῃ τοὺς βραχίονας καὶ νὰ ζητῇ νὰ μὲ περιβάλῃ. Διὰ τῆς μιᾶς του χειρὸς συλλαμβάνει τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἐνῷ ἐγὼ διὰ τῆς ἄλλης ἐκράτουν τὸ médium ἰσχυρῶς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν πάντων τῶν παρισταμένων ἔκειτο ἐκτάδην εἰς βαθύτατον μαγνητικὸν ὕπνον».

Εἴς τινας συνεδριάσεις αἱ ἐμφανίσεις ἦσαν πολλαπλαῖ. Διάφορα σχήματα ἀνθρώπινα μερικὰ ἢ καθολικὰ ἐσκιαγραφήθησαν εἰς τὴν ὀλίγον φωτιζομένην αἴθουσαν. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ καθηγητὴς Morselli ἀναγνωρίζει τὴν σκιὰν τῆς ἀποθανούσης μικρᾶς κόρης του εἰς ἡλικίαν ἕνδεκα ἐτῶν. Ὁ Bozzano ᾐσθάνθη λεπτὴν χεῖρα νὰ σφίγγῃ αὐτὸν καὶ νὰ τὸν θωπεύῃ, ταὐτοχρόνως δύο βραχίονες περιβάλλουσι τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ φωνὴ ἀδύνατος ἀλλὰ πολὺ καθαρὰ προφέρει ὄνομα τὸ ὁποῖον δι' αὐτὸν εἶνε βεβαία ἀποκάλυψις τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ médium λίαν τεταραγμένον ζητεῖ διὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ὁδηγοῦ βοήθειαν. Τοσοῦτον ὑπέφερεν εἰς τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην ὥστε ἐδέησε νὰ διακοπῇ αὕτη ὀλίγον πρόωρως.

Εἰς ἄλλην συνεδρίασιν διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ κ. Morselli καθηγητοῦ τῆς ψυχολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης, τὸ médium μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν ἐξηπλώθη ἐπὶ κλίνης. Πέντε ἐμφανίσεις ἐγένοντο κατ' αὐτήν. Ἡ τελευταία ἦτο γυνὴ περιβεβλημένη ὑπὸ λευκοτάτης γάζης καὶ κρατοῦσα εἰς τοὺς βραχίονάς

της μικρὸν παιδίον. Ταύτην διεδέχθη μορφὴ νεκρᾶς κόρης, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐχαιρέτησε μακρόθεν τοὺς παρισταμένους ἐξηφανίσθη.

Τὰ πειράματα τοῦ κ. Morselli προεκάλεσαν μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων ἰσχυρὰς συζητήσεις, αἱ περισσότεραι τῶν ὁποίων ἠρνοῦντο τὴν ἀλήθειαν τῶν διαδοθέντων γεγονότων. Ἀπαντῶν ὁ Morselli ἔγραψαν εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα:

«Διακηρύττω ὅτι ὁ πνευματισμὸς ἀξίζει τελείως νὰ γείνῃ ἀντικείμενον σπουδῆς ἐκ μέρους τῶν ἐπιστημόνων καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἐγὼ ἐπείσθην καθ' ὁλοκληρίαν. Ἐγὼ ὁ μεμαρτυρημένος ὑλιστής, ἐγὼ ὁ διευθυντὴς ἐφημερίδος ἀδιαλλάκτου πρὸ πᾶσαν πνευματιστικὴν θεωρίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔπεσα θῦμα παραισθησιῶν οὔτε ἄλλης τινος ἀπάτης ἢ δόλου τεχνητοῦ.

Ὁ δὲ Α. Vassalo εἰς διάλεξιν γενομένην κατόπιν ἐν Ῥώμῃ, ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μ. Luzzati, πρώην ὑπουργοῦ, ἐξέθηκε μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐγλωτίας καὶ θάρρους τὴν σειρὰν ὅλων τῶν φαινομένων τὰ ὁποῖα παρηκολούθησε καὶ ἐβεβαίωσε μετὰ παρρησίας τὰς ἐμφανίσεις τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ του.

*
* *

Εἰς τὴν Revue SPirite τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἀναγράφονται ἀξιολογώτατα γεγονότα διὰ τῆς αὐτῆς Εὐσαπίας Paladino, εἰς νέαν σειρὰν συνεδριάσεων γενομένην εἰς τὸ Τουρῖνον τῆς Ἰταλίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πάλιν τοῦ καθηγητοῦ Λομπρόζο. Ἀληθῶς ἀφ' ἑνὸς θαυμάζει τις τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ διασήμου καθηγητοῦ ζητοῦντος διὰ νεωτέρων πάντοτε ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν νὰ ἄρῃ καὶ τὸν τελευταῖον αὐτοῦ δισταγμὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου θαυμάζει τὴν ὡς ἡμέραι κρατυνομένην δύναμιν τῆς Εὐσαπίας, ἥτις ὅσῳ τίθεται ὑπὸ αὐστηρὸν ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον, τόσῳ μᾶλλον τὰ δι' αὐτῆς παραγόμενα φαινόμενα τελειοποιοῦνται. Οὔτε πρέπει πλέον νὰ γείνηται λόγος ὅτι ἡ ζωὴ τῶν médium κινδυνεύει ὅταν οἱ πειραματισταὶ ἐγγίζωσιν αὐτά. Τῆς Εὐσαπίας αἱ χεῖρες καὶ πόδες κρατοῦνται ἰσχυρῶς καθ' ὅλας τὰς συνεδριάσεις καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτῆς ὁδηγὸς ἀπαιτεῖ πάντα

δυνατὸν ἔλεγχον ἐκ μέρους τῶν πειραματιζομένων. Τὰ πειράματα τὰ γενόμενα δι' αὐτῆς προσέτι ἀποδεικνύουσι ὅτι, οὔτε ἡ δυσπιστία οὔτε ἡ αὐστηρὰ ἐπιτήρησις, ἰσχύουσι νὰ παρακωλύσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φαινομένων ὅταν τὸ médium εἶναι ἰσχυρόν.

Τὰ τελευταῖα του πειράματα ἐτέλεσεν ὁ Λομπρόζο, ὡς εἴπομεν εἰς τὸ Τουρῖνον, συμπαρισταμένων τῶν δύο αὐτοῦ βοηθῶν τοῦ Δος Inmoda καὶ Andenino, ἑνὸς συμβούλου τῆς ἀνωτέρας διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, ἑνὸς διακεκριμένου δημοσιογράφου, ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἑνὸς μηχανικοῦ, δύο δικηγόρων, ἑνὸς καλλιτέχνου ζωγράφου καὶ τριῶν ἄλλων πολιτῶν κατεχόντων ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν.

Γραμματεὺς τῶν πρακτικῶν ἦτο ὁ Μ. Mucchi, συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος Stampa τοῦ Τουρίνου, ὅστις ἐν ἐκτάσει περιγράφει τὰ ληφθέντα μέτρα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πειραμάτων καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ μηχανήματα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἄλλως τε λέγει, ὁ Μ. Mucchi, οὐδὲν ἐκ τῶν φαινομένων παρέχει τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν δόλου, διότι ταῦτα εἰσὶ τοιαύτης φύσεως, ὥστε οὐδὲ ὁ ἱκανώτερος τῶν ταχυδακτυλουργῶν δὲν δύναται νά τὰ ἀπομιμηθῇ.

Τὰ πρῶτα φαινόμενα ἦσαν τὰ ἀκόλουθα : Χεὶρ μικρά, κλειστὴ μὲ βραχίονα φέροντα περιχειρίδα παρουσιάσθη ἐν πλήρει φωτισμῷ, ροδόχρους καὶ πολὺ καθαρὰ ὁρατὴ εἰς πάντας τοὺς παρευρισκομένους. Ὁ συνεργάτης τῆς Stampa ζητήσας τὴν ἄδειαν διέρρηξε τὴν ἄλυσσον τῶν παρακαθημένων καὶ συνέλαβεν ἀποτόμως τὴν χεῖρα τὴν ὁποίαν ᾐσθάνθη λεπτὴν καὶ θερμὴν καὶ ἥτις ἐν μέσῳ τῶν χειρῶν του ἤρχισε νὰ διαλύεται ἕως ὅτου ἐξηφανίσθη.

Μετ' ὀλίγον ψυχρὸν ρεῦμα ἀέρος ἠκούσθη ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ παραπετάσματος τοῦ χωρίζοντος τὸν θαλαμίσκον ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων. Τὰ φύλλα τοῦ παραπετάσματος ἤνοιξαν ἀποτόμως καὶ ἐπρόβαλε διὰ μέσου αὐτῶν ἀνθρωπίνη κεφαλή, ἔχουσα τὸ πρόσωπον ὠχρόν, κάτισχνον καὶ τὴν ὄψιν φρικώδη καὶ ἀπαισίαν. Ἔμεινε μίαν στιγμὴν καὶ ἐξηφανίσθη.

Κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν τὰ φαινόμενα ὑπῆρξαν μεγα-

λοπρεπέστερα. Μανδολῖνον ἀνυψώθη εἰς τὸν ἀέρα ἐνώπιον ὅλων τῶν θεατῶν καὶ ἔπαιξε μόνον του. Ταὐτοχρόνως ἀνεφάνη χεὶρ ἡ ὁποία συλλαβοῦσα τὸ ὄργανον ἐτοποθέτησεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἑνὸς ἐκ τῶν θεατῶν καὶ ἤρχιζε νὰ παίζῃ. Γέρων τις ἐκ τῶν παρισταμένων καλεῖται πλησίον τοῦ παραπετάσματος ἐκ τῆς θυρίδος τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται κεφαλὴ γυναικεία ἥτις πλησιάζουσα καὶ απομακρυνομένη διαδοχικῶς, προχωρεῖ ἐπὶ τέλους ἀποφασιστικῶς καὶ ζητεῖ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸν γέροντα. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐφημερίδος Stampa διακηρύττει ὅτι παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν ἐπιφυλακτικότητα, ᾐσθάνθη ἀγωνίαν μεγάλην ἐνώπιον τῆς σκηνῆς ἐκείνης. Ταὐτοχρόνως ὁ μηχανικὸς Pompa ἐφιλοδωρήθη ὑπὸ ἐπισκέψεως ἀγνώστου. Σχῆμα ἀνθρώπινον ἔχον τὴν ὄψιν ἄλλοτε ἐφήβου καὶ ἄλλοτε παιδὸς συλλαμβάνει τὴν κεφαλήν του καὶ ἐπὶ τέλους περιβάλλει αὐτόν διὰ τῶν βραχιόνων του.

*
* *

Τὰ τελευταῖα ταῦτα γεγονότα προεκάλεσαν καὶ ἄλλας ἐρεύνας γενομένας εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον τῆς Νεαπόλεως διὰ τοῦ αὐτοῦ medium Εὐσαπία Paladino. Εἰς τὰ πειράματα παρευρέθησαν μόνον καθηγηταὶ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας ἐξ ὅλης τῆς Ἰταλίας, ἰδιαιτέρως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας. Τὰ συμπεράσματα τῶν διακεκριμένων ἐπιστημόνων εἶναι παρόμοια πρός τὰ προηγηθέντα. Τὰ ἐκπληκτικώτερα φαινόμενα τοῦ πνευματισμοῦ διευκρινήσθησαν σπουδαίως. Ἐλήφθησαν φωτογραφίαι εἴκοσι πνευμάτων ὑλοποιηθέντων καὶ πλεῖσται ἄλλαι παρατηρήσεις διεβεβαιώθησαν ὑπὸ τῶν παρισταμένων ἐπιστημόνων. Μεταξὺ ἄλλων ἐξετελέσθησαν καὶ τὰ ἑξῆς πειράματα. Στερεὰ σώματα διῆλθον δι' ἄλλων ἐπίσης στερεῶν σωμάτων χωρίς νὰ ἀφήσουν ἴχνη τῆς διαβάσεώς των. Διάφορα ἀντικείμενα μετεκινοῦντο κατὰ βούλησιν οἱανδήποτε τῶν παρισταμένων. Τὸ medium ἀνυψοῦτο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔμενεν αἰωρούμενον ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ἄλλα τοιαῦτα θαυμάσια.

*
* *

Σήμερον αἱ ὑλοποιήσεις καὶ ἐμφανίσεις τῶν πνευμάτων εἶναι

τόσον πολλαί, ὥστε δὲν ἀριθμοῦνται πλέον. Παρατηροῦνται πανταχοῦ ὑφ' ὅλων τῶν πειραματιστῶν τῶν ἐργαζομένων δι' ἰσχυρῶν médiums.

Ὁ Γεώργιος Λάρσεν εἰς ἐπιστολὴν διευθυνομένην πρὸς τὴν Σουηδικὴν ἐφημερίδα «Eko» περιέγραψε τὴν ἐμφάνισιν τῆς συζύγου του Ἄννης ἀποθανούσης τὴν 24ην Μαρτίου 1899. Τὸ γεγονὸς ἔλαβε χώραν ἐν Βερολίνῳ ἐνώπιον τῆς πριγκηπίσσης Karadza τῆς κομήσσης δὲ Μόλκε καὶ ἄλλων ὑψηλῶν προσώπων. Ὡς medium ἐχρησίμευσεν ἡ Mem Abend. Μετὰ τὴν συνεδρίασιν ὑπεγράφη πρακτικὸν ὑφ' ὅλων τῶν παρισταμένων. Περὶ τοῦ φαινομένου τούτου ὁ κ. Λάρσεν λέγει τὰ ἀκόλουθα:

«Τὰ παραπετάσματα τοῦ θαλαμίσκου ἠνοίχθησαν αὐτομάτως καὶ ἀπεκαλύφθη ἐνώπιον ὅλων θέαμα καταπληκτικόν. Εἴδομεν γυναῖκα δρομαίως ἐξελθοῦσαν, ἐνδεδυμένην ὡς νύμφη μετὰ μακροῦ πέπλου λευκοῦ, καλύπτοντος αὐτὴν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἀλλὰ τὶ πέπλος; Ἐφαίνετο ὡς ἐὰν εἶχεν ἐξυφανθῇ ὑπὸ ἀκτίνων φωτοβόλων. Εἶδον καὶ ἀνεγνώρισα μετὰ μεγάλης συγκινήσεως τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρὸ δώδεκα ἐτῶν ζῶν, συνώδευσα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ γαμηλίου μυστηρίου. Πόσον ἦτο ὡραία μετὰ τοῦ πέπλου ἐπὶ τῶν μαλακῶν αὐτῆς πλοκάμων καὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ λάμποντος ἐπὶ τοῦ μετώπου της. Ἤκουσα ἐκ τῶν πέριξ παρακαθημένων φωνὰς ἐκπλήξεως καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἔμειναν προσηλωμένοι ἐπὶ τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ μου προσώπου, ἕως ὅτου αὕτη ὀπισθοχωρήσασα πρὸς τὸν θαλαμίσκον, ἐκλείσθησαν τὰ παραπετάσματα. Μετ' ὀλίγον ἀνεφάνη ἡ αὐτὴ μορφή, ὁποία συνήθως ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ μας καὶ ἐπροχώρησε πλησίον μου ἔχουσα ἀνοικτοὺς καὶ ὑψωμένους τοὺς βραχίονας. Ἡ μελανὴ κόμη της ἐσχημάτιζεν ὡραιότατον πλαίσιον περιβάλλον τὸ πρόσωπόν της, οἱ βραχίονές της ἦσαν γυμνοὶ καὶ τὸ εὐλύγιστον σῶμά της περιβάλλετο ὑπὸ ἐσθῆτος μακρᾶς καὶ λευκῆς ὡς χιών. Μὲ παρετήρει διὰ τῶν ἀκτινοβόλων μελανῶν ὀφθαλμῶν της. Ἐπανεῖδον ἐν αὐτῇ τὴν ἀφωσιωμένην πρός με φυσιογνωμίαν της, τὴν συνήθη στάσιν

της. Ἦτο ἡ ζῶσα σύζυγός μου. Ἀλλὰ τὸ ὅλον τῆς ἐμφανίσεως εἶχεν μίαν ὡραιότητα μίαν ἁρμονίαν ἔξοχον, ἓν σύνολον ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον δὲν ἀπαντῶμεν εἰς τοὺς ἐπιγείους ἀνθρώπους. Ἐψιθύριζον τὸ ὄνομά της, κατεχόμενος ὑπὸ αἰσθήματος ἀνεκφράστου εὐτυχίας. Σιωπηλὴ τότε διηυθύνθη εἰς τὸν θαλαμίσκον οὗτινος τὰ παραπετάσματα ἔκλεισαν ἐκ νέου. Ὁ θάλαμος ἦτο τελείως φωτισμένος καὶ οἱ παρευρισκόμενοι ἦσαν ἤρεμοι καὶ σοβαροὶ παρατηροῦντες μετ' ἐκπλήξεως τὸ θέαμα. Τὸ medium καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐφαίνετο ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.»

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Λάρσεν ἡ ἐμφανισθεῖσα σύζυγός του ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν τεμάχιον ἐκ τῶν φορεμάτων της, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ ἀκόμη. Τὸ λεπτότατον αὐτὸ τεμάχιον ἐξυφάνθη ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὕλης τὴν ὁποίαν τὰ πνεύματα μεταχειρίζονται διὰ νὰ καταστῶσιν ὁρατὰ καὶ περὶ τῆς ὁποίας προηγουμένως ὡμιλήσαμεν.

*
* *

Οἱ ἀντιφρονοῦντες εἰς τὰς ψυχικὰς ἐκδηλώσεις ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ φαινόμενον τῆς ἐμφανίσεως τῶν πνευμάτων ὀφείλεται εἰς παραισθήσεις. Τὸ ἐπιχείρημα αὐτῶν εἶναι τόσῳ ἀόριστον ὅσῳ καὶ εὐτράπελον καὶ πρὸ πάντων λέξις κενὴ πλέον ἢ μυριάκις ἀποδειχθεῖσα ἐσφαλμένη ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

Ἐρωτώμενοι οἱ ἀντιλέγοντες τί ἐννοοῦσι διὰ τῆς λέξεως παραισθησία, μᾶς ἀπαντῶσιν ὅτι, παραισθησία εἶναι ἀπάτη γενομένη ὑπὸ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων. Ἀλλ' ἔστω ἂς παραδεχθῶμεν ὅτι πρὸς στιγμὴν τὰ ἀτελῆ ἡμῶν αἰσθητήρια ὄργανα μᾶς παρουσιάζουσι ψευδεῖς εἰκόνας καὶ ἐξαπατῶσι τὴν φαντασίαν ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ φωτογραφικὴ πλὰξ ἡ ὁποία μέγαν ἀριθμὸν ὑλοποιήσεων ἐβεβαίωσε καὶ ἐξακολουθεῖ καθ' ἑκάστην ἡμέραν νὰ ἐπιβεβαιῇ, ἔχει καὶ αὕτη παραισθήσεις; Πάλιν μᾶς παρατηροῦσιν οἱ ἀντιφρονοῦντες ὅτι οἱ φωτογράφοι προπαρασκευάζουσι τὰς μηχανάς, προσχεδιάζοντες τὰς εἰκόνας καὶ μᾶς ἐξαπατῶσι. Τοῦτο ἴσως εἶναι δυνατὸν καὶ πιστευτὸν εἰς τὰ μέρη ἔνθα τὰ πειράματα γείνονται δημοσίᾳ ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου. Ἀλλ' εἰς

τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Κρούξ, τοῦ Myers, τοῦ Gibier καὶ τόσων ἄλλων ἐξόχων πειραματιστῶν οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι τὴν φωτογραφικὴν τέχνην καὶ οἱ ἴδιοι προετοιμάζουσι τὰς πλάκας, εἶναι δυνατὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι νὰ ἐξαπατήσωσιν αὐτοὶ ἑαυτούς; Πρὸς ποῖον σκοπόν; Ἀδύνατον ἐπιστήμονες τοσαύτης φρονήσεως καὶ φήμης παγκοσμίου νὰ ὑποπέσωσιν εἰς τοιοῦτον παράπτωμα, ἐξ οὗ οὐδὲν θὰ ἀρυσθῶσιν κέρδος. Ἑπομένως δὲν ὑπάρχει καλλιτέρα ἀπόδειξις καὶ ἐπιστημονικωτέρα ἀπὸ τὴν τῆς φωτογραφίας, διότι οἱ νόμοι τῆς φύσεως δὲν γνωρίζουσι νὰ ψεύδωνται.

Ἀλλὰ τὰ ὑλοποιηθέντα πνεύματα ἀφίνουσι καὶ ἐντυπώσεις διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ εὐμαλάκτων οὐσιῶν, ἐπὶ παραδείγματι ἐπὶ τοῦ πηλοῦ, ἐπὶ τῆς παραφίνης καὶ ἄλλων καταλλήλων πρὸς τοῦτο ὑλῶν. Εἶναι καὶ τοῦτο προϊὸν παραισθησίας; ὄχι βεβαίως.

Ὁ Aksakof ἐπέτυχε φωτογραφίαν ὑλοποιηθέντος πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐκράτει εἰς τοὺς βραχίονάς του τὸ medium Eglintou βαθέως κοιμώμενον καὶ ἐν καταστάσει τελείας ἀναισθησίας. Ὅλοι οἱ παριστάμενοι διέκρινον τὴν ἐμφάνισιν, ὑψηλοῦ ἀναστήματος μετὰ μακρᾶς γενειάδος καὶ μετὰ ὀφθαλμῶν διαπεραστικῶν.

Παρὰ τῇ Mem d Esperance ἐγένοντο ὡσαύτως πολυάριθμοι φωτογραφίαι πνευμάτων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Aksakof καὶ ἄλλων πειραματιστῶν. Ἐγένοντο πρὸς τούτοις ἀποτυπώματα τὰ ὁποῖα ἀπέδειξαν τελείως ὅλας τὰς ἀνατομικὰς λεπτομερείας τοῦ μέλους.

Τὰ αὐτὰ πειράματα μετὰ τῶν αὐτῶν ἀποτελεσμάτων ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ M. Peimers εἰς τὸ Μάνσεστερ τῆς Ἀγγλίας. Ἐκεῖ ἡ κεφαλὴ καὶ αἱ χεῖρες τοῦ medium ἐκλείσθησαν ἐντὸς σάκκου, ὥστε πᾶσα κίνησις αὐτῶν ἦτο ἀδύνατος. Τὰ ὑλοποιηθέντα πνεύματα ἐθεάθησαν συγχρόνως μετὰ τοῦ medium. Εἰς μίαν ἐκ τῶν συνεδριάσεων παρετήρησαν συγχρόνως τὸ medium καὶ τέσσαρα σχήματα ὑλοποιηθέντα ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶχεν ἰδιαίτερα γνωρίσματα καὶ χαρακτηριστικὰ ἀρκετὰ διακριτικὰ τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοῦ ἄλλου.

* *
*

Ἄλλοι ἀντιφρονοῦντες εἰς τὸν πνευματισμὸν ἰσχυρίζονται ὅτι

αἱ ὑλοποιήσεις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ διχοτόμησις τῆς προσωπικότητος τοῦ medium. Καὶ ἡ θεωρία αὕτη εἶναι ἀπαράδεκτος διότι ὡς εἴδομεν, πολλάκις ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς medium ἠδυνήθησαν νὰ ἀριθμήσωσι πέντε ἕως ἓξ πνεύματα ταυτοχρόνως ὑλοποιηθέντα, πολλάκις διαφόρων φύλλων, ἐξ ὧν τινα ὡμίλουν εἰς ξένας γλώσσας ἀγνώστους εἰς τὸ medium. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μονομερεῖς ὑλοποιήσεις τὰ ἐμφανιζόμενα σχήματα παρουσιάζουσιν ἀλλοίαν μορφὴν καὶ σχῆμα καὶ ἀνάστημα ἀπὸ τὰ τοῦ medium. Οὐ μόνον δὲ φυσικῶς ἀλλὰ καὶ νοητικῶς ἀποδεικνύονται διάφορα κατὰ τὰς ἑκάστοτε περιπτώσεις τὰς ὁποίας προηγουμένως ἀφηγήθημεν.

Ὁ Aksakof λέγει ὅτι, πολλάκις τὰ σχήματα τὰ ὁποῖα ὑποδύονται τὰ πνεύματα δὲν εἶναι τελεία ἀναπαράστασις τῆς ἐπιγείου αὐτῶν μορφῆς, ἀλλ' ὅτι συχνὰ ἡ μορφὴ αὕτη εἶναι φαντασιώδης δημιουργουμένη ὑπ' αὐτῶν τῶν πνευμάτων κατὰ βούλησιν. Λέγει δὲ ὅτι ἡ ἐξήγησις αὕτη τῷ ἐδόθη ὑπό τινων πνευμάτων.

Ἡ γνώμη αὕτη ἂν καὶ δύναται νὰ γείνῃ παραδεκτὴ εἰς τὰ φαινόμενα τὰ παρὰ τῇ M. d' Esperance ἐπιτευχθέντα, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις τῆς ὑλοποιήσεως ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὰ φαινόμενα τοῦ Κρούξ, τοῦ Wallace τοῦ Gibier καὶ ἄλλων διασήμων πειραματιστῶν. Διότι ἐὰν τὸ πνεῦμα εἶχεν τὴν δύναμιν νὰ δημιουργῇ παντοῖα σχήματα κατὰ βούλησιν θὰ ἠδύνατο τότε νὰ συμπυκνῇ καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ περίπνευμα κατὰ βούλησιν, καὶ νὰ γείνεται ὁρατὸν οἱανδήποτε ὥραν καὶ στιγμὴν ἤθελε. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει, εἰμὴ ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἑφεξῆς γενήσεται λόγος. Ἄνευ ἐξωτερικῆς συνδρομῆς, δηλονότι ἄνευ ὑλικῶν δυνάμεων ἢ ἀνωτέρας ἐπιδράσεως καὶ συνεννοήσεως, ὑλοποίησις πνεύματος ὁρατὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ ὅσῳ τέλειον καὶ ἂν εἶναι τὸ πνεῦμα. Ὅταν ὅμως αἱ συνθῆκαι ἐκεῖναι παρουσιασθῶσι, τότε ἡ ὑλοποίησις ἐξηγεῖται ἐξ αὐτῆς τῆς λειτουργίας τοῦ περιπνεύματος. Τὸ ῥοῶδες αὐτὸ περίβλημα τῆς ψυχῆς εἶναι ἀεριῶδες ὁμοίωμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου δίκην σκελετοῦ ἐνσωματοῦται ἡ ὕλη διὰ

διαδοχικῆς ἀθροίσεως τῶν μορίων μέχρις οὗ λάβῃ τελείαν μορφὴν ἀνθρωπίνην καὶ σχηματίσῃ τέλειον ὑλικὸν ὀργανισμόν.

Τοιουτοτρόπως, ὡς εἴδομεν, τὸ ὑλοποιηθὲν πνεῦμα τῆς Kati King παρίστα τέλειον ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν μετ' ἀναπνευστικῶν κινήσεων, παλμῶν τῆς καρδίας καὶ ὅλων τῶν φυσιολογικῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου.

Εἰς δὲ τὰ ἀποτυπώματα τὰ ὁποῖα ἐπέτυχον οἱ ἐν Γερμανίᾳ καθηγηταὶ Joellner καὶ Denton ἐντὸς παραφίνης ἐνετυπώθησαν λεπτομερέστατα οἱ ἀνατομικοὶ χαρακτῆρες τῶν ἐντὸς αὐτῆς βυθισθέντων μελῶν τῶν ὑλοποιηθέντων πνευμάτων. Ὁ Νίχολ καὶ ὁ Φρίες συνέλεξαν ἐπὶ παρουσίᾳ δώδεκα μαρτύρων τὸ ἀποτύπωμα παιδικῆς χειρός, παρουσίαζον δυσμορφίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἠδυνήθη παροῦσα κυρία νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν χεῖρα τῆς κόρης αὐτῆς ἀποθανούσης εἰς ἡλικίαν πέντε ἐτῶν.

* *
*

Εἴπομεν ὅτι τὰ στοιχεῖα τῆς ὑλοποιήσεως παραλαμβάνονται προσωρινῶς ἐκ τῶν mediums καὶ τῶν ἄλλων παρισταμένων προσώπων. Αἱ ἀκτινοβολίαι των, τὰ ῥευστά των συμπυκνοῦνται διὰ τῆς θελήσεως τῶν πνευμάτων κατὰ πρῶτον ἐν εἴδει μάζης φωτεινῆς, κατόπιν καθ' ὅσον ἡ συμπύκνωσις προχωρεῖ σκιαγραφεῖται ἡ μορφὴ καὶ γείνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὁρατή.

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ κατὰ τὰς πνευματιστικὰς συνεδριάσεις παρακολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ αἰσθήματος ψύξεως ἢ φρικιάσεων τῶν παρακαθημένων, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ἀπώλειαν δυνάμεως καὶ θερμαντικοῦ. Γνωρίζομεν ἐκ τῆς φυσικῆς ὅτι, φῶς καὶ θερμότης δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰ μὴ τρόπος παλμικῶν κινήσεων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐντόνων, τῆς αὐτῆς δυναμικῆς οὐσίας, ἐν χρονικῷ διαστήματι ὡρισμένῳ.

Διὰ τὰ mediums ἡ ἀπώλεια αὕτη εἶναι μεγάλη καὶ ἐξακριβοῦται διὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ βάρους αὐτῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὑλοποιήσεως. Πολλὰ mediums ζυγίζοντα πρὸ τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως 80 ἐπὶ παραδείγματι χιλιόγραμμα κατὰ τὴν ὑλοποίησιν ζυγίζουσι 50 ἕως 60 μόνον.

Πρῶτος ὁ σοφὸς Κρούξ παρετήρησε καὶ ἐξηκρίβωσε τὸ φαινόμενον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ βάρους τοῦ médium κατὰ τὰς τὰς ὑλοποιήσεις τῆς Katie King διὰ ζυγοῦ καταλληλοτάτου καὶ λίαν εὐαισθήτου. Περὶ τούτου ἡ κ. Flerance Marryat ἐν τῷ μνησθέντι συγγράμματι αὐτῆς λέγει τὰ ἀκόλουθα:

«Εἶδον τὴν δεσποινίδα F. Kook ἐπὶ ζυγοῦ πρὸς τοῦτο εὐφυῶς κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ Κρούξ. Αὕτη ἵστατο παραπλεύρως τοῦ παραπετάσματος ἐνῷ ὁ ζυγιστὴς ἔμεινεν ἀπέναντι μας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐνῷ τὸ médium ἐν τῇ κανονικῇ αὐτοῦ καταστάσει ἐζύγισεν ὀγδοήκοντα Ἀγγλικὰς λίτρας μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Katie μόλις ἐζύγιζεν τεσσαράκοντα.»

Εἰς τὰ πειράματα τὰ γενόμενα ὑπὸ τοῦ Armstrong καὶ Reimers ἐν Λιβερποὺλ τῆς Ἀγγλίας τῇ συνδρομῇ τοῦ médium μὶς Wood καὶ Fairlaml, κατώρθωσαν νὰ ζυγίσωσι τά τε mediums καὶ τὰ ὑλοποιηθέντα πνεύματα καὶ ἠδυνήθησαν νὰ βεβαιώσωσιν ὅτι ὅσον ἀκριβῶς βάρος ἐχάνετο ὑπ' αὐτῶν ἐπανευρίσκετο εἰς τὰς ὑλοποιηθείσας ἐμφανίσεις. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν φαινομένων αὐτῶν τὰ médiums ἦσαν βεβυθισμένα εἰς βαθὺν ὕπνον ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν θάνατον. Τὸ σῶμα των ἐπλαδαροῦτο εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐνδύματα των ἔπλεον περὶ αὐτό.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι παρόντες κατὰ τὰς ὑλοποιήσεις τῶν πνευμάτων αἰσθάνονται ἐλάττωσιν τῆς ζωϊκῆς αὐτῶν δυνάμεως. Ὁ Μ. Λάρσεν ἐπεβεβαίωσεν αὐτὸ κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐμφανίσεις τῆς συζύγου του λέγων:

«Φαίνεται ὅτι ὤφειλον νὰ συντελέσω εἰς τὴν ὑλοποίησιν αὐτῆς διότι τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἤμην κατάκοπος. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἦσαν τεθολωμένοι καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου ἐλευκαίνοντο. Εἶναι πρόδηλον ὅτι μοῦ ἀφῃροῦντο πολλαὶ φυσικαὶ δυνάμεις. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν τὸ σῶμα μου, ἐπανέκτα τὴν προτέραν του εὐρωστίαν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ ἄτομα τὰ ἔχοντα τὰς ἰδιότητας τοῦ médium ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσι τὰς καταλλήλους ὑγιεινὰς προφυλάξεις.»

Ἡ Κυρία Fl. Marryat, ποιεῖται μνείαν μιᾶς συνεδριάσεως γε-

νομένης ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Eglinton ἐν Λονδίνῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑποστρατήγων Stewart καὶ Lean τοῦ Russell Davies καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην τὰ πνεύματα ἐξήγησαν εἰς τοὺς πειραματιζομένους τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξύφαινον τοὺς προσκαίρους αὐτῶν ὀργανισμοὺς περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κ. Fl. Marryat γράφει τὰ ἀκόλουθα:

«Κατ' ἀρχὰς ὁ Eglinton ἀνεφάνη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐν πλήρει μαγνητικῇ καταστάσει. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ἀπὸ τοῦ θαλαμίσκου μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ ἀναπνοὴν ἀγωνιώδη καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἀνθίστατο κατὰ δυνάμεως ὠθούσης αὐτὸν ἐκ τῶν ὄπισθεν. Φθάσας πλησίον μας ἱστηρήχθη ἐπὶ καθίσματος καὶ τότε εἴδομεν νὰ ἐξέρχηται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ αὐτοῦ ὑποχονδρίου εἶδος καπνοῦ νεφελώδους. Αἱ κνῆμαι του ἐφωτίζοντο ὑπὸ λάμψεων ἐχουσῶν παντοίας διευθύνσεις. Λευκὸς πέπλος ἐπεξετείνετο ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του καὶ τῶν ὤμων του. Ἡ νεφελώδεις ἐκείνη μάζα ἔβαινεν αὐξανομένη καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ médium ἐγένετο ἐντονωτέρα ἕνεκα τῆς διαρκοῦς ἐξατμίσεως τῆς γενομένης ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ἠκολουθοῦμεν μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας. Αἴφνης ἡ μάζα ἐκείνη ἐξητμίσθη καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εἴδομεν πνεῦμα νὰ παρουσιάζεται παραπλεύρως τοῦ Eglinton Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἴπῃ πῶς καὶ πόθεν τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ἦλθεν ἐν τῷ μέσω ἡμῶν. Ἐν τούτοις ὑπῆρχε καὶ ὁ Eglinton σχεδὸν ἐξητμίσθη ἐν μέσῳ ἡμῶν.»

Οὐ μόνον σοβαραὶ ἀπώλειαι τοῦ σώματος τοῦ médium συμβαίνουσι κατὰ τὰς ὑλοποιήσεις τῶν πνευμάτων, ἀλλ' ἐνίοτε ἐπέρχεται τελεία ἀποσύνθεσις τοῦ σώματος αὐτῶν. Εἰς τὰ πειράματα τοῦ Aksakof παρὰ τῇ Maded' Esperanse παρετηρήθη φαινόμενον ἐκπληκτικόν. Τὸ σῶμα τοῦ médium ἀπομεμονωμένον ἐντὸς τοῦ θαλαμίσκου ἐξηφανίσθη καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐγένετο παντελῶς ἀόρατον, τὰ συστατικὰ αὐτοῦ ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὴν ὑλοποίησιν τῶν πνευμάτων Anna, Volande καὶ Leila χωρὶς τὸ médium νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς.

Παρόμοιον φαινόμενον παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου

Olcotet ὑπὸ συνθήκας ἐλέγχου καθιστώσας ἀδύνατον οἱονδήποτε δόλον. Ἐκ τῶν ὤτων τοῦ médium Mad Compton ἀφήρεσαν τὰ ἐνώτια καὶ ἀντ' αὐτῶν διεπέρασαν ἐκ τῶν ὀπῶν τῶν ὤτων αὐτοῦ νῆμα λίαν ἰσχυρὸν τὸ ὁποῖον ἐπέδεσαν ἐπὶ παρακειμένου βαρέος ἐπίπλου καὶ ἐσφράγισεν αὐτὸ ὁ συνταγματάρχης διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σφραγῖδος. Πλὴν τούτου τὸ κάθισμα ἐφ' οὗ ἐκάθισεν ἐστερεώθη ἐπὶ τοῦ πατώματος τοῦ δωματίου καρφωθὲν ἐπ' αὐτοῦ. Ἀφοῦ τὰ προφυλακτικὰ ταῦτα μέτρα συντελέσθησαν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν ἀνεφάνη τὸ πνεῦμα μικρᾶς κόρης ὀνομαζομένης Brink μετὰ λευκῆς ἐνδυμασίας ἥτις περιηγήθη ὅλην τὴν αἴθουσαν καὶ ἦλθεν εἰς συνάφειαν πρὸς πολλοὺς ἐκ τῶν παρισταμένων. Παρεκλήθη τὸ ὑλοποιηθὲν πνεῦμα ἵνα ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ δωματίῳ τοποθετημένης πλάστιγγος ὅπερ ἐδέχθη μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἔδειξε βάρος 77 λιτρῶν Ἀγγλικῶν. Ἐνῷ τὸ πνεῦμα ἦτο ἀκόμη ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁρατὸν ὁ συνταγματάρχης εἰσῆλθεν εἰς τὸν θαλαμίσκον τῶν ὑλοποιήσεων καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὸ médium. Τὸ κάθισμα του ἐφαίνετο κενὸν καὶ οὐδὲν ἀνθρώπινον σῶμα ἦτο ἐπ' αὐτοῦ Τότε προέτεινεν εἰς τὴν ὑλοποιηθεῖσαν κόρην νὰ γείνῃ ἐλαφροτέρα ἐὰν ἦτο δυνατὸν καὶ νὰ ἀνέλθῃ πάλιν ἐπὶ τῆςπλάστιγγος. Τούτου γενομένου εἴδομεν ὅτι τὸ βάρος αὐτῆς κατῆλθεν εἰς 59 λίτρας ἐν τούτοις ἦτο ἀρκετὰ καταφανὴς καὶ περιφερομένη ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς κ. Fardes. Τελευταῖον ὑπεβλήθη εἰς νέαν στάθμισιν καὶ τὸ βάρος αὐτῆς εἶχε κατέλθε εἰς 52 λίτρας. Καὶ ὅμως δὲν εἶχεν ἐπέλθει εἰσέτι ἐπαισθητὴ μεταβολὴ εἰς τὸ προσωρινὸν ἐκεῖνο σῶμα. Μετὰ τὴν τελευταίαν στάθμισιν τὸ πνεῦμα δὲν ἀνεφάνη πλέον ὁπότε εἰσήλθομεν εἰς τὸν θαλαμίσκον μετὰ ἰσχυροῦ φωτὸς καὶ εὕρομεν τὸ mèdium καθήμενον ὅπως τὸ ἀφήκαμεν ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ἀκίνητον καὶ φέρον τὰ νήματα καὶ τὰς σφραγῖδας ἀνεπάφους. Ἐκάθητο ἔχον ἀκουμβημένην τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου, τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἄκρα του ἦσαν κατάψυχρα καὶ ἐκαλύπτοντο

ὑπὸ ψυχρῶν ἱδρώτων, ὁ σφυγμός του ἀδύνατος καὶ μόλις αἰσθητός. Παρέμεινεν ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἀκολούθως βαθμηδὸν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν φυσιολογικήν του κατάστασιν. Ζυγισθεῖσα ἡ κ. Compton ἔδειξεν 121 λίτρας.

***

Πολλάκις μετὰ τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως τῶν πνευμάτων ἔχομεν καὶ αὐτόματον δημιουργίαν φυτικῶν προϊόντων, δηλονότι ἀνθέων καρπῶν καὶ ἄλλων.

Τὴν 28 Ἰουνίου 1890 ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ Aksakof καὶ τοῦ καθηγητοῦ Boutlersyf ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κ. d' Esperance ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος Vola de κρίνος ὕψους ἑνὸς μέτρου. Τῇ συνδρομῇ τῶν παρισταμένων προσώπων τὸ ἄνθος ἐτοποθετήθη ἐντὸς καταλλήλου δοχείου καὶ ἐκαλύφθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος διὰ πέπλου.

Μετὰ τινας στιγμὰς ὁ πέπλος ἀνυψούμενος βαθμηδὸν ὑπὸ ἀοράτου μυστηριώδους δυνάμεως ἐξηφανίσθη καὶ ἔμεινεν ὁ ὡραῖος καὶ εὐώδης κρίνος διατηρηθεὶς ἐν αὐτῷ ἐπὶ μίαν ἀκριβῶς ἑβδομάδα καὶ εἶτα ἐξαφανισθεὶς μυστηριωδῶς καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐδημιουργήθη. Ἡ περίπτωσις αὕτη ἡ ὁποία ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν φαίνεται πιστευτὴ περιγράφεται λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς κ. d' Esperance ἐν τῷ 264 σελίδι τοῦ βιβλίου αὐτῆς «Au pays de l'ombre» μετὰ προλόγου τοῦ κ. Aksakof. Ἀληθῶς τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπίθανον καὶ ὅμως καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται οἱ αὐτοὶ νόμοι τῆς δημιουργίας οὓς εἴδομεν ἐφαρμοζομένους κατὰ τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποιήσεως καὶ ἐμφανίσεως τῶν πνευμάτων. Καὶ ἐνταῦθα ἡ ἀναγκαιοῦσα ὕλη πρὸς δημιουργίαν προϊόντων τοῦ φυτικοῦ βασιλείου παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος προσωπικοῦ.

Ἄλλοτε κατὰ τὰς συνεδριάσεις προσφέρονται ὑπὸ τῶν πνευμάτων εἰς τοὺς παρακαθημένους ἄνθη πρόσφατα, ὑγρὰ ἀκόμη καὶ εὐώδη. Ἡ πριγκήπισα Karadza ἐπιβεβαιοῖ τὸ γεγονὸς ὡς ἀκολούθως :

«Νάρκισοι λευκοί, ὑάκινθοι καὶ ἄλλα εὐώδη ἄνθη ἐσχηματίσθησαν ἐνώπιον μου. Παρετήρουν μετὰ προσοχῆς καὶ εἶδον ἐκ τῶν πόρων τοῦ δέρματος τοῦ médium νὰ ἐξέρχηται ἀτμὸς φωτοβόλος σπινθηρίζων, νὰ συσωρεύηται ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης καὶ διὰ κυκλικῆς κινήσεως νὰ συμπυκνῶται βαθμηδὸν ἕως ὅτου σχηματίσῃ ἄνθος ὡραιότατον.»

* * *

Οἱ ἐπιστήμονες ἀναλύοντες τὴν ὕλην ἐντὸς τῆς χημικῆς αὐτῶν λεκάνης, ἀδυνατοῦσι νὰ σχηματίσωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον σπέρμα πρὸς δημιουργίαν ζωῆς εἴτε φυτικῆς εἴτε ζωικῆς. Καὶ ὅμως ἐνώπιον ἡμῶν ἡ δύναμις τῶν ἀνωτέρων πνευμάτων ἀποκομιζόντων μεθ' ἑαυτῶν τὸν σπινθῆρα τῆς δημιουργικῆς ζωῆς παράγει πάντα ταῦτα τὰ φαινόμενα.

Εἴδομεν τὰ πνεύματα ἐν τῇ δράσει πρὸς παραγωγὴν προϊόντων ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν φυτῶν. Τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ τὰς αὐτὰς δυνάμεις χρησιμοποιοῦσι πρὸς παραγωγὴν ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων παντοίου εἴδους ὑφασμάτων, μεθ' ὧν παρουσιάζονται κατὰ τὰς ἐμφανίσεις αὐτῶν.

Τὸ φαινόμενον τῆς ἐνδυμασίας τῶν πνευμάτων ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῶν ἀντιφρονούντων καὶ ὀφείλομεν ἐνταῦθα νὰ εἴπωμεν τὴν ἀληθῆ τοῦ φαινομένου ἐξήγησιν.

Εἴπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις καὶ πάλιν ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ σκέψις καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἀτόμου ὑλοποιεῖται. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἀπεικονήσεως τῆς σκέψεως ἡμῶν εἰς τὴν φωτογραφικὴν πλάκα καὶ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς σκέψεως ἡμῶν ὑπὸ ἀτόμων ὡρισμένης αἰσθητικότητος. Εἶναι ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἡ σκέψις καὶ ἡ θέλησις δύναμις δημιουργική. Εἴδομεν πρὸς τούτοις ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος κεφαλαίου πῶς ἡ αἰθεριώδης καὶ ἀόρατος ὕλη ὑπόκειται εἰς τὴν θέλησιν τῶν πνευμάτων. Κατ' ἀναλογίαν λοιπὸν τὸ πνεῦμα δύναται διὰ τῆς θελήσεως αὐτοῦ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ρευστῆς ἐκείνης ὕλης καὶ νὰ σχηματίσῃ ἐξ αὐτῆς σώματα μορφολογικὰ καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ οἱασδήποτε ἰδιότητας θέλει.

Ἡ δύναμις αὕτη τῆς θελήσεως ἀποκαλύπτεται καὶ μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως πάσης ἐπεμβάσεως τῶν πνευμάτων. Εἰς τὰ πειράματα πολλῶν μαγνητιστῶν πεπροικισμένων δι' ἰσχυρᾶς δυνάμεως βλέπομεν ὅτι οὗτοι μεταδίδουσιν εἰς πολλὰ σώματα, ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς τὰ μέταλλα καὶ ἄλλα, ἰδιότητας ποικίλλας ἀπορρεούσας ἐκ τῶν μαγνητικῶν ρευστῶν τοῦ ἰδίου αὐτῶν σώματος καὶ διὰ τῶν ἀντικειμένων τῶν οὕτω μαγνητισθέντων, ἐπηρεάζουσι τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀναλόγως τῆς ἰδιότητος ἣν ἔδωκαν εἰς τὰ σώματα ἐκεῖνα.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς ὑποβολῆς βλέπομεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰδίων νόμων. Διὰ τῆς ὑποβολῆς δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν εἰς τὸν ὑπνωτισθέντα βαθείας ἀλλοιώσεις. Δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν ἐξελκώσεις ἢ νὰ ἐπουλώσωμεν τοιαύτας ὑπαρχούσας, νὰ προκαλέσωμεν διάφορα στίγματα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος, αἱμορραγίας, ἐγκαύματα καὶ νὰ ρυθμίσωμεν πολλὰς φυσιολογικὰς λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ ἐν ἐκρύθμῳ εὑρισκομένας καταστάσει. Γνωρίζομεν πειράματα γενόμενα ἐν νοσοκομίοις ὑπὸ διασήμων νευρολόγων, καθ' ἃς οὗτοι διὰ γραμματοσήμου ἢ ἄλλων καθολοκληρίαν ἀβλαβῶν οὐσιῶν, προεκάλεσαν ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ ὑπνωτισθέντος φλύκταιναν, πανομοιότυπον πρὸς τὴν τοῦ ἐκδορίου ἁπλῶς καὶ μόνον διότι ὑπέβαλλον εἰς αὐτὸν τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφήρμοσαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος αὐτοῦ ἦτο ἐκδόριον.

Ὡσαύτως διὰ τῆς ὑποβολῆς ἥτις, ὡς εἴπομεν, εἶναι δύναμις τῆς θελήσεως, ἠδυνήθησαν νὰ προκαλέσωσιν ἀληθεῖς διαταράξεις εἰς τὸν ὀργανισμὸν πολλῶν ὑπνωτισθέντων ἀνθρώπων. Ἠδυνήθησαν ἐπὶ παραδείγματι διὰ καθαροῦ ὕδατος νὰ προκαλέσωσι τὴν μέθην καὶ διὰ φανταστικῶν δηλητηρίων, ἐνῷ ἦσαν οὐσίαι ἀβλαβεῖς, νὰ ἐπιφέρωσι σοβαρὰν δηλητηρίασιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν ὑπνωτισθέντων, ὅστις μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἡμερῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ κατάστασιν. Πολυάριθμα τοι-

αὗτα περιστατικὰ ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμένα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ νοσοκομείου τῆς Σαλπετριέρης ἐν Παρισίοις.

Καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ κυοφορούμενα ἔμβρυα εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωσιν διὰ μέσου τῆς ἐγκύου μητρὸς αἱ ἰσχυραὶ ἐντυπώσεις καὶ νὰ προξενήσωσιν ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν διαφόρους ἀλλοιώσεις καὶ ποικίλας διαταράξεις.

Ὁ ἰατρὸς Ceudart δι' ἀνακοινώσεως εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἑταιρίαν τῆςΜασαλίας ἀναφέρει περίπτωσιν παιδίου ὑποβληθέντος εἰς ἐγχείρησιν διὰ προβολὴν τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἀντίχειρα ὁμοιοτάτην πρὸς τὴν τοῦ ἀστακοῦ. Ἡ νεοπλασία αὕτη ἀπεδόθη εἰς ἰσχυρὸν δῆγμα τὸ ὁποῖον ἡ μήτηρ του ὑπέστη ὑπό τινος ἀστακοῦ καθ' ὃν χρόνον ἦτο ἔγκυος τὸ παιδίον ἐκεῖνο.

Ἄλλη γυνὴ ἔγκυος πέντε μηνῶν ᾐσθάνθη σφοδρὸν νευρικὸν συγκλονισμὸν ἐπὶ τῇ θέᾳ ἄρκτου ἣν αἰφνηδίως ἀντιμετώπισε καθ' ὁδόν. Εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐγκυμοσύνης ἐγέννησε παιδίον οὗτινος ἡ κεφαλὴ εἶχε μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὴν τῆς ἄρκτου. Ἑπομένως λογικὴ εἶναι ἡ παρὰ τῷ λαῷ ἐρριζωμένη ἰδέα ὅτι ἡ ἔγκυος γυνὴ πρέπει νὰ βλέπῃ ὡραίας εἰκόνας διὰ νὰ τίκτῃ καὶ ὡραῖα τέκνα.

* *
*

Ὡς εἴδομεν, παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ σκέψις καὶ ἡ θέλησις ἐπιδρῶσι βαθέως ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ καὶ ὅτι εἴς τινας περιστάσεις ἡ σκέψις ἡμῶν δύναται νὰ προσλάβῃ τοσαύτην ἔντασιν, ὥστε νὰ δημιουργήσῃ εἰκόνας καὶ σχήματα δυνάμενα νὰ ἐντυπώσι τὴν φωτογραφικὴν πλάκα. Τὰ παραδείγματα εἶναι πολυάριθμα. Ὁ Aksacef ἐν τῇ 64ῃ σελίδι τοῦ συγγράμματός του ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν φωτογραφικῶν πειραμάτων τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ Mumler καὶ τοῦ δόκτορος Gkill, ἐπέτυχον τὴν εἰκόνα κυρίας τινὸς ἐπιθυμούσης σφόδρα νὰ φωτογραφιθῇ, ἐνῷ διενοεῖτο ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς της κιθάραν. Τὸ πείραμα ἐγένετο καὶ τὸ ἐπιθυμητὸν σχῆμα ἐπέτυχε τελείως. Ἔκτοτε τὰ πειράματα ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἀπεδείχθη δι' αὐτῶν ὅτι, διὰ τῆς σκέψεως δυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα διὰ τὰ αἰσθητικὰ ἄτομα

ἔχουσιν ὑπόστασιν πραγματικὴν καὶ ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους τῆς ὀπτικῆς.

Πολλάκις μάλιστα ἡ σκέψις ἡμῶν δύναται νὰ ὑλοποιηθῇ καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως ἡμῶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἴδομεν εἰς τὰς δύο προειρημένας περιπτώσεις τῶν ἐγκύων γυναικῶν, ἔνθα ἡ σφοδρὰ ἐντύπωσις ἐπέδρασεν ἄνευ τῆς μεσολλαβήσεως τῆς συνειδήσεως καὶ παρήγαγεν ἐπίσης φαινόμενα λίαν ἐπαισθητὰ ἐπὶ τῆς ὕλης. Καὶ εἰς τὸ φαινόμενον τῆς τηλεπαθείας εἴδομεν ὅτι πολλάκις τὰ ἐξωτερικευόμενα μαγνητικὰ ρεύματα τῶν ζώντων ἀνθρώπων ἐπιδρῶσιν εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ διὰ τοῦ ὑλικοῦ σώματος περιβεβλημένος ἄνθρωπος δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τοιαῦτα φαινόμενα νοητικῶς ἐπιδρῶν, ἑπόμενον εἶναι ὅτι, τὸ ἐλεύθερον πνεῦμα δύναται νὰ παραγάγῃ ἀσυγκρίτως τελειότερα διὰ τῆς ἰσχυροτέρας ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῆς ὕλης. Τὸ πνεῦμα ὄχι μόνον διαθέτει τὰ λεπτομερῆ στοιχεῖα τῆς ὕλης εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐντυπώσῃ τὴν φωτογραφικὴν πλάκα καὶ τὰ ὄργανα αἰσθητικῶν τινων προσώπων, ἀλλὰ παράγει ἐνίοτε καὶ ἐμφανίσεις ὁρατὰς ὑφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Δύναται προσέτι παραλαμβάνον τὴν ὕλην ἐκ τῶν φορεμάτων τοῦ médium νὰ σχηματίσῃ ἐνδύματα πανομοιότυπα πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐφόρει κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον του, ἵνα καί δι' αὐτῶν συντελέσῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἀναγνώρισίν του. Διότι οὐσιώδης σκοπός τοῦ φαινομένου τῆς ἐμφανίσεως εἶναι ἡ τῆς ἀθανασίας καὶ ἡ τῆς ταὐτότητος ἀπόδειξις.

Πολλάκις τὰ πνεύματα δύνανται νὰ ἀλλάξωσι σχῆμα καὶ φυσιογνωμίαν, ἐνώπιον τῶν παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν προσώπων, μετὰ μεγάλης εὐχερείας. Ὁ Brakett ἀναφέρει ὅτι εἴς τινα συνεδρίασιν ὑλοποιηθὲν ἐνεφανίσθη πνεῦμα εἰς ἡλικίαν ἐφήβου ἀνθρώπου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο ἀδελφὸς κυρίας παρούσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν. Ἡ κυρία ἐκείνη δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν μορφὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ της διότι τὸν εἶχε γνωρίσει μικρὸν παιδίον. Τότε τὸ ὑλοποιηθὲν πνεῦμα ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ

σμικρίνηται έως ότου έφθασεν εις την ηλικίαν καθ' ην ανεγνωρίσθη υπό της αδελφής του. Ὁ Μ. Colvilla αναφέρει την περίπτωσιν της Emma Hardinge καθ' ην αύτη ενεφανίσθη φέρουσα την βασιλικήν εσθήτα την οποίαν εφόρει κατά τας επισήμους τελετάς.

Κατά τας περιπτώσεις ταύτας όπως και εις τινας άλλας η εμφάνισις δεν είναι ει μή απλή απεικόνισις νοητική, εξωτερικευομένη διά του πνεύματος και ήτις έχει αρκετήν σύστασιν υλικήν ώστε να γείνη αντιληπτή διά των αισθητηρίων ημών οργάνων.

* *
*

Ἀνακεφαλαιούντες όσα είπομεν εν τη σπουδή των διαφόρων φαινομένων της υλοποιήσεως και εμφανίσεως, παρατηρούμεν ότι ο τρόπος της εκδηλώσεως του πνεύματος διαφέρει αναλόγως των προσφερομένων αυτώ δυνάμεων υπό των médiums και των παρισταμένων προσώπων μεταξύ των οποίων ενεργεί. Συνεπώς τα φαινόμενα της υλοποιήσεως δυνάμεθα να κατατάξωμεν εις τρεις τάξεις.

Ἐν πρώτοις έχομεν την περίπτωσιν καθ' ην το διχοτομηθέν σώμα του medium χρησιμοποιείται και τροποποιείται υπό του πνεύματος εις τρόπον ώστε να προσλάβη την μορφήν την οποίαν το πνεύμα είχε κατά τον επίγειον αυτού βίον μεθ' όλων των χαρακτηριστικών αυτού γνωρισμάτων. Το πνεύμα διά της θελήσεώς του σχηματίζει μίαν μεταμόρφωσιν κατά το μάλλον και ήττον τελείαν, αναλόγως της παρεχομένης εις αυτό δυνάμεως και διά τούτο πολλάκις εις το είδος αυτό της υλοποιήσεως φωτογραφούμενον παρουσιάζει καί τινα ομοιότητα πρός το médium.

Ἄλλοτε το πνεύμα τη βοηθεία των ρευστών του περιβάλλοντος προσωπικού δημιουργεί σχήματα προσωρινά τα οποία και διευθύνει έξωθεν χωρίς να ενσωματωθή εις αυτά. Το φαινόμενον αυτό παρετηρήθη και εξηκριβώθη υπό του Aksakof.

Τέλος υπάρχουσι περιπτώσεις και αύται είναι αι πολυαριθμότεραι και συνηθέστεραι καθ' ας το πνεύμα διά των ρευστών τα οποία έξωθεν παραλαμβάνει συμπυκνοί και υλοποιεί το ίδιον αυτού περίπνευμα, οπότε παρουσιάζεται μεθ' όλων των χαρακτη-

ριστικῶν γνωρισμάτων τοῦ ἐπιγείου βίου του. Ἐπομένως τὸ εἶδος τῆς ὑλοποιήσεως ταύτης εἶναι μία μορφὴ προσκαίρου μετενσαρκώσεως.

Ἡ δρᾶσις τῶν médiums διαφέρει κατὰ τὰς περιστάσεις οὐσιωδῶς. Ὑπόκεινται εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς μαγνητικῆς καταστάσεως, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως ἣν ὀφείλουσι νὰ χορηγήσωσι πρὸς παραγωγὴν τῶν φαινομένων. Ἐνίοτε μάλιστα, ὡς εἴδομεν εἰς τὰ πειράματα τὰ γενόμενα παρὰ τῇ κυρίᾳ d' Esperance καὶ M. Compton ἡ ἀφυλοποίησις (ἐξαέρωσις) τῶν médiums εἶναι καθολικὴ καὶ φθάνει μέχρις ἀφανείας αὐτῶν.

Ἄλλοτε πάλιν τὰ πνεύματα φέρουσι μετ' ἑαυτῶν σχεδὸν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ὑλοποιήσεως ἔξωθεν καὶ τότε τὸ médium μένει ἀνεπηρέαστον καὶ διατελεῖ ἐν ἐγρηγόρσει κατὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ φαινομένου.

Μέσον τὰ μάλλα συντελεστικὸν καὶ διευκολῦνον πολὺ τὰ φαινόμενα εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ καὶ τὰ μελῳδικὰ ᾄσματα ἕνεκα τῆς ἁρμονικῆς συνθέσεως τῶν στοιχείων τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς τὴν ὑλοποίησιν. Ἐνῷ ἀντιθέτως ἐπιδρᾷ τὸ πολὺ φῶς διὰ τῆς διαλυτικῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἐπὶ τῶν προσκαίρων ἐκείνων ὀργανισμῶν. Ἐξ οὗ ἡ ἀνάγκη τῶν σκοτεινῶν συνεδριάσεων τοὐλάχιστον ἐν ἀρχῇ τῶν πειραμάτων.

Ἅπαντες οἱ περὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενοι ὁμολογοῦσιν ὅτι, αἱ φωτειναὶ διακυμάνσεις παρακωλύουσι τὸν σχηματισμὸν τῶν ὄντων ἐν τῇ ἐμβρυακῇ αὐτῶν ἀναπτύξει. Ὅλα τὰ σπέρματα εἴτε φυτικὰ εἴτε ζωϊκὰ εἴτε ἀνθρώπινα εἶναι, ὀφείλουσι νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐν τῷ σκότει πρὶν ἴδωσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Γνωρίζομεν προσέτι ὅτι ἄνευ σκοτεινοῦ θαλάμου φωτογράφησις δὲν γείνεται. Ἡ ἀναπαράστασις τῶν εἰκόνων ἀπαιτεῖ τὸ σκότος. Τοῦτο ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς προσκαίρους ὀργανισμοὺς τοὺς ἐξυφαινομένους διὰ τῶν πνευμάτων καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ πειραματιζόμενοι προετοιμάζουσι θαλαμίσκους σκοτεινοὺς ὀνομαζομένους θαλαμίσκους τῶν ὑλοποιήσεων. Ἀλλὰ πολλάκις τὸ φαινόμενον τῆς ὑλοποι-

ήσεως όταν ή άπαιτουμένη δύναμις είναι ίσχυρά παράγεται καί έν πλήρει φωτισμῷ έν μέσῳ τῶν παριστaμένων.

Ἡ διαλυτική τοῦ φωτὸς ἐπήρεια ἐπὶ τῶν φαινομένων τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἐξεθήκαμεν ἐπιβεβαιοῦται ἐπιστημονικῶς καὶ διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου. Ὁ Μαρκόνη ὑπέβαλεν ὑπόμνημα εἰς τὴν βασιλικὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἠλεκτρικαὶ διακυμάνσεις μεταφέρονται ἀσυγκρίτως τελειότερον τὴν νύκτα καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἐξασθενοῦσιν ἐπαισθητῶς.

Τοιουτοτρόπως ἡ ἔρευνα τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων ἀφοῦ μᾶς διήνοιξε τὸ εὐρὺ βασίλειον πολλῶν ἀγνώστων δυνάμεων τῆς φύσεως, μᾶς καθιστᾷ κοινωνοὺς πρὸς τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὴν ἁρμονίαν τῶν ὄντων. Διὰ τῆς σπουδῆς τῶν φαινομένων αὐτῶν ἐγνωρίσαμεν πρὸς τούτοις ὅτι, ἡ ὕλη ἐν τῇ αἰθεριώδει αὐτῆς καταστάσει μᾶς παρουσιάζεται ὡς τὸ διάμεσον σημεῖον ἔνθα ἡ σκέψις καὶ ἡ θέλησις τοῦ πνεύματος ἐντυποῦται. Ἐπομένως ἡ ὕλη ἀποτελεῖ ὑπερμέγεθες δοχεῖον δυνάμεως εἰς τὸ ὁποῖον προστιθέμεναι αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις σχηματίζουσι τὴν κατ' ἐξοχὴν δημιουργικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς πηγάζει τὸ Σύμπαν μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν αἰωνίων καὶ ἐπαλλασσομένων ἐκδηλώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

Περὶ τῆς ταυτότητος τῶν πνευμάτων

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων ψυχολογικῶν φαινομένων ἀποδεικνύεται, ἡλίου φαεινότερον, ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Πλὴν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν πνευμάτων οὐδεμία ἄλλη ἐξήγησις δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸ σύνολον τῶν φαινομένων ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῶν μορφὰς καὶ ὄψεις, περὶ ὧν λόγος ἐν τοῖς προηγουμένης ἐγένετο. Ὁ Russel Wallace λέγει ὅτι, τὰ πνευματιστικά φαινόμενα διηυκρινίσθησαν μεθ' ὅσης ἀκριβείας καὶ ὁ νόμος τῆς βαρύτητος τῶν σωμάτων. Ὁ δὲ σοφὸς Κρούξ ἐπαναλαμβάνει συχνάκις κατὰ τὰς ἐπιστημονικάς αὐτοῦ διαλέξεις ὅτι, ἡ πραγματικότης τῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων, εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένη.

Καὶ ὑπὸ ἀντικειμενικὴν μὲν ἔποψιν αἱ παρεχόμεναι ἀποδείξεις διὰ τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως καὶ ἐμφανίσεως δὲν ἀφίνουσιν εἰς τὸν νοῦν οὐδὲ τοῦ μεγχλητέρου ὑλιστοῦ καὶ σκεπτικιστοῦ οὐδένα δισταγμόν, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ ἄλλα εἴδη τῶν ἐκδηλώσεων, τὸ τῆς γραφῆς, ἐνσωματώσεως καὶ λοιπῶν, ὑπάρχει ποιά τις δυσχέρεια πρὸς ἐξακρίβωσιν αὐτῶν. Δι' ὃ θέλομεν ἀσχοληθῇ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ καθορίζοντες, ὅσῳ τὸ δυνατὸν, τὰ μέσα δι' ὧν θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν ταυτότητα τῶν πνευμάτων.

Πολλοὶ μᾶς προβάλλουσι τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ πνευματικαὶ ἀνακοινώσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔχουσι χαρακτῆρα ἀόριστον καὶ ὅτι στεροῦνται σημασίας ὡρισμένης καὶ ἀποκαλύψεως καθαρᾶς, ὥστε νὰ δυνάμεθα δι' αὐτῶν νὰ φθάσωμεν εἰς θετικὰ συμπεράσματα. Βεβαίως ἀνομολογοῦμεν τὰς δυσκολίας, αὗται εἰσὶν ἀχώριστοι πρὸς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καὶ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ περιβάλλοντος προσωπικοῦ.

Ἐὰν τὰ μέσα δι' ὧν ἡμεῖς οἱ ἐπίγειοι ἄνθρωποι ἐπικοινωνοῦμεν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀνταλλάσσομεν τὰς σκέψεις ἡμῶν μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας, ἐὰν λέγω τὰ μέσα ταῦτα ζητήσωμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀοράτων ὄντων σχέσεις ἡμῶν, τοῦτο εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον, διότι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐμπόδια ἅτινα παρεμβάλλονται μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν. Ὁ κάτοικος τοῦ ἀοράτου διαστήματος ἔχει νὰ ὑπερνικήσῃ πολλὰ προσκόμματα ἵνα δεόντως ἐπικοινωνήσῃ μεθ' ἡμῶν. Οὐδὲ πρέπει νὰ λησμονῶμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἀποθανὼν Robert Hyslop συχνάκις ἐπανελάμβανεν εἰς τὸν υἱόν του καθηγητὴν ὁσάκις συνεκοινώνει μετ' αὐτοῦ. «Τὰ πάντα εἰς τὸν ἐλεύθερον ὁρίζοντα μοὶ φαίνονται εὔκολα καὶ καθαρὰ καὶ ὅταν κατέλθω εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γῆς ἐπισκοτίζομαι καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐκφρασθῶ ὅσα ἐσκόπουν καὶ διενοούμην. Τὸ αὐτὸ ἔλεγε καὶ ὁ πνευματιστικὸς ὁδηγός τοῦ εἰς τὸ Tours τῆς Γαλλίας ψυχολογικοῦ συλλόγου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Λεὸν Dénis.

Σήμερον ἅπαντες οἱ ἔξοχοι πειραματισταὶ καὶ ἐπιστήμονες ὅσοι πολλὰ τοῦ βίου των ἔτη ἀφιέρωσαν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων, ὁμολογοῦσιν ὅτι αἱ ἀποδείξεις περὶ τῆς ταυτότητος τῶν πνευμάτων ἀφθονοῦσι τοσοῦτον ὥστε ἔφθασαν μέχρι τοῦ ἀναριθμήτου. Καὶ εἰς μεμονωμένους προσέτι καὶ μὴ συστηματοποιηθέντας πνευματιστικοὺς κύκλους βλέπομεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ταυτότητος πολλῶν γνωστῶν εἰς ἡμᾶς προσώπων, τὰ ὁποῖα συνέζησαν μεθ' ἡμῶν καὶ ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλλ' αἱ ἀποδείξεις αὗται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τηροῦνται ἀπόρρητοι, διότι ἀφορῶσιν ἰδιαίτερα ἐπεισόδια τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου. Ἄλλοι πάλιν ἀρνοῦνται νὰ τὰ γνωστοποιήσωσι φοβούμενοι τὰ σχόλια καὶ τὰς ἐπικρίσεις τῶν ἀντιφρονούντων.

Πολλάκις πνεύματα ἄγνωστα εἰς τοὺς παρισταμένους δίδουσι πληροφορίας περὶ συγγενῶν αὐτῶν ἐπιζώντων, αἱ ὁποῖαι φέρουσι τελείως τὸν χαρακτῆρα τῆς πειστικότητος καὶ τῆς ἀκριβείας. Ἐν τούτοις καὶ ἐκ τούτων αἱ περισσότεραι μένουσιν ἄγνωστοι εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὸν λόγον τῆς ἐπικρίσεως παρὰ προσώπων ἀνεξετάστως καὶ ὡς ἀπὸ τρίποδος προδικαζόντων τὰ σοβαρὰ ταῦτα προβλήματα, πρὶν ἢ μελετήσωσι δεόντως αὐτά.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ αὐτὴ ἐπιφύλαξις καὶ περίσκεψις παρατηρεῖται καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐπικοινωνούντων πνευμάτων κατὰ τὰς γενικὰς συνεδριάσεις. Ἐν ᾧ εἰς τοὺς συγγενικοὺς καὶ φιλικοὺς κύκλους συνενοῦνται εὐνοϊκώτεραι αἱ συνθῆκαι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν καλλιτέρων ἀποδείξεων, ἕνεκα τῆς ἁρμονίας τῶν σκέψεων καὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχούσης εἰλικρινείας. Τὸ πνεῦμα συναντᾷ ἐκεῖ σύνολον συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι τὰ μάλιστα διευκολύνουσι διὰ τῆς ἁρμονίας τῶν μαγνητικῶν αὐτῶν ρευστῶν τὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητός του.

Τὰ ἀνώτερα πνεύματα δυσκόλως συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν. Αἱ ἀνακοινώσεις αὐτῶν ἔχουσι πάντοτε χαρακτῆρα ἠθικῆς μορφώσεως καὶ διδασκαλίας τιθέμεναι ὑπεράνω πάσης προσωπικῆς καὶ ἀτομικῆς ἀποκαλύψεως. Τὰ πλεῖστα

ἐξ αὐτῶν ἐκπληρώσαντα διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν τὰ ἐπίγεια αὐτῶν καθήκοντα, μετὰ κόπου στέργουσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀνάμνησιν ἐπιπόνου καὶ δυσκόλου παρελθόντος. Ἐπομένως ἵνα καταπείσωμεν τοὺς ἀμφιβάλλοντας, προτιμότερον εἶναι, ὁσάκις θελήσωμεν νὰ ζητήσωμεν ἀποδείξεις περὶ τῆς ταυτότητος τῶν πνευμάτων, νὰ εἰσαγάγωμεν κατὰ τὰς συνεδριάσεις πνεύματα ὀλίγον κατώτερα, ἀτομικότητας τὰς ὁποίας ἐγνωρίσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ αἵτινες δύνανται εὐκολώτερον διὰ τῶν διαφόρων μέσων τῆς ἐπικοινωνίας, διὰ γραφῆς, χειρονομιῶν καὶ λοιπῶν νὰ μᾶς χορηγήσωσι ἀρκούσας ἀποδείξεις.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην ἀφήγησιν παραθέτομεν περιπτώσεις τινὰς ἀποδεικνυούσας τὸ ζήτημα τῆς ταυτότητος τῶν πνευμάτων.

*
* *

Ἡ ὑπὸ τῆς Διαλεκτικῆς Ἑταιρείας τοῦ Λονδίνου ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἔρευναν τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων, ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἀναφέρει πολυαρίθμους περιπτώσεις καθ' ἃς μετὰ μεγάλης ἀκριβείας ἀποδεικνύεται τὸ ζήτημα τῆς ταυτότητος τῶν πνευμάτων. Ἐκ τούτων παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν μαρτυρίαν τοῦ M. T. Simkiss ὀφειλομένην εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ἐνσωματώσεως καὶ περιγραφομένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὡς ἑξῆς:

«Πρὸ δέκα καὶ ἓξ ἐτῶν διαμένων ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Φιλαδέλφειαν τῆς Ἀμερικῆς, μετέβην, λόγῳ περιεργείας, πρὸς συνάντησιν τοῦ πεφημισμένου Médium Henri Cordon. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι δὲν ἐπίστευον εἰς μέλλουσαν ζωὴν καὶ ἐθεώρουν τὰ διαφημιζόμενα τότε πνευματιστικὰ φαινόμενα ἁπλούστατα ὡς μίαν φάρσαν (τέχνασμα) Ἀμερικανικήν. Εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα διέμενε τὸ médium ἐδήλωσα εἰς αὐτὸ τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς μου καὶ χωρὶς νὰ τῷ γνωστοποιήσω οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε τὴν πατρίδα μου, ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ νὰ μοὶ δώσῃ εἰ δυνατὸν, ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Τὸ medium ἀποδεχθὲν τὴν πρότασίν μου περιέπεσε μετ' ὀλίγα λεπτὰ εἰς αὐτόματον μαγνητικὸν ὕπνον, καθ' ὃν οἱ χαρακτη-

ρες τοῦ προσώπου του καὶ τὸ ὅλεν τῆς στάσεως τοῦ σώματός του μετεβλήθησαν, ὡς νὰ εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτοῦ ξένη τις νοητικὴ δύναμις. Ἐξέτεινε τὴν δεξιὰν χεῖρά του, μὲ ἐκάλεσε πλησίον καὶ μοὶ εἶπε μετὰ ταχύτητος τὰς ἀκολούθους λέξεις: «Tom τί ζητεῖς ἐδῶ; Εἶμαι εὐτυχὴς βλέπων σε ἐνταῦθα εἰς ξένην χώραν. «Εἶμαι ὁ φίλος καὶ συμμαθητής σου Μιχαήλ». Ἀκολούθως μετὰ σιγὴν ὀλίγων δευτερολέπτων ἐπανέλαβεν. «Ἐγὼ καί τινες ἄλλοι σὲ ἐνεπνεύσαμεν νὰ ἔλθῃς ἐδῶ, διὰ νὰ σοὶ δώσωμεν ἀποδείξεις περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς τὴν ὁποίαν ἀρνεῖσαι νὰ παραδεχθῇς». Ὁ Μιχαὴλ ἦτο φίλος καὶ συμμαθητής μου ἐν Ἀγγλίᾳ ἀποθανὼν πρὸ τριῶν ἐτῶν. Ἐγὼ ἐν Ἀμερικῇ εἶχον ἔλθει κατὰ πρῶτον πρὸ ἓξ μόνον ἡμερῶν καὶ ἤμην ἐντελῶς ἄγνωστος εἰς ὅλον ἐκεῖνο τὸ περιβάλλον. Εἰς οὐδένα κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἶχον προφέρει τὸ ὄνομα Μιχαὴλ καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ πολλῶν ἑβδομάδων δὲν εἶχον διανοηθῆ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος φίλου μου. Ἀκολούθως τὸ πνεῦμα τοῦ Μιχαὴλ μοὶ ἐνεθύμησε διάφορα ἐπεισόδια τοῦ σχολικοῦ ἡμῶν βίου γνωστὰ μόνον εἰς ᾽κεῖνον καὶ εἰς ἐμέ, διὰ τῶν ὁποίων μοὶ ἀπέδειξε πειστικώτατα τὴν ἀτομικότητα καὶ ταυτότητά του καὶ μετέβαλε ριζικῶς τὰς προτέρας πεποιθήσεις μου.»

Ὁ ἰατρὸς Moutin, πρόεδρος τῆς ἑταιρίας τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων ἐν Παρισίοις, ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Μαρτίου τοῦ 1901 τὸ ἀκόλουθον:

«Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς χολέρας τοῦ 1884 ἐν Μασαλίᾳ, παρευρέθην παρά τινι βαρέως προσβληθείσῃ συγγενεῖ μου, ἥτις μετ᾽ ὀλίγας ὥρας ἀπεβίωσεν. Ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τοῦ θανάτου της μὴ δυναμένη πλέον νὰ ὁμιλήσῃ, προσεπάθησε νὰ ἀποκαλύψῃ κάτι τι, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῶν ἀπηλπισμένων χειρονομιῶν αὐτῆς, ἐθεώρησα πολὺ σπουδαῖον. Ἐπὶ τέλους συγκεντρώσασα ὅλας αὐτῆς τὰς δυνάμεις κατώρθωσε δὶς νὰ ἀρθρώσῃ τὴν λέξιν «κάτοπτρον» δεικνύουσα συνάμα διὰ τῆς χειρὸς τὴν θέσιν εἰς ἣν ἦτο τοποθετημένον παλαιὸν τοιοῦτον. Ὁ σύζυγός της ἀπουσίαζε τὰς ἡμέρας ἐκείνας ταξειδεύων, ὅταν ἐπανῆλθε καὶ ἐπληροφο-

ρήθη ὅσα εἶπε κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ βίου της, ἐξηρεύνησε τὸ κάτοπτρον ἀφαιρέσας τὴν ὀπισθίαν αὐτοῦ σανίδα, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχε τὴν μανίαν νὰ κρύπτῃ χρήματα εἰς διάφορα μέρη τῆς οἰκίας, ἀλλὰ δὲν εὗρε τίποτε.

«Μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε μηνῶν παρευρεθεὶς εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κ. Décins Deo, εἰς τὸ Ἀβινιὸν τῆς Γαλλίας, προσεκλήθην ὀνομαστὶ ὑπὸ τοῦ médium, τὸ ὁποῖον κατὰ πρῶτον μὲ εἶδε τότε, νὰ πλησιάσω καὶ νὰ καθίσω πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ. Ὑπακούσας εἰς τὴν πρόσκλησιν ἔλαβον δι' αὐτοῦ εὑρισκομένου ἐν ὑπνωτιστικῇ καταστάσει τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν. «Εἶμαι ἡ ἀποθανοῦσα ἐν Μασαλείᾳ συγγενής σου. Ἦλθον ἐνταῦθα σήμερον ἵνα σοὶ διευκρινίσω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθην νὰ προφέρω κατὰ τὰς τελευταίας στιγμάς μου. Μάθε λοιπὸν ὅτι ἔχω τοποθετήσει μίαν ὁμολογίαν πεντακοσίων δραχμῶν τῆς ἑταιρίας Φραισινὲ μεταξὺ τῆς ὑέλου καὶ τῆς βάσεως τοῦ κατόπτρου. Σπεύδω νὰ σοὶ γνωστοποιήσω τὸ πρᾶγμα διότι ὁ σύζυγός μου προσεχῶς θέλει ἐκποιήσει τὰ ἔπιπλα». Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην εἰδοποίησα δι' ἐπιστολῆς μου τὸν σύζυγον τῆς ἀποθανούσης συγγενοῦς μου, ὅστις ἐρευνήσας εὗρε τὴν ὁμολογίαν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος.»

Τὸ ψυχολογικὸν περιοδικὸν τῆς Βαρκελώνης ἐδημοσίευσε τὴν ἀκόλουθον περίπτωσιν μεθ' ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν αὐτῆς μέσων. Τρία πρόσωπα, εἷς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν, εἷς ἰατρὸς καὶ εἷς κληρικός, παρεκάλεσαν τὴν M. Segundo Oliver, médium ἀφιλοκερδές, νὰ τοῖς δώσῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς. Μετά τινας στιγμὰς περιπεσοῦσα αὕτη ἐν καταστάσει αὐτομάτου ὑπνωτισμοῦ ἔγραψεν ἀσυναισθήτως τὰς ἀκολούθους λέξεις: «Ἰσιδώρα, ἡλικίας 50 ἐτῶν, ἐγεννήθη εἰς τὸ Sen Sebastian, ἀπέθανε τὴν 31 Μαρτίου 1898, ὑπὸ καρκίνου τοῦ ἐντέρου. Ἀφῆκε τρεῖς υἱούς, ὀνομάσασα ἕνα ἕκαστον καὶ καθορίσασα τὴν ἡλικίαν του.» Ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ταύτης ἀνακοινώσεως ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἀνεγνώρισε τὸ πνεῦμα τῆς μητρός του. Ἔκπληκτος καὶ συγκεκινημένος τὴν ἠρώτησεν ἐὰν εἶχε νὰ τοῦ δώσῃ

συμβουλὴν τινά. Τότε τὸ médium ἔλαβε πάλιν τὸ κονδύλιον καὶ ἀντὶ ἀπαντήσεως ἐζωγράφησεν εἰκόνα εἰς ἣν ὁ υἱός της ἀνεγνώρισε τελείως τὴν μορφὴν τῆς μητρός του Ἰσιδώρας, τὴν ὁποίαν τὸ médium οὐδέποτε εἶχε γνωρίσει ἐν τῇ ζωῇ. Ἐνταῦθα ὡς μέσον ἐπιβοηθητικὸν τῆς ταυτότητος ἔχομεν πλὴν τῆς γραφῆς καὶ τὴν ἰχνογραφίαν.

Παρόμοιον φαινόμενον ἀναφέρει ἡ πριγκίπισα Καρατζᾶ ἐν Βερολίνῳ, ὡς ἑξῆς :

«Ἀπὸ τοῦ τελευταίου χειμῶνος ἀπέκτησα τὴν ἰδιότητα νὰ ἰχνογραφῶ διατελοῦσα ἐν καταστάσει αὐτοϋπνωτισμοῦ. Ἡ ειδικότης μου κατ' ἐξοχὴν συνίσταται εἰς τὸ ζωγραφίζειν εἰκόνας τεθνεώτων ἀνθρώπων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀγνώστων εἰς ἐμέ. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ κ. Λάρσεν ἦλθε τὸ πρῶτον ἐκ Κοπεγχάγης ἵνα παραστῇ εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν, ἐξετέλεσα διὰ συνήθους τῆς ἰχνογραφίας κονδυλίου, ὡραιοτάτην γυναικείαν προτομήν. Τὸ πρόσωπόν της ἦτο τόσῳ ἐκφραστικόν, ὥστε ἡ εἰκὼν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἦτο ἀπόρροια ἁπλῆς φαντασίας. Ἠσθάνετό τις ἐνδομύχως ὅταν ἐξήταζε μετὰ προσοχῆς αὐτήν, ὅτι οἱ θελκτικοὶ ἐκεῖνοι χαρακτῆρες ἀνῆκον εἰς πλάσμα ζωντανόν. Μόλις εἶχον τελειώσει τὴν ἐργασίαν αὐτήν, ὅτε μοὶ ἀνηγγέλθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Λάρσεν. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ προσῆλθον καὶ οἱ ἄλλοι κεκλημένοι εἰς τὴν συνεδρίασιν. Ἰδὼν τὴν εἰκόνα ἐπὶ τῆς τραπέζης ὁ κ. Λάρσεν ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς συνάμα, λέγων ὅτι ἐν αὐτῇ ἀνεγνώρισε τὴν μορφὴν τῆς ἀποθανούσης συζύγου του. Ἔσυρεν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ φορέματός του ἄλλην εἰκόνα ἣν ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ, τὴν ὁποίαν συγκρίναντες πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ γενομένην εὕρομεν ὁμοιοτάτην. Ὁ κ. Λάρσεν μάλιστα μᾶς διαβεβαίου ὅτι ἡ ἰδική μου εἰκὼν ὡμοίαζε περισσότερον πρὸς τὴν μορφὴν τῆς συζύγου του, διότι παρίστα αὐτὴν ὅπως ἀκριβῶς ἦτο κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου της, ἐνῷ ἡ τοῦ κ. Λάρσεν παρίστα αὐτὴν εἰς προγενεστέραν ἐποχήν, τελείως τότε ὑγιαίνουσαν. Κατόπιν ὁ κ. Λάρσεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα

του μοὶ ἔγραψεν ὅτι ὁ πενθερός του ἰδὼν τὴν εἰκόνα καὶ ἀναγνωρίσας τὴν μορφὴν τῆς θυγατρός του κατελήφθη ὑπὸ λυγμῶν. Πολλοὶ ἐν Σουηδίᾳ καὶ Δανιμαρκίᾳ ἰδόντες τὴν εἰκόνα ὡμολόγησαν καὶ παρεδέχθησαν τὴν πνευματικὴν προέλευσιν αὐτῆς, διότι ἐγὼ οὔτε τὸν κ. Λάρσεν οὔτε τὴν σύζυγον αὐτοῦ εἶχον ποτε γνωρίσει οὐδὲ εἴχομεν φίλον τινα κοινὸν μεταξύ μας.»

«Μετὰ ταῦτα ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Λάρσεν ἔλαβεν ἀνακοινώσεις ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς συζύγου του πειστικωτάτας. Αὕτη τοῦ ὑπέμνησε πολλὰ ἐπεισόδια τοῦ οἰκογενειακοῦ των βίου τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος εἰς τὴν ξένην ἐκείχώραν ἐγνώριζε καὶ τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε λησμονήσει.. Συγχρόνως παρεκάλεσεν αὐτὸν ἅμα φθάσῃ εἰς Κοπεγχάγην νὰ ζητήσῃ, καὶ νὰ συναντήσῃ γυναῖκα τινα τῆς ὁποίας τὴν διαμονὴν ὥρισεν εἰς αὐτὸν μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας, ὀνομαζομένην Χριστίναν πρὸς τὴν ὁποίαν ἐν τῇ ζωῇ εἶχε διαπράξει μικρόν τι ἀδίκημα καὶ νὰ ἐξιλεώσῃ αὐτὴν διὰ παντὸς τρόπου. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του ὁ κ. Λάρσεν εὗρε τὴν γυναῖκα ἐκείνην εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος καὶ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴν τῆς ἀποθανούσης συζύγου του.»

Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ψυχῆς τὸ φαινόμενον τῆς ἐνσωματώσεως μᾶς παρέχει ἄφθονα τὰ σημεῖα τῆς ταὐτότητος. Εἰς τὰ πειράματα τὰ διὰ τῆς Μ. Piper γινόμενα διαβλέπομεν ἑνότητα χαρακτῆρος καὶ συνειδήσεως μεταξὺ τῶν ἐπικοινωνούντων πνευμάτων καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς ὁδηγῶν. Οὐδεμία ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων ἐκείνων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δευτέρα προσωπικότης τοῦ médium. Ὅλαι ἀναφαίνονται αὐτόνομοι προσωπικότητες μετὰ ζωηρᾶς ψυχικῆς ἐκδηλώσεως εἰλικρινείας καὶ πραγματικότητος.

*
* *

Ὁ καθηγητὴς Oliver Lodge ἀφηγεῖται ἐπίσης πολλὰς περιπτώσεις ταὐτότητος τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐπέτυχε πειραμα-

τιζόμενος διὰ τῆς κ. Piper. Θεῖός του πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἀποβιώσας διηγεῖται λεπτομερείας τοῦ βίου του παντελῶς λησμονηθείσας ὑφ' ὅλων τῶν ἐπιζώντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ αἱ ὁποῖαι κατόπιν ἐξηκριβώθησαν διὰ μακρῶν καὶ ἐπιπόνων ἐρευνῶν. Ὁ πενθερός του ἐπίσης πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποβιώσας ἔδωκε λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ θανάτου του συμβάντος ὑπὸ συνθήκας συγκινητικὰς μετὰ ὀνομάτων καὶ χρονολογιῶν παντελῶς λησμονηθέντων ὑπὸ τοῦ Lodge. Ἀναφέρει ἐπίσης καὶ ἄλλα ἀξιόλογα γεγονότα ταὐτότητος προερχόμενα ἐκ πλείστων φίλων του.

Ὁ δὲ ἰατρὸς Van Eeden ἐπικοινωνῶν διὰ τοῦ médium Thompson μετὰ τοῦ πνεύματος φίλου τινὸς αὐτοκτονήσαντος, ἠδυνήθη νὰ συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ εἰς γλῶσσαν Ὀλλανδικὴν τὴν ὁποίαν τὸ médium δὲν ἐγνώριζε. Εἰς τὰ ὑποβληθέντα πρὸς τὸν φίλον του ζητήματα ἐπέτυχε ἀπαντήσεις ἐν μέρει Ἀγγλιστὶ καὶ ἐν μέρει Ὀλλανδιστί. Ὁσάκις τὸ πνεῦμα ἐνεσωματοῦτο τὸ médium κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀγωνίας καὶ κλονισμῶν σπασμωδικῶν ὁλοκλήρου τοῦ σώματος, ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ᾐσθάνθη ὁ αὐτοκτονήσας εἰς προγενεστέραν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας ἀποτυχοῦσαν ἔνθα εὗρον αὐτὸν ζῶντα μετὰ πλήρους συνειδήσεως καὶ ἔχοντα τὸν λάρυγγα του κεκομένον διὰ μαχαιρίου. Κατόπιν ηὐτοκτόνησε διὰ πολυκρότου πλήξας τὴν καρδίαν του. Ἐν τούτοις τὸ médium οὐδὲν ἐκ τούτων ἐγνώριζε οὔτε τὸν αὐτοκτονήσαντα εἶχεν ἰδεῖ ποτε. Ὡμίλησεν ἐπίσης τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοκτονήσαντος φίλου του περὶ προσώπων τὰ ὁποῖα ὁ Van Eeden δὲν ἐγνώριζε καὶ ἔδωκε περὶ αὐτῶν σημεῖα ταὐτότητος λεπτομερῆ ἐξακριβωθέντα κατόπιν ἐρεύνης. Ἐπιλέγει δὲ ὁ ἰατρὸς εἰς τὴν ἔκθεσιν του ὅτι ἐσχημάτισεν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι τὰ médiums εἰσὶν ὄργανα τιθέμενα προσκαίρως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πνευμάτων δυναμένων κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπικοινωνήσωσι τελείως μετὰ τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων.

Πειστικώταται ἐπίσης εἰσὶν αἱ ἀποδείξεις τῆς ταὐτότητος

τῶν πνευμάτων αἱ γενόμεναι δι' ἀνακοινώσεων αὐτομάτων γνωστῶν μόνον εἰς τὰ ἐκδηλοῦντα τὴν παρουσίαν αὐτῶν πνεύματα καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον ἐκ τῶν παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν προσώπων.

Ἐκ τούτων ἄξιον μνείας εἶναι τὸ περιστατικὸν τοῦ δόκτορος Davey, οὗτινος ὁ υἱὸς ταξειδεύων ἀπέθανε κατὰ τὸν πλοῦν. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου του μηνός, εὑρεθεὶς ὁ πατήρ του εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν ἔλαβεν ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ του καθ' ἣν ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ θάνατός του δὲν προῆλθεν ἐκ νοσήματος, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου, ἀλλ' ὅτι ἐγένετο θῦμα ἐγκληματικῆς δηλητηριάσεως καὶ ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν παρέδωκεν ὅλα τὰ χρήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτόν. Τὸ γεγονὸς ἐξηκριβώθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν εἰς ἃς κατηγγέλθη ἡ πρᾶξις ἐπισήμως.

Ὁ Aksakof ἐν τῷ 567 σελίδι τοῦ βιβλίου του ἀφηγεῖται τὴν ἀκόλουθον περίπτωσιν, περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς διαθήκης τοῦ βαρώνου Korff ἐπισυμβάσαν ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακριβώσω ὅσῳ τὸ δυνατὸν λεπτομερέστερον τὸ γεγονὸς αὐτό, διηυθύνθην πρὸς τὸν φίλον καὶ συμμαθητήν μου ἀνεψιὸν τοῦ ἀποθανόντος βαρώνου, ὅστις μοὶ εἶπεν ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχω ἀκριβεστάτας πληροφορίας, ὤφειλον νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἀποθανόντος Παῦλον Korff, διαμένοντα τότε ἐν Πετρουπόλει. Ἐξ αὐτοῦ ἔλαβον τὰς ἀκολούθους πληροφορίας. «Ὁ στρατηγὸς πατήρ μου ἀπεβίωσεν ἐν Βαρσοβίᾳ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1867. Ἐγνωρίζομεν ὅτι ἀφῆκε διαθήκην, ἀλλὰ παρ' ὅλας τὰς λεπτομερεῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ μας ἐρεύνας, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν αὐτὴν μετὰ τὸν θάνατόν του. Δύο μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου ἡ μήτηρ μου διαμένουσα εἰσέτι ἐν Βαρσοβίᾳ ἔλαβεν ἐπιστολὴν ὑπὸ προσώπου γνωστοῦ πρὸς αὐτὴν διαμένοντος εἰς τὸ Πλόσκα τῆς Ρωσίας, δι' ἧς ἐπληροφόρει αὐτὴν ὅτι παρατυχὼν εἴς τινα πνευματιστικὴν συνεδρίασιν, ἔλαβεν ἀπροσδόκητον ἀνακοίνωσιν παρὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀποβιώσαντος στρατηγοῦ συζύγου της, δι' καθίστα εἰς αὐτὸν γνωστὸν τὸ μέρος ἔνθα εἶχε τοποθετή-

σει τὴν διαθήκην του. Γενομένης νέας ἐρεύνης εὑρέθη πράγματι ἡ διαθήκη εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος καὶ ἐξωμαλύνθησαν οὕτω πολλὰ δυσχερῆ καὶ δυσεπίλυτα οἰκογενειακὰ συμφέροντα.

*
* *

Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν μορφῶν περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς ταὐτότητος τῶν πνευμάτων, ἡ ἀκριβεστέρα εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν ταῦτα καλοῦνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ λαμβάνονται αἱ ἀνακοινώσεις αὐτῶν ἐν ἀπουσίᾳ προσώπων γνωστῶν αὐτοῖς. Δεδομένου ὄντος ὅτι γείνονται αὐτόματοι ἀνακοινώσεις, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ προκαλούμεναι τοιαῦται εἰσὶν ἐπίσης δυναταὶ καὶ συνεπῶς μᾶλλον πειστικαί. Ἀλλ' ἵνα ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀπάντησις ἔχῃ χαρακτῆρα σοβαρόν, πρέπει νὰ γείνῃ αὕτη ἐν ἀπουσίᾳ προσώπων τὰ ὁποῖα ἐγνώρισαν τὸ πνεῦμα κατὰ τὸν ἐπιαὐτοῦ βίον, ἵνα μὴ τοιουτοτρόπως ὑπάρχῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια ὅτι τὸ médium ἀναγινώσκει τὴν σκέψιν αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον ἵνα ἡ αἴτησις τῆς ταὐτότητος διατυπωθῇ παρὰ προσώπου ἀγνώστου εἰς τὸ προσκαλούμενον πνεῦμα ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἦναι γεγραμμένη ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου ὑπὸ προσώπου ἀπόντος κατὰ τὴν συνεδρίασιν.

Τοιαύτης φύσεως ἦσαν αἱ ἀπαντήσεις αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀποβιώσαντος Χίσλοπ πρὸς τὸν υἱόν του καθηγητὴν Χίσλοπ, ὑποβληθεῖσαι διὰ τοῦ Χόδσονος ἐντὸς ἐσφραγισμένων φακέλλων, ὧν τὸ περιεχόμενον ὁ τελευταῖος δὲν ἐγνώριζεν, ὁ δὲ διατυπώσας αὐτὰ Χίσλοπ δὲν ἦτο παρών.

Ἄλλα πάλιν πνεύματα ἀποκαλύπτουσι τὴν ταὐτότητα αὐτῶν διὰ γλώσσης συμβολικῆς ἀγνοουμένης ὑπὸ τοῦ ἐν ὑπνωτιστικῇ καταστάσει διατελοῦντος medium. Τοιαύτη εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ πνεύματος Fercade ἐπικοινωνήσαντος μετὰ τοῦ Qrimaud εἰς τὸ Ἀβινιὸν κατὰ τὸ 1899 διὰ σημείων ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κωφαλάλοις καὶ διὰ μεθόδου εἰδικῆς ἐφευρεθείσης ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ ἐν λόγῳ ἀνακοίνωσις ἐγένετο ἐν συνεδριάσει καθ' ἣν μόνος ὁ Crimaud ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν αὐτῆς.

Καὶ ὁ Aksakof ἐν τῇ σελίδι 542 τοῦ βιβλίου του διηγεῖται ἀνάλογον περιστατικὸν ὡς ἀκολούθως.

«Παρευρέθην εἰς τὰς Συρακούσας εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν γενομένην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Bears. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων εἴκοσι περίπου προσώπων, ἦσαν δύο κυρίαι καὶ δύο κύριοι ἐλθόντες ἐκ γειτονικῆς κωμοπόλεως ἵνα παριστῶσιν εἰς αὐτήν. Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως τὸ médium κ. Corwin αὐτοϋπνωτισθὲν ἐκάλεσε διὰ χειρονομίας τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο ἐκείνων κυρίων ἵνα παρακαθήσῃ πλησίον του. Τούτου γενομένου ἐφάνη ὅτι τὸ πνεῦμα ἀπεπειρᾶτο ἐπανειλημμένως νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποβάλῃ τὰ ὄργανα τοῦ médium εἰς τὴν θέλησιν αὐτοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη συνεκίνησε τοὺς παρισταμένους σφόδρα. Ἐν τούτοις παρετήρησαν ὅτι ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τοῦ médium ἀνυψοῦτο πρὸς στιγμὴν καὶ καὶ ὅτι οἱ δάκτυλοι αὐτῆς ἐξετέλουν διαφόρους κινήσεις. Μετά τινας στιγμὰς σιγῆς ὁ κύριος ἐκεῖνος διεκήρυξεν εἰς ὅλους τοὺς παρισταμένους ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τοῦ ἔδωκεν ἀπόδειξιν τῆς ταὐτότητός του καὶ μάλιστα διὰ τρόπου ἀναμφισβητήτου εἰς αὐτόν. Ὑποθέσαντες οἱ παριστάμενοι ὅτι αἱ κινήσεις ἐκεῖναι τῶν δακτύλων τοῦ médium ἦσαν σημεῖα συμβολικά, ἀνέμενον νὰ ἀκούσωσι προφορικὴν τοῦ πνεύματος ἀνακοίνωσιν διὰ στόματος τοῦ médium. Ἀλλ' αἴφνης ἄλλο πνεῦμα καταλαβὸν τὸ σῶμα τοῦ médium εἶπε καθαρῶς εἰς αὐτούς, ὅτι ἐὰν μένωσιν ἥσυχοι, ἡ σύζυγος τοῦ κυρίου ἐκείνου, ἥτις ἵστατο παραπλεύρως τοῦ médium, θὰ προσπαθήσῃ ἀκόμη νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ πάλιν καὶ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετ' αὐτῶν διὰ τοῦ ἀλφαβήτου τῶν κωφαλάλων, διότι αὕτη κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον αὐτῆς ἦτο τοιαύτη. Πράγματι ἡ ἀπαιτηθεῖσα σιγὴ ἐτηρήθη καὶ μετ' ὀλίγον ἡ ἀγγελθεῖσα προσωπικότης ἐνεσωματώθη καὶ συνεννοήθη ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τοῦ συζύγου της. Παρετήρουν ἅπαντες ὅτι οἱ δάκτυλοι τοῦ médium ἐσχημάτιζον τὰς ἀπαντήσεις καὶ τὰς φράσεις συμφώνως πρὸς τὰ συμβολικὰ σημεῖα τὰ ἐν χρήσει εἰς τοὺς κωφαλάλους. Ἡ σκηνὴ ἦτο συγκινητική, ὁ σύζυγος καθήμενος ἀπέναντι τοῦ κοιμωμένου médium προέτεινεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς συζύγου του διάφορα ζητήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐκείνη διὰ σημείων

ἀνταπεκρίνετο πρὸς αὐτόν, διὰ μέσου ὀργανισμοῦ ξένου καὶ προσώπου τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐξετέλεσε τὸ εἶδος τῆς συνεννοήσεως ταύτης.

Ἄλλα πνεύματα τυχαίως ἢ αἰφνιδίως καὶ μυστηριωδῶς ἐξαφανισθέντων ἀνθρώπων ὁδηγοῦσιν εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ πτώματος αὐτῶν. Κατὰ τὸ 1895 Γαλλικὸν πλοῖον πολεμικὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀλγερίου προσήραξεν εἰς τὸν ἕνα ἐκ τῶν βραχιόνων τῆς εἰσόδου καὶ ἐπνίγη εἷς ἐκ τῶν ναυτῶν οὗτινος τὸ πτῶμα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι μεθ' ὅλας τὰς πρὸς τοῦτο ἐρεύνας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ διοικητὴς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Courmes παρευρεθεὶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἰς πνευματιστικὴν συνεδρίασιν προσεκάλεσε τὸ πνεῦμα τοῦ πνιγέντος τὸ ὁποῖον παρουσιασθὲν ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ φαινομαίνου τῆς ἐνσωματώσεως τὰ ἑξῆς: «Ὅταν τὸ πλοῖον προσήραξε καὶ προσέκλινε πρὸς τὴν μίαν τῶν πλευρῶν του ἤμην ἐπὶ τῆς κλίμακος τῆς πλευρᾶς ἐκείνης, ἡ δεξιὰ κνήμη μου περιεπλάκη μεταξὺ δύο βαθμίδων καὶ ὑπέστην κάταγμα τοῦ ὀστοῦ ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀπαλλαγῶ ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἀκόμη τὸ σῶμά μου. Τῳόντι μετὰ τὴν ἀνέλκυσιν τοῦ πλοίου ἀνευρέθη ἐκεῖ τὸ πτῶμα τοῦ πνιγέντος ναύτου.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν φαινομένων αὐτῶν κατατάσσεται καὶ τὸ ἀξιοπαρατήρητον γεγονὸς τοῦ Pory Foxwel τοῦ δολοφονηθέντος καὶ ῥιφθέντος εἰς τὸν ποταμὸν Τάμεσιν τὸ 1900. Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν συνεδριάσει ἀπεκάλυψε τὸ πτῶμα καὶ τοὺς δολοφονήσαντας αὐτὸν καὶ διεφώτισεν οὕτω τὴν ἐξουσίαν ἥτις μάτην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐζήτει νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ ἔγκλημα.

Καὶ διὰ τῶν κινουμένων τραπεζῶν ἔχομεν πολλὰς περιπτώσεις ταυτότητος. Ὁ Διοικητὴς P. Mantin ἀναφέρει τὸ ἀκόλουθον γεγονὸς συμβὰν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ διαμένουσαν εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἑνώσεως.

«Ἑσπέραν τινα καθ' ἣν ἡ ἐν λόγῳ οἰκογένεια ἐπειραματίζετο πέριξ συνήθους διὰ τὰ πειράματα τραπέζης ἐντὸς

αἰθούσης μὲ ἀρκετὸν φωτισμόν, προσελθὸν πνεῦμα τι προέτεινεν εἰς τοὺς παρακαθημένους νὰ καλέσωσι τὸν πάππον αὐτῶν καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ συλλογιζόμενον τὰ τοῦ ἐργοστασίου του καὶ τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων του. Ἐκεῖνος μὴ δίδων οὐδεμίαν πίστιν εἰς τὰ πνεύματα ἠρνήθη νὰ πλησιάσῃ καίτοι δὶς κατ' ἀπαίτησιν τοῦ πνεύματος προσεκλήθη ὑπὸ τῶν πειραματιζομένων ἐγγόνων αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλους ἐξακολουθοῦντος τοῦ πνεύματος νὰ ἐπιμένῃ, μία ἐκ τοῦ θυγατέρων του παρακάλεσε θερμῶς τὸν γέροντα καὶ ἐξώρκισεν αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ μέρος τοῦ πειράματος. Ὑπακούσας ἐπὶ τέλους εἶπε: «Ἄς ὑπάγω νὰ ἴδω τί μὲ θέλει τὸ πνεῦμα σας» καὶ πλησιάσας εἶπε «πνεῦμα τί μὲ θέλεις;» Ἀμέσως ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν: Ἀγαπητὲ μου εἶμαι ὁ πλοίαρχος σου Regnier. Ἐνθυμεῖσαι ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἐφόρτωσα ἐπὶ τοῦ πλοίου σου «Ἐρυθρὸν ξύλον» πρὸ δύο μηνῶν καὶ ἐξέπλευσα πλησίστιος τὴν ἡμέραν τὴν ὁποίαν εἴχομεν προσδιορίσει; Ναὶ ἀπαντᾷ ὁ γέρων, ἔχει καλῶς, λοιπὸν τί συμβαίνει; Λοιπὸν ἔρχομαι νὰ σοὶ ἀναγγείλω ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη αὔτανδρον ἕνεκεν σφοδρᾶς τρικυμίας ἐπὶ τῆς βραχώδους παραλίας τοῦ Jimons Bay παρὰ τὸ εὔελπι Ἀκρωτήριον. Τὸ δυστύχημα ἐγένετο πρὸ δέκα ἡμερῶν. Καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ ναῦται ἐπνίγημεν μετὰ τοῦ ἀπωλεσθέντος πλοίου ἡ δὲ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν εὑρίσκει ἡσυχίαν ἕως ὅτου κατορθώσω νὰ σὲ εἰδοποιήσω διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφορὰν καὶ νὰ σοὶ γνωστοποιήσω τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας τὰς ὁποίας κατεβάλλομεν πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου.»

«Δυστυχῶς ἡ θάλασσα ἦτο λίαν ἐξηγριωμένη καὶ μεθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐγένετο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἀληθεύῃ ἀπήντησεν ὁ γέρων, λυποῦμαι πολὺ περισσότερον διὰ τὴν ἰδικήν σου ἀπώλειαν καὶ τῶν ἄλλων γενναίων ναυτῶν παρὰ διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐμπορεύματα. Ἀλλ' ἐπίτρεψόν μοι, πνεῦμα νὰ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὅσων μοὶ λέγεις, μέχρις ἀπο-

δείξεως τοῦ γεγονότος. Ἐὰν πράγματι ἐπνίγης, πῶς ἠδυνήθης νὰ ἔλθης ἐδῶ ἐν τῇ Τραπέζῃ ταύτῃ; Καὶ ὅμως ὅσα σοὶ λέγω εἶναι ἀληθῆ, ἐπανέλαβεν ἡ τράπεζα κινουμένη ζωηρῶς καὶ κτυποῦσα ταχέως διὰ τοῦ ἑνὸς ποδός. Ἀγαπητέ μοι κύριε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν θέλεις βεβαιωθῇ περὶ τοῦ συμβάντος ἀτυχήματος παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ Nantes διελθόντος κατόπιν ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου.. Ὑγίαινε ἀγαπητέ μου μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας σου.»

Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ εἰρημένου Nantes, ὁ γέρων τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ, γενομένην ὅπως ἀκριβῶς περιέγραψεν αὐτὴν τὸ πνεῦμα τοῦ πνιγέντος πλοιάρχου Regnier.»

Ἡ πριγκίπισσα Μαρία Καρατζᾶ ἐπιβεβαιοῖ τὸ ἀκόλουθον γεγονὸς συμβὰν ἐν Στοκχόλμῃ τῇ 2 Ἀπριλίου 1899 δι' ἑνὸς medium διορατικοῦ.

«Τὸ medium μοὶ εἶπε, Βλέπω πλησίον ἱστάμενον ἓν πνεῦμα. Ἀμέσως ἤκουσα φωνὴν καλοῦσάν με διὰ τοῦ ὀνόματός μου, Μαρία, Μαρία, ἐλθὲ πλησίον. Ἐπλησίασα καὶ ἤρχισεν πάραυτα νὰ μοὶ ἐνθυμίζῃ λεπτομερῶς πολλὰ τοῦ βίου μου ἐπεισόδεια καὶ ἄλλα πράγματα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ἐμοῦ ἐγνώριζε. Ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποθανόντος συζύγου μου Ἰωάννου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μοὶ ἐνεθύμισε πυρκαϊὰν ἐκραγεῖσαν εἰς τὴν ἐν Βελγίῳ οἰκίαν μας, ἔνθα τότε διεμένομεν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του. Τὸ ἄξιον μνείας φρικῶδες αὐτὸ δυστύχημα ἦτο ἄγνωστον εἰς πάντας τοὺς παρόντας κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐγὼ διενοούμην κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ συμβὰν αὐτό.»

Ὁ διὰ μεγάλης ψυχικῆς δυνάμεως πεπροικισμένος Ἄγγλος Χὼμ, δι' οὗ ὁ πολὺς Κρούξ ἐτέλεσε τὰ πρῶτα πειράματα αὐτοῦ, ἀποδείξας ἐν αὐτῷ τὴν ὕπαρξιν ἀγνώστων δυνάμεων τῆς φύσεως, ἀφηγεῖται πρόσφατον περίπτωσιν ἀφορῶσαν αὐτὸν τὸν ἴδιον ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας:

«Διαμένων, λέγει ὁ Χώμ, εἰς τὸ Mas τῆς Ἀγγλίας, προσεβλήθην ὑπὸ σοβαροῦ νοσήματος ὅπερ μὲ ἐκράτησεν ἐπὶ πολὺν χρόνον κλινήρη. Κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ θεραπεύων Ἰα-

τρὸς μὲ ἐπεσκέφθη τὸ τελευταῖον καὶ εἰσειρχόμην εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, ἔλαβον τὴν ἑξῆς πνευματικὴν ἀνακοίνωσιν:

«Ἀφεύκτως σήμερον μετὰ μεσημβρίαν νὰ ἀναχωρήσῃς διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς τὸ Χάρτφορδ. Πρόκειται περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν πρόοδον τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων. Μὴ διστάσῃς οὐδόλως, πρᾶξε μόνον ὅ,τι σοὶ λέγω» Ἀνεκοίνωσα εἰς τὴν οἰκογένειάν μου τὴν ἀλλόκοτον ταύτην διαταγὴν καὶ παρὰ τὴν μεγάλην ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεών μου ἐπεχείρησα τὸ ἐν λόγῳ ταξείδιον, ἀγνοῶν καθ' ὁλοκληρίαν τὸν σκοπὸν αὐτοῦ καὶ τί ὤφειλον νὰ πράξω.»

«Φθάσας εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Χάρτφορδ μὲ ἐπλησίασε ξένος τις ἄγνωστος εἰς ἐμέ. ὅστις μοὶ εἶπεν: «Ἅπαξ μόνον ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς γνωρίσω, ἐν τούτοις, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, εἶσθε ὁ κ. Χώμ.» Ἀπήντησα πρὸς αὐτὸν καταφατικῶς, προσθέσας ὅτι ἔφθασα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο χωρὶς νὰ γνωρίζω τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς μου. Παράδοξον, ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος διότι ἐγὼ εἰρχόμην τώρα εἰς τὸ Mas πρὸς ἀναζήτησίν σου. Τότε μοὶ εἶπεν ὅτι μία ἐκ τῶν καλῶν καὶ γνωστῶν οἰκογενειῶν τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπηρεασθεῖσα ὑπό τινος μυστηριώδους φαινομένου, μὲ ζητεῖ ἵνα τῇ προσφέρω τὴν συνδρομήν μου πρὸς ἐξήγησιν αὐτοῦ. Ἑπομένως ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδείου μου ἤρχιζε νὰ διευκρινίζηται. Μετὰ εὐχάριστον καὶ σύντομον ἐφ' ἁμάξης πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Ὁ οἰκοδεσπότης κ. War Cheney μὲ ὑπεδέχθη εἰς τὴν ἐξώθυραν καὶ μοὶ ηὐχήθη τὸ καλῶς ὥρισα, λέγων ὅτι δὲν μὲ ἐπερίμενε τόσον ταχέως, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ταυτοχρόνως μὲ ὡδήγησεν εἰς μίαν μεγάλην αἴθουσαν καὶ μοὶ ὑπέδειξε τὴν κατάλληλον θέσιν εἰς ἣν ἐκάθισα».

«Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν, ἐκ τοῦ μέρους ἔνθα ἐκαθήμην, παρετήρησα εἰς τὸν προθάλαμον κυρίαν μικρόσωμον προβεβηκυῖαν, φέρουσαν ἐσθῆτα μεταξωτὴν σταχτόχρουν καὶ φαινομένη λίαν περίφροντις. Διῆλθε τὸν προθάλαμον βαδίζουσα

μὲ βῆμα ταχὺ καὶ στραφεῖσα πρὸς τὸ μέρος ἔνθα ἐκαθήμην προσεποιήθη ὅτι δὲν μὲ ἀντελήφθη. Ἐνταῦθα ἔγκειται ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου, εἶπον καθ' ἐμαυτόν, καὶ ἠνόησα ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ μυστηριῶδες φάσμα καὶ ὁ θόρυβος τὰ ὁποῖα οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ διαμένοντες ἐπανειλημμένως ἀντελήφθησαν».

«Δὲν παρῆλθον πολλαὶ στιγμαὶ καὶ ὁ θόρυβος τῆς συρομένης μεταξωτῆς ἐσθῆτος ἐπανελήφθη. Τοῦτον ἀντελήφθη συγχρόνως καὶ ὁ κ. Cheney ὅστις μὲ ἠρώτησε πόθεν προείρχετο καὶ τί σημαίνει ὁ θόρυβος ἐκεῖνος; Ἀπεκρίθην εἰς αὐτὸν ὅτι ὀφείλεται εἰς τὸ συρόμενον μεταξωτὸν ἔνδυμα τῆς κυρίας ἐκείνης ἣν εἶδον περιπατοῦσαν εἰς τὸν προθάλαμον. Τῷόντι ἡ ἐμφάνισις ἦτο τόσον καθαρὰ καὶ καταφανὴς ὥστε δὲ εἶχον οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ κυρία ἐκείνη ἦτο πλάσμα μὲ σάρκας καὶ μὲ ὀστᾶ.

«Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσήρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ παρουσίασις αὐτῶν παρεκώλυσε τὸν κ. Cheney νὰ μοὶ δώσῃ λεπτομερεστέρας περὶ τοῦ συμβάντος πληροφορίας. Συνεπῶς δὲ ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ μάθω περισσότερα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ὅταν παρετέθη τὸ γεῦμα ἐξεπλάγην μὴ ἰδὼν τὴν κυρίαν ἐκείνην μεταξὺ τῶν παρακαθημένων εἰς τὴν τράπεζαν. Ἡ περιέργειά μου ἐκεντήθη καὶ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἔκτοτε ἐγένετο δι' ἐμὲ ἀντικείμενον ἀπασχολήσεως».

Ὅταν μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης οἱ λοιποὶ συνδαιτημόνες καὶ ἔμεινα μόνος, ἤκουσα πάλιν τὸν θόρυβον τῆς μεταξωτῆς συρομένης ἐσθῆτος, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶδον τὴν κυρίαν ἐκείνην, ἤκουσα ὅμως εὐκρινῶς φωνὴν γυναικείαν λέγουσαν τὰ ἑξῆς: εἶμαι λίαν ἐξωργισμένη διότι ἐτοποθέτησαν ἕνα στέφανον ξένον ἐπάνωθεν τοῦ ἰδικοῦ μου, δὲν θέλω νὰ μένῃ ἐκεῖ.» Τὴν παράδοξον ταύτην ἀνακοίνωσιν γνωστοποιήσας εἰς τὸν οἰκοδεσπότην καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ εἶδον ὅτι παρετήρουν ἀλλήλους μετ' ἀπορίας σιωπηλοί.

Ἀκολούθως ὁ κ. Cheney διακόψας τὴν σιγὴν μοὶ εἶπεν ὅτι, ἐξ ὅσων τοῦ ἀνεκοίνωσα ἀναγνωρίζει ὅτι πρόκειται περὶ ἐμφανίσεως

τοῦ πνεύματος τῆς ἀποθανούσης πενθερᾶς του, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν ἄλλου στεφάνου ὑπεράνω τοῦ ἰδικοῦ της δὲν ἔχει δίκαιον διότι ὁ ἴδιος εἶχε τοποθετήσει αὐτὸν ὑπεράνω ὅλων τῶν ἄλλων.» Ἡ ἀπάντησις αὕτη, λέγει ὁ κ. Χώμ, μὲ περιέπλεξε πολύ, δὲ ἐγνώριζον τὶ νὰ εἴπω, τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον πρὸ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης τοῦ κ. Cheney ἤμην βέβαιος ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐμφανίσεως τεθνεῶτος ἀνθρώπου. Δὲν ἐγνώριζον μάλιστα οὔτε τοὺς συγγενικοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὴν ἡλικιωμένην ἐκείνην κυρίαν μετὰ τοῦ κ. Cheney.

«Μετὰ μίαν ὥραν ἤκουσα ἐκ νέου, ἀλλὰ μὲ ὕφος ἀπότομον τότε, τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐπαναλαβοῦσαν τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς λέξεις καὶ προσθέσασαν ἐπὶ πλέον τὰ ἑξῆς: «Πλὴν τούτου ὁ κ. Σὲτ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κόψῃ τὸ δένδρον ἐκεῖνο.» Πάλιν ἐγνωστοποίησα εἰς τὸν οἰκοδεσπότην τὴν νέαν ἀνακοίνωσιν, ἐξ ἧς κατελήφθη ὑπὸ βαθείας σκέψεως καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι πράγματι ὁ ἀδελφός του Σὲτ ἔκοψε δένδρον τι ἐμποδίζον τὴν θέαν τοῦ παλαιοῦ μαυσωλείου τὸ ὁποῖον ἐὰν ἔζῃ ἐκείνη δὲν θὰ ἐπέτρεπε νὰ καταστραφῇ, ὡς πολλάκις ἐν τῇ ζωῇ της ἐδήλωσεν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν ξένου στεφάνου ὑπεράνω τοῦ ἰδικοῦ της δὲν ἔχει δίκαιον δι' ὃν λόγον σοὶ εἶπον προηγουμένως.»

«Ἡ αὐτὴ ἀνακοίνωσις μοὶ ἐδόθη πρὸς τὸ ἑσπέρας ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς κυρίας ἐκείνης καὶ πάλιν προσέκρουσα εἰς κατηγορηματικὴν διάψευσιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν στέφανον. Ἤμην λίαν συγκεκινημένος μὴ γνωρίζων τὶ νὰ πράξω, ὅτε ἀπεσύρθην εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου πρὸς ἀνάπαυσιν. Δὲν εἶχον ποτὲ λάβει ἀνακοίνωσιν διαψευσθεῖσαν. Μάλιστα ἡ παράδοξος ἀπαίτησις πνεύματος νὰ μὴν θέλῃ ἄλλον στέφανον ὑπεράνω τοῦ ἰδικοῦ του μοὶ ἐφάνη πρωτότυπος.»

«Τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐξεφράσθην εἰς τὸν κ. Cheney τὴν ἀπογοήτευσίν μου, ὅστις μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἦτο ἐπίσης σφόδρα τεθλιμμένος καὶ ὅτι ἐπεθύμει νά μοὶ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο (ἐὰν πράγματι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διατείνεται), ἦτο λίαν ἠπατημένον. «Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὸν οἰκογενειακόν μας τάφον, μοὶ

εἶπε καὶ θὰ ἴδητε ἰδίοις ὄμμασιν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἦναι τοποθετημένος ἄλλος στέφανος ὑπεράνω τοῦ ἰδικοῦ της.»

«Φθάσαντες εἰς τὸ κοιμητήριον ἐζητήσαμεν τὸν νεκροθάπτην κρατοῦντα τὰς κλεῖδας τοῦ τάφου. Οὗτος προσῆλθεν ἀμέσως καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν ἐφάνη σύννους καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν κ. Cheney εἶπε πρὸς αὐτὸν μετά τινος στενοχωρίας τὰ ἑξῆς: «ὀφείλω νὰ σᾶς γνωστοποιήσω κύριε ὅτι, ἐπειδὴ ἔμεινε μία θέσις κενὴ ὑπεράνω τοῦ στεφάνου τῆς ἀποθανούσης, ἐτοποθέτησα ἐκεῖ ἕνα στέφανον τοῦ ἀποθανόντος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τέκνου τοῦ κ. Λ.... Φρονῶ ὅτι ἡ πρᾶξίς μου αὕτη δὲν ἔχει οὐδεμίαν σπουδαιότητα, ἀλλ' ἴσως θὰ ἔπραττον καλλίτερον ἐὰν πρότερον σᾶς εἰδοποίουν περὶ τούτου.» Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω λέγει ὁ κ. Χώμ, τὸ βλέμμα ὅπερ μοὶ ἔρριψεν ὁ κ. Cheney στραφείς, πρός με καὶ εἰπών. «Λοιπὸν εἶναι ἀληθές.»

«Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἔσχομεν νέαν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἰδίου πνεύματος ὡς ἑξῆς: Μὴν νομίσητε ὅτι ἔδωκα σημασίαν τινα εἰς τὸν στέφανον ἐκεῖνον τοποθετηθέντα ὑπεράνω τοῦ ἰδικοῦ μου; Καὶ ὁλόκληρον πυραμίδα στεφάνων ἐὰν ἐπιθέσητε δὲν μὲ μέλλει. Σκοπός μου ἦτο νὰ σᾶς ἀποδείξω ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν ταὐτότητά μου καὶ νὰ σᾶς ἐμπνεύσω τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς. Μάθετε ὅτι ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ καὶ νὰ εἶμαι ὂν λογικὸν ὅπως καὶ ἐν τῇ ζωῇ. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος λόγος ὅστις μὲ παρεκίνησε νὰ πράξω ὅσα εἴδατε.»

*
* *

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα περὶ τῆς ταὐτότητος τῶν πνευμάτων φρονοῦμεν ὅτι, εἰς οὐδένα πλέον καὶ δὴ ἐπιστήμονα ἐπιτρέπεται νὰ φρονῇ ὅτι ἡ ὕλη εἶναι ἡ σκεπτομένη καὶ μεγαλουργοῦσα. Ἄλλως τε καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀντιφρονούντων ἀφοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠρνήθησαν τὰ φαινόμενα, μεταπεισθέντες ἤδη μᾶς λέγουσι. Ναί, τὰ φαινόμενα εἶναι ἀληθῆ ἀλλ' ἡ πρακτικὴ αὐτῶν ἐξάσκησις εἶναι πλήρης κινδύνων.

Τῳόντι ἀνομολογοῦμεν, ὅτι διὰ τοὺς μὴ πειραματιζομένους μετὰ συνέσεως καὶ προηγουμένης σπουδῆς τοῦ ζητήματος, ὑπάρ-

χει κίνδυνος. Διότι ἡ ἔρευνα τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν ἀπαιτεῖ γνώσεις ἱκανὰς καὶ ἄσκησιν μεθοδικήν. Ὅσοι δὲ προσέρχονται πρὸς πειραματισμὸν ἀπαράσκευοι καὶ ἐντελῶς ἄπειροι ἢ λόγῳ ἁπλῆς παιδιᾶς, ὑφίστανται μοιραίως τὰς συνεπείας τῆς ἐπιπολαιότητος αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ κίνδυνοι παρίστανται μεγαλήτεροι τῆς πραγματικότητος. Διότι μήπως καὶ εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν ἄλλων φυσικῶν ἐπιστημῶν δὲν ὑποχρεούμεθα νὰ λαμβάνωμεν μεγάλας προφυλάξεις. Καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἡ χημεία καὶ ἡ πρακτικὴ ἰατρική, ἀπαιτοῦσιν ἱκανὰς προηγουμένας γνώσεις, ὁ δὲ ἄπειρος ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ μεταχειρισθῇ οὐσίας ἐκρηκτικὰς ἢ ἄλλας οὐσίας δηλητηριώδεις, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἐπαρκῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἤθελεν ἐκθέσει εἰς κίνδυνον προφανῆ τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Πᾶν πρᾶγμα εἶναι ὠφέλιμον ἢ βλαβερὸν ἀναλόγως τῆς χρήσεως ἣν δίδομεν εἰς αὐτό. Καὶ αὐτου τοῦ ἀθωοτάτου ὕδατος ἡ ἄφθονος πόσις δύναται νὰ προκαλέσῃ θανατηφόρον αἱμορραγίαν ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ ἀνθρώπου ἕνεκα ὑπερβολικῆς διατάσεως τῶν ἀγγείων. Διὰ τοῦτο ἄδικον εἶναι νὰ στρέφωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν μόνον εἰς τὸ ἐπιβλαβὲς μέρος τοῦ θέματος ἡμῶν, καὶ νὰ παραβλέπωμεν τὸ ἀντίθετον εὐεργετικὸν αὐτοῦ μέρος ἐκ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ προκύψωσιν τοσαῦτα ἠθικὰ κέρδη διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Οὐδεμία πρόοδος, οὐδεμία ἀνακάλυψις πραγματοποιεῖται ἄνευ κινδύνων καὶ μεγάλης ἐπιμονῆς. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἐξηκολούθῃ νὰ φοβῆται τοὺς κινδύνους τῆς θαλασσοπλοΐας τῶν Ὠκεανῶν, ἀπομεμωνομένος θὰ ἐστερεῖτο τῶν μεγάλων ὠφελημάτων τῶν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας καὶ συναλλαγῆς τῶν διαφόρων κατοίκων τῆς γῆς. Οὕτω καὶ ὁ ἀόρατος κόσμος εἶναι εἷς εὐρύτατος ὠκεανός, πλήρης θησαυροῦ καὶ ζωῆς. Ὄπισθεν τοῦ ὑλικοῦ πέπλου τοῦ καλύπτοντος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ὑπάρχει ἀναρίθμητον πλῆθος ἀοράτων ὄντων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφερόμεθα νὰ γνωρίσωμεν διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν αὐτοῖς ἀνακαλύπτομεν καὶ τὸ μυστικὸν τοῦ ἰδίου ἡμῶν πεπρωμένου.

Ἄλλως τε καὶ ἐὰν ἡμεῖς μικρὸν δεικνύομεν ἐνδιαφέρον περὶ τῶν κατοίκων τοῦ ἀοράτου κόσμου, ἐκεῖνοι ἀπεναντίας φροντίζουσι πολὺ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος μέριμνά των εἶναι διαρκὴς καὶ σταθερὰ, ὑφιστάμεθα τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ἔμπνευσιν αὐτῶν καθ' ὅλας τὰς περιπετείας τοῦ βίου ἡμῶν τάς τε χαρμοσύνους καὶ τὰς λυπηράς, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐμάθομεν ἀκόμη νὰ ἐννοήσωμεν καὶ νὰ ἐκτιμήσωμεν αὐτὴν δεόντως.

Ὁ Θεὸς ἐτοποθέτησε τὸν ἄνθρωπον ἐν μέσῳ ὠκεανοῦ ζωῆς καὶ δοχείου ἀνεξαντλήτων δυνάμεων καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν νοημοσύνην καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργείας, ἵνα μόνος του γνωρίσῃ τὰς δυνάμεις ταύτας καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸ βασίλειον αὐτοῦ ἐπὶ ὅλων τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ τὸ κῦρος τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑλικῶν κόσμων.

Οὗτος ἐστὶν ὁ ὑψηλότερος σκοπὸς τὸν ὁποῖον θὰ δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν τάχιον ἢ βράδιον, ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ ἐξελίξει ἡμῶν, πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνεξαιρέτως.

Ἑπομένως ἀντὶ νὰ ἀποτρέπωμεν τὸν ἄνθρωπον, ἂς διδάξωμεν αὐτὸν νὰ βαδίζῃ πρὸς τὴν πρόοδον, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ τοῦ θεανθρώπου ῥῆμα: «Ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε».

Τὸ γινώσκειν εἶναι ὕψιστον διότι πηγὴ πάντων τῶν κακῶν εἶναι ἡ ἀμάθεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἡ τελευταία ἐν Παρισίοις πνευματιστικὴ συνεδρίασις τῆς Εὐσαπίας Παλλαδίνο.

Ἡ πνευματιστικὴ κίνησις ἥτις προϊόντος τοῦ χρόνου ἤρχισε νὰ ἀπασχολῇ ζωηρότερον καὶ σοβαρώτερον τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ νὰ κινῇ τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ Ψυχολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῶν Παρισίων, ἵνα μετακαλέσῃ ἐξ Ἰταλίας τὸ πεφημισμένον médium Εὐσαπίαν καὶ νὰ πειραματισθῇ δι' αὐτῆς.

Ἐκ τούτου λόγος πολὺς ἐγένετο ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ τῆς Γαλ-

λικῆς πρωτευούσης, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ ἐφημερὶς «Matin» ἐνήργησεν εἶδος ἀνακρίσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ διὰ τῶν ρέπορτερ αὐτῆς ἐζήτησε τὰ γνώμας τῶν διασημοτέρων ἐπιστημόνων.

Ἐνταῦθα ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει λεπτομερῆ αὐτῶν περιγραφήν, δι' ὃ ἀρκούμεθα δημοσιεύοντες μίαν καὶ μόνην συνεδρίασιν τῆς Εὐσαπίας τὴν τελευταίαν, δοθεῖσαν εἰς τὸν κύκλον τοῦ «Ἀλλὰν Καρδέκ» καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Revue Spirite.

Μετὰ τὰ πειράματα τοῦ ψυχολογικοῦ ἰνστιτούτου τὰ πρακτικὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἰσέτι, κληθεῖσα ἡ Παλλαδίνο ὑπὸ τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ πνευματιστικοῦ κύκλου «Ἀλλὰν Καρδέκ» κ. Chevreuil καὶ Thirion ἔδωκε καὶ ἐκεῖ ἓξ συνεδριάσεις, ἐξ ὧν κατεχωρίζομεν, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκδηλωθέντα φαινόμενα.

Κατὰ ταύτην παρευρέθησαν δώδεκα ἐν ὅλῳ πρόσωπα τῆς ἐξεχούσης Παρισινῆς κοινωνίας, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν τύπον τὰ γεγονότα ὅπως ἕκαστος ἀντελήφθη αὐτά.

Ἀφιχθεῖσα λοιπὸν ἡ Εὐσαπία κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ὥραν, μετέβη εὐθὺς μετὰ τὸν συνήθη χαιρετισμὸν τῶν παρισταμένων, εἰς τὴν προετοιμασθεῖσαν πρὸς τοῦτο αἴθουσαν, εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τῆς ὁποίας προχείρως κατεσκευάσθη διὰ τῶν συνήθων παραπετασμάτων ὁ θαλαμίσκος τῶν ὑλοποιήσεων. Ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης ἐτοποθέτησαν ἓν μανδολῖνον ἕνα κωδωνίσκον μίαν σφαῖραν ἐλαστικὴν καὶ ἕνα δίσκον πλήρη μαστίχης μαλακῆς πρὸς σχηματισμὸν ἀποτυπωμάτων.

Ἡ Εὐσαπία ἐκάθησεν μὲ ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὸν θαλαμίσκον, ἔχουσα ἔμπροσθεν αὐτῆς τὴν συνήθη ἐκ λευκῆς σανίδος τράπεζαν πέριξ τῆς ὁποίας παρεκάθησαν οἱ λοιποὶ παρεστῶτες. Ὁ Ἀστρονόμος Jarry des Loges ἐκράτει ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ πόδα τοῦ médium ὁ δὲ

Leopold Dauvil τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς ἄκρα. Κύκλῳ τῆς τραπέζης παρεκάθησαν οἱ λοιποί.

Τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἡ Εὐσαπία μετὰ διήμερον ἀνάπαυσιν εὑρίσκετο ὑπὸ καλλίστας συνθήκας πειραματισμοῦ, ἀφ᾿ ἑαυτῆς ἐφιστῶσα τὴν προσοχὴν τῶν ἐλεγκτῶν της ὁσάκις παρήγετο φαινόμενον ἄξιον σημειώσεως. «Προσέχετε ἐπανελάμβανε συχνάκις εἰς τὸν Ἀστρονόμον καὶ τὸν Κ. Dauvil, κρατεῖτε ἰσχυρῶς τὰς χεῖρας καὶ πόδας μου ἵνα μὴ δυνηθῶ νὰ σᾶς ἀπατήσω.»

Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν παρακαθημένων ὁσάκις ἐγίνετο ἐκδήλωσις τις ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ médium τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως ἀπεδέχετο τὸ διπλοῦν ἐκεῖνον ἔλεγχον.

* * *

Καὶ ἐν πρώτοις μετὰ παρέλευσιν δύο ἢ τριῶν λεπτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἐγένετο αὐτόματος ἀνύψωσις τῆς τραπέζης ἑξάκις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπαφῆς χειρῶν, ὁ δὲ κ. Borfuet ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, κατακύψας ἐπεβεβαίωσε δὶς τὴν αὐτόματον ἀνύψωσιν τῆς τραπέζης καὶ διὰ τῶν τεσσάρων αὐτῆς ποδῶν εἰς ὕψος 25 ἕως 30 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

Μετὰ ταῦτα ἤρχισαν οἱ συνήθεις κτύποι τῆς τραπέζης δι᾿ ὧν ἐγένετο εἶδος διαλόγου μεταξὺ τῶν ἀοράτων ὄντων καὶ τῶν παρακαθημένων καὶ ἐτέθησαν αἱ βάσεις συμβολικῆς συνεννοήσεως. Πέντε κτύποι ἐδήλωσαν ὅτι τὸ φῶς πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, τοῦθ᾿ ὅπερ παρευθὺς ἐξετελέσθη καὶ ἔμειναν οἱ παρεστῶτες ὑπὸ τὸ φῶς ἐρυθροῦ φανοῦ πρὸς τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν ἐθισθέντες ἠδύναντο νὰ διακρίνωσιν εὐκρινῶς πᾶν ὅτι ἐν τῇ αἰθούσῃ ἤθελε συμβῇ. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης διαταγῆς παρὰ τῶν ἀοράτων ὄντων, τρεῖς ρυθμικοὶ κτύποι ἐσήμαναν ὅτι τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς. Μετὰ σιγὴν ἀπόλυτον δύο περίπου λεπτῶν τὸ πνεῦμα διὰ τεσσάρων κτύπων ἐδήλωσεν ὅτι τὸ φαινόμενον εἶναι ἐπὶ θύραις καὶ πράγματι ἤρχισεν ὡς ἑξῆς:

Χεὶρ λεπτὴ παιδικὴ ἀνεφάνη ἐξερχομένη ἐκ τῆς θύρας τοῦ

θαλαμίσκου, ἔφθασεν ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν τῶν παρακαθημένων καὶ ἐξετέλεσε κινήσεις θωπευτικὰς χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ οὐδένα. Τὸ φαινόμενον ἐπανελήφθη τρὶς ἐνῷ οἱ ἐξελεγκταὶ ἐπετήρουν αὐστηρῶς πᾶσαν κίνησιν τῆς Εὐσαπίας.

Ἀκολούθως τὸ παραπέτασμα διωγκώθη, ὡς εἰ ἐκινεῖτο ὑπὸ σφοδροῦ ρεύματος ἀέρος, ἦλθεν ἄνωθεν τῶν παρακαθημένων καὶ ἐκάλυψε τὰς κεφαλὰς τινων ἐξ αὐτῶν. Ἠσθάνθησαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην πάντες τὴν ψυχρότητα ἀέρος ἐξερχομένου ἐκ τοῦ θαλαμίσκου τῶν ὑλοποιήσεων, ὅστις, ὡς εἴπομεν κατασκευασθεὶς προχείρως εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τῆς αἰθούσης, δὲν εἶχε οὔτε θύραν οὔτε παράθυρα. Συγχρόνως τότε ἤρχισαν αἱ διὰ χειρῶν θωπεῖαι καὶ ἐπιψαύσεις εἰς πολλοὺς τῶν παρακαθημένων διατηρηθεῖσαι ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Leopold Dauvil ᾐσθάνθη δύο βραχίονας οἵτινες περιέβαλον τὸν λαιμὸν αὐτοῦ καὶ θερμόν φίλημα ἐπὶ τῆς παρειᾶς του. Ἀκολούθως ἑτέρα χεὶρ διερευνῶσα τὰ θυλάκια τῶν φορεμάτων αὐτοῦ ἀφαιρεῖ τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ ἐναποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ θυλάκιον τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς. Ἡ χεὶρ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὁ κ. Fauconet ἠδυνήθη νὰ ἐγγίσῃ καὶ κρατήσῃ μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἦτο χεὶρ δεξιά, ἐνῷ ἡ δεξιὰ χεὶρ τῆς Εὐσαπείας ἐκρατεῖτο στερεῶς ὑπὸ τοῦ Ἀστρονόμου Loges.

Μετὰ ἀναπαύλαν ἑνὸς περίπου τετάρτου τῆς ὥρας ἡ πρὸ τοῦ θαλαμίσκου τοποθετηθεῖσα τράπεζα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς διαφόρων ἀντικειμένων ἐγερθεῖσα εἰς ὕψος τριῶν περίπου μέτρων, περιῆλθεν ἄνωθεν τῶν παρεστώτων καὶ ἐκτελέσασα δύο κύκλους, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς θέσιν Τότε τὸ ἐπ' αὐτῆς τοποθετηθὲν μανδολῖνον ἀνυψωθὲν εἰς τὸν ἀέρα ἐξετέλεσε παρομοίαν πρὸς τὴν τράπεζαν κυκλοτερῆ κίνησιν, κροῦον μελῳδικούς τινας ἤχους. Μετὰ τὸ μανδολῖνον ἐθεάθη ὁ κωδωνίσκος κρατούμενος ὑπὸ χειρὸς καὶ κρούων περιῆλθεν ὅλην τὴν αἴθουσαν δίς. Ἑτέρα χεὶρ ἐθεάθη συγχρόνως ὅτι συνέλαβε τὴν ἐλαστικὴν σφαῖραν καὶ ἐξεσφενδόνισεν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῶν παρισταμένων πλήξασα μίαν τῶν κύκλῳ καθημένων κυριῶν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεφάνησαν πολλαὶ συγχρόνως χεῖρες διαφόρου μεγέθους θωπεύσασαι τοὺς κ. Chevreuil, Broguet, Garry des Loges καὶ τὴν κυρίαν τοῦ στρατηγοῦ Poiran.

Ἐπὶ τέλους ἡ Εὐσαπία διεγερθεῖσα ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐκπέμπουσα κραυγὰς ταραχῆς μετέπεσεν εἰς λήθαργον. Ἀμέσως τότε μετὰ σιγὴν ἀπόλυτον ἐξεδηλώθησαν τὰ ἑξῆς φαινόμενα:

Ἡ κυρία τοῦ στρατηγοῦ Poiran συνελήφθη δὶς ὑπὸ χειρὸς συρομένη εἰς τριῶν περίπου μέτρων ἀπόστασιν ἐκ τοῦ μέρους ἔνθα ἐκάθητο. Ἐκεῖ σταματήσασα συνέλαβε μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτῆς χεῖρα παιδικὴν καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐκράτει καὶ ἐθώπευεν αὐτήν, ἐδέχθη θερμὸν φίλημα ἐπὶ τῆς παρειᾶς. Παρεκάλεσε τὸν ἀόρατον νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὸ προσφιλὲς δι' αὐτὴν ὄνομά του, ἀλλ' ἐκεῖνος εἰς ἀπάντησιν ἐξηφανίσθη χωρὶς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς.

Ἀκολούθως ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς κ. Pizot-Havvart, ἡ ὁποία διηγεῖται τὰς ἐντυπώσεις αὐτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ὅταν προσήγγισα τὰ παραπετάσματα εἶδον πολὺ πλησίον μίαν ζωηρὰν λάμψιν καὶ ὁ κωδωνίσκος τὸν ὁποῖον ἔτυχε νὰ κρατῶ εἰς τὰς χεῖρας μου μοὶ ἀπεσπάσθη ἀποτόμως. Εἶτα ᾐσθάνθην ἐμαυτὴν ὠθουμένην ταυτοχρόνως ὑπὸ πολλῶν χειρῶν. Δὶς ᾐσθάνθην παγετώδη ἀέρα, ὅστις μὲ περιέλουσε καὶ συγχρόνως χεὶρ μικρὰ παιδικὴ ἐξελθοῦσα ἐκ τοῦ βάθους τοῦ θαλαμίσκου συνέλαβε τὴν ἰδικήν μου δεξιὰν χεῖρα, ἐνῷ ἐξ ἀριστερῶν ᾐσθάνθην ὅτι ὁλόκληρον σῶμα μὲ περιέβαλε. Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπλησίασε τὸ πρόσωπόν μου καὶ μοῦ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς τὸ ὄνομα λίαν ἀγαπητοῦ μοι ὄντος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ἣν τῷ ἀπηύθυνον, ἐὰν εἶναι εὐτυχής, ἡ αὐτὴ φωνὴ μοὶ ἀπήντησεν Ναί. Ἐπιμένουσα κατόπιν νὰ μοὶ εἴπῃ τι ἄξιον λόγου, ἐδέχθην εἰς ἀπάντησιν θερμὸν φίλημα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς παρειᾶς. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Εὐσαπία ἔκειτο τελείως ἀδρανὴς καὶ εἰς κατάστασιν κωματώδη».

Ἅπαντες οἱ παρεστῶτες παρετήρησαν τὴν κυρίαν Pizot σφόδρα συγκεκινημένην, ἀλλὰ καὶ μετὰ θετικότητος πεισθεῖσαν εἰς ὅσα

εἶδε καὶ ἀντελήφθη δι' ὅλων τῶν αἰσθητηρίων αὐτῆς ὀργάνων.

Ἐπὶ τέλους ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς κυρίας Fauconnet, ἥτις συνεσταλμένη καὶ τρέμουσα δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ θαλαμίσκου. Ἐνθαρυνθεῖσα ὅμως παρά τινων ἐκ τῶν παρεστώτων καὶ προχωρήσασα ὀλίγα βήματα, ἐξέβαλε κραυγὴν τρόμου, διότι συνελήφθη ὑπὸ δύο βραχιόνων. Εἶδεν ἀμέσως τὴν μορφὴν τῆς ἀποθανούσης μητρός της μεθ' ἧς ἀντήλλαξε συγκινητικούς τινας λόγους ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ εὐκρινεῖ ἀντιλήψει ἁπάντων τῶν παρεστώτων. Ἠκούοντο συγχρόνως οἱ λυγμοὶ τῆς κόρης ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ φιλήματα τῆς μητρὸς ἀφ' ἑτέρου. Ἔπρεπε νὰ ἦτο τις ἐκεῖ παρών, λέγει ὁ Λεοπόλδος Dauvil ἵνα ἴδῃ καὶ ἀκούσῃ πόσον καθαρὰ καὶ φανερὰ ἐξεδηλώθησαν τὰ τελευταῖα ἐκεῖνα γεγονότα, ἵνα μὴ μείνῃ εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδεὶς δισταγμὸς περὶ τῆς πραγματικῆς ἐπικοινωνίας τῶν ζώντων μετὰ τῶν τεθνεώτων.

Τινὲς τῶν ἐπιστημόνων εἰς τοὺς ὁποίους ἐτέθη τὸ πρόβλημα τῆς ἐξηγήσεως των παραδόξων αὐτῶν φαινομένων, φρονοῦσιν ὅτι ἡ Εὐσαπία παράγει ταῦτα διὰ τῆς ψυχικῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ μόνης, δυνάμεως ἐπιδρώσης οὐ μόνον ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς σώματι ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐπὶ ἑτέρων ἀντικειμένων ἐμψύχων και μή. Ἐξηγοῦσι δὲ τὰς ἐμφανίσεις τῶν χειρῶν καὶ τὰς ἄλλας ὑλοποιήσεις ὡς συμπυκνώσεις τῶν ἐξωτερικευομένων αὐτῆς δυνάμεων μηδεμίαν ἐχούσας σχέσιν πρὸς τοὺς τεθνεῶτας.

Ἀληθῶς ἔν τινι μέτρῳ δυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ νὰ ἐξηγήσωμεν δι' αὐτῆς τὴν ἐξ ἀποστάσεως ἀνύψωσιν τῶν ἐπίπλων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἀναγνωρίζοντες τὰς ἀγνώστους δυνάμεις τῆς φύσεως, ὡς ἀποκαλεῖ αὐτὰς ὁ διάσημος Ἀστρονόμος Φλαμμαριών. Ἀλλὰ τότε πῶς νὰ ἑρμηνεύσωμεν τὴν ἐμφάνισιν ὁλοκλήρων σωμάτων παντελῶς διαφόρων τοῦ σχήματος καὶ τῆς μορφῆς τῆς Εὐσαπίας ; Ἐκτὸς πάλιν ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι αὕτη ἔχει τὴν δύναμιν οὐ μόνον νὰ παράγῃ ἐμφανίσεις ἀλλὰ καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὰς οἱανδήποτε μορφὴν καὶ σχῆμα ἐκείνη θέλει. Ἡ ἐξήγησις φαίνεται λίαν τολμηρὰ μάλιστα κατόπιν ἐμφανίσεως

εἰκόνων παντελῶς ἀγνώστων εἰς τὸ Medium γνωστῶν δὲ μόνον εἴς τινας τῶν παρεστώτων καὶ πολλάκις εἰς οὐδένα ἐξ αὐτῶν. Τὸ πρόβλημα χρήζει μελέτης μακρᾶς καὶ ἐρεύνης ἐμβριθοῦς ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ διαστήματι

Εἴδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸν ἐπίγειον αὐτοῦ βίον ἀνήκει εἰς δύο κόσμους. Διὰ τοῦ φυσικοῦ του σώματος συνδέεται πρὸς τὸν ὁρατὸν κόσμον καὶ διὰ τοῦ πνευματικοῦ σώματος πρὸς τὸν ἀόρατον.

Εἴδομεν πρὸς τούτοις ὅτι, ὁ ὕπνος ὁ φυσικὸς ὅπως καὶ ὁ τεχνιτὸς προσκαίρως ἀποχωρίζει τὰ δύο ταῦτα σώματα, ἐνῷ ὁ θάνατος τοῦ φυσικοῦ σώματος τὰ ἀποχωρίζει ὁριστικῶς. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ψυχὴ ἀπελευθεροῦται τῶν ὑλικῶν δεσμῶν καὶ μετ' αὐτῆς ὁλόκληρος ἡ ζωὴ συγκεντροῦται ἐν τῷ πνευματικῷ σώματι. Ἡ νέα αὕτη μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ζῶντος ὑπὸ συνθήκας ἐντελῶς διαφόρους ἀπὸ τὰς τοῦ ἐπιγείου βίου, ἀποτελεῖ την ἐν τῷ διαστήματι ζωήν.

Περὶ τῆς ζωῆς λοιπὸν ταύτης, τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς, θὰ εἴπωμεν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ, ὅσα ἡ πειραματικὴ ψυχολογία μέχρι σήμερον μᾶς ἐδίδαξε, καὶ ὅσα ἡ λογικὴ δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ὡς μὴ ἀπάδοντα πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τῆς ἠθικῆς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας τὸ πρόβλημα τοῦ πεπρωμένου ἡμῶν εἰσῆλθεν ἐν τῇ κυριότητι καὶ τῇ αὐστηρᾷ κριτικῇ τῆς ἐπιστήμης. Ὁ ἀόρατος κόσμος ἤρχισε νὰ ἐρευνᾶται διὰ τρόπων καὶ μεθόδων ἀναλόγων πρὸς τὰς λοιπὰς ἐξερευτητικὰς μεθόδους τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Πολλὰς τοιαύτας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ἐξεθήκαμεν ἐν τοῖς προηγουμένοις περιγράφοντες τὴν μετὰ τῶν ἀοράτων ὄντων ἐπικοινωνίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἤδη δυνάμεθα πλέον νὰ πιστεύωμεν ἀκραδάντως, ὅτι ἡ ζωὴ

πέραν τοῦ τάφου ἐξακολουθεῖ, καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ διαστήματι τηρεῖ ἁπάσας αὐτῆς τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἰδιότητας τὰς ἠθικὰς ἃς εἶχεν κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον. Εἰς τοὺς πνευματιστικοὺς κύκλους τοὺς καλῶς κατηρτισμένους τὰ πνεύματα τῶν τεθνεώτων συρρέοντα κατὰ χιλιάδας φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν οὐ μόνον τὸ σύνολον τῶν ἀναμνήσεων καὶ τῶν ἄλλων ἐπεισοδίων τοῦ ἐπιγείου αὐτῶν βίου, ἀλλὰ καὶ τοὺς φυσικοὺς αὐτῶν χαρακτῆρας, ἵνα ἀποδείξωσι τὴν ταὐτότητά των.

*
* *

Ὅσα γνωρίζομεν περὶ τῶν διαφόρων συνθηκῶν τῆς ἐν τῷ διαστήματι ζωῆς μᾶς ἀπεκαλύφθησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν πνευμάτων, διὰ τῶν μέσων τῆς ἐπικοινωνίας τὰ ὁποῖα διαθέτουσιν. Αἱ ἄπειροι ἀποκαλύψεις αὐτῶν χρησιμεύουσιν ὡς βάσις ἵνα κατανοήσωμεν τοὺς νόμους τῆς μελλούσης ζωῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς διδασκαλίας τῶν πνευμάτων τὰ ἐπὶ τῆς διχοτομήσεως τῶν ζώντων ἀνθρώπων πειράματα τὰ γενόμενα ὑπὸ ἐξόχων ἐπιστημόνων μᾶς χορηγοῦσι πολυτίμους ἐνδείξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν ἐν τῷ ἀοράτῳ κόσμῳ. Εἴδομεν ὅτι διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Ροκὰ ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ εὐαισθησία τοῦ ἀτόμου δὲν καταργεῖται κατὰ τὸν τεχνητὸν ὑπνωτισμὸν καὶ τὴν διὰ φαρμάκων ἀναισθησίαν τοῦ ἀτόμου, ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς ἐξωτερικεύεται μεταφερομένη μακρὰν τοῦ σώματος.

Ἀληθῶς αἱ λέξεις ὕπνος καὶ θάνατος εἰσὶν ὅροι ἀκατάλληλοι, διότι ὅταν κοιμώμεθα τὸν φυσικὸν ὕπνον ἐγρηγοροῦμεν καὶ ζῶμεν ἐν τῷ διαστήματι. Τοῦτο συμβαίνει καὶ κατὰ τὸν φυσικὸν θάνατον, ὅστις δὲν διαφέρει τοῦ ὕπνου εἰμὴ κατὰ τὴν διάρκειαν.

Ἡ γέννησις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς, θαπτομένης ἐντὸς τοῦ σώματος. Ἐνῷ ὅ,τι ἀποκαλοῦμεν θάνατον εἶναι ἡ ἐπάνοδος τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἀληθινὴν εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς πατρίδα, φερούσης πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθη νὰ ἀποκτήσῃ κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον της.

Ὁ Carl de Prel ἀφηγεῖται τὰ ἑξῆς περιστατικά: «Ὑπνωτισθείς τις, περιγράφων τὴν θέσιν του, ἐλυπεῖτο ὅτι δὲν θα δυνηθῇ νὰ

διατηρήσῃ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὅσων βλέπει, ἅμα ἀφυπνισθῇ. Ἀλλὰ παρηγορεῖτο ὅτι θὰ ἐπανίδῃ ταῦτα ὁριστικῶς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Λοιπὸν ἐθεώρει τὴν κατάστασιν ἐκείνην ταὐτόσημον πρὸς τὴν τοῦ θανατου.»

«Δύο πνεύματα ἐπεσκέφθησαν ἡμέραν τινὰ τὴν ὑπνοβάτιδα τοῦ Prevorst. Αὕτη δὲν ἠγάπα πολὺ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας. Διατὶ ἤλθετε ἐδῶ ἠρώτησεν; Ἡμεῖς δὲν ἤλθομεν πρὸς σέ, ἀπήντησαν τὰ πνεύματα σὺ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς.»

Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰς τὰ ὁποῖα ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἀπειρίαν παρομοίων, ἀποδεικνύουσιν ὅτι, ὁ ὁρατὸς κόσμος, δηλαδὴ ἡ γῆ τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν καὶ τὸ διάστημα ἔνθα βιοῦσι τὰ πνεύματα δὲν εἶναι μακρὰν οὐδὲ κεχωρισμένα ὑπ' ἀλλήλων. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ ὁρατὸς κόσμος ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀοράτου. Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πνεύματα εἰσὶν ἀναμεμιγμένα καὶ μόνον αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς καὶ τῆς καταστάσεως μετεβλήθησαν. Πᾶν ὅ,τι εἶναι φυσικὸν ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ, δὲν εἶναι τοιοῦτον ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ πᾶν ὅ,τι εἶναι φυσικὸν ἐν τῷ ἀοράτῳ κόσμῳ δὲν εἶναι τοιοῦτον ἐν τῷ ὑλικῷ. Ἑπομένως τὰ πνεύματα πλησίον ἡμῶν ὄντα (τοὐλάχιστον τὸ μεγαλήτερον μέρος αὐτῶν,) εἶναι μάρτυρες ἀόρατοι καὶ συμμέτοχοι τῶν ἡδονῶν καὶ θλίψεων ἡμῶν.

*
* *

Ἡ θέσις ἑκάστης ψυχῆς μετὰ θάνατον εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ νοητικὴν αὐτῆς κατάστασιν. Διὰ τοῦτο ἐπιμένομεν ὑποστηρίζοντες ὅτι ὁ πλανήτης ἡμῶν εἶναι ἓν μέγα σχολεῖον, ἔνθα αἱ ψυχαὶ μορφοῦνται ἀπὸ τῆς κατωτάτης διαβαθμίσεως, ἀποκτῶσαι δυνάμεις νοητικὰς καὶ ἠθικὰς κατὰ τοὺς διαδοχικοὺς αὐτῶν βίους. Ἐν γένει δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ψυχὴ μὴ δεσπόσασα εἰσέτι τῆς ὕλης ἀκινητεῖ πρὸς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς Γῆς, ἐνῷ τοὐναντίον πᾶσα τελειοποιηθεῖσα ψυχὴ ἀνυψοῦται εἰς σφαίρας ἀνωτέρας, ἀναλόγως τῆς ἠθικῆς καὶ νοητικῆς αὐτῆς ἀξίας. Ἑπομένως ὁ οὐρανὸς μετὰ θάνατον εὑρίσκεται ἐκεῖ ὅπου ἕκαστος ἐτοποθέτησε τὴν καρδίαν του.

Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ θέσις ἑκάστου πνεύματος δὲν εἶνε ἄμεσος, οὔτε ἡ μεταβατικὴ αὐτοῦ κατάστασις ἀπότομος. Ὅπως ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς δὲν δύναται ἀποτόμως νὰ μεταβῇ ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸν ζωηρὸν φῶς, ἀλλὰ βαθμηδόν, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ψυχὴ δὲν δύναται ἀποτόμως νὰ μεταβῇ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ εἰς τὸν πνευματικὸν βίον. Πάντοτε μεσολαβεῖ χρονικόν τι διάστημα, ἄλλοτε ἄλλο ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτῆς.

Ἀπελευθερωθεῖσα τοῦ ὑλικοῦ φορτίου ἡ ψυχὴ εὑρίσκεται εἰσέτι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐντυπώσεων τοῦ ἐπιγείου αὐτῆς βίου, ἐπομένως μέχρις ὅτου ἐξοικειωθῇ πρὸς τὴν νέαν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἐννοήσῃ τὴν πραγματικὴν αὐτῆς θέσιν ἔχει ἀνάγκην μεσολαβήσεως χρονικοῦ διαστήματος.

Ἀλλ' ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐν τῷ διαστήματι ζωὴ διὰ τὰ περισσότερα τῶν πνευμάτων εἶναι φαινόμενον ἐκπλήξεως, ἕνεκα τῆς οὐσιώδους διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου. Οἱ νόμοι τῆς βαρύτητος παύουσι νὰ εἶναι πλέον δι' αὐτὸ ἐπαισθητοί, οὐδὲ τὰ ὑλικὰ σώματα παρεμβάλλουσι πρόσκομμα πρὸς διάβασιν αὐτοῦ. Ἡ ψυχὴ δύναται νὰ διαπεράσῃ ὅλα τὰ ὑλικὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἀνεέρια ὕψη. Ἐν τούτοις διὰ τὰ μὴ τελειοποιηθέντα εἰσέτι πνεύματα δύναμίς τις ἀκατάληπτος προσελκύει αὐτὰ πρὸς τὴν γῆν. Τὸ πᾶν εἶναι δι' αὐτὰ δισταγμὸς καὶ μόνον διὰ τῆς μεσολαβήσεως ἄλλων τελειοτέρων πνευμάτων κατανοοῦσι ἐπὶ τέλους τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ θέσιν.

Εἴδομεν ὅτι αἱ ἀμέσως μετὰ θάνατον ἐντυπώσεις ποικίλλουσιν ἀπείρως ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστης ψυχῆς. Ὅσοι κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπραγματοποίησαν τὸ καλὸν ἀπολαμβάνουσιν ἀμέσως τὰ εὐεργετικὰ τῶν πράξεων των ἀποτελέσματα. Ἡ ἀκόλουθος πνευματικὴ ἀνακοίνωσις μεταξὺ πολλῶν ἄλλων δύναται νὰ παράσχῃ ἡμῖν σχετικὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Καρόλου Φρίτζ, δημοσιογράφου διακεκριμένου καὶ ἀνδρὸς ἀνεγνωρισμένου εὐθέος καὶ εὐγενοῦς χαρακτῆρος κατὰ τὸν ἐπίγειον αὐτοῦ βίον.

Οὗτος λοιπὸν περιγράφει τὰς κατὰ τὸν θάνατον ἐντυπώσεις αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ἠσθανόμην ὅτι οἱ μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς δεσμοὶ ἐχαλαροῦντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ὅτι ἡ πνευματικὴ μου ὑπόστασις τὸ ἐγὼ ἀπεχωρίζετο. Εἶδον πέριξ μου πνεύματα γνωστὰ ἀναμένοντα με. Μετ' αὐτῶν ὅταν ἡ ψυχὴ ἀπεχωρίσθη ἐντελῶς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνῆλθον εἰς ζώνας ὑψηλοτέρας τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Δὲν ὑπέφερον ποσῶς κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Τὰ πρῶτα μου βήματα ὡμοίαζον πρὸς τὰ τοῦ μικροῦ παιδίου ὅταν κατὰ πρῶτον ἀρχίζῃ νὰ βαδίζῃ.

«Φῶς πνευματικὸν πλῆρες ζωῆς καὶ δυνάμεως ἐγεννᾶτο ἐν ἐμοί, διότι τοῦ φωτός ἐκείνου ἡ δύναμις ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ πνευματικοῦ ἐπενδύματος (περιπνεύματος) ἑκάστου ἀνθρώπου καὶ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν διαύγειαν ἣν ἐφροντίσαμεν νὰ δώσωμιν εἰς αὐτὸ κατὰ τὸν ἐπίγειον ἡμῶν βίον. Ὅσον περισσότερον εἰργάσθη τις διὰ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐλεημοσύνην, τόσον τὸ φῶς ἐκεῖνο εἶναι ἐντονώτερον, ὥστε πολλάκις νὰ θαμβώνῃ τὰ κατώτερα πνεύματα».

«Ἐν τούτοις τὰ πρῶτα μου βήματα ὑπῆρξαν διστακτικὰ, καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον συνῆλθον εἰς ἐμαυτὸν ἐζήτησα ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν προστασίαν καὶ εὐσπλαγχνίαν Αὐτοῦ».

«Ὅταν ἐπείσθην περὶ τῆς τελείας ἀπελευθερώσεως τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς προσωπικότητός του, προσέβλεψα εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ εἶχον νὰ ἐκτελέσω. Ἠτένισα τὸ παρελθὸν τοῦ τελευταίου βίου μου καὶ εἰργάσθην ὅπως ἀναπολήσω αὐτὸ τελείως εἰς τὴν μνήμην μου. Εἶδον ὅλας μου τὰς πράξεις ἀγαθάς τε καὶ μὴ ἐντετυπωμένας ἐν τῷ περιπνεύματί μου τὸ ὁποῖον εἶναι τέλειον κάτοπτρον ἔνθα ἀνακλῶνται πᾶσαι αἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου.

«Μετὰ μεγάλης εὐκολίας ἀνεγνώρισα ὅλον τὸ παρελθόν μου. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἐβεβαιώθην ὅτι δὲν ὑπῆρξα ἀναμάρτητος, διότι ποῖος ἄνθρωπος δύναται νὰ καυχηθῇ ἑαυτὸν τέλειον ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐκ τῆς καθόλου ὅμως ἀπόψεώς μου ᾐσθάνθην ἐμαυτὸν ἱκανοποιημένον καὶ εὐτυχῆ διὰ τὴν ἐπίγειον ἐργασίαν μου.

«Εἰργάσθην ἠγωνίσθην ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, ἵνα μεταδώσω εἰς τοὺς ὁμοίους μου ὅσας ἀληθείας ἠδυνήθην νὰ γνωρίσω. Τοῦτο συνιστῶ καὶ πρὸς ὑμᾶς· ἐργάζεσθε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος.»

* * *

Εἴπομεν ὅτι ὁ νόμος τῆς ταξινομίσεως τῶν πνευμάτων ἐν τῷ διαστήματι βάσιν ἔχει τὴν ἠθικὴν καὶ νοητικὴν ἀξίαν ἑκάστης ψυχῆς. Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ πνεύματα ὑπόκεινται εἰς αὐτόν. Ἀλλ' ἵνα σαφεστέραν ἰδέαν σχηματίσωμεν περὶ τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς, καταχωρίζομεν πρόσφατον ἀνακοίνωσιν πνεύματος ἀνωτέρου δοθεῖσαν ἐν Παρισίοις εἰς τὸν στρατηγὸν Λ. καὶ περιγραφεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν σύγγραμμα. «**Αἱ συμβουλαὶ τῶν Ἀοράτων** ὡς ἑξῆς:

«Μᾶς ζητεῖτε ἀγαπητοὶ φίλοι, νὰ σᾶς ἐξηγήσωμεν τὴν ἐν τῷ διαστήματι ζωήν.»

«Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ περιέργειά σας αὕτη; Κατὰ πόσον ἡ ἱκανοποίησις τῆς ἐπιθυμίας σας ταύτης ἤθελε συντελέσει εἰς τὴν πρόοδόν σας; Διότι μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δυνάμεθα νὰ σᾶς διδάξωμεν.

«Ἐν πρώτοις ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ ἐπίγνωσις τοῦ ἐν τῷ διαστήματι βίου καὶ τῶν ἀσχολιῶν τῶν ἀοράτων, ὄχι μόνον δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει, ἀλλὰ μᾶλλον θέλει βλάψει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιγείων ὑμῶν καθηκόντων. Ἐκτὸς τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπερπηδήσωμεν μεγάλα προσκόμματα καὶ δι' αὐτῶν εἰσέτι τῶν καταλληλοτέρων médiums, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ σᾶς ἀποκαλύψωμεν ἔστω καὶ ὀλίγα ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν».

«Δύνασθε νὰ ἐξηγήσητε εἰς ἀγριάνθρωπον, ὅστις οὐδέποτε ἐγκατέλειψε τὸ δάσος ἔνθα ἐγεννήθη, τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ πεπολιτισμένου βίου σας; Δύνασθε νὰ δώσητε εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ ἐπὶ παραδείγματι τὸν τρόπον καθ' ὃν διασχίζετε τὰς θαλάσσας, τὴν ξηρὰν καὶ δὴ καὶ τὸν ἀέρα, τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τῶν πόλεων, τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀσχολιῶν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ; Βεβαίως ὄχι, Λοιπόν, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἡ δυσκολία δι' ἡμᾶς

εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα, ἵνα σᾶς διδάξωμεν τὸν ἐν τῷ διαστήματι βίον».

«Μὴ δίδετε τελείαν πίστιν πρὸς πᾶσαν τυχαίαν ἀποκάλυψιν γενομένην πρὸς ὑμᾶς. Ἡ γνῶσις τοῦ διαστήματος δὲν εἶναι ἀντιληπτὴ εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ. Ἑπομένως τὰ ὀλίγα καὶ περιληπτικὰ ὅσα σήμερον θέλω σᾶς εἴπει, οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχουσι εἰμὴ νὰ παροτρύνωσιν ὑμᾶς εἰς τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιγείων καθηκόντων ὑμῶν. Πλειότερα ἐκ τῆς ψυχολογικῆς λεγομένης ἐπιστήμης μὴ ζητεῖτε».

«Ὁ κόσμος τὸν ὁποῖον σεῖς ὀνομάζετε «παράδεισον ἢ κόλασιν» δὲν εἶναι εἰμὴ μία μεταβατικὴ κατάστασις. Οὐδεὶς μένει ἐκεῖ διαρκῶς. Εἶναι προσωρινὸς σταθμός, ἔνθεν τάχιον ἢ βράδιον μετὰ πρόσκαιρον ἀνάπαυλαν, ἐπανέρχεται ἑκάστη ψυχὴ πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς τελειοποιήσεώς της, ἢ ἀνέρχεται εἰς σφαίρας ὑψηλοτέρας, ἐὰν ἐξώφλησε πᾶσαν πρὸς τὴν Γῆν ὀφειλὴν αὐτῆς.

«Τὰ κατώτερα πνεύματα, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σεῖς ὀνομάζετε κακοποιά, ἐπ᾽ὀλίγον χρόνον μένουσιν ἐν τῷ διαστήματι, ἕνεκα τῆς ἰσχυρᾶς ἕλξεως ἣν ὑφίστανται ἀπὸ τῆς γηΐνης ἐπιρροῆς».

«Οἱ γενικοὶ χαρακτῆρες τοῦ φυσικοῦ σώματος ἐπανευρίσκονται μετὰ θάνατον ἐν τῷ πνευματικῷ σώματι. Αἱ ἀτελεῖς εἰσέτι ψυχαὶ περιβεβλημέναι ὑπὸ πυκνοῦ περιπνεύματος ἔχουσιν αἰσθήσεις ὑλικὰς ἀναλόγους πρὸς τὰς τοῦ ἐνσάρκου βίου. Αἰσθάνονται τὸ φυσικὸν ἄλγος, ἀλλ᾽ οὐχὶ ὅπως σεῖς αἰσθάνεσθε αὐτό, καὶ εἰς τοῦτο ἵνα σᾶς ἐξηγηθῶμεν δοκιμάζομεν μεγάλην δυσκολίαν».

«Ἀρκεῖ μόνον νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι, ἡ ζωὴ ἐξακολουθεῖ πέραν τοῦ τάφου, ὅτι ἀγαπῶμεν πάντοτε ὅσους ἠγαπήσαμεν ἐν τῇ ζωῇ, ὅτι δυνάμεθα νὰ περιβάλλωμεν αὐτοὺς διὰ τῆς προστασίας καὶ τῶν συμβουλῶν ἡμῶν, ὅτι ὁ μέγας νόμος τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου ὑπάρχει ἐν τῷ διαστήματι, ὅπως ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ γῇ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ μεγαλήτερον μέρος τῶν ἐν τῷ διαστήματι πνευμάτων μένει ἀδρανὲς καὶ ἀνεπίδεκτον μορφώσεως

ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπὶ μακρότερον χρόνον καθυστέρησις αὐτῶν πρὸς τὴν πρόοδον.

«Τὰ ἀρχαιότερα καὶ σχετικῶς τελειότερα τῶν ἐν τῷ διαστήματι πνευμάτων ἀσχολοῦνται εἰς τὴν διάπλασιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἄλλων κατωτέρων, καὶ ὅταν ἔρχεσθε εἰς τὰς χώρας ἡμῶν σᾶς ὑποδέχονται καὶ σᾶς ἐνθαρρύνουσι προθύμως, φροντίζοντα νὰ σᾶς ἐξοικειώσωσι πρὸς τὸν νέον βίον καὶ νὰ ἀνοίξωσι τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὸ νέον φῶς. Ὅπως σεῖς χορηγεῖτε κατὰ σταγόνας τὸ πρῶτον γάλα εἰς τὰ νεογνὰ, οὕτω καὶ τὰ πνεύματα ἐκεῖνα κατὰ σταγόνας σᾶς χορηγοῦσι τὰ τοῦ αἰθερίου ἡμῶν βίου. Ἰδοὺ τί εἶναι χρήσιμον νὰ γνωρίσητε περὶ τῶν ἀσχολιῶν καί ἐργασιῶν ἡμῶν. Πλειότερα μὴ ζητεῖτε, σᾶς εἶναι ἀνωφελῆ. Ἡ μεγάλη ἡμῶν ἀποστολὴ δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἠθικὴν πρόοδόν σας διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς».

«Τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην σᾶς χορηγοῦμεν εἰς τὰς παντοειδεῖς ψυχικὰς ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν. Διότι μόνον ὅταν ἡ πεποίθησις πρὸς τὴν ἀθανασίαν ἐπικρατήσῃ, θὰ ἐξέλθῃ ἡ ἀνθρωπότης τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ θὰ βαδίσῃ μετὰ βήματος ἀσφαλοῦς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πεπρωμένου αὐτῆς».

«Ἄλλως μὴ ζητεῖτε τὴν λύσιν τῶν μεγάλων κοινωνικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα σᾶς ἀπασχολοῦσι. Τὰ προβλήματα ταῦτα τότε μόνον θὰ λυθῶσιν, ὅταν ἡ ἀνθρωπότης ἐννοήσῃ πόθεν ἐξῆλθεν καὶ ποῦ βαδίζει. Ἡ γνῶσις αὕτη τοῦ μέλλοντος ἡ ἐπιφυλασσομένη εἰς ὑμᾶς, θέλει συντελέσει οὐ μόνον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ συγχρόνως θέλει σᾶς προπαρασκευάσει, ἵνα εἰσέλθητε ἄνευ δισταγμοῦ, ἄνευ ἐκπλήξεως εἰς τὸν ἀληθινὸν βίον.

*
* *

«Ὅταν ἡ ψυχὴ ἀποχωριζομένη τοῦ σώματος ἐγκαταλείπῃ τὸν ἔνσαρκον βίον, ἐὰν καθ᾽ ὁλοκληρίαν ἀγνοῇ τὰ τῆς μελλούσης ζωῆς, δοκιμάζει μεγάλην στενοχωρίαν μεμιγμένην μετὰ βαθείας

μελαγχολίας καὶ πολλάκις καὶ ἀπογοητεύσεως λίαν ἐπιπόνου. Πρὸ μιᾶς στιγμῆς ᾐσθάνετο ὅτι ἔζη φυσικῶς καὶ ἠθικῶς. Αἴφνης ἡ καρδία παύει πάλλουσα, ἡ ἀναπνοὴ σβέννυται, τὸ σῶμα κεῖται ἀδρανὲς καὶ οὐδεμία δύναμις ἐπιτυγχάνει νὰ ἀναψυχώσῃ αὐτό. Τοῦτο σημαίνει τὸν θάνατον τοῦ φυσικοῦ σώματος. Καὶ ἐν τούτοις ἐν μέσῳ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐκείνου σκότους ἡ ψυχὴ ἔχει μίαν ἀόριστον συνείδησιν τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Ζῇ λοιπὸν εἰσέτι. Ἀλλὰ τότε τί συμβαίνει, ὁποῖος τρομακτικὸς ἐφιάλτης μηδενίζει τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ σκοτίζει τὰς σκέψεις της;

«Ἐὰν τύχῃ νὰ εἶναι φανατικός τις ὀπαδὸς θρησκευτικοῦ τινος δόγματος, μάτην ἀναμένει ὅσα ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ὑπέσχετο τὸ δόγμά τουκαὶ ἀρνεῖταινὰ δεχθῇ τὰς ἐξηγήσεις καὶ τὰς συμβουλὰς τὰς ἀπευθυνομένας εἰς αὐτὸν διὰ τῶν πνευματικῶν ὁδηγῶν. Ἡ νάρκη του εἶναι βαθεία δυναμένη νὰ συγκριθῇ πρὸς ὅ,τι αἰσθάνεσθε ὅταν ἐξεγείρεσθε ἀπὸ βαθὺν ὕπνον πλήρη ὀνείρων τρομακτικῶν. Καὶ ἡ νάρκη αὕτη ἔσεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον βαθεία καὶ παρατεταμένη, ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀνυψώσεως τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ δυνάμεων πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ καταστάσεως.

* * *

«Ὅταν τὸ πνεῦμα ἀρχίζῃ νὰ ἐξέρχηται ἐκ τῆς ἐκπλήξεως ἐκείνης, αἱ ἰδέαι τοῦ ἐπανέρχονται βαθμηδόν, κατ' ἀρχὰς συγκεχυμέναι καὶ ἀσυνάρτητοι κατόπιν διαυγέστεραι καὶ εὐκρινέστεραι. Ἡ ἀτομικότης ἡ ὁποία ἐφάνη μηδενισθεῖσα ἀναγεννᾶται βραδέως. Ἐὰν τὸ πνεῦμα ὑπῆρξε καλόν, ἐργατικὸν καὶ σῶφρον ἐξοικειοῦται ταχέως καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν εἰς αὐτὸ ὁδόν. Ἐὰν τοὐναντίον τὸ πνεῦμα ἦτο ἐπιπόλαιον, ὀκνηρὸν καὶ ἀμέριμνον, θέλει ἐξακολουθήσει καὶ ἐν τῷ διαστήματι τὸν αὐτὸν ἄγονον βίον, χωρὶς πρόοδον. Ἡ ὕλη θὰ τὸ προσελκύσῃ ταχέως. Ἐὰν δὲ πάλιν ὁλόκληρος ὁ βίος τοῦ πνεύματος ὑπῆρξεν ἀπερροφημένος ὑπὸ τῶν ἐπιγείων καὶ μόνων ἀπολαύσεων, ἐὰν ὡς μόνον σκοπὸν τοῦ βίου του προέθετο τὴν ἐγωϊστικὴν τῆς εὐεξίας καὶ τῶν συμφερόντων ἀπόλαυσιν, θέλει ἐξακολου-

θήσει καὶ ἐν τῷ διαστήματι ἐπιδιώκον τὰς αὐτὰς τάσεις, τὰς ὁποίας μὴ δυνάμενον νὰ ἀπολαύσῃ, ὑποφέρει ἠθικῶς καὶ τιμωρεῖται ἐκ τῆς στερήσεως τούτων. Ὁ νοῦς αὐτοῦ προσηλωμένος εἰς τὸν ὑλικὸν καὶ μόνον κόσμον, τὸ ἐπαναφέρει εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπιθυμίας του, ἔνθα πλανᾶται, σκιὰ μυστηριώδης, πλήρης ἐκπλήξεως καὶ φρίκης, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀρχαίων φίλων καὶ συντρόφων αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐπαναβλέπει ὑπὸ μορφὴν ὀνείρου, καὶ μεθ' ὧν δὲν δύναται πλέον νὰ συνεννοηθῇ.

«Ἀλλὰ στιγμὴ πλήρης ἄλγους ἠθικοῦ καὶ ἀγωνίας εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν τὸ πνεῦμα δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ κατάστασιν. Ἀγνοεῖ ὅτι τὰ φυσικά του ὄργανα δὲν ὑπάρχουσι πλέον καὶ μάτην ζητεῖ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ. Καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ μέσης διαβαθμίσεως πνεύματα τὰ ὁποῖα εἰργάσθησαν μὲν ἐν τῷ κόσμῳ ἀλλὰ πρὸς τὸ ἴδιον καί μόνον ὑλικὸν συμφέρον, ἄνευ οὐδεμιᾶς προσηλώσεως πρὸς τὸ ἰδεῶδες, ἄνευ οὐδεμιᾶς μερίμνης διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν.

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κατώτερα πνεύματα, τὰ ἔνοχα καὶ ἐγκληματικὰ ἢ τὰ οἰκειοθελῶς ἀφαιρέσαντα τὸν βίον αὐτῶν, ἡ ἀφύπνισις των ἐν τῷ διαστήματι εἶναι ἐκ τῶν ὀδυνηροτέρων.

Αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις των ἀπεικονίζονται διαρκῶς εἰς τὴν σκέψιν αὐτῶν καὶ ἀποβαίνουσι δικασταὶ ἀμείλικτοι, μέχρις οὗ ἀναγνωρίσωσι τὰς πράξεις των καὶ ζητήσωσιν οἱ ἴδιοι τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ παρελθόντος. Διότι τὸ πνεῦμα διὰ τῆς ἰδίας θελήσεώς του ἐδημιούργησε τὸ κακόν, καὶ μόνον πάλιν διὰ τῆς θελήσεώς του δύναται νὰ τὸ καταστρέψῃ. Ἐξεβίασε τὸν ἠθικὸν νόμον τὸν ὁποῖον μόνον διὰ τοῦ σωματικοῦ ἄλγους ὀφείλει νὰ μάθῃ νὰ σέβηται.

«Καὶ διὰ πολλὰ πνεύματα τὸ ἠθικὸν αὐτὸ ἄλγος διαρκεῖ ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀληθινὴν αὐτῶν κόλασιν τὴν ὁποίαν αὐτὰ νομίζουσιν αἰωνίαν. Ἀλλὰ κόλασις αἰωνία δὲν ὑπάρχει, διότι ἡ ἄπειρος Ἀγαθότης ἐπιφυλάσσει πάντοτε καὶ εἰς τὸν μεγαλείτερον ἐγκληματίαν μίαν θύραν ἀνοικτήν, δι' ἧς θὰ δυνηθῇ νὰ διέλθῃ ὅταν κεκμηκὼς ὑπὸ τοῦ ἀδιαλείπτως

ἀνανεουμένου ἄλγους ἀναγνωρίσῃ τὴν πλάνην του, ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του καὶ τὰς δοθείσας εἰς αὐτὸν συμβουλάς καὶ ζητήσῃ τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην.

«Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι πάντοτε ἐλεύθερον. Πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀνυπότακτα πρὸς πᾶσαν συμβουλὴν ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐν τῷ διαστήματι πράττοντα τὸ κακὸν καὶ ὑποφέροντα συγχρόνως. Ἀποκρούουσι πᾶσαν ἰδέαν βελτιώσεως καὶ διεγείρουσι τὰ ὅμοια αὐτοῖς πνεύματα, ζητοῦντα νὰ βλάψωσι παντοειδῶς καὶ νὰ ἐνσπείρωσιν ἰδέας μίσους φθόνου καὶ ἐγκλήματος.

«Ἀποτελοῦσιν οὕτω τὰ κακοποιὰ ταῦτα πνεύματα μεγάλας στρατιάς, λεγεῶνας ἐπικινδύνους αἵτινες δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸν ἰδικόν μας κόσμον, ἀλλ' ἐπωφελοῦνται πάσης εὐκαιρίας ἵνα δράσωσιν καὶ εἰς τὸν ἰδικόν σας. (Ἀληθεῖς διάβολοι). Μὴ ζητεῖτε ποτε ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πνευμάτων αὐτῶν τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἀσκοῦσιν ἐφ' ὑμῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἐπικαλεῖσθε αὐτά. Ἐάν ποτε παρουσιάζωνται αὐτόκλητα εἰς τὰς συνεδριάσεις σας, συμβουλεύσατέ τα ἐπὶ μίαν στιγμὴν πρὸς μεταμέλειαν, ἀλλ' ἀμέσως κλείσατε αὐτοῖς τὴν θύραν ἀδυσωπήτως, διότι δὲν εἶσθε ἀρκούντως ὡπλισμένοι ὥστε νὰ ἀντεπεξέλθητε ἐναντίον πάσης ἐπικινδύνου ἐπιρροῆς αὐτῶν. Ἡ παρουσία τῶν κακοποιῶν αὐτῶν πνευμάτων ἀποτελεῖ διαρκῆ κίνδυνον τὸν ὁποῖον ὀφείλετε νὰ ἀποφεύγητε.

«Τὰ ὑποφέροντα πνεύματα ἀλλ' εὑρισκόμενα εἰς ὁδὸν μετανοίας, τὰ συχνότατα ἐπικοινωνοῦντα μεθ' ὑμῶν δύνανται νὰ σᾶς παράσχωσι ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν ὅσων πάσχουσι, ἂν καὶ αὐτὰ ἤρχισαν ἤδη νὰ εἰσέρχωνται εἰς καλὴν ὁδόν. Ταῦτα ἀποδέχεσθε μετὰ προσηνείας καὶ μεγάλης οἰκειότητος, διότι συνειθέστατα προσάγονται ὑμῖν ὑπὸ τῶν πνευματικῶν ὁδηγῶν ἵνα σᾶς χρησιμεύσωσι παράδειγμα καὶ ἵνα ἐξ ὑμῶν προσπορισθῶσι παρήγορόν τινα συμβουλήν. Δύνασθε πραγματικῶς νὰ φανῆτε αὐτοῖς χρήσιμοι παραινοῦντες καὶ καθοδηγοῦντες πρὸ τὸ καλόν. Τοιουτοτρόπως ἔρχεσθε ἐπίκουροι πρὸς τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν καθ' ὅσον πνευ-

ματα πολλὰ ἀποδίδουσιν περισοτέραν ἐμπιστοσύνην εἰς φιλικὰς συμβουλὰς τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων ἢ πρὸς ἡμᾶς.

«Ἰδοὺ τὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὑμῖν περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκονται τὰ ὀπισθοδρομικὰ ταῦτα πνεύματα, τὰ ἀδυνάτου χαρακτῆρος ἢ ἀμαθοῦς τὰ ὁποῖα καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον ἔμειναν ἀπερροφημένα ὑπὸ τῶν ἀπολαύσεων τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.

* * *

«Διὰ τὴν ψυχὴν ὅμως ἥτις ἐγνώρισεν ὅτι, θάνατος δὲν ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἔκπληξις οὔτε ταραχὴ οὔτε δυσπιστία καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἀποχωρίζεται τοῦ σώματος. Αἰσθάνεται ἑαυτὴν ὀλίγον καταπεπονημένην, κεκμηκυῖαν ἐκ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν σωματικῶν πόνων, ἀλλ' οὐδὲν ἐπὶ πλέον. Ἀναμένει μεθ' ὑπομονῆς πότε οἱ πνευματικοὶ αὐτῆς ὀφθαλμοὶ θὰ ἀνοίξωσιν, πεποιθυεῖα ὅτι θέλει ἴδει τὸ ἀληθινὸν φῶς διαλάμπον περὶ αὐτήν. Γνωρίζει ἀδιστάκτως ὅτι ὁ βίος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ εἰσέλθῃ δὲν εἶναι νέος δι' αὐτήν. Εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐνσαρκωθεῖσα ἐγκατέλειπεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἵνα πάλιν ἐπανεύρῃ αὐτόν.

«Τοιουτοτρόπως ἡ ψυχὴ ἐπαναπαύεται ἐπί τινα χρόνον, ἄλλοτε ἄλλης διαρκείας, ἐν τῷ διαστήματι, ἵνα ἀνακτήσῃ νέας δυνάμεις διὰ νέους ἀγῶνας. Γνωρίζει πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει, καὶ πολλάκις ἡ ὄψις τοῦ μέλλοντος αὐτῆς διανοίγεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της.

«Οὐδεμία διάψευσις ἐλπίδων, οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει δι' αὐτήν. Καθὼς τὸ παιδίον κεκμηκὸς ἐκ τῶν πολλῶν μαθημάτων τῆς τάξεώς του, ἀναπαύεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός του, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνη γαληνιᾷ εἰς τὸν ἐν τῷ διαστήματι κόσμον, ὅταν ἐγκαίρως ἐφρόντισε νὰ προπαρασκευασθῇ πρὸς τοῦτο.

* * *

«Ἄλλως τε καὶ ἡμεῖς, ὅπως προηγουμένως σᾶς εἶπον, προστρέχομεν πρὸς τοὺς ἐν τῇ γῇ φίλους ἡμῶν, ὁσάκις εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἐπανέλθωσιν ἐν τῷ διαστήματι καὶ διευκολύνομεν τὴν ἀπε-

λευθέρωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος. Παύσατε λοιπὸν ὅσοι ἐπείσθητε, παύσατε νὰ πτοῆσθε τὴν ἀπομόνωσιν ἢ τοὺς κινδύνους τοῦ ταξειδίου ἐκείνου. Διότι τὸ ταξείδιον δὲν εἶναι τραυματικὸν εἰμὴ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν νὰ ὁπλισθῶσι διὰ σιδήρου θώρακος κατὰ τὸν ἐπίγειον αὐτῶν βίον.

«Ἀλλ' ὅταν τὸ πνεῦμα ἔζησε καλῶς καὶ ὑπέμεινεν ὅλα τὰ δίκαια βάρη, δὲν ἔχει ἄλλο νὰ ἀναμένη εἰ μὴ τὴν ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος ἱκανοποίησιν.

«Συνεπείᾳ νόμου, τὸν ὁποῖον ἀδυνατοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ διαστήματι νὰ σᾶς ἐξηγήσωμεν, ἡ ψυχὴ ἐκείνη δὲν παρευρίσκεται πλέον εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ δράμματος τοῦ ἐπιγείου αὐτῆς βίου. Ὅλα τὰ παρελθόντα ἄλγη αὐτῆς καλύπτει ὁ πέπλος τῆς δικαιοσύνης. Διότι ἄλλως ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἤθελεν ἐξακολουθεῖ ὑποφέρουσα, τοῦθ' ὅπερ ἀπάδει πρὸς τὸν ἠθικὸν νόμον.

»Μὴ ζητεῖτε ποτὲ νὰ ἐγείρητε τὸν εὐεργετικὸν πέπλον τὸν καλύπτοντα πρὸς στιγμὴν τὰς σκέψεις τῶν προσφάτως ἀποχωρισθέντων ἀφ' ὑμῶν πνευμάτων. Μὴ τὰ προσελκύεται πρὸς τὴν γῆν· ἀφήσατέ τα ἐν ἀναπαύσει. Σταματήσατε ὅσῳ τὸ δυνατὸν τὰ δάκρυα σας καὶ μετριάσετε τὴν ὑπερβολικὴν ὑμῶν λύπην διὰ τὴν στέρησιν προσφιλῶν ὑπάρξεων. Ἡ ὑπερβολικὴ λύπη σας προξενεῖ καὶ εἰς αὐτὰ μεγάλην ταραχήν.

«Ἄλλως τε πρός τι ἡ μεγάλη θλίψις καὶ ἀπελπισία ὅταν τις ἐγκαταλείπῃ τὴν γῆν; Μήπως δὲν εἶσθε βέβαιοι ὅτι, τάχιον ἢ βράδιον θὰ ἐπανίδητε αὐτὰ εἰς τὴν ἀληθινήν σας πατρίδα;

«Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλάκις τὸ σωματικὸν ἄλγος συνοδεύει ἐπὶ τοῦ πλανήτου σας τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἀποχωρισμοῦ καὶ τὸ ἄλγος αὐτὸ τοῦ προσφιλοῦς σας ὄντος προξενεῖ εἰς ὑμᾶς μεγάλην λύπην. Τὸ σῶμα τοῦ θνήσκοντος ἀγωνιᾷ, τρέμει, ἡ ὕλη ἐπανίσταται μεθ' ὅλης αὐτῆς τῆς δυνάμεως παλαίουσα κατὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ σώματος. Ἀλλὰ μὴν πτοεῖσθε, τὸ πνεῦμα δὲν συναισθάνεται τὴν ὥραν τῆς ἀγωνίας, οὐδὲ τοὺς τελευταίους ἐκείνους κλονισμοὺς τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ ὁποίου σχεδὸν ἔχει ἀποχωρισθῆ. Ἐπο-

μένως ἄλγος καὶ ἀγωνία ὑπάρχει διὰ τὸ σῶμα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ διὰ τὸ πνεῦμα, ἐὰν μάλιστα αὐτὸ ἐγκ[illegible] προπαρασκεύασεν ἑαυτὸ πρὸς τὴν ἀναχώρησιν.

«Ἀληθῶς, ἕκαστος ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ καὶ νὰ καταστήσῃ ὀλιγώτερον ἐπίπονον καὶ ὀλιγώτερον παρατεταμένον τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ἐὰν ἐπὶ ὀλίγας στιγμὰς καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσηλοῦται εἰς τὴν σκέψιν τῆς κρισίμου ἐκείνης στιγμῆς καὶ λησμονεῖ πᾶσαν ὑλικὴν ἀπόλαυσιν, γενόμενος κύριος πάσης σωματικῆς ὀρέξεως.

Τοιουτοτρόπως ἐξοικειοῦται βαθμηδὸν, ὥστε ἐπιστάσης τῆς ὥρας δὲν θέλει οὐδόλως θορυβῇ. Καὶ ἐὰν ἡ νόσος φαίνεται ἐπισκοτίζουσα τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος κατὰ τὰς τελευταίας στιγμάς, ἡ ἀγωνία του θὰ εἶναι ἀποῦσα.

«Ὅταν οὕτω συμμορφωθῆτε πρὸς ὅσα ἐν περιλήψει ἠδυνήθην νὰ σᾶς ἀποκαλύψω περὶ τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς, ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἡ μετάβασίς σας εἰς τὸν πνευματικὸν βίον ἔσεται εὐχερεστάτη, ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου θορύβου ἢ ἐκπλήξεως.»

*
* *

Ἀνακεφαλαιοῦντες ὅσα ἐν συντόμῳ εἴπομεν περὶ τῆς ἐν τῷ διαστήματι ζωῆς, βλέπομεν ὅτι ἡ ψυχὴ ἔρχεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν οὐρανόν. Κατέρχεται εἰς τὴν γῆν ἡ ψυχὴ ἀτελὴς οὖσα, ἵνα κατεργασθῇ εἰς τὸ μέγα ἐργοστάσιον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξερχομένη μεταβαίνει εἰς ἄλλο τελειοτέρου πλανήτου ἐργοστάσιον, ἀκολουθοῦσα διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν προϊοῦσαν ἐξέλιξιν αὐτῆς μέχρι τελειοποιήσεως. Ὅσον χαμηλὰ καὶ ἐὰν κατῆλθε κατὰ τὸν ἐπίγειον βίον, ὅσον ἀτελὴς καὶ ἂν εἶναι ἑκάστη ψυχή, τάχιον ἢ βράδιον προσελκύεται ὑπὸ τῆς θείας δυνάμεως καὶ ἀνυψοῦται πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀπείρου, μέχρις οὗ δεσπόσασα καθ' ὁλοκληρίαν τῆς ὕλης ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὴν Ἀλήθειαν.

Ἐπανελθοῦσα ἑκάστη ψυχὴ ἐν τῷ διαστήματι, εὑρίσκει τὴν ἐμπρέπουσαν εἰς αὐτὴν θέσιν καὶ παρακολουθεῖ ταυτην

εἰς τὸ ἄπειρον ἐργοστάσιον τοῦ Σύμπαντος, πανταχοῦ τοῦ ὁποίου ' σι νέα ἀντικείμενα σπουδῆς καὶ ἐργασίας. Ὅσον τέλειον καὶ ἂν φανταζόμεθα τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ἔχει ἀκόμη νὰ διανύσῃ μέσα ἀνυψώσεως τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ.

Δὲν εἶναι πλέον ὁ σκοτεινὸς καὶ νεκρὸς οὐρανὸς τῶν ὑλιστῶν, εἶναι Σύμπαν ζῶν φωτεινόν, ἔμψυχον, πλῆρες ὄντων νοητικῶν εὑρισκομένων εἰς διαρκῆ ὁδὸν ἀνυψώσεως καὶ γνώσεως τοῦ ἀκατανοήτου δι' ἡμᾶς ἀπείρου. Καὶ ἐφ' ὅσον τὰ πνευματικὰ ταῦτα ὄντα ἀνυψοῦνται ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν ἐπαυξάνει ἐν σπουδαιότητι. Ἐπὶ τέλους τάσσονται μεταξὺ τῶν ἐντολοδόχων πνευμάτων τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν εἰς κόσμους κατωτέρους (οἷος ὁ ἡμέτερος) καὶ εἰς ἀνθρωπότητας ἀτελεῖς τὰς θείας θελήσεις.

Διὰ πάντα τὰ πνεύματα τὰ ἀπὸ τῆς κατωτέρας διαβαθμίσεως μέχρι τῆς ὑψηλοτέρας, τὸ κράτος τοῦ βίου εἶναι ἀπεριόριστον. Εἰς οἱανδήποτε φανταστικὸν ὕψος καὶ ἂν ἐφθάσαμεν ὑπάρχει πάντοτε ὁρίζων ὑψηλότερος ὅστις μᾶς ἀναμένει. Ἑκάστη εὐγενὴς ἰδέα ἥτις ἀρχίζει νὰ ἐπῳάζῃ ἐν ἡμῖν, ἑκάστη διάχυσις ἀγάπης, ἕκαστος ἀγὼν τείνων πρὸς βίον καλλίτερον, εἶναι μία ἀνταύγεια, ἓν προαίσθημα κόσμου τελειοτέρου ὅστις μᾶς προσελκύει καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ μᾶς ὑποδεχθῇ τάχιον ἢ βράδιον.. Πᾶν ἐλατήριον δικαίου θαυμασμοῦ, πᾶσα πρᾶξις αὐταπαρνήσεως ἀντηχεῖ εἰς ἑκάστην ψυχὴν ὑπὸ μορφὴν θείας αἴγλης. Καὶ καθ' ὅσον αὕτη ἀπομακρύνεται τῶν κατωτέρων σφαιρῶν, ἔνθα ἡ ὕλη βαρεῖα εἶχεν ἐπικαθήσει ἐπ' αὐτῆς μεθ' ὅλων τῶν κτηνωδῶν αὐτῆς ἐνστίκτων, ἀντιλαμβάνεται τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ καλοῦ, τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὁ δὲ βίος αὐτῆς γίνεται εὐγενέστερος καὶ πνευματικώτερος. Οἱ συγκεχυμένοι θόρυβοι καὶ οἱ δυσαρμονικοὶ ἦχοι τῆς ἐπιγείου ἀνθρωπότητος, ἐξασθενοῦσι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διὰ πᾶσαν προωδευμένην ψυχὴν καὶ ἐπὶ τέλους καταπαύουσιν ὁλοσχερῶς καθ' ὃν χρόνον ἡ θεία γαλήνη ἀρχίζει νὰ βασιλεύῃ ἐπ' αὐτῆς.

Ἡ γλῶσσα δι' ἧς τὰ ἐν τῷ διαστήματι πνεύματα συνενοοῦνται πρὸς ἄλληλα, εἶναι ἡ τῶν εἰκόνων καὶ συμβόλων, ταχεῖα ὅσον καὶ ἡ σκέψις. Δι' αὐτὸ οἱ ἀόρατοι ἡμῶν ὁδηγοὶ μεταχειρίζονται κατ' ἐξοχὴν εἰκόνας συμβολικὰς ἐν ὥρᾳ ὕπνου ἵνα μᾶς προειδοποιήσωσι περὶ ἐπικειμένου κινδύνου ἢ ἄλλου δυστυχήματος. Ὁ παγκόσμιος αἰθήρ, τὸ κοσμογόνον ρευστὸν, περιλαμβάνει μετὰ μεγίστης εὐχερείας τὰ σχήματα τὰ ὁποῖα ἡ θέλησις ἐντυπώνει εἰς αὐτό, ἑπομένως τὰ πνεύματα συνενοοῦνται μεταξύ των διὰ τρόπου τόσον τελείου, τόσον ἀκριβοῦς, ὥστε ἀπέναντι αὐτοῦ πᾶσα ἀνθρωπίνη ρητορικὴ καὶ εὐγλωτία εἶναι ἀσυγκρίτως ὑποδεεστέρα. Αἱ ὑψηλαὶ διάνοιαι ἀντιλαμβάνονται καὶ πραγματοποιοῦσι τὰ θαυμασιώτερα εἴδη τῆς τέχνης καὶ εὐφυΐας. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶναι εὔκολον νὰ μεταβιβασθῶσιν ἀκέραια εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

*
* *

Τὸ πᾶν εἰς τὸν πνευματικὸν βίον εἶναι βεβαθμολογημένον. Εἰς ἕκαστον βαθμὸν ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματος ἀνταποκρίνεται κατάστασις αἰσθήσεως ἀνάλογος πρὸς τὰ μέσα τῆς ἀντιλήψεως. Τὸ πνευματικὸν σῶμα τὸ συνοδεῦον ἑκάστην ψυχὴν γενόμενον ἐπὶ μᾶλλον διαφανὲς ἀφίνει ἐλευθέραν δίοδον εἰς πᾶσαν ἀκτινοβολίαν τῆς ψυχῆς, μέχρις οὗ αὕτη φθάσῃ εἰς τὰ ἀνώτατα ὕψη.

Καταφθάσασα εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἡ ψυχὴ κατενίκησεν ὅλα τὰ πάθη καὶ ἀπηλλάγη πάσης ὑλικῆς ἐπιρροῆς. Ἐλευθεροῦται διὰ παντὸς τοῦ ὑλικοῦ ζυγοῦ καὶ τοῦ νόμου τῶν μετενσαρκώσεων καὶ εἰσέρχεται πλέον ὁριστικῶς εἰς τὸ βασίλειον τῆς θείας αἴγλης, ἐξ οὗ δὲν κατέρχεται πλέον εἰς σφαίρας κατωτέρας, εἰ μὴ οἰκειοθελῶς ἢ ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ θείαν ἀποστολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῶν διαδοχικῶν βίων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν διεπόντων αὐτοὺς νόμων.

(Συμπλήρωμα τοῦ Κεφ. τῆς μετενσαρκώσεως.)

Ἀφοῦ ἡ ψυχὴ διαμείνῃ ἐπί τινα χρόνον ἄλλοτε ἄλλον ἐν

τῷ διαστήματι, ἀναγεννᾶται πάλιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιγείου ἀνθρωπότητος φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς τὴν καλὴν ἢ κακὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος αὐτῆς. Ἀναγεννᾶται μικρὸν παιδίον διὰ νὰ παίξῃ νέαν πρᾶξιν τοῦ δραματικοῦ αὐτῆς βίου, διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ προγενέστερα χρέη καὶ νὰ ἀνακτήσῃ νέας δυνάμεις αἵτινες θέλουσι διευκολύνει τὴν ἀνύψωσιν αὐτῆς καὶ ἐπιταχύνει τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν της.

Διὰ τοῦ νόμου τῶν διαδοχικῶν βίων ἐξηγεῖται καὶ συμπληροῦται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀθανασίας.. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος ὑπονοεῖ ἕνασκοπόν. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος ὅστις εἶναι ἡ τελειοποίησις τοῦ ὄντος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ μιᾶς καὶ μόνης ὑπάρξεως ὅσον μακρὰ καὶ ὅσον καρποφόρος καὶ ἂν εἶναι. Ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν εἰς τὰς πολλαπλᾶς ὑπάρξεις τῆς ψυχῆς τὰς ἀναγκαίας συνθήκας τῆς μορφώσεως καὶ προόδου αὐτῆς. Μόνον διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀγώνων καὶ βασάνων ἑκάστη ψυχὴ ἐξέρχεται ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ἀμαθείας καὶ ἀδρανείας καὶ ἀνυψοῦται ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς καὶ ἀκολούθως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀναριθμήτων μονῶν τοῦ ἀστερόεντος οὐρανοῦ.

Ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου ἐπιβεβαιουμένη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ διαστήματι πνευμάτων, εἶναι τό λογικώτερον μέσον δι' οὗ δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν βαθμιαίαν πρόοδον τῶν ὄντων. Ἄνευ αὐτῆς ὁ ἠθικὸς νόμος θὰ ἦτο ἀτελὴς καὶ ἀδύνατος ἡ ἐπίγνωσις Ὑπερτάτου ὄντος κυβερνῶντος τὸ Σύμπαν μετὰ δικαιοσύνης.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι, ὁ ἄνθρωπος ἅπαξ καὶ μόνον γεννᾶται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι μία καὶ μόνη ὕπαρξις ἀποτελεῖ τὸν ἐπίγειον αὐτοῦ βίον, ἔπρεπε νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἀδικία προεδρεύουσιν εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν.

Διατὶ εἰς τοὺς μὲν ἡ εὔνοια καὶ ἡ διαρκὴς εὐτυχία καὶ εἰς τοὺς δὲ ἡ ἀθλιότης καὶ ἀναπόδραστος δυστυχία; Εἰς

ἄλλους ἡ ἰσχὺς, ἡ ὑγεία, ἡ ὡραιότης καὶ εἰς ἄλλους ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ ἀσχημία; Διατὶ ἐδῶ ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ εὐφυΐα, καὶ ἐκεῖ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ βλακεία; Διατί εἴς τινας ἀνθρώπους ἀπαντῶμεν τόσον ἀξιοθαυμάστους ἠθικὰς ἀρετὰς ἐνῷ εἰς ἄλλους τόσα φοβερὰ ἐλαττώματα καὶ κακίας; Διατὶ νὰ ὑπάρχῃ τόση διαφορὰ ἐπὶ τῶν λαῶν τῆς γῆς, οὕτως ὥστε οἱ μὲν νὰ ἵστανται ἐπὶ τῆς κατωτάτης βαθμίδος ὅμοιοι πρὸς τὰ κτήνη, ἐνῷ ἄλλοι λαοὶ καὶ ἔθνη ἔχουσι τὸ δῶρον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς προόδου καὶ τῆς ὑπεροχῆς; Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἐκ γενετῆς ἀναπήρων, τῶν τυφλῶν, τῶν παραφρόνων καὶ τόσων ἄλλων ἀνθρωπίνων ὄντων τὰ ὁποῖα καταπλημμυροῦσι τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα; Ὁ νόμος τῆς κληρονομικότητος δὲν ἐξηγεῖ πάντα ταῦτα. Εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὰ περιστατικὰ ἐκεῖνα ὡς ἀποτέλεσμα προσφάτων αἰτίων. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὴν εὔνοιαν τῆς τύχης· βλέπομεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν δικαίους καὶ φρονίμους ἀνθρώπους συντεθλασμένους ὑπὸ τὸ κράτος τῶν βασάνων καὶ τῆς δυστυχίας, ἐνῷ ἄλλοι κακοῦργοι καὶ ἐγωϊσταὶ εὐδαιμονοῦσι. Πρὸς τί πολλὰ παιδία νὰ γεννῶνται νεκρὰ καὶ ἄλλα νὰ καταδικάζωνται νὰ ὑποφέρωσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεώς των; Μερικαὶ ὑπάρξεις ἀνθρώπιναι θνήσκουσι μετὰ ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ὀλίγα ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των, ἐνῷ ἄλλαι διατηροῦνται σχεδὸν ἕνα αἰῶνα. Ποῦ ὀφείλονται αἱ ἔκτακτοι ἰδιοφυΐαι τὰς ὁποίας παρατηροῦμεν εἰς πολλοὺς παῖδας, ζωγράφους, μουσικούς, ποιητάς, οἵτινες ἀπὸ πολὺ μικρᾶς ἡλικίας διεγείρουσι τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν; Ὡσαύτως τὰ πρόωρα ἔνστικτα, τὰ ἔμφυτα αἰσθήματα, τὰ καλὰ ἢ κακά, πολλάκις εὑρίσκονται εἰς μυστηριώδη καὶ δυσεξήγητον ἀντίθεσιν πρὸς τὰ μέσα καὶ πρὸς τὸ περιβάλλον ἔνθα ἀναπτύσσονται.

Ἐὰν ὁ ἀτομικὸς βίος ἑκάστου ἀνθρώπου ἀρχίζῃ κατὰ πρῶτον διὰ τῆς ἐπιγείου αὐτοῦ ἐμφανίσεως, ἐὰν τίποτε δὲν προϋπάρχῃ δι' ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, τότε ματαίως θὰ ἐζητοῦμεν τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀντιθέσεων καὶ φρικωδῶν ἀνωμαλιῶν, οὐδὲ θὰ

ἠδυνάμεθα νὰ συμφιλιώσωμεν αὐτὰς μετὰ Δυνάμεως, σοφῆς, προνοητικῆς, δικαίας. Ὅλα τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα καὶ ὅλαι αἱ σύγχρονοι θεωρίαι προσέκρουσαν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ὡς μίαν καὶ μόνην, τότε τὸ πεπρωμένον αὐτοῦ μένει ἀκατάληπτον. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὑπὸ τοιαύτας ἰδέας κλίνων πρὸς τὴν πίστιν τῶν τυφλῶν δυνάμεων τῆς φύσεως καὶ τὴν ἔλλειψιν πάσης θείας δικαιοσύνης, ἐξολισθαίνει ἀσυναισθήτως πρὸς τὸν ἀθεϊσμὸν καὶ τὴν ἀπαισιοδοξίαν.

Ἀπ' ἐναντίας, τὰ πάντα ἐξηγοῦνται καὶ διαφωτίζονται διὰ τῆς θεωρίας καὶ τῆς ἀποδείξεως τῶν διαδοχικῶν βίων τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ νόμος τῆς δικαιοσύνης ἀποκαλύπτεται τότε καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν. Αἱ ἀνισότητες μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων αἵτινες μᾶς καταπλήττουσιν εἰσὶν ἀποτέλεσμα τῶν διαφόρων θέσεων τὰς ὁποίας κατέχει ἑκάστη ψυχὴ ὡς πρὸς τὴν διαβάθμισιν τῶν ἀπείρων σταθμῶν τῆς ἐξελίξεώς της.

Ἕκαστος φέρει πέραν τοῦ τάφου καὶ ἐπαναφέρει ἀναγεννώμενος τὰ σπέρματα τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ. Τὰ σπέρματα ταῦτα ἀναλόγως τῆς καλῆς ἢ κακῆς αὐτῶν φύσεως θὰ φέρωσι τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἐπὶ τῆς νέας ζωῆς, ἥτις ἀρχίζει, καὶ πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν μεθεπομένων, ἐὰν ἡ παροῦσα δὲν ἀρκέσῃ εἰς ἐξόφλησιν τῶν ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν τῶν προγενεστέρων ὑπάρξεων. Τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ ἀλληλενδέτου τῶν διαφόρων τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρξεων συμπληροῦται τὸ ἔργον τῆς μορφώσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ καταστάσεως. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ψυχὴ ὀφείλει νὰ ἐνσαρκωθῇ ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ ποικίλας συνθήκας καὶ ὑφ' ὅλας τὰς κοινωνικὰς καταστάσεις, νὰ ὑποστῇ ἐκ περιτροπῆς τὰς δοκιμασίας τῆς πτωχείας καὶ τοῦ πλούτου, νὰ μάθῃ νὰ ὑπακούῃ πρῶτον, καὶ ἔπειτα νὰ διευθύνῃ. Ἔχει ἀνάγκην βίων σκοτεινῶν, βίων κοπιωδῶν, στερήσεων διὰ νὰ μάθῃ νὰ περιφρονῇ τὰς ὑλικὰς ματαιότητας καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν πειθαρχείαν τοῦ πνεύματος.

Τὸ πνεῦμα δαμάζεται καὶ ἐξημεροῦται διὰ τῶν κόπων καὶ τῶν βασάνων. Ἐπανέρχεται ἵνα ἐξοφλήσῃ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος του εἰς τὸ μέρος ἔνθα διέπραξε ταῦτα.

Μοίρα λοιπὸν δὲν ὑπάρχει· αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐλευθέρας θελήσεώς του ἐξυφαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ θανάτου τὸ πεπρωμένον αὐτοῦ. Ὁ νόμος τῆς δικαιοσύνης κατὰ βάθος εἶναι νόμος τῆς ἁρμονίας. Οὔτε τιμωρεῖ οὔτε ἀμοίβει, ἁπλῶς μόνον προεδρεύει εἰς τὴν τάξιν καὶ εἰς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἠθικοῦ κόσμου ὅπως καὶ εἰς τὴν τοῦ φυσικοῦ.

ΤΕΛΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ
ΜΑΜΑΛΑΚΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ
ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πρόλογος 5
[illegible] Α' 7
Το [illegible] Β' 13
[illegible] Γ' 18
Περί της [illegible] Δ' 25
[illegible] Ε' 31
[illegible] ϛ' 36
[illegible] 44

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

Τὸ δεύτερο σελ. 53

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ